

מהזור

הוצאת הוֹכְנֵס לַאִינְטֵרְנֵט
www.hebrewbooks.org
ע"י ה"י תש"ע

לערבית ליום כפור

לכני אשבנו והנהגים מנהגם יצו.

ע"י שיר הייחוד נס כתר מלכות לש"ג וכתר מלכות לידניז.

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשבנות.

וכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
החפ לית, כלם נקבצו כאי הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו חוספס אף לא מגרעת.

רעדל היים

שנה הקצ"ב לפ"ה

(מהדורא שתיחאה)

ני"ע, הרבא"י פערבעקערטע אונד פערמעהרטע, אָרְיֵינְאָלְאִי־פֿאַנְג.

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegirten Buchdruckerei
von W. Heidenheim 1832.

הוצאת הוֹכְנֵס לַאִינְטֵרְנֵט
www.hebrewbooks.org
ע"י ה"י תש"ע

מסודר בשלימות הסידור ומדויק בתכלית הדיוק

סלמי

מאן צל לאלוהים חיל

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דע דלהיים

ברפוס וברוצאת המבאר והמרגנים.

הקבצו ושמעו בני יעקב

האספו ושמעו א ראשי ישראל אבותיכם מוריתכם רבניכם החפצים בשלוסכם וששים בשלוהכם.

הלא ידעתם אם לא שמעתם את שמע המהוורים הנחמדים הדפסים ברעדלהיים בהסכמות רוב גאויי הזמן ה"י, וכולם הווינו בעלה אחת לעשות נדר בהרמות ושמחות נוראות לבלתי יעלה על לב איש להדפיס בדמוחם או לעשות ערמ' להוסיף ציבור או העתקה או למעט מהם או לשנות דבר אבה ואבה, והארימו לכל עושה אחת מאה, וכדי שלא יבוא איש ככרי אשר לא מבני ישראל הוא ויעשה כאלה לזאת הארצו לכל איש ישראל אשר ישלח ידו להיות משייע בעסק הדפוס והוסיפו להארים ולקלל בשם ה' לכל איש או אשה אשר יעשה מכזב באותם אשר יודפסו שלא ברשות המחדר או איש אשר יקנה מהם הן לעצמו הן לזולתו, וכל עושה אחת מאה מעל באחרם ורננו בכל האלות והקללות הרשומות למועל בזרם, ככתוב בהסכמת הגאונים נאר היעני.

ויהי כאשר קם איש אחד ויחשוב מחשבות לעשות הנבל' הגדולה הזאת איש מהר התיבט לכנודו אמ'ו הרב הגאון המסיד מהר"פ"ה זוק"ל אנ"ד ור"מ דק"ק פפ"ד יע"א והכה על קדקדו וזוה ביום ג' כ"ב אייר תקס"ה להכריז בנתיי כנסיות כדברים האלה:

שמעו נא אחינו בני ישראל!

עו וויזט בעפעקוהן חוסינורופן בשם הגאון אב"ד נר"ו מאחר דחס איש אהר דורך חפענט זיין דרוק בעקחנט גענוחצט העט דחס ער המחזורים הנחמדים הגדפס' ברעדלהיים עם הביאור והפירוט אשכנזי אשר יסד המורני הר"ר וואלף היידנהיים נחמד דרוקען וויזן, חוין וועלבע מחזורים הגאון אב"ד נר"ו נחמט אלול תקס"ג העבר לא לנד הסכמה וחרם געגעבן העט שלא ישיג אדם גנולס לדפוס או להדפיס אותם משך כ"ה שני, אף גס זאת העט הגאון אב"ד נר"ו אותן ההסכמות וההרמות מכמה גאונני ארץ אשר קדמיהו בהסכמות הים. ה"ה הרב הגאון מוהר"ר נח חיים צבי ז"ל, אשר הי' אב"ד נק"ק א"ה"ו, והרב הגאון אב"ד דק"ק ראטטערדאם מוהר"ר ארי' לייב ברעסלוי נר"ו, והרב הגאון אב"ד דק"ק האנויי מוהר"ר בשה טובי' נר"ו, והרב הגאון אשר הי' יושב מקדס על כס ההוראה נק"ק פפ"ד רא מוהר"ר נפחלי הירש לניח קאצנאילנבאגען נר"ו.

כל אה דברי ההסכמות וההרמות העט הגאון אב"ד נר"ו דורכגעוועהן חונד עם חרם ג'ו מאחר ומקיים געווען. ואחריכם החיקו אב"ד דק"ק א"ה"ו ה"ה הרב הגאון מוהר"ר צבי הירש מאצמשט נר"ו, ואב"ד דק"ק לונדן הרב הגאון מוהר"ר שלמה נר"ו בן הגאון מוהר"ר צבי ז"ל, ואב"ד דק"ק פפ"ד הרב הגאון מוהר"ר יהודה לייב סרגליות נר"ו.

ע"כ וחסט הרב הגאון אב"ד נר"ו עוד פעם מכריז ומודיע ויין בהרם הגדול במרם יהושע ב"ד דחס ז"ך קיינר חוכטרטטעהן זקון לא ע"י גירי' גירי' גירי' דילי' המחזורי' הכל' בשום אופן נחלדררוקן, ולא לנד זקון ההרם הכל' על המדפיס חל ויין, ונעדרען ווער גור חיון מסיייע דמל' ויין ונחג לחמוך יד עובדי עבירה וחמייך, וסכ"שכ ווער זיך חוין וקולבע מחזורים פרקווערירט מדר חתמנט מדר: קולבע קויפן וויזן כאמור בפירוט בהסכמות מגאויי ארץ הכל' שהחרם יחול לא לנד על המדפיס והמשייע' לו והמתעסקי' עמו ב"א גם על הקונה אותם, ומי שיעבור על זה עטש יענש כעבן אשר מעל בזרם ויחולו עליו כל האלות והקללות הכמונות בזכר המורה הזאת, וכל ישראל ישמעו וייראו ולא יירדון לעשות כדבר כרע סופ', ויהיו גקיים והבוא עליהם בד כח סוב.

ידיה אחר הדברים האלה ועצבוד סרנה במחנה העברים אך שהלחן המדעים אנשי
 שמיד בעיר מלוכה וינא יע"ל לא שם לנו על כל דברי ההסכמות והקדמות האלה וכי
 הוא הדפים המחזוריים הנ"ל בלי רשות, וכאשר נודע הדבר הרע הזה לרבותינו האונו'
 ננהלו מאד כי ראו בני נתונים בסכנת נפשות, וימהרו ויעניו קול בכל עריהם וגם
 במכתב לאמר: יען כי שמענו בקול מברש ממדעים אשר עם בעל הגהה שלו אשר הודיעו
 לרבים אידך שהמה נכנסו למלאכ' להדפיס המחזוריים הנ"ל בלי רשות המכס המחבר נר"ו
 ובדו לעצמם התרות במקום איבוד ושמא יתפתו מן בני עמינו א דברי שא ומדוחים ויבואו
 לקחת מן המחזורי' מהדפסה האסור' וילכדו" ונמכרות הדמות והשמות הפרזות
 עליהם, ראיתי שמוטל עלי ועל כל העומד בפרץ להודיע לרבים כי ההסכמות וחרומות
 הנ"ל כולם נתקפס עומדים בכל מקום ואין רשות לשום אדם לעבור עליהם בשום אמת לא
 שנעולם, והנני מזהיר לנלתי קחת מן המחזוריים הנ"ל הנדפסים שלא ברשות, ולא
 להיות בהם שום עסק והמחפלה מחובם הפלתו חדי' לחטאה ולאומעים יונעם
 ועליהם תנא ברכת טוב.

פה'ק' פפר'מ' יע"ל ו'ב' ד'אלול תקס"ז לפ"ק.

הק' צבי הירש הלוי איש הורוויץ.

זאת להרב הגדול הגאון המפורסם אב"ד ור"מ דק"ק האנני יע"א.

בן וכבד אב"ה הנאובי י"ב הרב המאיר הגדול למשלת ים התלמוד הגאון המפורסם אב"ד
 ור"מ דק"ק פפר"מ נר"ו בני אורו מחזיק דברי הראשונים ונתוכס מר אביו מופת דורנו
 הגאון החסיד המנוח מהר"פ הלוי איש הורוויץ זלה"ה, כולם מן הגודרים גדר לכרם,
 צדקת מנוחה וחסרם, מנלי להדפיס המחזוריים הנ"ל שלא ברשות, ולא על המדפיסים
 לבד יאל הכתב כ"א גם פני קונים לא נשאו מנלי יערב לב לגשת ולקנות אחת מאותם
 המחזוריים אשר יודפסו בלתי רשות, כי לא עבדני גנבי אלא חורי. ונתוך הגודרים גם
 אכני הרימותי ידיד כהה אנוש לנשדני לב החוקקים חקקיאון, וברכות לראש דניק
 ולישרי לב שמחה האומעים לדברינו.

והנה לעיני העדה בזהר הוא באחרים כי האירו פני תבל תנובות שדמות עשו אכל ערב
 לחיך מתוך ללשון צח ויפה אשר פעל ועשה התורט המואלם המדקדק הגדול הר"ר חאלף
 היידנהיים נר"ו, וכמה דבני וגאוני הזמן הודו במודים דרבנן כי כנים דברינו הנאמרים
 בהסכמות וחרמות הראשונים, והסיעו עוד אבני נזר לחוק יסוד הגדר מנלי יהרם, כי
 פני הרבו לעלות צמות בעל, ומעלו מעל, יבחו זרים יגיע התורני העופלא המחבר הנ"ל,
 עין הרואה בחרבות השכל ולב מבין מידעי ביכה ישכיל ויבין מה הי' לו עמל ויגע לבאר
 ולפרש בפירוש צח ונקי, צלל צח בבקי, לבאר וללבן בצירוף אחר צירוף הגהה מדוייקת
 ונוסחאות חדשות הוציא מפני יסן, הרא' לעינינו כמה כוחם של ראשו' ונפרץ שמיר חרש'
 ומיקן כמה יתדי דרכים אשר בדרך הדפוס באו כי לו יאתה משפט המלאכ' כם
 הואת כירנה היא להיותו מה מופלגים בסכמת הדקדוק והעלי' נ',
 ואחר כן איש אחר יעשה מעשה קוף ויאכל קצירו, גם כל האומד להוסיף גרע הוא.
 ואיככה אסרש את אפק אשים לפי מחסום להשיב אסור ימיני כי ראו עיני ואוכי שעשו
 קול ענות חלושה, קול מברש כי באו זרים וידם פרושה, נקטעו שנית המחזוריים
 הנ"ל בדפוס חרושה, מנלי היות להם מחכס המחבר הנ"ל רשות מפורשה, ולא יסו
 ללהע החרב הכעושה. אשר לואת גם אכני מלאתי את עמי מחויב בדבר לאמן ברכים
 בואלת לחוק דברינו הראשונים הנאמרים באמת ובדק, כההיר ולגורו שנית בעינינו
 העוסקים בדפוס עם נעילת ידים אותן הקונים מהמחזורים היוצאים מהדפסה
 הגעשית שלא ברשות, וכל חרמות הראשונים, ככוסם או כן עתה נאמרים.

ואתם אהוביכם אחיבנו ב"י שומרי משמרת חטאו נא לחרמות ולקבלות! השמרנו לבנות
קנות אחת ולבנותי התפלל מתוך ההדפסה הכפסלת, וכשמרתם מאוד לנפשותיכם שלא
תכוו בגחלת, כי גם תפלתכם תהי' ללא תועלת, וכשאתם נכזבי תוחלת. ולהאזינים
ומקשיבים, יערב שיחתם ורינתם כעל וכרביצים, תגלה נדקתם בשער בת רבים.
הב"ד פה האנוניו' ד' י"ג אלול תקס"ו לפ"ק.

הק' משה טובי' מזונטהיים חוכה פה ק"ק הכ"ל והמדינה יע"א.

היאומן סי יוספר כי אחרי כל האזהרות והחרמים האלה עוד יעלה על לב איש לעשות
הנבלה הזאת למען נבוע נבוע? כי זה מקרוב שב שנית המדפים הכ"ל אשר בווינא והודיע
דעתו בקהל כי הוא כבר התחיל להדפיס שנית המחוורים הכ"ל שלא ברשותי ויתן
אמת לא למעשיו הרעים באומרו כי כתב הדת כיתן לו מאת האיש ברוך בשוויץ אשר הי'
שותף עמי במלכת הדפוס מקדם קדמאה זה עשר שנים. וכל אלה דברי שאי ומדוחים
להטעות את ישראל, כי מעולם לא הי' הכח ביד ברוך בשוויץ הכ"ל למכור זכויותי לאחרים
ואף גם להתיר החרמות הנתונים לי לטובתי כנראה ברור מדברי הגאונים הכ"ל ובפרט
מהסכמותיהם ומליכותיהם אשר נכתבו בחדש אלול משנת תקס"ו אשר שכבר נתפרד
מאתי ברוך בשוויץ הכ"ל זמן רב. לךודעו נא רבותי ואחי כי כל מגמות האיש הזה להטעותי
ולכסילכם במגדלות החרמות ח"ו למען נבוע נבוע. סודו נא מעל אהלו ואת ספריו שקן
תשקפו כי כל ההוגה בס אינו אלא מכאן, סורה סורה טמא קראו למו, אל תקרבו
פתח ביתו כי מנודה הוא, ואת האלה היוצאת וכלתו ואת עניו ואת אבניו. השמרנו נא
בנפשותיכם אחי ורעי ויהי נועם ה' עליכם.

רעדלהיים בחדש ניסן משנת תקע"ז.

דברי אחיכם הדורש שלומכם ומוהירכם להנאתכם ולטובתכם

מאמר של רב ישראל אהרן אהרן

סדר התרת נדרים.

נוהגין להתאסף צערה או בע"כ עדה קדושה מתלמידי חכמים ויראו שמים
לעשות תיקון התרת נדרים, וכך מעשהו: המבקש התרה יעמוד בפני העדה
הקדושה או לפחות בפני בית דין של ג' ויאמר בזה הלשון:

שמעו נא רבותי הימים מומחים בל נדר או שבועה או
אסור או קונם או חרם שגדרתי או נשבעתי בהקיץ או
בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים
ובשם הנה ב"ה וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו
נזירות שמשון וכל שום אסור ואפילו אסור הנאדה
שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין

בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של
 מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין
 בלשון שבועה בין בלשון גזירות בין בכל לשון וגם
 הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדבה ובין שום
 מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי
 שיצא מפיו או שנדרתי ונמרתני בלפי לעשות שום מצוה
 מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי
 שלש פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר
 שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותם הידועים לי
 הן אותם שפכר נשכחו ממני בכלהו מתחרטנא כהון
 מעקרא ושוא ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם כי
 יראתי פן אבשל ונלכדתי חם ושלום בעון נדרים
 ושבועות וגזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות •
 ואין אני חוהא חם ושלום על קיום המעשים הטובים
 ההם שעשיתי רקאני מתחרט על קבלת הענינים בלשון
 נדר או שבועה או גזירות או אסור או חרם או קונם או
 הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי
 הנני עשה דבר זה בלי נדר ושבועה וגזירות וחרם ואסור
 וקונם וקבלה בלב ולכן אני שוא התרה בכלהו ואני
 מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדברים
 הנוגעים בקמון בין מדברים הנוגעים בגוף בין מהדברים
 הנוגעים להנשמה בכלהו אני מתחרט על לשון נדר
 ושבועה וגזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב • והנה
 מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוט

הַנֶּדֶר אֶךְ דָּעוּ גַּם רַבּוֹתַי כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְפֹרְטֵם בִּירְבִּים
 הֵם וְאֵין אֲנִי מִבְּקֵשׁ הַתְּרָה עַל אוֹתָם הַנֶּדְרִים שְׂאִין
 לְהַתִּיר אוֹתָם עַל כֵּן יִהְיוּ גַּם כְּעֵינֵיכֶם כְּאֵלוֹ הָיִיתִי פֹרְטֵם:

והמתירין משיבין לו ג' פ' בזה הלשון.

הַכֹּל יִהְיוּ מִתְּרִים לָךְ הַכֹּל מְחוּלִים לָךְ הַכֹּל שְׂרוּיִם לָךְ
 אֲדַרְבָּא אֵין כְּפֹאן לֹא נֶדֶר וְלֹא שְׁבוּעָה וְלֹא נְזִירוֹת וְלֹא חֲרָם
 וְלֹא אִסּוּר וְלֹא קוֹנָם יֵשׁ כְּפֹאן מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכִפְרָה
 וְכִשָּׁם שְׂמִתִּירִין בְּבֵית דִּין שֶׁל מִטָּה בְּךָ יִהְיוּ מִתְּרִים
 מְבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה: וְאִתְּכִי יֵהֵא מוֹסֵר מוֹדְעָה לְפָנֶיכֶם וְאוֹמֵר בְּלִשָּׁן הַזֶּה:

הָרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדְעָה לְפָנֶיכֶם וְאֲנִי מְבַטֵּל מִכָּאן וְלֹהֲבָא
 מֵה שְׂאֵקְבֵל עָלַי כָּל הַנֶּדְרִים וְכָל שְׁבוּעוֹת וְנִזְרוֹת וְאִסּוּרִין
 וְקוֹנָמוֹת וְחֲרָמוֹת וְהַסְּכָמוֹת וְקִבְלָה בְּלִבְךָ הֵן דְּהִקִּיץ הֵן
 בְּחִלוּם חוּץ מִנְדְרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מְנַחָה וּבָאֵם שְׂאֵשְׁכַח
 לְתַנְאֵי מוֹדְעָא הַזֹּאת וְאֲדוּר מֵהַיּוֹם עוֹד מַעְתָּה אֲנִי
 מִתְּחַרֵּט עֲלֵיהֶם וּמִתְנַדֵּר עֲלֵיהֶם שִׁיְהוּ כְּלָן בְּטָלִין
 וּמְבַטְלִין לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קְיָמִין וְלֹא יִהְיוּ חֲרִין כְּלָל
 וְכָלל כְּכָל מְחַרְטָנָא בְּהוֹן מַעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

ובשורה לקבל נזיפה יאמר עוד:

אִם עֲבַרְתִּי עַל שׁוּם דְּבָר שְׁנַתְּחִיבְתִּי נְזִיפָה אוֹ אֲרוּר אוֹ
 נִדְדִי אוֹ חֲרָם אוֹ שְׂמִתָּא אוֹ קָלְלָה בֵּין מִפִּי הַשְּׂכִינָה בֵּין
 מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל צָבָא מַעְלָה בֵּין מִפִּי עַצְמִי בֵּין מִפִּי
 אֲחֵרִים בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא הִרְעִי שָׁב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְאֵשְׁבִיחָה עַל הָאָרֶץ כְּמִנְדָּה וְאֵתְפִלֵּשׁ
 בְּעֶפְרָ בּוֹכָה וּמְבַגְּהָ וּמִתְחַרֵּט וּמִתְנַדֵּר עַל כָּל מַה
 שְׂחָמַאתִי וְעֵיתִי וְפִשְׁעֵתִי וּמְרִיתִי וּמְרִיתִי מִיּוֹם הָיִיתִי

על האדמה עד היום הזה ואשפוך את נפשי לשאול
 סליחה ומחילה וכפרה מן השמים ומן הכריות:
 ואשאל ממעלתכם שתתירוני מן כל הגזירות
 והארורים והגדוים והחרמים והשמות והקללות
 שנתחייבתי ושנכשלתי בהם עד היום הזה:

ואו מתחיל מן העדה הקדושה ד' אמות בחלינת מעלים
 וילכז שק ויתפלל בעבר, ובלבית השק יאמר בלשון זה.

אתה הברית אנוש מראש ותבינהו לעמוד לפניך ונתת
 לו מרפא למזורו שישב אליה בעת שיחטא כי ידעת את
 יצר לב האדם רע מנעוריו ולכן תקנת לו תשובה לכפר
 את אשר חטא. והנה אנכי החוטא חטאתי לפניך
 ופגמתי בארבע מאות עולמות שקל כסף וגרמתי
 להלביש שמים שק ונתתי כח לעשו וארבע מאות איש
 אשר עמו להתצב על האלהים ועתה הנני לובש שק ונת
 להתישפוחם ולשבר מתלעותם ויאירו דרך נקבי השק
 ארבע מאות עלמין דכסופין וקוים בנו מרה שאמר
 הכתוב אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו אם
 יאדימו כהולע בצמר יהיו. והנה אלהי ידעתי נאמנת
 שפגמתי בחמשה גבורות של השכינה לזה אני משים
 אפר במצחי לכוונן את ציון ולעורר את האהבה בין ריעין
 עלאין ומשם יתמשך אחר כך השפע על עבדך פלוני בן
 אמתך פלוני לרהלבין את חטאי ולכפרם תכבסני
 ומשלג אלבין. ואזכה להיות מהשמים בתשובה שלמה
 לפניך ושים לנו פאר תחת אפר וגובה לראות השכינה
 בלתי כושה וקלמה מעונותי שיתקנו ולא אבא עוד לידי

שום הטא ועון: בעזרתך אותי כי על התשובה מראש
הכטחפנו ולתשובה ענינו מן חלות לך החזירנו בתשובה
שלמה לפניך אמן סלה: כשישב ומקבל הכניפה יאמר זה.

הריני יושב לקבל הכניפה והנודי אשר נתחייבתי מפי
בית דין של מעלה על כמה חטאים ועונות ופשעים
שחטאתי ועויתי ופשעתי אנכי עצב נפוש ונבוה הרבתי
אשמה בתורתך בנדתי ביחודך פגמתי בספירותיך
השלכתי פגם בקדשך והמים היוצאים מבית יי
הולכתים מבית המלכות לבית הכסא מקום הטנופת
אשת הזמה אויבתך הרסתי מונבחותיך חללתי בריתך
וכסיתי הערלה על ברית הקדש. ופגמתי בכל כז
אותיות הקדושים והגברתי החיצונים והנה נתחייבתי
נדוי מפי בית דין הצדק או מפי הקדוש ברוך הוא
או מפי השכינה לכן מתודה אני ומתחנן ומתחרט
ובוכה ומתאונן על עונותי ואומר חטאתי עויתי פשעתי
לא אוסיף עוד לשוב בדרך הנה התר התר התר
יוצר בראשית. סלח סלח סלח אביר יעקוב כי אל
מלך טוב וסלח אמה וסיעני להיות מהשבים אליך
בלב שלם אשר חטאתם לא תנזור עוד אמן סלה:

ולאחר שיש מעט על הארץ כמנהג האבל, קורין אותו בעדה הקדושה ואומרי לו
אחינו אמה אחינו אמה אחינו אמה. מאחר שקבלת
עליך את הדין, עמוד (כ"א קום) מעל הארץ ובא אצלנו:

ואז יעמוד מן הארץ ויתפלל בדמעות שליט לומר קב"ה וכיכתיב ויאמר:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שכל הקללות

והארורים והחרמות והשמות שקללתי או שאררתי
או שגשבעתי או שנדיתי או שהחרמתי או ששמתתי את
עצמי או את אחרים אשר מרע ישראל המה . או אחרים
שקללו או אררו או שהחרמו או ששמתו אותי או
אשתי או את זרעי או את בני ביתי יהי דצון מלפניך
"אלהי ואלהי אבותי אלהינו שבשמים ובארץ שאל ישלטו
בנו ואל יעשו רושם וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה
ולברכה כדכתיב ויהפוך "אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך "אלהיך :
ואח"כ גם העדה הקדושה ימרו
ויאמרו לו ג"פ בלשון סהה .

בלם מתרים לך בלם שרים לך בלם מחולים לך
כשם שאנחנו מתירין לך בבית דין של מטה כן
יהיו מתרים מבית דין של מעלה וכל הקללות
יתהפכו לברכה כדכתיב ויהפוך "אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך "אלהיך :

דיני ערב יום כפור

ערב יום כ"א חל אלא באחד מימי אג"ו . כל אדם צריך לפייס את חברו, ואפילו
לא הקניטוהו בדברי צריך לפייסו . והמנהג שכל הקהל לוקין מלקות צנה"כ אחר תפלת
מכת', והכלקה לא יעמוד ולא ישברק מוטה פניו לזכרון ואחוריו לדרוס, וכשעה שכלק' יאמ'
וידוי, והלוק' יאמר ג"פ והוא רחום עד כל חמתו, שהם ל"ט תיבות כנגד ל"ט מכות . וכתוב
בכתובי' שהאר"י ל"ל לא הי' מקפיד על המלקות רק היו מלקין אותו ד' מלקו' נגד ד'אותיות
השם ואח"כ טבל לקיים באנו באש ובמי' עכ"ל . לאחר תפלת מכת' אוכלין בעוד המפסקת,
ומפסיקין קודם בין השמות, ואמר מהר"י בנ"ל שכל אדם ימחר באכילתו שיגמור טרם ש"ה .
בערב טרם הולכים לבהכ"כ יערוך האדם אולחנו כשאר י"ט וידליק הכרות מצעד יום
גדול כדי להוסיף מחול על הקדש; יש מקומו' שמדרכי' על הדלקת נר של יום כ"ב ויש להגיע
האולמות ביום כ"ב כמו בשבת . יום כ"ב לילו כאמו לכל דבר; ומה הם הדברים האסורים בו?
מלאכ', אכיל', שתיה, רחיב', סיכה, נעילת הסנדל, ותשמיש המטה . כל אדם יקדים
את עזמו לבוא לבהכ"כ בליל כ"ב, ולבשין בטלית מעב' ומדרכים עליו, והאין יתחיל
כ"ב מעב' וטרם שמקדש היום, אכן יאריך בו בניגונים להמשך עד הלילה .

תפלת מנחה

אשר יושבי ביתך עזר יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיהו ונבור תיך ונודו: הדר כבוד הודך ודברי נפלא תיך אשיחה: ועוזו נראותיך יאמרו ונגדלותך אספרנה: זכר דב טובה יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו: להודיע לבני האדם נבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הפוסים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חירצון צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברה כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בא יי ארוא אלהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב הא הגדול הגבור והנודא עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גוא לבני בניהם למען שמו באהבה: זכר

זָכְרָנוּ לַחַיִּים • מֶלֶךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים • וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
 ? מֵעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •

בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לִישָׁנָי עֹפֵר מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמְהָ לְךָ מֶלֶךְ
 מִמִּית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי בְּמוֹךְ אַב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמְּתִים :
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוֹשׁ בִּינָה חֲנֻנְךָ מֵאֵתְךָ
 דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבָנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדְּךָ
 וְהַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בִּיאֵי הַרוּצָה בְּתִשׁוּבָה :
 סֵלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְּכָנוּ בִּי שְׁשַׁעְנוּ בִּי
 מוֹחַל וְסוֹלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :
 רָאֵה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
 כִּי גּוֹאֵל חוֹק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רַפְּאֵנוּ יי וּגְרַפְּא הוֹשִׁיעֵנוּ וּנְוֹשַׁעַה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה •
 וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מְכּוּחֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן
 וְרַחֲמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
 תְּבוֹאָתֶיהָ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרַכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּשְׁבַעְנוּ

מטובך וברך שנתנו בשנים הטובות • ב"א' מברך השנים:
 תקע בשפר גדל לחרותנו ושאנם לקבץ גליותינו וקבצנו
 יחד מארבע כנפות הארץ • ב"א' מקבץ נדחי עמו ושרא:
 השיבה שפטינו כבר אשנה ויעצינו ככתחלה והסר ממנו
 יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים
 וצדקנו במשפט • ברוך אתה יי המלך המשפט:

ולמלשינים א תהי תקוה וכל עושי רשעה פרגע יאבדו
 וכלם מהרה יפרתו והודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר
 ותכניע במהרה בימינו • ב"א' שובר אויבים ומכניע זדים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל
 ועל פליטת סופריהם ועל גהי הצדק ועלינו יהמו רחמיה
 יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הפוֹטחים בשמך באמת
 ושים חלקנו עמם לעולם ולא נבוש כי כך בטחנו •
 ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשבון בתוכה כאשר
 דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד
 מהרה לתוכה תבין • ברוך אתה יי בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
 כי לישועתך קיינו כל היום • ב"א' מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יי אלהינו חיים ורחם עלינו וקבל ברחמים
 וברצון את תפלתנו כי א שומע תפלות ותחנונים אתה •
 ומלפניך מלפני ריקם א תשיבנו • כי אתה שומע תפלת
 עמך ישראל ברחמים • ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב
 את העבדך לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך •
 ותחונה

וְתַחֲיוֹנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִהוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּר הַיְיָנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדָּה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמֹתֵינוּ
בְּבִקּוּדוֹת לָךְ • וְעַל גִּסְיֶיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְלֹאוֹתֶיךָ
וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבִקְרֹ וְצִהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
בְּחַמִּיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְיָנוּ לָךְ •

יָמֵנוּ וְעַל כָּלֵם חַיֵּינוּ נַעֲבֹסֵט דַּעַר גַּמְלָטָנוּ וְיִדְוִי חַיֵּינוּ לֹא כִינְדָטָנוּ דָּף יוֹ •
וְהַסֵּף חוֹר הַתְּפִלָּה נִקּוּל כְּלֵי וִידְוִי וְלֹא כִי קִדֵּשׁ תִּתְקַבֵּל •
וְעֵתָה יִגְבַּל נָא כַּח אֲרִצֵי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאַמֹּד •

זְכוֹר בְּחַמִּיךָ יְיָ וְחֲסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּתַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְתַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן יְיָהּ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא • יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיקָה הוּא לְעָלְמָא וְלְעָלְמָא מִן
כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאַמְרֵן
בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תְּתִקְבַּל צְלוֹתֵהוֹן וּכְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קִדָּם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְיָהּ שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּלֵם
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' עֲזֵרֵנוּ מֵעַם יְיָ עוֹשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יסוד ומתכונתו ואח כל החלאה אשר מצאתו.

נרסין במה' נדרים דף כ"ג ע"ב, הרוכה שלא יתקיימו נדריו כל השב', יעמוד ברה"ב
 ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל ובלבד וכו' עכ"ל, וכתב הר"ן ח"ל, ונראה
 שמה שאומרי' קצת קהלות ביה"כ כל נדרי ואסרי וכו' לדבר זה הם מתכווני' לבטל הנדרי'
 שידרו לאחר מכן לא שלשום משום שנראה מלשונם שהם מפירים נדרים שעברו חוץ
 לו ענין אלא נדרים הנאים לאחר מכן, אלא שרבינו יעקב ז"ל ה' מתקן ה"ל כדי שיהא
 במשמעותו להבא לומר כל נדרי ואסרי די אסר נא ודי חרמנא כולו קמין כדי שיהא
 נראה להבא וכו' עכ"ל. ח"ל התוס', ומתוך שמעתי'ן מוקף ר"ת מה שכתוב במחזורי' בכל
 כדרי מיום כפורים שעבר עד יום כפורים זהו הבא עלינו, וסנדרים הם שמתירים
 נדרים שעברו וטועין, קרא בכל התור' נדרים נעי קרטה וכו', לכך ז"ל להגי' מיו' כפורי'
 זה עד יו"כ הבא עלינו טעון, ונדרים של שנה הנאה הוא דשרי' וכו', ואע"ג דעמוד אדם
 ברה"תן, ואכן ביה"כ בעדיקין? אשכחן יוה"כ דאיקרא ר"ה בדכתי' (ביחוק' מא) ברה"ה
 בעשור לדשא, ואמר דזהו יוה"כ דיוכל, ועוד שהוא סמוך לרה"ה, ולכך תקנהו ביה"כ לומר
 טפי משום דיוה"כ בטל כל מלאכ' ואיכא כנופיא טפי, ואע"ג דשרינן בכל נדרי אף חרמי'
 ושנועות ואכן נדרים תנן? לא דוקא נדרי' הה"ד חרמים וכו', דאכן אינן מתירין לא
 מה שאדם נודד ביטולבין עצמו, אבל דבר שבין אדם לחברו אינן מתירין
 ליהתיך; והא דאמרינן בכל נדרי דכדרכא דמשמע לאשכחן דמשמע דאכן מתירין
 הנדרי' שברו? י"ל דכדרכא דמשמע שתי לשונות כמו אמרי' פ"ג משמע כדאמרינן משמע
 לשעבר ומשמע דאמינא דהייכולבא הכימי דכדרכא דמשמע להבא ולשעבר, ודאסר יט' כ'
 שאומרי' בכל נדרי, פי' הוי כשנתקרט, דאין מועיל ביטול ברה"ה לא כשנתקרט עליו לאסר
 מכאן וכו', עכ"ל תוס'. וגם הרא"ש העתיק הדברי' האה בשניו ל' מעט ואמר, והגי' ר"ת
 במחזורי' מיו' כ"ז עד יו' כפורים הבא עלינו לא כמו שהי' כתוב בהם מיום כפורים שעבר
 עד יוה"כ הזה, והיו מתכוונים להתיר הנדרים אולי עברו עליהם ולהגלל מן העולם וזהו אינו
 מועיל כי בהיתר נדרים בעינן ג' או יסיד מומחה ועוד דאין החכם מתיר את הנדר וכו',
 וגם י"ל דכדרכא דאשתבענא, כלומר מה שאני עתיד לידור ולשבע, וגם כולהו איירטכא
 בהו (באבודרהם גרס ולכך נריך לומר כולהו די חרמנא בהו) כלומר אם אשכח ואדור
 מעתה אני מתקרט עליהם ומתנה שיהיו בטלי', ומה שאמרין אותו פ' עמי' שכן מצינו שכל
 דברי חכמי' משולשין, מגלל או מגלל או קופה או קופה או קופה או קופה או קופה או קופה או
 ומה שאומרי' ובסלק וגו' לא שיהי' נריך עתה כפרה לא שאס' ידור נדרים בזה השנה וישכח
 הביטול

- 1) כן הגירס' בכל כ"י קדמוני', וכן כוסת' ספרדית עד הו'. 2) יש לומר דנדרנא,
 דנדרנא משמע וכו', כנ"ל והכונה שנמקום דכדרכא בש"א י"ל דנדרנא בקמ"ץ
 וכמו שכתוב הר"ן. 3) בלי ספק שטעות סופר יש כאן וכו' כמו אמרי' כ"א
 משמע כדאמרינן לשעבר ומשמע דאמינא וכו', ואינו לפרש שרמוז על מאמרם במה'
 ברכו' ט' ע"ג מכדי האי יהיו לרנן אמרי פי' משמע לנסוף ומשמע מעיקרא דבעיכא
 למימר וכו', שהרי אין הכדון דומה לראי' כלל.
- 4) הטור והר"ד אבודרהם העתיקו משמו וגם הנהיג לומר דנדרנא דאשתבענא; והרב
 ב"יאמר הגירסא הנכונה וגם הנהיג לומר די נדירנא דומי אשתבענא, והטעם מפני
 שכהוא אומר דנדרנא הכל תיבה אחת והדל"ת בחירק והכו'ן טעופה והדל"ת בקמ"ץ
 משמע מה שנדרתי כבר וכשהוא אומר די נדירנא שתי תיבות די תיבה אחת ונדירנא
 תיבה שנית והכו'ן נקראת בלא חטיפה והדל"ת בחירק משמע מה שאני עתיד לדור,
 וכן כשהוא אומר דאשתבענא בל"ף באמצע התיב' משמע מה שנבעתי כבר, וכשהוא
 במ"ס

הביטול ולפעמים שאינו נזהר נכדלו ועובר עליו, ואע"פ שכבר בטלו צריך הוא כפרה כדאמרינן בפ' בתרא דקידושין זה שהי' סבור לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה שצריך סליח, וביטול זה אינו מועיל כ"א לגדר עגמו ואבוע' שיצבע מעגמו, אבל נדר שחבירו מדירו ואבוע' שחבירו משביעו אוב"ד או הקהל אין מועיל להם ביטול; מיהו נרא' כמכה קדמוני' דל' כל נדרי מוכיח שניתקן על הגדרים שעברו עליהם בשכ' שעברה ומתירין אותן כדי להגבל מן העונש, לכן אומר אותנו ג"פ, וגם אומר ונסלק לכל עדת בני ישראל, כי נריכין כפר' אותן שעברו, ומה שהקשה דנעינן חרטה? אכן סהדי שכל מי שעבר על נדרו הוא מתחרט מעיקרו כדי להגבל מן העונש, ומה שהקשה דנעינן ג' הדיוטית? הרי כל הקהל אומרים אותו איש איש בלחץ, וגם הקהן נמי הקהל מתירין לו, והא דאמר רב פפא צריך לפרש הנדר? ה"מ היאך שהגדר נא לפני החכם להתיר לו נדרו אולי נדר על דבר מנוה ולא יתיר לו החכם, עכ"ל הרא"ש ז"ל, והרב אבודרהם אחר שהעתיק סוף דברי הרא"ש הכ' לאמר, וכן כתב רבינו סעדי' שניתקן על הנדר' שעברו עליהם בשכ' שעברה, וכתב עוד דכי תיקון רבנן לומר כל נדרי לעדה שנגה ואסרה איסר על פסחם שבזוהה בנה"כ כגון נדרי שגות ואונסין צבור כמו שכת' ונסלק לכל עדת בני ישראל, אבל מי שנשבע כל השג' לצטל שזועתו ולתיר לה לא, ובסדר רב עמרי' ישנו, וכוהני' לאומרו קודם גרכו משום דאמרינן בשלהי שנת ובמס' נדרים דאין נשאלין לנדרים בשנת אלא לנורך השבת, אבל רב נטרונאי כתב אין טהגין לא בשתי ישיבות ולא בבבל להתיר נדרים לא ברה"ה ולא ביה"כ אך שמענו שיש מקומות שאומרים כל נדרי וכו', וכ"כ רבינו האי אין אנו מתירין נדרים לא ברה"ה ולא ביה"כ ולא שמענו מרבותינו שהיו עושין זה כל עיקר וחסתם תחמירו כמותינו ולא תשנו ממנה הישיבות ע"כ, וכבר פשט המכה בכל המקומות לאומרו; וכתב הר"מ מרומנובורג שאין לומר יהא רעוא דיהון שניתין ושבקינן, אלא יהון שניתין וכו', וכן אין לומר בכתוב בתורת משה ענדך ונסלק לכל עדת אלא ונסלק וגו' בלבד, וכן הוא גורם הרא"ש, עכ"ל אבודרהם, והרב אכן הירחי.

הכלל העול' מכל הדברי' והאמת האלה הוא שר"ת ז"ל הוא אשר העביר הנוסח הקדמוני שהי' מיו"כ שעבר עד יו"כ זה, והנהיג לומר תחתיו מיו"כ זה עד יו"כ הבא עלינו, ונעבור שלנו ראה בחכמה כי נדרנא ודאי שבענא ודא חרימא ודאסרנא כמו שאו כתוב לפנינו ל' עבר הוא וניתקן על הנדרים שעברו לכן גם הוא ר"ת ז"ל אין וחקר ותקן אינו מעט אם באותיות ואם בנקודות א' ליפא דמשתמע גם על העתיד, ונעבור שלא בתפשה גירסתו האמיתית צבירור גמור לכן נפל בה הספק והתעורר מחלוקת בין הסכמי' זה אומר עיקר גירסתו נדרנא ואסרנו כולו קמחן, וזה אומר נדירנא, וזה אומר נדריבא כמו אמרינא, זה אומר אישבענא וזה משתבענא וזה אישבענא, הצד השוא שבהן גירסתו שלנו בלתי ככונה כלל כי תחילתו ל' עבר לפי דעת הקדמונים וסופו ל' עתיד לפי דעת ר"ת, וזה עלג לשון אין בינה, כי לא ראשו סופו ולא סופו ראשו.

וראיתי להגאון רמ"י בעל הלבוש ז"ל שהגדיל המדורה עוד על פני כולה באומרו ז"ל: ויהי' בנוסחא שלנו יש לדקדק מאוד כי כ"ל שהיא מוטעה ומשובש מאוד כמו שאבאר בעו"ה שהיא פותח בלשון יחיד כאשר ראוי להיות ואס"כ מסיים בלשון רבים, כי לשון דאירנא ודאי שבענא

צמ"ס נמקום א"ף והיא נקודה בחירק משמע שאני עתיד לישבע, עכ"ל, ונד"מ כתב שהגירסא הנכונה די נדרנא, והרב בעל ט"ו כתב וז"ל ולענין הגירסא שזכר ר"ת כ"ל דהכי הוא דאין קאי על העבר אמרינן דבדר נא דהיינו בקמ"ץ תחת הנו"ן ופת"ח תחת הדל"ת והו' במשקל אמרנו שהוא עבר אבל ל' עתיד צריך לנקוד חירק תחת היו"ד, ונאי שבענא דאין קאי על העבר הנקוד' היא נפת"ח תחת היו"ד ותחת הני"ת ונ"א תחת העיו"ן, אבל ל' עתיד יש לנקוד חירק תחת העיו"ן, עכ"ל.

דאי שתבנענא דאחר ומנא דאסרנא כולוהם ל' יקוד כאשר ראוי להיות שפירוט דא' ידרכא
 הוא אדור ח'י' וכן דאי שתבנענא פי' אשנע. אחי וכן דאחר ומנא דאחרים אחי וכן
 דאסרנא דאסור אחי וכו' ואח"כ אומרים על נפשנא וכן בסוף כדרכא ואסרנא
 ושבועתא דא' אותן הלשונות כולם הם ל' רבים וכו' ולפי ל' התנאי שנתסדו בל' יקוד
 מתקלה ה' לו אומר על נפשאי וכן כדראי לא כדרי ואסראי לא אסרי ושבועתאי לא שבועי,
 ע"כ אומר אחי דודאי כולם טעות הן, אלא שנתייסד תחלה בל' תרגום שאין אכן נקראים
 בו לכך לא דקדקו בה קדמונינו הרבה ומפני כן נפלו טעות בספרים וכו' וא"כ אמרת
 כל כדרי בכל שנה בניסוח זה הנדפס במחזורים כ"ל שאין נוממש, וגם מה שנדפס
 במחזורים בתחלתו דכדרכא בלא אל"ף כ"ל שהוא טעות שממענו שגדרתי ל'
 עבר המדבר בעדו, אלא שבאמת גם בל' זה אינו מדוקדק שגם אם הוא ל' עבר ראוי
 הוא להיות דכדריית וכו' לפיכך כ"ל שראוי להיות בכאן דאי כדרכא באל"ף
 האית"ן ויהי פירושו שגדר, וא"כ רוב כוסח של כל כדרי אשר נדפס במחזורים אין בו
 ממש ואין לו שום פירוש אלא הניגון בלבד ואינם יודעים ואינם מבינים מה שאומרים,
 ואם איישר חילי אתקנינו, וכמה פעמים רציתי לתקנו וללמדו לחזקים כהגון ולא היו
 יכולים לשנות דעת תפלתם מפני הרגל הניגון שבפיהם, ע"כ אומר אחי וכו', עכ"ל לבוש.
 ואחרי המבוכה הגדול שזאת ראוי לנו לחקור בטיב ל' ארמי ולבאר אפס מקצת בנינו
 ודרך נירופם, כדי להצין עתכום תוכן המחלוקת הזה ולרעת דבר מי יקום.

ואען ואומר: דע כי בלשון ארמי יש ל' קלול' כמד ולשון נפעל ול' התפעל ול' הפעיל,
 והמכוון לבנין נפעל לעברי הוא בנין אַתְּפַעֵל באל"ף דאשנע בלשון פעלים עוברים נפ"א
 הפעל בשוא ועי' הפעל רפ' וכן כל יתְעַבֵד שבדניא ועור', וכן תִשְׁתַּבֵּק, וכל ל'
 שבועה שמאלנו במקרא בבנין נפעל כשתרגמוהו בל' שבועה תרגמוהו אִשְׁתַּבַּע ברפה
 הני' ת', והי' זה להגדילו מבנין הכבד אַתְּפַעֵל המכון כמד בבנין התפעל שגא' בו פ"א
 הפעל בפתח ועי' הפעל דגוש ופתוח לעולם, ולא תמצא לעולם עי' הפעל בנר' כשנא
 הפ"א בפת"ח, * ואין נזרך להביא עדים על זה כיהמעין בדניא ועור' ובתרגומי' ומנא עדים
 רבי' כגון כל יתבקר תתחבל מתנכח יטענע משתדרר דומיה'; והמכוון לבנין הפעיל הוא
 בנין אַפְעֵל, גם הוא בלשון בראש במקום ה"א הפעיל אשר לעברי ומאלנו דוגמתו במקרא
 אתחבר (דה"ב ככה) אשתללו (תילי'עו) שניתקנו על מתכונת ל' ארמי; והבנין הקל הוא
 בלא תוספת אות בראש ויאמר למקבר בעדו בעד האמן העבר קַרְבִּית (דניא וי')
 עֲבָדִית (שם וסו) וולרבי' מדגרים נעדם שְׁלַחְנָא (עור' ד' יד) אֲוִלְנָא (שם הי')
 שְׁאֲלָנָא (שם ה ט) בְּעִינָא (דניא' כו) הכיניו נָא שבסוף הוא נגור מן א' שגא' בל'
 ל'

(* ואגב גררא למדנו כי הגירסא הישנה בנוסח הקדוש יתגדל ויתקדש הדל"ת בפת"ח היא
 העיקר, ולא יפה הניחו המדקדק רז"ה וסיעתו לשנות בפת"ח אל הכר"י כי לא יכון
 כלל בל' ארמי לנקד עי' בפעל בנר' אחר שנקדו הפ"א בפת"ח, וכבר הרמזתי
 להעמיד הגירסא הקדמונה על עיקרה בראיות רבות אלא שאין כאן מקומם.

ל' רני ולעולם יבוא בו פ"א הפעל בשו"א כדי להכדילה מן ל' ביכוני יחיד שהוא בקמן כעו
ידענא שטעמו יודע אני וכינות כא שנסוף כגור מן א"כ ל' יחיד, וכל ידעתי ל'
עבר מתורג' **ידעית** וכל **ידעתי** ל' הוה מתורג' **ידענא** וכן **כתתי** לך (ירמי'
בב) מתורג' **דברנא** לפי שהוא ל' הו', וזה ההבדל שבין לא **ידענא** שהוא תרגומו של
לא **ידענו** ל' רבים (בראשי' מג כב) וכן **ידענא** ברי **ידענא** שהוא תרגומו של
ידעתי בני ידעתי (סממ"ג) זה ל' ביכוני הוא ליחיד והוא כמו **ידענא** (דניאל ב' ח)
ידע מה נחשוכא (שס כב) **ישא** (שס ב' יא) כולם ל' הו' הם לכן הם קמוצי' אבל **ידע**
(שס ו' יא) **ישא** (שס ב' יא) בשו"א ל' עבר הם, והמורכבי' מהם כמוהם **ידענא** ל' עבר
לרבים המדברים, וכן **נדרנא**, כדרינו אשר כדרינו (ירמי' מד כה) ת' **נדרנא** הו'
נדרנא, אבל **ידענא** ל' יחיד בזמן ההוא וכן **נדרנא**. ומדרך האונקלוס שלא
לתרג' התיבו' כדורתו ב'א לפני המכוון מהם, והמכוון מן ידעתי בני ידעתי הוא על הידיע'
בזמן ההו' לכן תרגומו ב' הו' * לא שאין כל' עברי סימן לזמן ההו' לכן מנהגם כאשר ירנו
לספר הזמן ההו' יערבנו דנריה' פעם עבר ופעם עתיד כמ"ש הראש"ע בספרו נקות דף כ"ב
ב' ובספרו מאזניס דף מ"ז א' וכמו שבארתי שם, גם הרחנתי הדבור בזה בתורת אלהים
מפורש אבל הרימותי ידי ה' (בראשי' יד כב) ואכל יסקו העדרים (שס כט ב). והפעלים
ולא **שמעין** ולא **ידעין** (דניאל ה' ג), שומעים אנחנו (ישעי' לו יא) ת' **שמעין**
אכתנא, והפעול בל' ארמי לא **ידיע** (דניאל יס) וכן **כתתי** בזה (עזרא ו' ב) שהם כמו
ידוע כתוב כי גנב נכנתי (בראשי' מ' ע"ו) ת' א' ארי גנב **גנבנא** שהוא ל' פעול
ליחיד וטעמו גנב אני; וכמו שיבוא העתיד כל' עברי באתות אית' בראש בן יוא כל'
ארמית וכמו שלא תוכל להכיר כל' עברי כי המדבר בראש התיבה ובסופ' כי לא תוכל לומר
אשמורכי כן לא תוכל להכיר כל' ארמי לומר אשמורכי או איכדנא, ומציאות תיבות כאלה
נעכע גם כל' עברי גם כל' ארמי; ואחר הדברי' והאמת האה תוכל לשפוט במישור כי לפי
מה

* וכן בכל מקום שתמצא ידעתי מתורגם ידענא יהי' הו' ל' הוה דוק ותמצא, זה כלל
גדול כל' ארמי והוא אשת ויביבאף שלא ראיתי מי שהתעורר עליו, וזה נכשלו חכמי
הל' ופירט המדקדק הגדול ר' אלי' הלוי בספרו המכונה מתורגמן בעבר שנסכל
מידעיה זאת לכן העתיר דנריס בראשי' רבים ללא תועלת, ונפרט בראש ידע לא ידע
ואשם, והכלל כל ידעתי ל' הוה מתורגם ידענא בקמן היו"ד כן הדין כל' ארמי וכל'
סוריא, ואם תמצא לפעמים במקת ספרים ובמקת מקומות שיזקק היו"ד בשו"א
תדע כאמנה שאין זה משגת המתרגם כ"א משגת הסופר והמדפיס.

מה שהיו אומרי 'הקדמוני' מיום כפודים שעבר עד יום כפודי זה הנוסחה כולה מראש ועד
 סוף היא כנכונה וכדורה כי כל לשונותי ל'עבר הם לרבי' המדברי בעדם לא שהסמנטיים
 שונים וכמו שבארנו על מקומם וכולם נכונים, ודעת שפתם נרדו מלנו; ואולם לפי דעת
 ר"ת שאמרו אחרים בו לאמור מיום כפודים זה עד יוה"כ הבא עלינו, ואולי שלא יכון ה'
 מראש ועד סוף כי **דנדרנא ל'** עבר הוא כמבואר, **די נדרנא** אי **נדרנא** אף
 שזה הוא ל' הוה ויש במשמעו עבר ועתיד מ"מ ל' יחיד הוא ולא יתחבר עם סופו שהוא ל'
 רבי, והרב נ"י ראה לתקן ודמשמעבא ולא תיקן ודאחריתא שז' ללדעתו דמחרימנא,
 לא שנראה שגילמנו הית' ודחרימנא ובגירסת הר"ן ובתיקון דכדנכא כן תיקן ודחרימנא,
 ויהי' איך שיהי' אחרי שאמרו בדעת ר"ת להתיר הכדרי' העתיד', מן הראוי הי' ג"כ לתקן
 כל' ע"פ הגהתו שהיא לדעת נ"י **די נדרנא** ודמשמעבא ודי **חרימנא** ודי
 אמרנא וכו' כולם במקמ' ויהי' ל' הו' שיש במשמעו עבר ועתיד, לא שנרא' שהקבל' הרגישו
 בחלשת התיקון מה שהיו שם ע"פ התיקון מה לא עלתה ארוכה אל הנוסחה כי יהיה
 תחלתה ל' יחיד וסופה ל' רבים, לכן החזיקו בטוספתאם הקדמונה, כי לא הי' טוב
 בעיניהם להוציא הישנה מפני החדשה אשר גם היא לא תכלם.

ואחרי הדברי' והאמת האהב כרתי ברית עם הגירס' די נדרנא ודמשמעבא עיני' דמחרימנא
 ודאמרנא וכו', כי כל הלשונות האל' ל' הוה הם לרבים ויש במשמעם עבר ועתיד,
 וע"פ הגירסא האת' יהי' הנוסחה כולה על מכונו ולא קשה מיד, ואת עיקר גירסת ר"ת
 לדעתי, לכן ראוי לאחזה בה: וידעתי גם ידעתי כי הקהלות לא יאבולי לשנות הנוסחה
 הנהוג אלמם לכן הכחית אותה כמו שמצאתי בעלי שום שינוי ואמרתי אולי שהקהלות אלו
 שהל' דנדרנא ודאישתבעא וכו' איכנו ל' עבר מוחלט אבל הוא תנאי על הזמן אשר יהיה
 עבר לעתיד וכמו שתרומנוה, דוגמת ומולדתך אשר הולדת (ראשי' מחו) לד"ק ע"א.

ומן תולד הדברים תבין ותשכל כי בטלן דברי האומרים דאינדרנא, ומבטלן
 דברי האומרים שהאל"ף של דאישתבעא ודאחריתא היא אל"ף האית' -
 ולא שרירין דברי האומרים כי דנדרנא במקמ' תחת טו"ף הוא ל' עבר
 ואינו כי אם ל' בינוני יחיד, ולא קיימין דברי האומרים אשתבעא
 לשון עתיד הוא, כי למינה כואת אין עניניות כלל בלשון ארמי, אבל
 משתבעינא כמו שאמרנו; והכל שריר וקים.

ועיני נשואות, לעושה פלאות, ישר מבטאות.
 ויסיר תלאות, ינקח שגיאות, ויסלח לחטאות.

והוא ע"פ הירושלמי

תפלה לשליח צבור

ט

למטה בטובה ונרמם ונחללם קודם המלפס.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שנעתי ברצון ובאמוץ הלב. כוונן
 במובס' כוונן אחד אל חי הין אמת שופט צדק רחום ורחון. רחם עלי
 ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסבימים
 עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפלות הישירות והנקיות אשר יעשו
 ישראל. והתחזר תחת כסא כבודך כמו שתתרת לתפלת משה. (כ"א
 מנשה) ואל יבושו בי שליחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן מלה: והתחזר לפניך איום שתתן לי
 קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים
 ורחוק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך ורחוק: אמן מלה:

תפלה לחזרת לבי.

הגני העני מפעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי
 לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחני ואף על פי שאני
 כדאי והגון לכה: על כן אבקשה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
 יי יי אל רחום ורחון. אלהים. שדי איום וגורא. היה נא מצליח דרכי
 אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם
 בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יבלמו בי בפשעי
 ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלת זקן ורגיל ופרקן
 נאה וזקנו מנהל וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשטן
 לכל ושטינו. ויהי נא רגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה.
 וכל צימותינו וענוינו הפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
 ולשלום האמת והשלום אהבה ואל יהי שום מקשול בתפילתי:
 ויהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והגורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל הטלאכים שהם בעלי
 תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ופיצו אותה לפניך בעבור כל
 האריות והחסידים התמימים והישרים ובעבור כבוד שמה הגדול הגבור
 והגורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים כאי שומע תפלה:

קבלת מ"ת לומר די פסיקים אלה, קודם שמסיל כהן המלך וקודם הקדים:

ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתי:

הקשיבה לי וענני אריר בשיחי ואהימה:

ותפשי תגיל ביי תשיש בישועתי:

הצותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

נהג מהר' סג"ל פרס יד ס"ן בליל כל נדרי פני התיבה ה' עומד היא פני התיבה
ואמר בשיבה של מעלה וכו'. וכן עמא דבר לאמר הגדול שכל עיר ועיר.

בישיבה של מעלה. וכישיבה של מטה.

על דעת המקום. ועל דעת הקהל.

אנו מתירין להתפלל עם העבדנים:

ומתחיל הס"ן כל נדרי נדת ונחרדה ונכוונה.

כל נדרי. ואסרי. וחרמי. וקונמי.

וכנויי. וקנוסי. ושבועות:

דנדרנא

באורי.

כל נדרי ואסרי וכו'. דע כי הכינוי בלשון ארמי בתנה בלתי מנוצרת הוא
נדרי, ונדרי' ואם התנה מנוצרת הכה הוא נדרי: גם נדרי נדרך קלרה, כמו נמי
(בלאשית א' י') אפי' (שמות ל"ד ל"ג), וזה ידוע למנין בל' ארמי ואין צורך להניח
עליו עדים, לכן יהיה טעם כל נדרי ואסרי וכו', כל הנדרים והאסרים
והחרמים וכו'. והנה לשון נדר הוא סוג כולל מיניס שונים, המין האחד כשנדר
שיהיה עשם הדבר נדור מלד עצמותו, והס נדרי הקדש, והס אס בהחלט ואס
בתנאי, אס בהחלט כגון שנדר שיהיה בהמה זו עולה או חרס או מה שאפשר
שידור אותו, כשביאר בסוף פ' בחקותי; ואס בתנאי שידור אס יהיה כך אעשה
כך, כמו שנדר יעקב, שאס יתן לו ה' שאלתו, תהי האבן ההיא בית אלהים ויתן
לו מעשר מכל, או שידור, אס יהי' כך יהיה דבר כך אסור לו, כמו שנדר ישראל,
אס נתן נתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם (במדבר כ"ב ב'), והנה
החרס הוא הדבר הנדור. ויש עוד מין מהנדריס ונקראים נדרי אסר והס לאסור אסר
על כפש הטורד כמו שאמר בפ' מטות איש כי ידור נדר או השנע שבועה לאסור אסר
על כפשו, ואזה כי תדור נדר לה' ואסרה אסר (במדבר ל' ד'), וזה הנדר אינו
נדר שיהיה עשם הדבר נדור מלד עצמותו אבל הוא נדור לאסרו על כפש הנודר
לנדר, וגם זה יהיה בשני פנים, אס שלא יתלה נדרו בנדר, אבל אמר, שהנדר
ההוא יהיה עליו כעולה או חרס, ומה שדמה לזה, או שיאמר, אס אעשה
כך או יהיה כך, הרי הדבר הפלוני עלי כהקדש או חרס, ומה שדמה לזה, וז'
שבועה תהיה גם היא לאסור על כפשו הדבר בשבועה באחד משני מיניס
הנזכרים, האחד הוא שיאמר הנני נשבע בה' שלא אעשה כך או אעשה כך
כי השבועה תחיבהו לקיים זה המאמר (ולכן אינקלוס תרגם לשון שבועה בלשון

תרגום אשכנזי.

כל נדרי. מוצע געזיבער, ענטומונגטון, בתמונגטון — חויד חונטער דען
בייחזחטון קונם חדער חונטער זמנט חיינעט בייחזחטון, מוז קונסן, חובר מוצע
סוירע

ערבית ליום כפור

וְדַאֲחַרְמֵנָא • וְדַאֲשַׁחֲבַעְנָא • וְדַאֲחַרְמֵנָא •
וְדַאֲסַרְנָא עַל נַפְשַׁתְנָא • מְיוֹם כְּפָרִים זֶה עַד
יוֹם כְּפָרִים הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה: כְּלָהוֹן אַחַרְטָנָא
בְּהוֹן • כְּלָהוֹן יְהוֹן שָׁרֵן • שְׂבִיקִין • שְׂבִיתִין •
בטלין

קיס), והגני הוא שיתלה השנועה בדברי, אם אעשה כך או יהיה כך, אם עשיתי
כך או היה הרי אני כשבע בה' שלא אעשה כך או אעשה כך. והנה מסדר נוסחא זאת
התחיל בדברים וכיים בשנועות, להיותם העקרים האמורים במקרא והכוללים
המינים כלם, ואמר כל כדרי ואסרו וחרמי, כלומר בין כדרי הקדש בין כדרי אסר
או כדרי חרם והדומים להם, ואמר עוד וקונמי וקנוסי, שהם כנוי הכדרים, כדלמרינן
בריש מס' כדרים, אלו הם כנויי הכדרים, קונס קונס קונס, ואולם הוכיח
וכנויי במקום וקונמי (שלא כמנהג הספרדים האמריים וקונמי וקונמי וקונמי כלשון
התלמוד) לומר שלשונות אלו לאו דוקא והוא הדין לכל ל' וכמו שפי' שם רש"י ז"ל שיש
לשון שקוראים לקרבן קונס, ויש לשון שקוראים לו קונס, ויש שקוראים לו קונס,
והוא הדין לכל לשון הכוור אדם שחייב, והוא דקא מכו חכמים הני לשונות משום וכו'.
כן נ"ל. ועיין עוד שם במשנה דף י' ע"א ובפי' הרמב"ם ז"ל. ומה שכתב המפרש
וקנוסי לשון קנס, וקונמי לשון אלה, כי כן מתורגם בשנועת האלה בקיום קונמיא,
בלי ספק שגירסא מוטעת נודמנה לו, כי כל לשון אלה מתורגם מומתא בין בת"א
בין בת"י, ואף זינמתא שמאלנו בת"י בשנועת האלה, הוא שנוש הדפים, וז"ל גם
הוא מומתא ככל חבריו, והעקר כמו שפרשתי, וכמו שפרשו שם רש"י והר"ן ז"ל.
דכדרכא. כבר הוכחנו בפתיחתנו, שלפי גירסא שלנו כל הלשונות הללו לשון עבר
הם ומבנינים שונים, וכנוי נא הוא לכו' המדברים בעד עצמם כמו נן בעברי.
דכדרכא, מבנין הקל וטעמו שדרכנו. ודאשחבוענא, כן הגירסא בכל כ"י ודפוסים
ישנים וכן נכון, כי הוא מבנין אתפעל בלשון ארמי ברפיון ע' הפעל העכוון כנגד
בנין נפעל שכל"ע, וטעמו ושכשענו. ודאחרומא, מבנין אפעיל, הוא הפעיל בעברי,
וטעמו והאחרמנו, ובכ"י הר' בנר"י, והוא המשקל הנהוג. ודאסרנא, הא' נק"פ,
כי הוא לשון רבים כמואר בפתיחתו. על כפשתא, כ"ה בדפים, ואולם בכ"י גרס
נפשנא. מיום כפורים זה וכו'. עיין בפתיחתנו, ולא ידעתי למה לא אמרו מיומא
דכפריא דין וכו' בל' ארמי כדרך חבריו. כולהו, כולם, וי"ג בכלהו והב' נק"ח
בארמי וכן בדניאל ב' ל' גס ו' יט, אלא שמדרך רז"ל לכתוב ל' לסי' ק"ח, כידוע.
אחרטנא, לשון חרטה והוא מבנין אפעל הוא הפעיל בעברי, או שהוא כמו
אתחרטנא, ויחסר ה' דוגמת אהבל אפסת דומיהם שדברי רבותינו ז"ל, וכן
לבנא (עורא ה' וי"ג) הב' דגוש, שהוא כמו לתנא, וטעמו להבנות, כמו שפי'
הראב"ע. יהוין שרן, יהיו מותרים. שביקין, שנוקים, ל' מחילה. שביתין, ל' השנתה.

טוירע, זח וויר געטווערען געטווערען געטווערען זח וויר חונג
עטווערען עטווערען עטווערען עטווערען עטווערען עטווערען עטווערען
יום כפור — דער לו חונגערעטן ווקהו הערת: קטווערען — חונגע
בערייען וויר טען; זוח וקלען חונגעווערען חונגעווערען חונגעווערען
חונגעווערען

בְּטֵלִין וּמִבְטָלִין. לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קִיּוּמִין:
נִדְרָנָא לֹא גִדְרִי. וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

וקורר לאמר כל נדרי שנית ושלישית וככל פעם מדים
קולו ביותר, וכל קדם יאמר אותו בלשון עם הא"ן.

יִימֵי. וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר

הַגֵּר בְּתוֹכֶם כִּי לְכָל־הָעַם בְּשִׁגְגָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם:

שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְיָמֵן הַזֶּה:

ברכו

בטלין, מחד עכמס, ומבטלין, מחד המבטלים. לא שרירין ולא קיימין, לא
יהיה להם לא חזק ולא קיום. כדכא, כדריכו, כדרכו אשר כדרכו (ירמיה
מ"ד כ"ה) מ"י כדכא די כדכא. ונסלח וגו', במדבר ט"ו כ"ו.

חויבגעהקבען חוכר לערסטערט זיין, זיח זקלען ווערער העלפט נאך סטמנד
הקבען! ווחו וויר געלוקבען, זקל ניכט קלוג געלויבעד בעטרקעכטעט וועררען
חוכר ווחו וויר בעסווקרען, קלוג חוכבעטווקרען געהקלעטען זיין*).

קו"ק דער גמלען געשיינדע ישראל זי ווקהק, קלוג דעט פערערען,

דער זיך חוכטער חיהגען חויפהקלעט, זיח עו פערגעבען

דען עו געסעה דער גמלען געשיינדע חויז חירטהוק.

(* חוכטער דען געלויבעדן חוכר סווירען, דיח וויר חית פקרחויז סקן בערייען
חוכר פיר חוקיולטיג ערקוקרען פערסטעהען וויר נור דיחיעניגען, לז
וועלען חוכז חיינע חוכבעטקענעהייט איטטעלזט חיינע חיררז
טהומו קרער קעלעקטז פערלויטען אחג, קיינעוועגז קבער דיחז
יעניגען, דיח וויר זיט בעקענעהייט טהון קרער לז וועלכען וויר
געריכטליך קעגעהקלעטען וועררען. דינעזלעסען זיך, נאך דער זעהרע
חוכרער חכמים, חויך קיינע קרט חויפוקלעטען נאך פערניכטען וזיח
חויז איינער שחיתז חזבער כל נדרי דייליך לז ערזעהען חויז.

כס'ן אימר ברטו בקול רט ובנעימה. והקבל עונים ויחברך.

כ' יתברך וישתכח ויתפאר ויתרומם
 ויתנשא שמו של מלך מלבי
 המלכים הקדוש קרוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעריו
 אין אלהים סלו לרוכב בערכות
 ביה שמו ועליו לפיו. ושמו
 מרומם על כל כרבה התהלה:
 קרוך שם קבוד מלכותו לעלם ועד:
 יהי שם יי מכרך מעתה ועד עולם:
 ובתבונה משנה עתים ומחליף את הומונים
 ומסדר את הככבים במשמרתיהם בקרקיע
 ברצונו פורא יום ולילה גולל אור מפני חשך
 וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה
 ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו.
 אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד.
 קרוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה
 ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת, על-כן יי
 אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בחקיה, ונשמח
 בדרבי תורתך ובמצותיה לעולם ועד, כי הם
 חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.
 ויאהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל: יקול לומר אל מלך נאמן.

שמע^{דברים} ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

יקול ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך ורחינו לטטפרא בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצדורך: ונרתי עשב בשדה לבהמהך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחררו אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר ותגדמה לא תתן

את־יבולה ואבדתם מִדֶּגֶר מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַחַתְּ אֶת־
 דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשׁוֹכֶם
 וּקְשָׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְּתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְחָהּ בְּבִיחָהּ וּבְלִבְחָהּ בְּדַרְךְהָ וּבְשִׁכְחָהּ
 וּבְקוֹמָהּ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְהָ
 וּבְשַׁעְרֶיהָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־דְּוָאָרֶץ:

^{מלכין} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אֶת־יְהוָה לְבַכְּכֶם
 וְאֶת־יְהוָה עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אֶתְרִיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{ש' ללרף אסיכ' ללמט.}

אָמַת וְאַמוֹנָה כָּל־זֹאת וְקִים עָגְלִינוּ כִּי
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולָתוֹ וְאַנְהֵנוּ יִשְׂרָאֵל
עֲמוֹ הפּוֹדֵנוּ מִי־מַלְכִים מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה
גְּדֻלוֹת עַד־אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר:
הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ
הַמְדַרְיֵקֵנוּ עַל־כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נַפְסִים וְנִקְמָה
בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חָם:
הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
אֶת־עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם:
הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע
וְרָצוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְגֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וַיֹּאמְרוּ כָלָם.

מִי־כָמְכָה בָּאלֹם יְהוָה מִי כָמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵאֵי מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ
 בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה יֵאָלֵי עָנִי וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלְמוֹעַד: וַיֹּאמֶר בִּי־פְדֵה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב וַיֹּאֲלוּ מִי־חֶזֶק מִמֶּנּוּ בְּאֵי גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׁבִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ
 לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהַגֵּן
 בְּעַרְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דְּבַר וְחָרֵב וְרָעַב
 וַיְגֹזֶן וְהִסֵּר שְׁטֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל בְּנִפְיָךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ בְּאֵי הַפּוֹרֵשׁ סֶבֶת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם:
 לָבַת וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשְּׁבֶת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵזוֹת הוּא לְעֵלְמוֹ בִּישְׁשֶׁת יָמִים עֲשֵׂה יְהוָה אֶת־
 הַשְּׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ וְהַיָּם הַשְּׁבֶת שְׁבֶת וְהַיָּם:
 כִּי־בָיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַתָּה אַתְּכֶם
 מִכָּל הַטְּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמרי.
וכר רחמיך ויחסדיך כי מעולם היתה:

ותגדל ותקדש שמה רבא בעלמא דרבא ברעויה
ומלך מלכותה בתיכון וביומיון ובתי בית ישראל
בעגרא ובזמן קריב ואמרו

אמן: היא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. ותברך
ושפח ותפאר ותרומם ותנשא ותהדר ותעלה
ותהלל שמה דקידשא ברה הוא לעלא ולעלא מן
פל ברבא ושירתא השבחה ונהמחא דאמרו
בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גוי לבני בניהם למען שמו באהבה.
זכרנו לחיים. מלך הבין פתים. וזכרנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אדני העזר! קבלני ויפתיג חזר חיון חזר פטרקיסע דינון רוחק?
ברוך גנוקט ויחסט דח כוונער! חונער חזר חונערטר פאטער גאטט
גאטט אנרעס'ס! גאטט יחק'ס חזר גאטט יעקב'ס; דח דער גאטט
חאטטג חזר פארשפרייט גאטט! דח חאטטע ווינון דח וחהאטהאטטן ויט
גייט פארגינס! דער חידושהוונער דעו וינאוו! דער דיו פחהווינקייט דער
הילפאטט גאדעקטן חזר איבריך חונער ערוקונער חיהרען טאטעסטען עט
קטן כריסט'ס! ווינון חונער.
זכרנו געדענקן חונער פון זענען ח קהיג דער דח וחהגעפאונען
האטט חזר זענען חונער חונער חיון חיון דח זוך דע זענען חונער
דיינעווינון חזר דען זענען! קהיג העלפער ערעטער חזר
בעטשטער, גנוקט ויחסט דח גאטט טיר אנרעס'ס.

אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בקרם מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עבר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממת ומתיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהלוק סלה:
 ובכן הן פהך יי אלהינו על כל מעשיך
 ואימהך על כל מה שבראת ויראהך כל
 המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
 ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך

אהה. מקלטיג בייט דוח חין עוונקייט, ק הערר! דוח בענבסט דוח
 טהרטט ויטער, מקלטיגער רטטטער!

דייטע גתרטע עינתהרט דוח אטבענדן, דייטע חונטנדילע בחרההטנדקייט אקסט
 דוח טהרטט ויטערטער חילפונטען; דוח בייט דער וונקנדנדט טטיטע, דער קרחה
 קטן הייל, חונד בעפרייטער דער געפניטענדטען. דוח הקוסט חיהנטן טריינד דייטע
 לונקטע, יעטן דוח חין דער ערדט טוונטערן. ווער גיילט דיר קוונטלט הערר!
 ווער דיר קהנד? קהנד דער טהרטט חונד דענעבעטען, חונד טשענדער דענ היילן.

מי. ווער גיילט דיר, פֿהטער דער בחרההטנדקייט, דער טיכע געטקסטע
 ערבראונגפֿון לונג זעכטן גטרעקט!

דוח בייט דייטער פֿיררהייסונג געטרייט, דוח פֿירטטדעבעטן חייסט ווייער
 לונג בענעכטען. געקסט חייסט דוח גקסט, דער דוח טהרטטען בענעכט!

אהה. דוח בייט היילג, היילג דיין נחויג חונד הייליג פֿרייטן דיר טהנד גלה
 ובכך. זק זערטטרייט דען, גקסט חונד הערר! דייטע טיטקטן חייכער חונד היילג
 ווערעט חונד דיטע פֿורלט חייכער חונד ווער דוח ערטקסטען. דעס זיס טור
 עהרפֿירטטען חונד ווערקט, היגעטטערקט דיר חייכעטן חונד געטקסטען; דעס זיס
 חונד חין חיינטן בונד לונקחונטן טרעטטען, חונד געטייטעטקסטען דייטען חייכעטן

חונד חייכעטען

בְּלֶכֶב שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁמַטּוֹן
לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וְגִבּוֹרְךָ בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ
נִזְרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָתָהּ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּה לְיִרְאֵיךָ וְתִקְוֶה
לְדוֹר־שִׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִי־חַלִּים לְךָ שִׁמְחָה
לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׂוֹן לְעֵינֶיךָ וְצִמְחַת־קָרוֹן לְהוֹד עֲבָדֶיךָ
וְעֵרִיכַת־נֶר לְבֵן יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּזוּ
וְחַסִּדִּים כְּרָנֵה יִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֵּץ פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה בִּיתְעֵבִיר מִמְשַׁלַּת
זָרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר

חוייליכטיגטן הערלטן לז טייל-וואָסן; דען וויר ערקענען עו, גאטט חונדער הערר,
דיין מיט דיח העררטשט, דעך זינג מיין דיינער הילף, טאקקע מיין דיינער
רעכט, חונד דין נאמע הייט לורכטכער, יעדעס וועגן דען חוץ ערטשטעלן.

ובכן: יח טעלעט, ק טויגער דיינעס פֿיקקע עהרע, דיינע פֿעדערען רוחך,
חונד חוייליכט דענען דיח דין: נאך ווסה לז רעדען, דען דיח דיינער הילף.
פֿריידע דיינען אהרע, חונד דיינער טאקקע פֿרחה-ליקייט. אסע עספֿר וואָס
דען גויקקוהרין דיינע קנטלט דוד, חונד העלן ויללטען דיח נאָמע דען וואָס
יא דיינע געמוכטען; בחר מיין חונדערן טאָגן.

ובכן דען ווערדען דיח פֿיקוואָסן: עז זעהען חונד דין ער-פֿרייען, דיח רעליז פֿיקת
אָקקען, דיח היליגען מיין פֿריידעגעטע ייח חויברעכען, חונד דאָס אַטטער ווירד
פֿערטאָוואָסן, חונד דער פֿרעכטן גאָלדן וויח חוץ הינטווייטען; דען דאָ
וירסט פֿערטליכע דען פֿרעכטען געוואָלט, פֿאָן דער ערדס היינעג.

וחמלוק. דאָס ווירסט, ק עוואָגער! מוואָן רעגערען חייבער מוואָג דיינע אַעקקע, חוץ
דעך

ציון משכן בבורך ובירושלים עיר קדשך
בפרטוב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
אלהך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונזרא שמך ואין אלוה מבלעדך
בפרטוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בעדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אתה ברת אוהנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותך • וקרבתנו מלכנו • לעבודתך •
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה

דעם בערד ליק, דער טהרסון דיינער הערליכקייט, חונד מין ירושלים, דער רבידעלן
דיינר הייליגקייט; וך ויחט געטריבטן מיט מין דען גרילפטן דיינען הייליגין (דוד):
„דער הערר רעגירט טוויגוך; דיין גקסט דורך מללע לייטען, מין; הללויה.“

קדוש. הייליג בינט דוח, פֿורכטבאר דיין נאמען, חונד חויסער דיר מיט קיין
גקסט; וך לויטעט דורך יענער טפירך: „גרמס ווירד זיין גקסט לבנות מיין
גטרעכט; דער הייליגע גקסט, פֿטרהייליגט דורך גערעכטגקייט!“ געמקטש
ויחסט דוח גקסט, דער קהיג, דער הייליגע!

ארה. דוח גקסט חונד חוין מללען פֿלקנירן ערקהרען, ליעבטעסט
חונד חונד לייגטעסט מן חונד, דיינען ווהרגעפֿולטן. ערהחכסט חונד
חויכער מללע נחילקטן, הייליגעסט חונד דורך דינע געבטעט, נחילערעסט
חונד — חונד חונדער קהיג — דיינען דיעבטעט, חונד נחילטעסט חונד נחך
דיינען גקסטען חונד הייליגען נחילען.

והרן לען. חונד ליעבעפֿולן גקסט דוח חונד, גקסט חונדער הערר, דיענען

כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה׃
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַלֵּי לְעֵינוֹתֵינוּ בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה׃ מְחַה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵנוּ (וְחַטָּאתֵינוּ) מִנֶּגְדְ עֵינֶיךָ׃ בְּאִמּוֹר אֲנֹכִי
 אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 אֲזָכֹר׃ וְנֹאמַר מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּבְעֵנָן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ׃ וְנֹאמַר כִּי
 בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תְּטַהֲרוּ׃ לַשַּׁבָּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רְצָה כַּמְנוּחַתְנוּ קַדְשֵׁנוּ כְּמִצְוֹתֶיךָ׃ וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחֵנוּ

זינד חונדערע חויגטן געהעלפטיט; דען דו, אלוהתשטיגער, ביזס חיינ גידיגער
 חונד ערבקרומיג: פֿלֿוֹרֿער רעגענט!
 און דילענטן (שבת חונד) פֿערקוממונג; טיאגע, וןס יח פֿירטווינדן פֿער
 דייעטן חויגטן חונדערע מיטטהעטן חונד פֿערטהעגטן, נקד יענער פֿירדייסונג: *
 חיד, יח חיד טיאגע דייעט מיטטהעטן מייערטוילונג; חונד דייעט
 פֿערטהעגטן דענק חיד נילט. פֿירנער הייסט עז: ** חיד וןס יח חיד
 פֿוקטע הייטווינדן דייעט מיטטהעטן, חונד וןס דנסט ליינע פֿער
 געהעגטן; קעהרט לוריקק לז וןס חיד ערוקט דיד. פֿירנער! *** דען ון
 דייעטן טהגע פֿירטהעט עמן חיל חיד, חוז חיד לז דייעטן; פֿון חיל
 חייטן זידטן: חיל חיד פֿער דען טוויגטן חיל ווערדן. (לשבת: חונד
 גהטט חונד גהטט חונדער פֿקטער! ליינע חילאנדפֿחולן חז חונדער
 רעהטטגן) היינע חונד דיד דייעט געבשטע; גיב חז חונדער חנהיל
 חז דייעטן זעהרט; וןס חונד דייעט פֿירנער, חונד חיל חיל

(* יעני מ'נ'כ'פ. (** דוועלבוסט מ'ל'כ'נ. (***) חקיקט ט'ל'

ב'ישועתך • לזאת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשך וינוחו בה ישראל מקרשי שמך וטהר לבנו
 לעבדך באמת • בי ארצה סלחן לישראל
 ומחקין ל' שבטי ישראל בכל דור ודור
 ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא
 אתה • ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח
 לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל • ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה • מלך על כל
 הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפרים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם •
 והשב זאת העבודה לדביר ביתך ואלשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודה ישראל עמך •

ערפריען. (לזאת: וחס חונן, ה' עוזער חוננר גחטס, דען היינטיגן זנת
 חין זיבעט חונד פֿירגנגליכקייט גענייטטן, דחס זיך מן חיזק ערגעטלעך,
 זאל דיר דייכען נאמען פֿערהיינטיגן): חונד רייזיגע חוננער הערל, דחס
 עז דיר חונדליכטיג דיעבעט, דוח בעט ישראל, פֿערגעכונדע, חונד לערע
 זייהנדי דען טאמאנען ישראל'ס חין מואט געטענלעכטער; מיר העכען
 חויסער דיר קיינען קהיג, פֿערגלייחענדי, חונד פֿערגעכונדע מיר דוח, גען
 נאכט דייחס דוח, טויגער, פֿערגלייחע דער קהיג, דער חוננער זיבעט,
 חונד דיר זיינע פֿלוקי דען הויז ישראל, פֿערגיכען, חונד יפהרוק חוננער
 פֿערטוהריגונגן טיגט; דוח וועט ערגעבעט! היינטיג (דען זנת'ס) ישראל'ס
 חונד דען פֿערהיינטיגונג.

רצה, זייגע ווקהגטפֿחוליו, ה' גחטס חוננער הערר! מן דיינען פֿלוקע ישראל,
 חונד זיינען געבעטע; פֿיהרע דען חפֿערהיינסט וועדער חייו, חין דען קהר דיינע
 טעמעניו; ניס ישראל ס חפֿעטר — זיינע געבעטע — מיט זיבעט חונד ווקהגטפֿחוליו
 מן; ה' חקלעט דיר דער דיינע פֿלוקי ישראל, חיוונערהין ווקהגטפֿחוליו זיין!
 חקלעטע

וְחַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ כִּמְזֶן שִׁעְנוּ אַתָּה
הוּא לְרוּחַ וְרוּחַ נְזוּרָה לְךָ וְנִסְפָּר הַחֲלִלְתָּ עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּידֶךָ וְעַל נְשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְקוּדוֹת
לְךָ וְעַל גַּסְיָה שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עַרְבֹתֶיךָ וְצַהֲרֵי הַטּוֹב
כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ
חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיְנוּ לְךָ :

וְעַל־כָּל־מַלְכֵי וַיְתַרְוּמָם שְׂמָךְ מַלְכֵינוּ
הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְחַחֲוִינָה • וּמְבַטֵּן חוֹנֵעַר חוּיְעַן עַן וְעַתָּה, וּכְּנוּ דוּחַ אִיט עַרְבֵתְרַחֲטֵן
כַּחַךְ לִיּוֹן לְרוּיִקְקֵקֵהֲרוֹט! גַּלְמֵכֵט וַיּוֹט רוּחַ, עוּוִיגֵר, דַּעַר וַיּוֹנַע חֲחִיעֵנוּ
טַחֵט וַיַּעֲדֵר חוּן לִיּוֹן טַהֲרִיטֵן זַחֵט!
מוֹדִים • וַיִּיר כַּעֲקֵעֵנֵכֵן דִּיר, דַּחֵס דוּחַ, דַּעַר עוּוִיגֵט, חוֹנֵעַר חוּכַר חוֹנֵעַן
רַעַר, פֶּחֲטֵעַר גַּחֵטט וַיּוֹט חוּן עוּוִיגֵקִיטט. דוּחַ בִּיּוֹט דַּעַר הַחֵרֵט חוֹנֵעַרַעַן
זַעֲבַעֵנוּ, דַּעַר טִיֵּר חוֹנֵעַרַעַן הַיּוֹז פִּיר חוּכַר פִּיר, וַיִּיר דַּחֲקֵעַן דִּיר חוּכַר
לְחַבֵּרִיטֵעַן דַּךְ פִּיר חוֹנֵעַר זַעֲבַעַן, דַּחֵן כוּר פֶּחֵן דִּיר חֲבַהֲמִיגֵט, פִּיר חוֹנֵעַרַעַן
זַעֲלֵעַן, דִּיר דוּחַ בַּעוּחֲרוֹט, פִּיר דִּינַע וּחוּכַרֵּרֵטֵהֲחֵטֵטֵן, דִּיר וַיִּיר טַחֲגַן
זֶיך פֶּחֵר חוּכַר הַחֲבַעַן, חוּכַר פִּיר דִּינַע חוֹנֵעַרֵפֶּחֵרֵטֵזֵיבַע גִּיטֵט, דַּעַרַעַן וַיִּיר
בַּעֲסֵטְחֵקֵרִיג גַּעֲנִיעֵטֵטֵן, דַּעַן חֲבַעַנְדוּ, דַּעַן חֲרֵגַעֵנוּ חוּכַר דַּעַן אִיטֵטְחֵקֵנוּ
חֲוִיגֵיטֵגֵר, דִּיּוֹן עַרְבֵתְרַחֲטֵן חוּיט גַּרַעֲנֵלֵעֵנֵלְחֵטֵהּ, דִּינַע גַּחֲרַעַן חוֹנֵעַרֵנְדִּיר,
חַ דוּחַ חֲוִיכֵרַחֲרַחֲעֵרִיגֵעַר, חוֹנֵעַרַעַן לַפֶּעֲרֵיזֵיבַע פֶּחֵן עוּוִיגֵקִיטט!
וְעַל כָּלֵם • פִּיר חֲוִיטֵעַן דִּיעוּעַן וַיּוֹחַ דִּיּוֹן כַּחֲטֵט גַּלְמֵכֵט חוּכַר הַחֲבַעַן
פִּרִיעוּעַן, דוּחַ, חוֹנֵעַר הַעֲרַסֵעַר, חִיאַחֲעַר חוּכַר עוּוִיגֵ!
וּכְתוּב • חַ, טַרִיבַע לֵטֵן גִּיִקְקֵיבֵטֵן זַעֲבַעַן חוּיּוֹן חֲוִיטֵעַן דִּינַע כוּכַרֵקֵיכַרֵּעַר!
מ'א (Tom 6.) ה 5 וכל

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך השנים לעלם כי אתה
הוא מלך ארון לכל השלום ומטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום
ברוך אתה יי עושה רחשלום:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"א אג"א)

תבא לפניך תפלתנו. וא תתעלם מתחנתנו שאין אנתנו
עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו

וכל חונד מלוננו, ומוזעבט, ויירד דיר דמקטן חונד חויפריכטיג פרייעטן
דיינען נחשען, גקטט, חונדער הייל חונד היזען סלה. געקבט זיינט
דוח, עוויגער! מוזגיטיגער חויט דיין נחשע חונד דיר מוזיין געביהרט דער דמקט.
שלום. פערזייגע דיינעט פקוקע ישראל חוישער ווקהרעדען פריערען,
ף דוח קהיג חונד הערר דעו פריערענו! דיר געפלוזט ען, דיין פקוק
ישראל נו יעדער לייט חונד טטורע ויט דיינעט פריערען לו ועגנען!
כספר. ף, וקגען וויר חונד דיין גמלענע פקוק, דמו היוי ישראל, חוט
בולע דעו זעבענו, דעו זעגעני, דעו פריערענו חונד דער ערספריעסן זיען
נכהרונג געדמט, חונד חויגעטריעבטן ווערדען לו ווקהזעבטן חונד פריענע
דען! געקבט זיינט דוח, עוויגער, טטיפטער דעו פריערענו!
אל"א. חונדער גקטט חונד גקטט חונדער פקטער! ף, וקס עו דמך
פךר דיר קחשען, חונדער געבעט, ענטליעה' דיר חונדערט פועהען ניכט!
וויר זיכט חונדערטמחט נקך פערטטקקט, חוט דיר, עוויגער, חונדער
חוז

אבותינו צדיקים אנהנו ולא חמאנו אבל אנהנו חמאנו:
 אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי. העונו.
 והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
 רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו.
 עונו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו.
 שחתנו. העכנו. העינו. העתענו.

סרגו ממוצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו:
 ואתה

אבל אכחנו חמאנו, אשמנו וכו', אע"פ שנתק' תפלה זו ע"ס א"ב אשר
 תחלה חמאנו קודם לשאר ודו"ק, דאמרינן בתכומא: ויבא העם אל משה
 ויאמרו חמאנו, כיון שאמרו חמאנו מיד כתובה להם, ואומר במקום אחר,
 שכל מי שחטא ואומר חטאתי אין רשות למלאך לגעת בו. אבל, יש
 מפרשים אבל כמשמעו אלא חמאנו, ו"מ אותו כמו אבל אשמים אכחנו,
 כלומר באמת חמאנו. דופי, הוא דבר גנאי. טפלו שקר, ע"פ טפלו עלי
 שקר (תהלים קיט ט). סרדנו, ע"פ כי כפרה סודרה סרר ישראל
 (הושע ד יו). תעתענו, ע"פ מתעתעים בנביליו (דה"ב כו יו). ולא שוה
 לנו, כלומר לא עלתה בדינו הללסה בלותו מרד, ע"פ חטאתי וישר
 העיני ולא שוה לי (איוב לג כו).

חונד חונדער פֿטער גֿטט, פֿערלונגט, דחם וויר רעכטשפֿעטן חונד
 זינדע: כֿייח זייען; כֿיין — וויר העכטן ווההרֿיך געזינדירט!

אשמנו. וויר העכטן ווהכעז פֿערסורעט. וויר ווהרען טרייחונד, העכטן
 חונדערן נחֿוטען כֿייחיינטרפֿטיגט, פֿערזיירעט, העכטן וויסהמנרענט חונד
 געפֿרעפֿעלט, וויר ווהרען וווסהווייליג חונד העכטן געוואלטסהמטען חויגעמייכט,
 וויר העכטן חונדוהרהייט ערדיכטעט, סקרליכע רמשהמקגע געגעבען,
 געלוקטן חונד געהמקט, וויר ווהרען חונדגעהרונקט חונד העכטן געסמחהט,
 וויר ווהרען חויגעמטען חונד העכטן זינדען חונד וויסעטהמטען בעגהנגען,
 וויר העכטן בעזייריגט, וויר ווהרען המזיסמחרריג, העכטן כֿוהזייעטען
 חויגעמייכט חונד חונד סווער פֿערגהנגען, וויר העכטן סמחטשחמטען בעט
 גהנגען, העכטן חויררוועגע בעטרעטען חונד העכטן געזיירעט.

סרגו. וויר זינד פֿחו דיינען געכמטען חונד גוטען פֿערטרונגען
 חבגעוויכטען, חונד עז העט חונד ניכט געפֿרמאמט.

ואתה

ואתה צדיק על כל חבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
 מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:
 אתה יודע רוי עולם. ותעלומות סתרי כל
 חיי אמה חופש כל חררי בטן ובוהן כליות ולב:
 אין דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך:
 ובכני הירצון מלפניך ייאלהינו ואהי אבותינו.
 שתסלח לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו
 על כל עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:
 על חטא שחטאנו לפניך באנס וברצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:

ואחך צדיק וי, כחמ' ט' ל'ג. שתסלח לנו על כל פשעתינו וכו', ככאן
 דנו הנוסחאות, עין בנבדורסה ובג'ה דף רכ"ח ודף רל"א א', ויפה אמר
 בעל וי"ג כי מן המקרא אין הכרע כלל, וגם נוסחאות התפלה אינם
 שומרים הסדר בכ"מ; לכן הקבלות אחזות מנהגם ואין לשנות.
 על החטא שח"ל וכו', הודויו הואת כתקנת ע"ס א"ב כפול ומפרטים נכ החטאים.
 באונם, שאנסוכו לעבור על אחת מכל מצות ה' ואם לא יהרגושיעבור וא יהרג חוץ
 מע' וגילוי עריו' וזפיכת דמים שיהרג וא יעבור וכו' האגם בסגול ומלעיל כי שם דבר
 הוא דתמ' וברצון, וכן הוא מוקד בת"י (ישעי' כט ד) בסגול אבל בנר"י הוא שם תאר
 ואין לו ענין ככאן. אח"כ מלאתיו בנקוד סגול בנ"י וכדיון. ברצון, שחטא ברצונו בלי שום

ואחיה. דוח, מווגערעכטער חין מוועטן, ווח: חוני בעטרעפלטען, דוח
 החוט טרייניך געהינדערט; וויר חבער — וויר החבטן געפערעפלט.
 מה. ווח: ווולטן וויר דיר, בעוועהנער יענער החהען, ווחגען? ווח: דיר ערלעהען
 היימועלטההנער? ווייסט דוח ניכט מווע לערבחרגעטן דייגע ווחווי דוח ה'פעכט
 בחרען? — דוח קעננט יח מווע געהיימיסע דער וועטן, דוח טיעפוטען לערבחער
 געהייטען מווער (עבענדיגען)! דוח דורכטויט מווע געהעכער חונרעו חונרעו חונרעו
 חוד פדישט נייערען חונר הערן! קיין דייג חוט דיר געהייט, חונר ניכט: בוייבט
 דיינעט בויקק פערבחרגען! — מ, וחכטע עו דייין ווילע זיין, עוויגער, חונרער
 גחטט חונר גחטט חונרער עחטער, מווע חונרע זיכרען זו פערגעבעט, מווע חונרע
 פערגעהונגען לו פערלייהען חונר חוני מווע חונרע חונרע חונרע חונרע חונרע חונרע
 על חטא. דוח זיכרע דוח וויר בעגחגען חונרע חונרע חונרע חונרע חונרע חונרע
 חונר חוץ דוח וועלכע וויר בעגחגען דורך הערלענווערטשקקינג.

דוח

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרחוק הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בו עידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדרון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:

ועל

אונס. דהרחוק הלב, כנ"ל כל' הכת' בדניא ר' ב', ואמרו ז"ל: הרהורי עביר' קטין מעביר'. בחזק יד, שהתחזק על סבירו. בטומאת שפתים, זכו נבלות הפכ.

דים זינדע דים וויר בעגמנגען חוין חזויסענהייט;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך ווירטע, דים חזויסען ויפפען ענטפעהרען.
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען קעפענטליך קדער הייליך;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך ב'וטטמרגע.
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען דורך מוכטמדיגע ווירטע;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך פ'רוקטליכען בעטרוג.
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען דורך חיבוע גערמקען;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך הינטערגעהנג דען קעלעטען.
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען דורך סיינב'סע;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך פ'ערעטלונג דער קייטעהייט.
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען חוין פ'רעפען קדער פ'ערזעהען;
 מ'ז חויד דים וועלכע וויר בעגמנגען דורך פ'ערמלסונג דער עלטערן מונד [שהרעה].
 דים זינדע דים וויר בעגמנגען דורך געוואלטהעטיגקייט;

מ'ז

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה:

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִמַּאת שְׂפָתַיִם:

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרַע:

וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹדַעַיִם וּבְלֹא יוֹדַעַיִם:

(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כְּפָר-לָנוּ.)

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת-שָׁחַד:

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:

עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמִתְחַן (כִּל בְּמִרְאִיחַ עֵינַיִן):

וְעַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:

עַל הַמָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁפָּה וּבְמִרְבִּית:

וְעַל

בְּיֹדַעַיִם, כְּמוֹ שְׂכֹמֵר אִלּוּ כֹדֵעַ עַל־יוֹ חֲטָאתוֹ. וְכֵלֵם יוֹדַעַיִם. כְּמוֹ שְׂנֵא' וְהוּא לֹא יָדַע

וְאִסַּם. בְּלִצּוֹן. ל' לִכְנוּת. כְּנִטְיֵית גְּרוּן וּכְסָקוֹר עֵינַיִן, עַשׂ"ס וְתִלְכַּכֵּה כְּנִטְיֵית גְּרוּן וּמִשְׁקֹרֹת

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ עֲטֵהִי וַיִּגְוֵג דַּעֲנָה גְּחִטְטֵי וַיִּכְעַן כְּחֵמְעֵבֵי.

דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ חֲלִבְעֵרְכֵעֵן גַּעֲסוּוּחְטֵן ;

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ פֵּרַח מִכְּרִיבִי וְגִבְגֵּי חֹזֵר עַד וַיִּסְפַּעֵן.

דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ דִּיחַ גַּעֲוֹחְטֵן בְּחֵזֵר (וַיִּדְעַנְסֵחְלֵטֵעֵן) ;

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן ווִיסַעֲדַ חֹזֵר חֹזֵר וַיִּסְעֵבֵד.

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ פֵּרַח לִיחֵה וְעֵרְלִיחֵה, חֹזֵר עֲכֵטִי וְכִדְיָגַע חֹזֵר ;

דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ בַּעֲסֵטֵעֵלְוֹג ;

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ וַיִּגְעֵן חֹזֵר טְרִיגֵעֵן.

דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ פֵּרַח וַיִּיחְדֹּוּג ;

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן חֵיטְ חֲחֵדַעֵן חֹזֵר וּמְחֵרַעֵן ;

מִזֵּי חוּיָךְ דִּיחַ וְעֹלְבֵעַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ עֵסַעֵן חֹזֵר טְרִינְקַעֵן.

דִּיחַ וַיִּכְדַּע דִּיחַ ווִיר בַּעֲגָמְגָעֵן דּוּרְךָ לִיכֵעֵן חֹזֵר וּחֹלְבֵעֵר ;

וְעַיַח שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת גְּרוֹן (נ"א בנבול פה):
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַי;
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתוֹתֵינוּ;
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת;
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעוֹזוֹת מִצַּח;
 (וְעַל כָּלֵם אֶלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ • מְחַל־לָנוּ • בְּפֶרֶלָנוּ;
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיֵקַת־עַל;
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת;
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית־רֵיעַ;
 וְעַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי;
 עַל חֲטָא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלוֹת רֵאשׁ;

עינים (ישעי' ג עז). מנח, הם' נסגול בכל כ"י וס"מ ואין לשנות; ואע"פ שכל המקרא הם' נז"רי יתכן שהפסק ישנה לסגול דוגמת כל נכס וישע ודומיהם, כמ"ש נשום שכל, צורת אלהים מפורש בראשית כ"א ט"ו. בפלילות, ל' עין פלילי (איוב לא כח) ונתן בפלילי' (שמות כא כב) וכולם שמו' תארים, והמסדר הזה תקן מהם שם המקרה פלילות; וכן מן לא תלך רכיל המציא רכילות ע"מ ידידות שרירות ודומיה' והם כמשפט הל'; לכן קשה כרת וערירי שגם הוא שם תאר ויותר ראוי לומר ערירות על מתכונת ל' עברי. בצדית ריע, ל'

חזן חוץ דוח וועלבע וויר בעגמנגען דורך פֿרעכֿהייט.
 דוח וינדע דוח וויר בעגמנגען וויט בזהלעריטעטן חויעג;
 חזן חוץ דוח וועלבע וויר בעגמנגען וויט פֿוידערייח.
 דוח וינדע דוח וויר בעגמנגען דורך סטמלע בליקקע;
 חזן חוץ דוח וועלבע וויר בעגמנגען וויט פֿרעכֿער שטירנע.
 חזן דיעוע, פֿערלייעדער גחטט, פֿערגיב, פֿערלייגע, חונרענטזיכריגע חונג;
 דוח וינדע דוח וויר בעגמנגען דורך חבווערפֿונג דעז יחפֿענו*);
 חזן חוץ דוח וועלבע וויר בעגמנגען דורך חורטהיילען.
 דוח וינדע דוח וויר בעגמנגען דורך חמיסעז בעטרחהגען געגען חונערן נחפֿטען;
 חזן חוץ דוח וועלבע וויר בעגמנגען דורך וויסגונט.
 דוח וינדע דוח וויר בעגמנגען דורך לייבטפֿערטיגקייט;

* דמז ימך חבווערפֿען הייסט, ויך ווייטען פֿפֿוילכטען ענטלזיעהען.

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 עח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת-שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת-יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שח עליהם קרבן עולה ויורד:
 ועל

או השליך עליו דגלי' (במדנ' לה כ). ברכילות, כ"כ בספרינו ואלס נכל כ"י
 זכרל בשש נקודות. בתשומת יד, כמו וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
 (ויקרא הכא). בתמהון לבב, כן הגירסא בהרבה מדויקים וכן מסתבר וכלי שא
 דקרא דגרי' כ"ח כ"ח; ור"ל מה שחטאנו במחמת הלב, כי העומ' והתמכח
 קרובים בענין, ואניהם מתורגמין, שעמומית לבא' והוא לשון טרוף הדעת.

חזו חויד דיוח וועלבע וויר בעגמגען דורך הערטנקהקייט.
 דיוח זינדע דיוח וויר בעגמגען דורך חיינפערטויגקייט לונט במוען;
 חזו חויד דיוח וועלבע וויר בעגמגען דורך קאחטסערייח.
 דיוח זינדע דיוח וויר בעגמגען דורך פחוט טווערען;
 חזו חויד דיוח וועלבע וויר בעגמגען דורך מענטשענהתס.
 דיוח זינדע דיוח וויר בעגמגען דורך פערזונטריימונג רעו חכפערטרויסען;
 חזו חויד דיוח וועלבע וויר בעגמגען חויו הערלעכענטוויזעל.
 חזווע דייענע, פערלוייהענדער גאטט, פערגיב, פערלוייהע חזוד ענטווינדע חזווע!
 חויד יענע זינדען, וועגען וועלבער וויר פערסווארעט ווערען לז חיינעט עולהתפסער.
 חויד יענע זינדען, וועגען וועלבער וויר פערסווארעט ווערען לז חיינעט קטאתתפסער.
 חויד יענע זינדען, וו"ו וויר פערסווארעט ווערען לז חיינעט עולה ויורדתתפסער.
 חויד

*נִקְיָן פְּדֻמֵי אוֹמְרִים כְּסֹדֵר הַכְּתוּב לַמֵּטָה בַעֲמֹד.

וְעַל הַטְּאִים שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם אָשֶׁם וְדַאי וְתַלְוִי:
 וְעַל הַטְּאִים שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֻדוֹת:
 וְעַל הַטְּאִים שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטְּאִים שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם מִיָּתֵהּ בְּיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַתָּה שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעֵרִירִי (כ"ו וערירות):
 וְעַל בָּלֶם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סֶלַח לָנוּ. מְחַלְלָנוּ. בְּפָר־לָנוּ:
 וְעַל הַטְּאִים שֶׁיָּח עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיָּחוֹת בֵּית דִּין

כָּרַת כ"ב זכל כ"י דפוסים ישנים וכן עיקר, אשרי שמבלנו גם הקבץ בדבריהם כרחוק ז' בין הע' והל' ש"מ שהיה ק'רת זכרי, שאלו מן ק'רת זכ' קמ"ן נאמר כרחוק נקמץ ואין מקום לר' זה זכור. כרת וערירי. דע שזכל כ"י גם דפוסים ישנים גם בסדור ספרדים ליתא מלת ערירי, זה רא' שאינו מלאון המסדר, אבל הוא תוספת האחרונים; וכן רא' במהר"ל שאמר כי בזמנה יש להוסיף וערירי. וכבר כתנתי בסמוך שהעיקר ערירות.

חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו חיינעט אשם ודאי קדער תלוי וקספער.
 חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו מרדוטאקגען.
 חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו פֿיערליג טאקגען.
 חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו מיתח בידי שמים.
 חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו כרת חונד ערירי.
 (ח'וע דינעו, פֿערלייהענרער גקטס, פֿערלייהע, חונד ענטווינדגע חונד!)
 חויך יענע זינדען, וועגטן וועלכער וויר פֿערסוֹרעט ווקרען לו דען פֿיער געריכטליכען טקדעוטרקעלען:

* מין פְּדֻמֵי חונד אעהערען קהלות ווויר נאך דינעוטר קרדנוג געוהגט.

וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם אָשֶׁם:
 וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם אָשֶׁם תַּלְוִי:
 וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת:
 וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מִיָּתֵהּ בְּיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטְּאִים שְׁאֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֻדוֹת: וְעַל כֻּלָּם וְאֵל

סְקִילָהּ. שְׂרָפָהּ. הָרַגְךָ. וְחָנַקְךָ. עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה
 וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שְׁשֵׁי שְׂבָה קוּם עֲשֵׂה.
 וּבֵין שְׁאֵין בָּהֶן קוּם עֲשֵׂה. אֶת שְׁגָלוֹתֵינוּ וְאֶת-
 שְׂאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ. אֶת שְׁגָלוֹתֵינוּ לָנוּ כְּכַר
 אֲמָרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת-
 שְׂאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וְיִדְוּעִים.
 כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּס תָּרַח לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנְגַּלְתָּ
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סֵלַחַן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעַד־ךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזֵּחַל וְסוֹלַח (אֶלָּא אַתָּה):

על מ"ע ועל מצות ל"ת, כ"כ בכל כ"י ודפוסים ישנים וכן גירסת אבודרכס.
 בין שיש בה קום עשה, כגון תפלין שהוא עשה גמור וכן סוכה ולולב ודומיהם.
 ובין שאין בה קום עשה, כגון זבית, שאם אין לו בגד בד' ככפות אינו קיב
 בה מה"ת, וכן מוזה ומעקה ודומיהם, שאינן כ"א עשה בעלמא, מיהו בעידן
 ריתחא ענאי עלה כמי, כדאיתא במכחות מ"א א' — כתב הר"ד אבודרכס:
 והחותם כאן ברוב אמה ה' המלך הסלחן עושה הוא; ועוד א"כ הו' לפו
 ק' זככות בתפלה ואין שבע תכן.

דתו טיינגען, דתו פֿערברענגען, דתו ענטהויפטען, חונד דתו ערוורט
 גען; עו זייטן געביעטענדע פֿרער פֿערביעטענדע געוועטלען, זקלבע, לו
 דערטן חויזחיובג וויר פֿגעהחלסטען פֿרער ניכט פֿגעהחלסטען זינד, דתו
 חונד בעקפֿהנט זינד, חונד דתו חונד חונבעקפֿהנט זינד. חללע דתו וויר
 וויסען, החובען וויר הערגערעלכעט חונד פֿרר דיר בעקפֿהנט, חונד דתו
 חונד חונבעקפֿהנט געבליבען, וינד דתך דיר פֿפֿענבער חונד בעווחוסט,
 זק וויח עו גערועבען טטעהט: „פֿערברגענדע דינגע זינד דעפֿ עוויגען
 חונבערפֿן גמטט, פֿערבעהחלסטען; ווחו חבער פֿפֿענבער ווירד, געהט חונד
 חונד חונדע קינדער חן, דתס וויר טהון זחללען חללע ווחרטע דיענער
 זעהרע.“ דתו ביוט ישראל פֿערגעבענד, חונד פֿערלוייהענד דען סטחחטען
 ישרוף חין חללען געסלעכטערן; וויר החבען קיינען קחייו, פֿערלוייהענד
 חונד פֿערגעבענד וויח דתו.

אלהי עד שלא נוצרתי איני כרי ועכשו שנוצרתי כאלו
לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחמר במיתתי. חרני
לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
ויאהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק
ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
גפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה
למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני: יהי רצון
אמר רפי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי כלומר קודם שנוצרתי לא הייתי קשוב
והגון להיות נוצר, ועכשו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי; כי מה אני ומה
חשיבתי? עפר אני בחיי וכו'. יהי רצון מלפניך שלא אחטא עוד, כלומר
לסייעני שלא אחטא; ע"ד מאמרם ז"ל, בל ליטהר מסייעים אותו. מרק
ענין שטיפה והדחה, ל' ומוקד ומוטף במים (ויקרא ו כא), כלומר הפרע
מאני אך ברחמים, וזקשה זו היא שנויה בנרכות סוף פ' היה קורא בתורה.

גחטט, חיין ניכטט וזחר חיד פחר. היינער ענטטענהוב, חונד יעטלט, נחך
היינער ענטטענהוב, בין חיד נחך עבענדהוועבע, סטויב נור בין חיד לעבענדר,
חזק ויח פיעל וזחר נחך היינעט הינסווינדען. ויעהע, היער סטעה' חיד
פחר דיר, חיין וועטען פחללער סחך חונד סחטן. ח, חחלטע ענדיין וויילע ויין,
עוויגער, היין חונד היינער פחטער גחטט, דחם חיד גיח זעהר וינדירגער, חונד
היינע סחן בעגחנגעטען זינדען לו טילגען דורך דיין גרענלעלומענע ערבמח
זען — ניכט חבער דורך סזערלען פערער בתחטטיגע קרמקקייטען!
אלהי היין גחטט, בענומהרע פחר בתעט היינע לונגע חונד היינע ליפען
פחר בעטריגליך רעדען! זחם היינע זעלע געגען היינע זחטערער געלחטען חונד
געגען יעדען געדולדיג ויין, ויח סטויב דער עררע! חפכעט היין הערן דיינער זעה
רע, דחם היינע זעלע נחך ערפילונג דיינער געבחהטע טרעבע! פערניכטע דער
בתחחלטען ענטוורפע ווידער חיד חונד פערחייטלע חיהר פחרחבען! טהוע עג
דיינע נחזענו וויילען, דיינער רעכטען וויילען, דיינער הייליגקייט וויילען, דיינער זעה
רע וויילען. חויל דחם עררעטעט ווערדען דיינע זיעבען, זחם חיד דיינע רעכטע בייחז
סטעהן, חונד ערהררע חיד! וזחהל זחגען דיר געפחללען דיר רעדען היינע חונדערע,
דיס געדחנקען היינע הערלענע דיר, עוויגער, היין חחרט חונד היין ערלענער!
עד

בְּמִדְמוּי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

בזאת הזמרים ויכלו גם מגן אבות ונקנת קהלות גם כמה מדליקין.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֵתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
ח' בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
ז' מִגֵּן אָבוֹת בְּדַבְּרוֹ מַחֲיֶה מֵתִים בְּמִאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמֹהוּ הַמְּבִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קְדֻשָׁה
כִּי בָם רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נִעְבוֹד בִּירְאָה
וּפְחַד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעַיִן הַבְּרָכּוֹת
אֵל הַהוֹרָאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבִיעִי וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי
וּמְבִיחַ בְּקִדְשָׁה לְעַם מוֹדֵשֵׁנִי עֲנֵג וְכֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵנוּ קְדֻשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂפָעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמֹחֵנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לְבָנֵינוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן שְׁבִיעִי קְדֻשָׁה • וַיְנַוְחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שְׂמֹךְ • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבִיעִי:

ער, דער זוכער וייטען היומערען וזכרען חיינערמכט ערהתוט, ערהתוטע חויד
חונז חונז גחלן יעדא חין פריערען! אמר. ען וייח דיין ווילע, פ עוויגער, חונזער
חונז חונזער פתער גחטט, דען הייליגען טעמפעל בחד, חין חונזערן טמגעט
ויעדער גז ערבויען, דחם יעדער וייטען מטהיין מן דייבעק געוועלע נעהמע

פוחחים הארון.

הפיוט הזה כנבנה על סדר השר"ק אחר התבות יעלה ויבא ויראה. וכוונת קהלות לשכנו מקברים אותו במקנת, ויש קהלות, כמו וירמישוא וכוונתיה, שאין אומרים אותו כל עקר.

יעלה תחנונו מערב. ויבא
 שובב מבקר. ויראה
 רנונו עד ערב:
 יעלה קולנו מערב. ויבא
 צדקה מבקר. ויראה
 פדיונו עד ערב:

יעלה

יעלה תחנונו מערב, החמיל במערב וסיים בעד ערב עש"ה ביום כפורי מערב עד ערב תשנתו שנתכם (ויקרא כג לב), וטעם המאמר: תחנונו ואזענתו וכל הרכה והתפלה שאנו מתפללים מערב ומקרב עד ערב יעלה ויבא ויראה לפניו ית'. ולספרים הגורסים: ויבא שובב ויבא נדקה ויבא סליחה, יהי טעם שובב לשון הנחה והתרחות כמו אכפת תשוב לבו (תהלים ס"ג), וטעם ויראה כטעם וירכה ויקובל, גם הוא ל' התגלות וזהו ויראה פדיונו. ואל תתמה על שאמר יעלה ויבא לשון זכר על נדקה ועתירה וסליחה, כי כח שם הפעל הוא בכל פעל עבר ועתיד, כמו שכתב הרשב"ע בפירושו לתהלים מזמור ג' וע'.

יעלה*

החלטע חונער ביטטען פֿחֿן חֿבענד, בייז לז דיר עאפֿטֿרשטייגטן,
 דחם חֿן אַחֿרגען בערוהייגוג ערפֿחֿוגע
 חונד חונרע אַחֿבגטחנגע דיר געפֿחֿויג זייען בייז לזן חֿבענד!
 אַחֿלטע חונרע סטייאטע פֿחֿן חֿבענד, בייז לז דיר עאפֿטֿרשטייגטן,
 דחם חֿן אַחֿרגען דיינע זיירע חונז ענטגעגענקחאטע
 חונד חונרע ערלחונג בעטליעטע בייז לזן חֿבענד!

אחלטע

(* דינע חֿבערעטלונג, זחוייח דיר דער פֿחֿוגערען סליסות ונקאת,
 החט מחן דען חֿבערעטלער דען פיוט! אחתי לחנגד (יוסב' דר"ה)
 לז פֿערדחנקען. ער בעאערקטע חיר דחביית, דחם ער דיר היערין
 פֿחֿרקחאטערען פֿסוקי' זח חֿבערעטלען ויח זיח זיך היעהער
 חֿן בעזטען סיקקטען, חֿהנע זיך דחביית חן זיינע בענחגערע
 חֿבערעטלונג געהחוטען לז החבען — חויסער דען פֿסוקי תהלים,
 חן: בייח וועלטען ער דער פֿחֿטרעפֿליבען חֿבערעטלונג של
 החכם רמז"ח ז'ל פֿחֿלוקחאטען געפֿחֿוגט חיוט.

ערבית ליום כפור

וּבֹא	מֵעֶרְבֵי	עֲתִירְתָּנוּ	יַעֲלֶה
וַיִּרְאֶה	מִבְּקָרֵי	סְלִיחָה	
	עַד עֶרְבֵי	נֶאֱקָתָנוּ	
וּבֹא	מֵעֶרְבֵי	אֲנִקְתָּנוּ	יַעֲלֶה
וַיִּרְאֶה	מִבְּקָרֵי	אֵלֶיךָ	
	עַד עֶרְבֵי	אֲלֵינוּ	

סוגרים הארון.

בסדר הפסוקים האלה נחלקו הספרים, והנה יש בידי ד' כ"י יאן
 נוסף ולכל אחד סדר מיוחד בקדימה ואחור וגם בתוספת ומגרעת,
 וארבעתם משונים מן הסדר שבספרי הרפוס אשר גם הם שונים לא מן
 דא, גם נוסות מן הסדר הכתוב בשאר ימי הסליחות; ולמטה בעמוד*
 הלגנו סדר אחר גם הוא מ"א לקוט ממאזור יאן שכלכם נק"ק פֶּדֶרֶם יע"א.

מִן שִׁמְעַתְּ תִפְלֶה עֲרִיף כָּל־בֶּשֶׂר יָבֹאוּ:
 כִּי יָבֹא כָּל־בֶּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יי:
 לפניך

שומע תפלה וכו'. הפסוקים האלה כולם מלוקטים הנה והנה ממקראי קודש
 ככל אשר זיינתי עליהם, והרוכה לעמוד על טעמם וסודותם, יעיין במפרשי אהדותם,
 במקומותם למושבותם. שומע, תהלים ס"ה ג'. יבוא, עש"ה ישעיה ס"ו כ"ג.

הַחֲבֵטֶע חוֹנוֹעַר פֶּלֶעֶהוּ פֶּחֶט חֲבַעַד, בִּינֵי לֹו דִיר עֲחַפְרַט־טִיִּגְעוּ,
 דַּחַס חֶט חֲחַרְגֶעוּ פֶּעֶרְגֶעֲבֹכְגֶ עֶרֶפֶחֶלְגֶע
 חוֹנֶד חוֹנוֹעַר מִיכֶרִינֹוטִיגְעוּ בִיטֶטֶען דִיר וּחֶהֶלְגֶעֶפֶחֶלְגֶע בִּינֵי לֹוט חֲבַעַד !
 הַחֲבֵטֶע חוֹנוֹעַר פֶּלֶעֶהוּ פֶּחֶט חֲבַעַד, בִּינֵי לֹו דִיר עֲחַפְרַט־טִיִּגְעוּ,
 דַּחַס חֶט חֲחַרְגֶעוּ עֹו פֶּחַר דִיר גֶּעֶחֶגֶע
 חוֹנֶד חוֹנוּ וּוִיזֶלֶפֶהֶרַט וּועֶרֶדֶע בִּינֵי לֹוט חֲבַעַד !
 שוֹמֵעַ. עֶרֶהֶרַעֶר דֶעו גֶעֲבַעֶט; לֹו דִיר קַחֲחֹט חֶלְוֶע פֶּלִיִּים !
 יבוא. חֶלְוֶע פֶּלִיִּים קַחֲחֹט, דִיר, עוֹוִיגֶער, חֶלְלוֹבֶעֶטֶען !

לפניך

* מ' שִׁמְעַתְּ תִפְלֶה עֲרִיף כָּל בֶּשֶׂר יָבֹאוּ: מ' יָבֹא כָּל בֶּשֶׂר
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יי: מ' לְפָנֶיךָ יי אֲלֵהֵנוּ יְכַרְעוּ וַיְפֹלְחוּ
 ולכבוד

כל נהרי כר

ס' לַפְּנֵי יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ וְלִכְבוֹד

שְׁמֵךְ יִקָּר יִתְנוּ:

ק' יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַפְּנֵי אֲדָנֵי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:

ס' בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּ וּנְכַרְעָה נְבָרְכָה לַפְּנֵי יי עוֹשֵׁנוּ:

ק' בָּאוּ שְׁעָרֵינוּ בְּתוֹדָה חֲצִרֹתֵינוּ בְּתַהֲלָה הוֹדוּ

לוּ בְּרַכּוּ שְׁמוֹ:

ס' הִנֵּה בְּרַכּוּ אֶתְיִי כָּל־עַבְדֵי יי הָעַמִּים

בְּבֵיתְיִי בְּלִילוֹת:

ק' שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶתְיִי:

ברכו

לפניך ה' אלהינו זכו, אין זה מן הכתובים, וככל כ"י גם נדפוסים דנים איכנו
יבואו, תהלים פ"ט, בואו נשתחוה, ל' ה'. בואו, ק' ר'. הכה. שאו, קל"ד א' ב'.

לפניך. מוֹלְעוּ וּוִירַד הַיִּנְקִיעֵעַן חוֹכֵר נִיעֵרֶרֶפֶחֶלְלֵעַן, עוֹיָגֶר, חוֹנֵעֵר גְּחֵט, חוֹכֵר דִּינֵעַן עֵהֵרֵוִירָדִיעַן נְחֵטֵן פֶּעֵרֵהֵרֵרֵוִילֵעַן. יבוא. מוֹלְעוּ וּוִירַד קְחֵטֵעַן, דִּיךְ מְלֹזְבֵטֵעַן, הֵעֵרֵךְ, חוֹכֵר עֵהֵרֵעַן דִּינֵעַן נְחֵטֵעַן. בואו. קְחֵטֵעַן, לְחֵט חוֹנוּ מְכַבֵּטֵעַן, נִיעֵרֶרֶפֶחֶלְלֵעַן חוֹכֵר הַיִּנְקִיעֵעַן פֶּחֶר דַּעַן עוֹיָגֵעַן, חוֹנֵעֵרֵן טְחַפֶּלֶעַר! בואו. גֵּעַהֵט חֵין זִינֵעַ טֵהֵמֵרֵעַן חֵיין חֵים דְּמֵק, חֵיט לְחֵבְגֵעַמְכֵךְ לוּ זִינֵעַן פֶּחֶרֶחֶלְלֵעַן, דְּמֵקֵט חֵיהֵטֵן לְחֵבֵט זִינֵעַן נְחֵטֵעַן. הנה. בֵּעֵנֵדִיעֵט דַּעַן הֵעֵרֵרֵן, מוֹלְעַן קֵנֵכֵטֵט דַּעַן הֵעֵרֵרֵן, דִּיח חֵיהֵר דַּעַן נְחֵטֵט חֵין זִינֵעַן הוִיעַ דִּיעֵכֵט! שאו. עֵרֵהֵבֵט לֹטֵן הֵיילֵגֵטֵהוֹטֵן דִּיח הֵמֵרֵעַ, חוֹכֵר בֵּעֵנֵדִיעֵט דַּעַן הֵעֵרֵרֵן. ברכו

וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקָּר יִתְנוּ: ק' הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַרְבֵּת קֹדֶשׁ חֵילוּ
מִפְּנֵינוּ כָּל הָאָרֶץ: ס' כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וַיִּזְמְרוּ לָךְ וַיִּזְמְרוּ
שְׁמֵךְ סֵלָה: ק' זְמְרוּ אֱלֹהִים זְמְרוּ זְמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זְמְרוּ: ס' בִּי
מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זְמְרוּ מִשְׁבִּיל: ק' בִּי אֲדוּל לִי וּמֶלֶךְ
גֵּדוּל

פ' בָּרְכוּ יי מְלֹאכֵינוּ. גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרְךָ
לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל דְּבָרְךָ:

ק' בָּרְכוּ יי כָּל צְבָאֵי מִשְׁרָתֵינוּ עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ:

פ' בָּרְכוּ יי כָּל מַעֲשָׂיו בְּכֹל מְקוֹמוֹת מְמֻשְׁלָתוֹ
בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי:

ק' בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי וְכֹל קָרְבֵי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

ס' יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ:

ק' כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

מלאכיו, לכאיו, מעשיו, קג, כ'כ"א כ"ב, ברכיו, ק"ג א', כ', ק"ד א', כו, דברי, ל"ב ג.

ברכו. בענעדייעט דעס העררו, מיהר, זיינע ענגען! הערענקר חלסטע, דיע
מיהר מיהק געהערקט, פשוטערעקעט, וואו זיין ווארט געבייעטעט!
ברכו. בענעדייעט דעס העררו, מיהר, זיינע העערע, זיינע דיענער,
דיע מיהר זיינען וויילען טראט!
ברכו. בענעדייעט דעס העררו, מיהר, זיינע ווערקע חלזע, מו חלזען
קרטען זיינער העררשחלסט! בענעדייע, זיינע זעלע, דעס העררו!
ברכי, זיינע זעלע, בענעדייע דעס העררו, חלז מיין מיכרע זיינעס
הייליגען נחשען.
יי. הערר, מיין גוטסט, דוח ביזט זעהר העררויך! מיעוועטסט מוכר
סחטע דיין געווענד.
כי. ווען מיך דעו עוואגען נחשען רופע, ערקענט דיע גרמסע מונרע געשטען:

גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: פ' בְּאוֹ גִשְׁתַּחְוִה וְנִכְרַעַה גְּבֻרָה לְפָנֵי יי
עוֹשֵׁנוּ: ק' וְאַנְחֵנוּ בְּרַב חֲסָדֶךָ נִבּוֹא בֵּיתְךָ גִּשְׁתַּחְוִה! הַיֵּבֶל
קְדֻשָּׁה בִּירְאָתְךָ: פ' גִּשְׁתַּחְוִה אֶל הַיֵּבֶל קְדֻשָּׁה וְנִכְרַעַה
אֶת שְׁמֶךָ עַל חֲסָדֶךָ וְעַל אֱמֶתְךָ כִּי הַגְּדֻלַּת עַל כָּל
שְׁמֶךָ יִמְרָתְךָ: ק' יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר
לְבִשְׁתָּ: פ' יי מְלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יי עוֹ הַתְּאֵה
אֶף הַבּוֹן תִּבְּל בְּלַ תְּמוֹט: ק' צִדֵּק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן

כל נדרים כה

א' נבואה למשפחותיו נשתחוו להדם רגליו:
ב' נשתחוו אל היכל קדשך ונודה את שמך
על הסדף ועל אמתך כי הגדלת על כל
שמך אמרתך:

א' גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:
ב' רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא:
א' רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי
קדוש יי אלהינו:

נבואה תהלי קל"ב ז' נשתחוו קל"ח ב' והוסב מל"ה לל"ה גדלו ל"ד ז'
רוממו ה' אלהינו והשתחוו להדום רגליו, רוממו ה' וגו' להר קדשו, נ"ט ה' א'

נבואה • נחטט חזנו געהן חין וייבע ווההנוג, חנלובעטען דערט לו
זיינער פייסע טעמעל.
נשתחוו • הינגעסטערעקט לונג טעמעלן דיינעו היינטיגטוויז, דחנקען וויר פיר
דיינע גיטע, דיינע טרייע; דען דוח דמיט דיינען רוהק, דין
ווהרט חיבער וואלעו גרמס געוואלט.
גדלו • פרייט מיט וויר דעו עוואגע גרמסע! נחטט חזנו לונחטטען ויינען
נחטען עהרען!
רוממו • ערהעבט דען עוואגען, חונערן גחטט, כעטעט חן פטר ויינער
פייסע טעמעל! הייזיג חיוט ער!
רוממו • ערהעבט דען עוואגען, חונערן גחטט, פחווט חין לו זיינען
הייזגען בערגע! דען חונער גחטט, דער עוואגע, חיוט הייזיג
השתחוו

מכון כפאך חסד ואמת יקדמו פניך: א' נקדמה פניו
בתורה בזמרות גדיע לו: א' גדלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדו: א' רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא: א' רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו: א' מיאל כמוך נושא עון ועובר על

א' הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַרְרֵי קְדֹשׁ חִילוֹ מִפְּנֵיהֶ
 בְּלִהְאָרֶץ :
 א' בְּלִהְאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וַיֹּמְרוּ לָךְ וַיֹּמְרוּ
 שְׂמָה סְלֵה :
 א' זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ :
 א' כִּי מֶלֶךְ בְּלִהְאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל :
 א' וַאֲנַחְנוּ נְבָרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 א' וַאֲנַחְנוּ בָּרַכְךָ חֲסִדֶךָ נְבוֹא בֵיתְךָ נִשְׁתַּחֲוֶה
 אֱלֹהֵיכֵל קְדֹשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ :
 א' הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוִינֵנו הֲרִיעֵנו לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

השתחו, ל' ט'. כל הארץ ישתחו לך, ס' ד'. זמרו, כי מלך, מ' ו'. ח'
 ואנחנו כנך, קט' י'. ואנחנו כרוב, ס' א', אלא שהוסב מלי' לל'. הכינוי פ' א' ב'

השתחו. בעטט מיהו מן חין פֿעטן־בעטן טווקע! בעבעט, מוֹלַע
 וועלט, פֿער מיהאן.
 כל. דער גהלע ערדקרייז בעטעט מן, אָמבויגעט דיר, אָמבויגעט דיינעטן
 נחוטן! סלה.
 זמרו. אָמבויגעט גחטט, אָמבויגט! אָמבויגעט חונערטן קחניגע, אָמבויגט!
 כי. דען גחטט חונט חויל דען גהלען ערדרייך קחניג. ריהרט דחנ
 זמיטענטייען לונט חונטערווייזונגויער!
 ואנחנו. וויר פרייען מיהו, דען הערו, פֿמן כון מן חונר חין עוויגקייט! הללויה.
 ואנחנו. וויר, דורך דיינע גרמסע גיטע, בעטרעטען חין לזענדיכט דיין הויר; וויר
 בעטט, היגעטטרעקט, חין גחטטע־פורכט, פֿמ'ר'ן טעאפען דיינער הייזיקייט,
 הֲרַנִּינוּ. יויבלעט גחטט, חונרער טט'רקע! פֿרמ'האָמקקט דען גחטט יעקב'א'

פֿשֵׁע לְשֹׂאֲרֵית נְהַלְתּוֹ א' לֹא הֶחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ
 חָסֵד הוּא: א' כִּי מִי א' מִבְּלַעֲדֵי יְיָ מִי צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ :
 א' מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת
 עשה

ס' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו:
 ז' צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
 יקדמו פניך:
 ח' נקדמה פניו בתודה בזמורה נריע לו:
 ט' כי מיא מפלעריי ומיצור מפלערי אלהינו:
 י' אשר מיאל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורתיך:

לכו, ל'הא'. דק, פ'ט ט"ו. כקדמה, ג'ה כ'. כי מי אל, שואל כ', כ'כ ל'ב, ולא
 ידעתי למה נקרו בכבוד כזה יותר מבסברו האמו' בתהלי' י'ח ל'ב. אשר, דכרי' ג'כ"ד.

לכו. חיויל, לחס' חונ' דען עו'גען יויבלען, פ'רמה'קקען חונ'ערסן
 ח'רט חונ' רעטטער!
 צדק. דיינע טהרמען פ'ענטע, רעכט חונ' ביוויגקייט; גיט' חונ'
 וו'הרהייט טטעהן פ'ר דיינען חט'ליטן.
 נקדמה. לחס' חונ' היט ד'מקונ'גונג פ'ר חיה'ן ערטייטען, ביי'סן
 ו'חייטענטפיען חיה'ן לויט פ'רמה'קקען!
 כי, דען ווער חייט, חויסער דען הערן, חיי'ן ג'מט'ס? ווער, ח'הנע
 חונ'ערן ג'מט', חיי'ן ח'רט?
 אשר. ו'ח חייט חיי'ן ג'מט'ליכע וועטען, חיי'ן הי'מען ח'דער חוי'ן
 ערדען, ד'מס ו'חלע טהרמען חונ' ו'חונ'ער טהון ק'נכטע, ווי'ח ד'ח?
 יודון

עשה פלא: ס' אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל
 סביביו: ז' כי מי בשחק יערה ליי ידמה ליי בבני אלים: ס' מי
 לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה ז' כי בכל חכמי הגוים
 ובכל מלכותם מאין פמוך: ס' מאין פמוך יי גדול אתה
 וגדול שמך בגבורה: ז' לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום
 ימינך: ס' לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והינצח וההוד
 ז' כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל
 לראש

ק' ויזרו: שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל

קדשים:

ס' כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בכני אלים:

ק' אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על-

כל סביביו:

ס' יי גלה צבאות מיי כמוך חסון יה

ואמונתך סביבתיך:

ק' לך יי הגדלה והגבורה והתפארת

והנצח וההוד

ס' בירכל בשמים ובארץ לך יי הממלכה

והמתנשא לכלי לראש:

ויזרו, כי מי, אל, ס' אלהי, תהלי' פ'ט, ו' ז' ס' ט'. לך וגו', דה' ס' כ'ט, י' ט.

ויזרו. כנו פריזען דיינע וחוזנער ריח היומען, דיינע טריוע. חין

הייזגער פערזומאזוכ-

כי. ווער חין רען ווקוקטן גלייכט דעסן עוויגען? חייט חונטער רען

היוואלסטן אקלסטן, וויט ער?

אל. גקסט חייט הקערהמבען חייט רחטה דער הייזגען, מללען פורכט-

בחה, ריח חונט חיהו זיכר.

יי. עוויגער, דער וועלטען גקסטן, ווער חייט וויט דוחן, אקלטיג,

גקסטעוקרמפט, דיינע ווערהרייט חונט דיק הער!?

לך. דיון עוויגער, חייט ריח גרמסע, ריח אקלסטן, ריח פרחלען, דער

זיעג חונט ריע אמייעוטקט!

כי. דיון חייט מללען, חייט היומען חונט חויל ערדען, דמן רייך

חונט ריח חקערהעררמפט חייבער מללען!

לראש: ס' באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הזדו לד

ברכו שמו: ק' הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית

יי בלילות: ס' שאו ידיכם קדש וברכו את יי: ק' ברכו יי

מלאכיו

פ' גדול מעל שמים חסדו ועד שחקים אמתו:
 ח' כי גדול אלה ועושה נפלאות אלה
 אלהים לברו:
 ז' כי גדול יי ומהלל מאד נוהא הוא על-
 כל אלהים:
 ט' גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו:
 י' גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
 י"א כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
 י"ב עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד-
 אין מספר:

כי גדול מעל, תהלי' ק"ס ה'. כי גדול אמת, פ"ו י'. כי גדול ה', ז"ו ל'. גדול ה',
 מ"ח ב'. גדול אדונינו, קמ"ז ה'. כי אל גדול, כ"ה ג'. עושה, אי"ב ט' י'.

כי גדול, דען חיבער מוונע היומען רייבעט רייבע גיטע, דייבע טריין, זק
 הקך ויזח ווקקען געהן.
 כי גדול, דען גרמס ביזט רוח, טהונט ומוכדער, רוח, מוויין חונד מייכליג גקסט!
 כי גדול, דען גרמס מיזט גקסט חונד הקלגעפריעווען, חונד עהרז
 פורכטווערטה מיזט ער, הקך חיבער מוונע גקסטערוועען.
 גדול, גרמס מיזט דער הערר, חונד הקלגעריהאט זיין הייליגער בערג,
 חונדעו גקסטעו טמקרט.
 גדול, גרמס מיזט חונדער הערר חונד מוונע ופולטיג, חונדוויטפרעכניך
 זייבע פערמוכט.
 כי, דער עוונגע מיזט מיין גרמסער גקסט, מיין גרמסער קקניג חיבער
 מוונע גקסטערוועען.
 עושה, זייבע גרמסען טהמטען זינד חונדערפערטויך, זעהלונט זייבע ומוכדערדיקגע.

מלאכיו גבורי כח עשיו דברו לשמוע בקול דברו: מ' פרכו
 יי כל צבאיו משרתיו עשיו רצונו: ק פרכו יי כל מעשיו בכל
 מקומות

ח' אין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ :
 ק' מִרְבֵּמְכָה בְּאֱלִים יי מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר
 בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְּלֵא :
 ס' מִי־אֵל כְּמוֹד גּוֹשָׂא עֶזְרָא וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע
 לְשִׁאֲרֵית נִחְלָתוֹ
 ז' לֹא־תִחְזִיק לְעַד אָפוּ בִי חֶפְצֵי חֶסֶד הוּא :
 ח' מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם בִּי לֶךְ וְאַתָּה
 ק' בִּי בְּכָל־חֲבֵמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
 מֵאִין כְּמוֹד :
 ס' מֵאִין כְּמוֹד יי גְּדוֹל אַתָּה וְגְדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה :

אין כמוד באלהים אדני וכתיב בא"ד בראית מערכת אות א
 ז"ה זה השער לאדני מי כמוד שמות ט"ו י"א. מי אל וגו' סוף מיכה.
 מי לא יראך מלך הגוים כי בכל ירמי' י' ז' מאין כמוד, טס י' י'

אין - חונטער גחטטער ווען חיות דיר ניעמחנד, ניכטן הערר, רייכטן
 טהחטטן גנייד!
 מי. ווער חיות חונטער דען חחכטטן ח עוויגער, וויח דוח? ווען
 חיות פֿערהערליכט חים הייזיקייט וויח דוח? פֿורכטבאר חין לחבטן
 וחונדערטהחטטער!
 מי. ווער חיות חחכטיג וויח דוח, דער דוח וינדען פֿערגיכט חונד דוח
 חיסעטהחטטן ערוחסט דענן חיבעררעוטע וייכע ערבטהייז?
 לא. ער לחסט וייכען לחרן ניכט עוויגליך דויערן דען ער חיות גיטיג.
 מי. ווער לחוטט דוך ניכט עהרפֿורכטען קחיג חולער פֿחוקער? דיר
 חוליון געביהרט דוח עהרע.
 כי. חונטער חולטן ווייען דער פֿחוקער חונד חין חולטן חיהרען רייכטן
 גיכט עו דויענע גוילען ניכט.
 מאין. דויענע גוילען הערר, גיכט עו ניכט! גחסט ביוט דוח, חונד
 דיין נחטן בעריהוט דורך חולגעווחט.

מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי : ח' ברכי נפשי את
 יי וכל קרבי את שם קדשו : ק' גדול יי ומהלל מאד
 ולגדלתו

ק' לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך:
 מ' לך יום אף לך לילה אפיה הכינורה
 מאור ושמש:
 ק' לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה
 אפיה יסרתם:
 מ' אפיה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף
 אפיה יצרתם:
 ק' אפיה בקעת מען ונחל אפיה הזבשת
 נהרות איתן:

לך זרוע, תהלי' פ"ט י"ד. לך יום, ע"ד י"ו. לך שמי', פ"ט י"ב. אתה הכנת, אתה בקעת,

לך. דיון מינוט ומחט חוזר טמפּפּערקייט, זיעגרייך דיינע הענדן, ערהמבען
 דיינע רעכטע!
 לך. דיון ווערק מינוט טמג, חוזר נחט דיון ווערק, דוח זעטלענט
 זיכט חוזר ומנע מיין!
 לך. דיון מינוט דער הייזעל, דיון דוח ערדע! דוח גרינדעטענט דוח
 וועלט חוזר ומנע יום פֿילוט.
 אחיה הצבת. דוח סטעלנענט פֿענט דער ערדע גרענלען, דוח ערשטענט
 דירר' חוזר פֿרוקט!
 אחיה בקעת. דוח קפּפּענט קוועלען חוזר כּפּעט, דוח זקסענט עוויגע
 סטרומע פֿערוועגען.

ולגדלתו אין חקר: מ' כי גדול יי ומהלל מאד נזרא הוא
 על כל אלהים: ק' גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו
 הר קדשו: מ' כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
 אמתך: ק' אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורתך: מ' לך יום אף לך לילה אפיה
 הכינות מאור ושמש: ק' לך שמים אף לך ארץ תבל
 ומלואה

וְאֵתָהּ פּוֹרְרֵת בְּעוֹף יָם שִׁבְרֵת רֹאשׁ
 תְּנִינִים עַל-הַמַּיִם
 וְאֵתָהּ רִצְצַת רֹאשֵׁי לְוִיחַן תִּתְּנֵנוּ מִכָּל
 לָעַם לְצִיִּים
 אֲשֶׁר יִחְדּוּ נִמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים
 נְהַלְקֵי בְּרֵגְשׁ
 אֲשֶׁר-לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יִצְרוּ
 אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי אֲרֶץ וְחַעֲפוֹת הָרִים לוֹ
 אֲשֶׁר בִּידוֹ נֶפֶשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר אִישׁ

אתה פוררת, אתה רצצת, אתה שברת, אתה תנינים, אתה ראשי, אתה רצצת ראשי לויחן, אתה תתנונו מכל, אתה לעם לציים, אתה אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים, אתה נהלקי ברגש, אתה אשר לו הים והוא עשהו ויבשות ידיו יצרו, אתה אשר בידו מחקרי ארץ ותעפות הרים לו, אתה אשר בידו נפש כל חיי ורוח כל בשר איש

אתה פוררת. דורך דיינע קרמטט לערטערענענט דוח דמו מעער ; דוח
 לערטמעטטערוט דמו הויפט דער מעערעזחונגעזחידע
 אתה רצצת. דוח לערטמעטטערוט דוח קמפלע דער קרמקדיזונען גיבט
 יום לזר קמוט דעסן פמוקע חין דער ווייטע. גיבט
 אשר יחדו. מיט דעסן מיך ויסען חוונגנג פלאטעט, לו גמטעטע דוח
 חין פרמהען הויפען ווימולטע
 אשר לו. ניין חיוט דמו מעער — ער טול עג, דמו טרמקקע זיינער
 הקרע זענען
 אשר בידו דער ערדע טמטלע זינד חין זיינער הקרע, דער בערגע גיפלען — זיין
 אשר בידו. חין זיינער הקרע זינד דוח זעענען מולער זעבענדען חוכר דער
 גיוט חיינעו יעדען זענען

וּמְלוֹאָה אֶתָהּ יִסְדָּתָם : מ' אֶתָהּ הַצִּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אֲרֶץ
 קִיץ וְחַדְרָף אֶתָהּ יִצְרָתָם : מ' אֶתָהּ פּוֹרְרֵת בְּעוֹף יָם שִׁבְרֵת
 רֹאשֵׁי תְּנִינִים עַל הַמַּיִם : מ' אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ
 וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יִצְרוּ : מ' אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי אֲרֶץ וְחַעֲפוֹת
 הָרִים לוֹ : מ' אֲשֶׁר בִּידוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ :
 הנשמה

הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פְּעָלָךְ : חוֹסֶה עַל עַמְלָךְ :
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שְׁלָךְ . יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמָךְ :
 אֲתָנוּ עַל שְׂמָךְ . יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמָךְ :
 בְּעִבּוּר כְּבוֹד שְׂמָךְ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׂמָךְ :
 לְמַעַן שְׂמָךְ . יי וְסַלַּחַת לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב־הוּא :
 כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵנוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים
 תַּחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 ק' יי אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים : ק' אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ :
 (כ"א יי עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים . אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ)

מיוסד ע"ס א"ב

ק' יי אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים . ק' בְּשִׁית

שובו

אֲתָנוּ עֲשֵׂה הַכְּבוֹד אֲתָנוּ לְךָ כִּי אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ יִרְמִי' ג' כ"ב. ה' עֲשֵׂה יִרְמִי' י"ד.
 לְמַעַן שְׂמָךְ וְגו' תַּהְלִי כ"ה י"א. אֵל שְׂמָכְךָ מִיִּקְוֶה לְרַבִּים . כִּי לֹא וְגו' דְכִיל ט' י"ח.
 יי אֵלֵינוּ כְּבָאוֹת וכו' בְּכִי אֵל י"א הַגּוֹף וְכַתּוּב בְּמִקְוֵה ה' נְבִאוֹת אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל
 יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הַאֵל לְבַדְּךָ , וְכִי סִפְק עֲבוֹת הַדָּן עִמּוֹ כְּכַתּוּב בְּתַפְלַת חוֹקֵי
 בְּשִׁעִי ל"ו יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים ב' י"ט ט"ו . בְּשִׁית , אֲמַרְתָּ ע"י כִּי אֵל (יִרְמִי' ג' י"ד) עֲבוֹת בְּכִים

הַנְּשָׁמָה . דִּין חַיִּט דִּיחַ זַעֲעוֹע , חוֹנֵד דַּעַר לִיב דִּין אֲחִיזְטַרְוֹעַרְק ;
 זָח טַחְקַע דְּחָךְ דִּיכַעַר הַחֲנַדַּע פְּלִיזִים !
 הַנְּשָׁמָה . דִּין חַיִּט דִּיחַ זַעֲעוֹע , חוֹנֵד דַּעַר לִיב דִּין ; וּיְוִלְלַתְהֵרַע חוֹנוּ ,
 עוּיְגַעַר , דִּינַעַנּוּ רוֹהַטְנוּ הַחֲלֻבְטַן !
 אַחַנּוּ . חַיִּט לְזַעֲעוֹעַ חוּיָן דִּיךְ , קַחְחֻטְנוּ ווִיר לֹו דִיר ; עֵרַהֲרַע חוֹטְךָ ,
 עוּיְגַעַר , חוֹטְךָ דִּינַעַנּוּ ווִילְטוּ ! דַּעַן חָלָו
 כְּעוֹבֵר . חוֹטְךָ דַּעַר פֶּרַחְהֵרְרִיכְוֵב דִּינַעַנּוּ כַחֲחֻטְנוּ ווִילְטוּ ! דַּעַן חָלָו
 גְּכִי דִיר חוֹנֵד עַרְבֵי חוֹטְךָ וְכִי דַעַן חָלָו , גַּחֲטַט , חַיִּט דִּין רוֹהַטְךָ .
 לְמַעַן . פֶּרַחְלִיחַהֲעַ , חָהֲרַר , חוֹנַעַרַע חַיִּטְהֵחֲחֻטְנוּ , חוֹטְךָ דִּינַעַנּוּ כַחֲחֻטְנוּ
 ווִילְטוּ , דַּעַר חוֹנַעַרְדִּיךְ גַּחֲחֻטְנוּ חַיִּטְנוּ .
 כִּי . דַּעַן כִּיכֵט חוּיָן חוֹנַעַרַע פֶּרַחְחֻטְנוּ גַּחֲחֻטְנוּ , ווערלען ווִיר חוֹנוּ פֶּרַחְהֵעַנְדַּר פֶּרַחְךָ
 דִּיךְ הִיָּן , וְחֲאֲרַעַרְנוּ חַיִּט לְזַעֲעוֹעַ חוּיָן דִּינַעַנּוּ גַּרְעַנְלַעַחְחֻטְנוּ בְּחַרְחֵהֲרִיכְוֵב .
 עוּיְגַעַר , הַעַרְר כְּבָאוֹת , כְּרוּבִים טַהֲרַחְחֻטְנוּ , דוּחַ חָלָוּיָן כִּיכֵט גַּחֲחֻטְנוּ !
 עוּיְגַעַר , הַעַרְר כְּבָאוֹת , דַּעַר דוּחַ חוּיָן כְּרוּבִים טַהֲרַחְחֻטְנוּ ! דוּחַ זַעֲעוֹעַ חַיִּטְנוּ

שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים: פ' גָּשׁוּ נָא אֵלַי בְּדָבָרִים
 עֲרִבִים. ק' דְּרִשׁוּנִי וְחַיּוּ יָמִים רַבִּים: פ' הֲלֹא
 דְּבָרֶיךָ לְעוֹלָם נִצְבִים. ק' וְכִם אָנוּ נִשְׁעָנִים
 וְנִקְרָבִים: פ' זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. ק' חֲנֻנוּ
 בַּחֲסָדֶיךָ הַמְרַבִּים: פ' טוֹב זֶהָה לְרַעִים
 וּלְטוֹבִים. ק' יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: פ'
 לֹא תִחַפְּזֵן בְּמִיתַת חַיִּים. ק' לֵבֶן זֶהָ
 מִשְׁבִּימִים וּמִעֲרִיבִים: פ' מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּמַּחֲנוֹת
 בְּרוֹבִים. ק' נִקְנוּ מַחֲטָא וּמַחֲיוּבִים: פ' סֶלַח
 נָא כִּי פִשְׁעֵינוּ רַבִּים. ק' עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים
 הַחַצּוּבִים: פ' פִּתְחֵי חַשׁוּבָה לְכָל יְהוָה נִשְׁלָבִים
 ק' צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה נִקְשָׁבִים: פ' קָרְבָנוּ

שׁוֹבְבִים! גַּם אֲמַרְתָּ, גַּם כֹּה אֵלַי וּדְרֹשׁוּנִי! כְּכַתוּב כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 דְּרֹשׁוּנִי וְקִי! (עֲמוּס ה' ל') הֲלֹא דִבְרֶיךָ לְעוֹלָם נִצְבִים, שְׂאֵמַר לְעוֹלָם ה'
 דִּבְרֶיךָ לֹכֵד (תְּהִלִּים קי"ט פ' ט). נֹרִים הַמְּחַזְּבִים, רוּחוֹ לֹאֲחֻזֵּינוּ הַקְּדוּשָׁתוֹ
 עֲשֵׂה הַכִּיטוֹ אֵל נֹר מְכַבֶּדָתָם (שְׁעִיָה נ"א א') וְכֵן כִּי מֵרָאֵשׁ נֹרִים אֲרַשֵׁת
 (בַּמִּדְבָּר כ"ג ט') וְעֵשׂ פִּי רֵא"י. כַּלְנִיס, יוֹג מְשׁוּלָבִים, וְהוּא לֶשֶׁן הַדּוֹק

גַּעַם סַפְרָמְטָן: קַעֲחַרְט' לֹרִיקָה, חִיָּהר חֲנֻגָּה הַתְּרוֹמָטָן קִיבְדַּר! גַּתְהַעַם
 חִיָּךְ חִיט וְחַפְטָטָן פִּתְרַמְחָג חִיר! זַעֲהַנְט חִיָּךְ נַחֵךְ חִיר, חֹזֵר תִּיהֵךְ
 וְזַעֲרַדְטָג לִיקָקִיד לְעֵבֵן! יַעֲהַע הַעֲרַר, דִּינַע וְחֲרַטַע בַּעַטְטָהֵטָן חִיחַעֲדַר;
 חִוִּיל דִּיעוֹע גַּעַם טִיטָטָט, נַחַעֲרָן וְחִיר חֹזֵר דִּיר. גַּעֲרַעֲנַקַע חֹזֵנַר לֹט גִּיקָקִילְעֵן
 לְעֵבֵן! וְחִיר חֹזֵר גִּיקָקִיד, נַחֵךְ דִּינַעֲר חֹלְחִיבַעֲרַטְרַע פִּלְעֵן חִיר! חִוִּיל יַעֲ
 בִינַר דּוּח, רַעַן בְּחֻטָן וְחִיר דַּע פִּתְרָמְחַטָן, דִּינַע רַעֲבַטַע חִיטָט חִוִּיל גַּעַם טִיטָט
 דַּע לֹרִיקָקַע הַעֲרַעֲרַעֲדַע חִוִּיל לֹכֵד חֵטָט; רַעַן דּוּח וְחִוִּיל וְחִיר לֹכֵד יַבֵּט, רַחַס דִּיח
 חִוִּיל גַּעַם טִטְרַעֲבֵן! דְּחֲרוֹן בַּעַטָן וְחִיר פִּרְיָה חֹזֵר סַפְטָט: הַתְּלַבַּעֲרִיהַטְטַעֲר
 קַחֲיַג חִיט כְּרוֹבִיס הַעֲרַר, רִינַגַע חֹזֵר פִּתְן וְיַבֵּט חֹזֵר פִּתְרַעֲרַעֲלָט!
 פִּתְרַגִּיס, חֵ הַעֲרַר, חֹזֵר פִּתְרַעֲלֹט הַתְּטָטָט, חִיר וְיַבֵּט חִוִּיל חִוִּיל יַבֵּט: עַרְהַתְרַע
 חֹזֵן, חֹזֵר פִּתְרַעֲרַע חֹזֵבֵן, חֵס יַבֵּט דִּיח סַפְטָטָטָט דַּעֲר בּוֹטַע חֹזֵן
 פִּתְרַגִּיס טִטְרַעֲרַע וְחִיר! חֵס חֹזֵר יַחַחֲעֲרַכַּר גַּעֲבַט בִּיח דִּיר חִוִּיל נַחַעֲהַחֵע פִּתְרַעֲרַע
 חֵ דּוּח, דַּעַטָן טִטְרַעֲרַע פִּתְרַמְחַעֲרַע כְּיַטָּע וְחִירָטָט, נַחַעֲרַע חֹזֵן דִּיר, כִּיט

אליה חוצב להבים • ק' רצנו בעולות פרים
 ובשבים: פ' שבנו אליה נערים ושבים •
 ותמוכים בטוחים על רחמיה הרבים:
 פ' כי על רחמיה הרבים אנו בטוחים • ועל
 צדקותיה אנו נשענים: ז' ולסליחותיה אנו
 מקוים • ולישועתה אנו מצפים: פ' אתה הוא
 יי מלך אוהב צדקות מקדם • מעביר עונות
 עמו ומסיר חטאת יראיו: ז' בורת כחית
 לראשונים • ומקים שבועה לאחרונים:
 פ' אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני •
 והראית דרכי טובך למשה עבדך: ז' ארחות
 חסדיך גלית לו • והודעתו כי אתה אל רחום
 ורחון: פ' ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב •

ע"י שליבת, כמו משלבת אשה אל אסותה (שמות כ"ו י'). חובל להביס, כענין קול כ' חובל להכות אש (תהלים כ"ט ז') ומעמו, אתה, החובל להביס,

חובו וזקתו וזקתו חויל, וזיח הפלער פתן סטיערטן חוזה וזקתו וזיח וזיח קעהרען לז דיר לזויקק, ייבלינגע חונד גריינע, געסטיילטט חונד פערטרויענע חויל דיינע גרענלענלונגע בחרשהערליגקייט!

יחן דיינער גרענלענלונגען בחרשהערליגקייט פערטרויען וזיח, סטיילטען חובו חויל דיינע זילדע, התפלען חויל דיינע פערגעבונג חונד התרען דיינער היילע. דוח, הערר, ביוט פתן עוויגקייט הער חוין דוח וזינע זיבעטדער קסניג, דער דוח זינדע זיינע פתקע בעזייטיגט חונד דוח פעהער-זיינער פערט עהרער פבווערעט, דער בינדנים מיט דען פערפעהרען געסטיילטעט חונד דערען נחלקקוואטען טריינד. דען חיד-ערפילונג, דוח, דער דוח חין דיינער וחינוטקטוואלקע דרך הערפליעסענט-חויל דען בערג סיני, חזו דוח דיינען דיינער משה דוח וועגע דיינער ג' ז' לייגעטעט, ענטרעקק טענט זיהק דוח פפחדע דיינער גחדע חונד וזקתענט זיהק בעקתנט, דחם דוח חוין חזבחרשהערליגער, חזונגתריגער גחטט ביוט, וזקתו זיהק חונד פתן חונדערליכער חזר. דוח וזקתענט דיינע וזקתו זיהק חין זייגע חזבחרשהערליגער חונד

וּמְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְמִדַּת רַחֲמִים: ז' וְכִּי
 כְּתוּב: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר בְּלִי טוֹבִי עַל פְּנֵיךָ
 וְקָרָאתִי בְשֵׁם יי' לְפָנֶיךָ וַיְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
 אָחַז וְרַחֲמָתִי אֶת אֲשֶׁר אָרַחם:
 י' אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים
 נִקְרָאת. ז' וְדַרְךְ הַשׁוֹבָה הוֹרִית: י' גְּדַלְת
 רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. ז' תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזִרְע
 יְדִידֶיךָ: י' תִּפְּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא
 בַּעַל הַרְחָמִים. ז' בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פְּנִיךָ
 נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעֵנֹו מִקְדָּם: י' מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
 שׁוֹב. כְּמוֹ בְּחֹרְתֶךָ כְּתוּב. ז' וּבַצֶּל כְּנַפֶּיךָ

קרבנו אלך! וכן כתוב ויאמר וגו' שמות ל"ג י"ט. כהודעת לפניה כמו
 שהודעת למשה רבינו מקדם, שפסלך בתחטן ותתפלה; כמו שאמרו רבותי
 ז"ל על ועתה הניחה לי (שמות ל"ג י') פתח לו פתח והודיע לו שהכנסת
 תלוי בתפלה מיד וחסל משה. מחרון אפך שוב, כמו שכתוב בתורתך: שוב
 מחרת אפך (שם ל"ב). ובלל כנפידך כחמה ותלונן כיוס וירד וגו' וכתבישם ושכתי כפ

חוזר רעגיערוט דוח גחלע וועלט דורך ברההערליגקייט. זך סטעהט ער
 געשריעבען: ער ספרתך: מיד וילן חלוע וויינע גיטע חן דיר. פסח
 מיבערליעמען זמסען חוזר, היט דעס נחמען דען עוויגען פסח דיר חוזה
 רופען, ויח מיד געווקגען ביו, ווען מיד געווקגען ביו, חוזר מיד ער
 ברהעט, דעסען מיד מיד ערבכרהעט (*).
 חלואחלטיגער, דוח ביוט זמגויסחיג! דיר נעכט זמן הערר דען
 ברההערליגקייט; דוח זעכטס חזוט דוח וועג לור בעקעהרנג חכעט
 ויעזען. חן געדענקע הייטע חוזר חלוע טגען דער נחלקחחוענטשעס דויכעט
 זיעבליגע דיינע חובגערעללטע גמדרע חוזר ברההערליגקייט. ווערעט
 דיר היט ערבכרהען לו חונו; דוח ביוט יח דער הערר דער ברההערליגקייט.
 היט ביטטען חוזר פלעהען קחמען וויר פסח דיר, נאך יענער חרעט
 ויח דוח דעס זמלעטייהיגען (משה) קוד געחלעט. זמס חב פסח דייכעט
 ענטברחנטען לקרו, ויח דוח חין דיינער תורה פערספרחלטע. זמס חוזה
 חונטער זי

(* שמות קחסיטען ל"ג פ' י"ט.

נְחַסְהוּ וְנִתְלַוְנָן • כִּיּוֹם וַיִּרְדּוּ יַיִּבְעֲנוּ • הִתְעַבַר עַל
 פִּשְׁעוֹתֵימָחָה אֲשֶׁם • ה' כִּיּוֹם וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם •
 ה' תֵּאָזִין שְׁוַעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנּוּ מֵאִמֵּר • ה' כִּיּוֹם
 וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי וְשֵׁם נָאמֵר •
 וַיִּעֲבַר יְהוָה יַעַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חַסְדּוֹ וְאֵמֶת •

פליך עד עברי. תעבור על פשע וכו' כיום ויתלכ וכו' שנחל להם נמעמד ההוא עין
 העגל שעזו לאשמה בו. תאזין שועתנו וכו', כמו שהאזנתם למפלת משה, גם
 הקשנתם מאמרו שאמר: הראתי נח את כבודך ויאמר לו השם: הנה מקום אתי וגו'
 וראית את אחורי וגו' ויקר' בסם ס' (שמו' לד ה). ודע שגבל הטעמים הטעמים מלת
 בשם נפתח להפרידו מן השם ולהודות שהשם הוא הקודש בשם, לכן יש להפסיק קצת
 בין מלת בשם למלת ה' ויבין ההמון טועים בזה. ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' וגו',
 בענין יג' מדות יש מלוקת בין הראשונים, יש, הם הנאזנים, אמרו כי השם הראשון
 אינו מדה כי הוא הקודש והשני הוא תחלת המדות, וסכמי לרפת אמרו כי ה' ה' הם
 שתי מדות ומביאין ראיות לדבריה, וכן דעת הראש'ע וכבר נהגו בכל גלות ישראל
 שהאזן אמר ויעבור ה' על פניו ויקרא והקבל מתחיל ה' ה' אל רחום וגו', ולפי דברי
 הגאונים ה' לו לחזן לומר ויקרא ה', ולקבל ראוי להתחיל ה' ה' רחום וחנון, והנה לך
 פרושם לדעת החכם ראש'ע ורלב'ג: ה' ה' ה' הוא אל ה' ה' ר"ל שהוא נמשך תמיד על
 ענין אחד כעשם אתי' אשר ה' ה' והוא אל ר"ל שהוא מנהיג הנמלכות בזה האופן אשר
 הם נמלכות בו ומאתו כל מה שנמלא בהם, והוא רחום ר"ל שהוא אוהב אותם ומרחם
 עליהם לשמדם מהפסדם בתכלית מה שאפשר, והוא חנון ר"ל שהוא סובל לנמלאים
 ונותן להם המלכות כדבריהם עד שיעתקו מהמלכות החסר אל המלכות השלם, ונותן
 לקצת הנמלאים קצת עניני' על דרך החנינה והם הדברים שאינם הכרחיים במלכות
 שהם בהם על נד היותר טוב, והוא ארך אפים ר"ל שאלע אשר יקרה לנמלאים מפני
 זאת הפכהגה יסול אותה השם יתעלה לא יהיה כ"א לעתים רחוקים ועל המעט כי
 הוא בלתי מכוון לעצמו אלא מלך שהוא טוב כמו הענין בתוכחות אשר יהיה ע"ד
 ההשגחה הפרטית, והוא רב חסד לאוהביו להאגית בהם נתינת הטובות ולשמדם
 מהרע הכבין שיקרה להם מלך המערכת, והוא רב אמת ר"ל לתת לרוע אוהביו עם

חונטער דייבער פֿאָיערן ספֿטטען טוטן חונד סירט פֿינרען, גזיבוויח חן יענען
 טהגען, ווף דוחן עוויגען, דרך חין חיינער ווףקע הערעכגעןאָסטען. געה' דרך
 חיבער חונרע פֿרעפֿטעןאָסטען היכוועג חונר אָסטע פֿערסוֹרעגען חוויג,
 וויח חן יענען טהגען, ווף דוח דרך לוֹ חיהט (משה) היגעטעטאָסט. ניט
 חונרע פֿאָיערן וף חויל חונר אָסט חונרען פֿערטרהג וף פֿער דרך געג
 אָגען, וויח דוח חן יענען טהגע געהחן, ווף עו הייסט: ויקרא בשם ה'.
 פֿערנער הייסט עו דָרט: דוח ערסייננג דעו עוויגען לחג חן משה פֿער
 חיבער חונד ריען: דער עוויגע חיות חונרעך: דער עוויגע זוענען,
 חויל חונרעך געטט, חונרעך הערליג חונד חונרעך, חונרעך חונרעך

נצור חסד לאלפים נשאתון ופשע וחטאת ונקמה: וסלחתם לעונינו ולחטאתנו ונחלקנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

חזן ספר סחוד חין פיעטון קכלו' ונגט חמו :
אם עונות תשמר זה אדני מי יעמוד : למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא : למען שמך יי תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו : למען יחלצוך ידיך השיעה ימינה ועננו : למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא

אדני שמעה בקולנו
החיינה אונייה קשבות לקול תחנונינו שמע קול תחנונינו בשוענו אליה בנשאתנו ירינו אל דביר קדשך : שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון

הסם ראויים לו מהטובות והשמירה מרעות בעבור ההשגחה הפרטית שהיתה דבקה באבותיה, כמו שאמר: תתן אמת ליעקב ססד לאברה' אשר נשבעת וגו' (מיכה ז כ) ר"ל כי מה שנשבע מירושלם הארץ שהי' ססד לאברהם הוא אמת לזרע ישראל שראוי שתקיים להם זה מצד השגחתו שהיתה דבקה על האב הנבחר שהתקייב ממנו זה היעוד על כל הדבקה, והוא נוצר חסד לאפים, ר"ל שמה שהשפיע מהטובות לדבקים בו, הוא כותן לזרעם זמן ארוך מאד, והוא נשאת עון למי שיזכר לו יוסר ממנו הרע שהי' ראוי שיפול עליו ע"ד התוכחה שכבר השתנה המקבל מרשע אל צדיק, וכן הוא נושא פשע וכואף חטאה לשנים ועוזבים דרכיהם הרעים, והעון הוא הנעשה במזיד, ופשע הוא הנעשה ע"ד מרד, והוא קשה מעון, וקטלם כוללת כל מחשבה, וכל שגגה במעשה, ונקמה גם הוא מדה, כמו שפי' סרמב"ן, ונקמה לא יכנה ופוקד עון אבות על בנים הוא פירוש לנשיאות ויקרא מדה כי יכנה אותו בפקידה ההיא, ומפני כי הנשיאו' איכנו שזה בעון ופשע וקטלם, אבל בכל אחד ענין מיוחד לו ויקרא בכל אחד מדה אחת. אדני, תהלים ק"ל ב'. שמע קול, כ"ס ב'. שמע, איכנו מן הכתובים.

חוננה ויכפר הוור חונד טרייע, דער ויינע הוור דעת טויענדרוטען געטענעכט נסד חויפבעהקוט, דער וויסעטהקט, תבפחול חונד וינרע דערגיבט חונד ערוקסט דערגיב חונזערע וויסעטהקט חונד וינרע חונד ניס חונד לו דיינעט חויגענטהוט מו! דערגיב חונד, פחטער, וויר העבען געווינדט! דערלייע חונד קהיג, וויר העבען געפריעט! דוח ביט יח חיון חוויטיגער, דער געבענדער גחטט חונד פחן גרחסער ווירע חונון, דוח דיק חירושען. מך הערר, ערהערע חונרע טטיאמע! וחס דיינע קהרען הערקען חוין חונדער חויכרינוטיג פלעהען! דערגיב חונזער פלעהען, ווען וויר לו דיר טרייען, לו דיינעט חוינגען כהרע חונזער חקטע חויפהעבען! חערע חונזער טטיאמע, עוויגער חונזער

הוא ה' אלהים אין עוד: לא דני
 אלהינו הרחמים והסליחות כי
 מרדנו בו: וסלחת לעמך אשר
 חטאו לך: וילכל פשעי האשר
 פשעו כך: ונתתם לרחמים
 לפני שוביהם ורחמים: ואתה
 תשמע בשמים מכון שבתך
 ושמעת וסלחת: סלח נא לעון
 העם הזה כגדל חסדך וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים
 ועד הנה: ושם נאמר
 ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
 הטה אלהי אונך ושמע פקח
 עיניך וראה שממתינו והעיר
 אשר נקרא שמך עליה:

וברצונך את חסלתנו ששמע
 יי קולנו נקרא ונחננו ועננו:
 יי בקר השמע קולנו בקר
 בערך לך ונצפה: פי שמע
 לא אכזבים יי ואת אסיריו
 לא בזה: כי לא בזה ולא
 שקץ ענות עני ולא הסתיר
 פניו ממונו ובשועו אליו
 שמע: ליי הישועה על
 עמך ברבתי פלה: יי
 צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בוטח בך:
 יי הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו:

כי

כי

שמע ס' ב' ז' ס' נקרא כ' ד' כי ס' ט' ל' ד' כי נלם כ' כ' ל' לה' נ' ט' ס' נכחות, מ' ז' ס' אשרי, כ' ד' י' ס' הושיעה, כ' י'

גחטט, חונר ניס מיט ערבחרטען חונר ווהאוגעפלאן חונרע געבעטע חויל
 חקרט, עוויגער, ווען חונרע טטיאזע חטט! בעגנחריגע חונר ערהקרט חונר!
 עוויגער, פריה ווקלענט רוח חונר חקרט, פריה פערפריגען וויר חונר
 לו דיר, חונר חקרט! דען דער עוויגע ערהקרט רוח חונר, פערטאקטה
 ניכט, ווען ער פערטען וקסט. ער פערמלעטעט ניכט, פערטאקטה דען
 חרטען עזער ניכט, פערברגט מיהת ווין חטליטן ניכט חונר חקרט, ווען
 ער לו מיהת טרייט.
 הילפע פירטעט ומן ביח דעט עוויגען. דיינען זעגען חיבער דוין פקוק! סלה.
 דער הערר נכחות מיט מיט חונר, יעקב' גחטט מיט חונרע פערטע! סלה.
 עוויגער, נכחות, הייל דעט זענטען, דער דיר פערטרויט! עוויגער, פער
 וייה חונר זעג! דער קחניג ערהקרט, ווען וויר פלאהען!

כי לא על צדקותינו אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כי על רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סְלַחָה אֲדָנִי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

מיוסד ע"ס א"ב. אלהינו ואלהי אבותינו.

פ' סִלַּח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאִמָּךְ.

ז' לַעֲזוֹן בְּנִיךָ בַּל יִיחַר וְעַמְּךָ:

פ' סִלַּח נָא גְעוּלָם וַיִּחִיו מִמְּקוֹר עַמְּךָ.

ז' לַעֲזוֹן דְּגִלְיָה שָׂא וְתַנַּחֵם בְּנֵי־אִמָּךְ:

פ' סִלַּח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים בְּרִשׁוֹמְךָ.

ז' לַעֲזוֹן וּפְשָׁע מַחֵל לְמַעַן שְׁמָךְ:

סלח

כיו לא על צדקותינו אֲנַחְנוּ מִפִּילִים וגו' עד ועל עמך, פסוק הוא בדניאל ע"פ
סלח. געולם, לשון תעוב והוא ככוי לעוונות. ויסיו ממקור עמך, ממקור
חיים שעמך והיינו חיי העולם הנא בלא הפסק כדכתיב כי עמך מקור
חיים (תהלים ל"ו י'). דגליך, ישראל, דגלים שלך. ותנחם כנאמך, כדכתיב
וינחם ה' על הרעה וגו' (שמות ל"ב י"ד) וכתיב ויאמר ה' סלחתי כדכתיב (צמד
י"ד כ'). הכל מודים וכו', ישרא שמודים על כל עוונותיהם ועוזבים אותם, לכן סלח

דען ניכט חויל חונטרע פֿרעוויגקייט געסטיטלט, זיענען וויר זייט
חונטרע פֿלעהטן דיר חו, ופֿאדערן חויל דיינע גרענלענאָרע בֿהראהערלינג
קייט. הערר, ערהערע! הערר, פֿערליהע! הערר, פֿערניט, ווילפֿהערע,
לֿהגרע ניכט! חוס דיינעטווילזען, ווין גחטט! דען נאך דיינעט נאמען
ווירר דיינע טטערט חויר דין פֿחוק גענעננט!

פ' ה, פֿערגיב דו פֿערטוירטן חויר דו פֿרעפען דיינע פֿחוקע!
ק' זעס דיינען לֿחן ניכט ענטברענען וועגען פֿערברעכען דיינע ריקידער
ה, פֿערגיב מיהען מיהרע ויספֿחן זיגען הֿאנדלונגען, ערהאָלטע ויח דויד דו
חוקקעלזע דייכער גיטע! פֿערליהע דו ויסעטהעטען דערער, דו
דייכער פֿעמאנע געסוואָרטן, חויר זיח בעותֿפֿעטיגט, וויר דו פֿעהייסען.
ה, פֿערגיב מיהען, דו מיהרע זיכערן זענען בעקענען חויר פֿערלעסען, זעוויח דו
פֿעריגעטריבעט*. פֿערליהע ויסעטהעט חויר חבֿפֿחן, חוס דיינע נאמען ווילזען!

ז' זען הייסט עז חוין עשלי כ'ס פסוק י"ג. ווער זיינע זיכרע בעקענעט
חויר פֿערלעסעט, ווירר בעגנמדיגט.

- ק' סלח נא זדונות ושגגות לברואי לשמך.
- ק' לעזן חטאימו חטא בגדיברת גשמך:
- ק' סלח נא טפש מפלות רשעי עמך.
- ק' לעזן ירדיך יבקש ואיננו כנאמך:
- ק' סלח נא פחש ברעים ומשפחיים לעמך.
- ק' לעזן לקוחיה בפר בטוב טעמך:
- ק' סלח נא מרי מיהליה ומיחדיה בעולמך.
- ק' לעזן נדחים מחה ובנה אולמך:

להם כמו שצמח וכפנת, ומודה ועוזב ירוסם (משל- כ"ח י"ג). לברואי לשמך, לישראל שצדקת לשמך שאלמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי (ישעיה מ"ג ז'). חטאימו חטא, חטאיהם טהר בגשם נדבות שלך, והוא עש"ה גשם נדבות תניף אליהם (תהלים ס"א י') וע"ש חרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם (יחזקאל לו כה). טפש מפלות וכו', השטות והטפשות שנטפל ברשעי אומך, והיינו העוונות, כי אין אדם חוטא אלא ככלם בו רוח שעות כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ואיננו כנאמך, ככתוב בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבוקש את עון ישראל ואיננו (יחזקאל כ' כ'). כמא, ל' הכחשה וכפירה הוא והוא תאר לעוונות ופשעים, וטעמו, סלס נא לעוונות אל כרעים ומשפחיים לעומך היינו ישראל. לעזן לקוידך, לעזן ישראל שנקחת לך לעם כדכתיב, ואתכם לקח ה' ויוציא אתכם ממצר מצרם ממצרים להיות לו לעם נחלה (דברים ד' כ'). מרי, כמו לאות לנבי מרי (במדבר י"ב), ועזרו, סלח המרי של מיסלך ומיסדך, והיינו ישראל. נדחים, נדחי ישראל.

ק' פערגיב פערעלען חונד פערעגעהוגען, דוח דוח לו דיינען רוהצע ערשטעלע פלען! ענטזינדיגע חונד ערקוויקקע יוח מיט דען רעגען דיינער הינדע!
 ק' פערגיב דוח טהמרהייטען¹, דוח חויף דען גחטטאמזען דיינען פלוקען האלע טען, ולס דוח מיסעטהעטען דיינער איבעלינגע געוולטן, חכער ניכט געפונדען ווערען — ויח דוח לוגעוילכערט².
 ק' פערגיב דען חונדליכען דערער, דוח פער ריך הינקייען חונד חכבעטען! פלעט וזהכע דוח מיסעטהעטען דיינער חנגעהפריגען, נחך דיינער הינדען ווייען!
 ק' פערגיב דען חונגעפרימט דערער, דוח חויף ריך חמרען חונד דיינע מינהייט דער וועלן פערקיינען! פלעוולס דוח מיסעטהעטען דיינער פערחירטען, חונד בויע דיינע רעוידען ווייערען חויף!
 פערחירטען, חונד בויע דיינע רעוידען ווייערען חויף!

¹ וייערען, דוח חויף טהמרהייטען בעגריפעלען חונד פלוקטען גרונדזאמלען בערעהען.
² דורך דען כביא ירמיה קהפיטען 50' 5' 2.
 ט"א I (Tom 6.) 9

ס' סלח נא סלופים וגונגים בספת שלומך :

ק' לעון עבדיך עלם וכבוש בעלומך :

ס' סלח נא, פן יענשו ממרומך .

ק' לעון צאנך שפח והיא תהלתך ורוממך :

ס' סלח נא קלונם וחמול עלימו ממרומך .

ק' לעון רחומיך השא מלצודם בחרמך :

ס' סלח נא שמץ תעתוע העוב רחומך .

ק' לעון תמימיך העבר בגדל רחמיך :

אל מלך יושב על כסא רחמים . מתנהג בהסדות

מזחל עונות עמו . מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה

סלופים, עותתם וקלקולם. עלם, לשון העלמה. וכבוש, ל' יכבוש עוונותם (מיכה ז יט). בעלומך, בסתרך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו. קלונם, חרפתם, וכל עון הוא קלון לעושהו. רחומיך, אוהביך. מלצודם, נחרטתם מלצוד אותם במלודך, והד' קמין כדון, וחרם הוא מלודם וזאת כדכתיב מזלודים וחרמים (קהלת ז כז). שמץ, ל' לשמלה במקיהם (שמות לב כה) וכולם פגם ודופי. תעתוע, ל' מעשה תעתועים (ירמי' יטו) לכן הח' ג'ל פתחה ותשב ל' תועבה ולשאתם ככויים לחטא ועון; ונראה שמת שמץ סמך וטעמו שמץ תעתוע אשר הוא תעוב רחומיך כי הוא מתעב אותם. תמימיך, ישרי מעביר ראשון ראשון, כמו שאמרו ז'ל במס' ר"ה דף יז א' תנא דבי ר' ישמעאל, מעביר ראשון ראשון וכך היא המדה, ופירש' עין אנראשונים כנאים לתתו בכף מאזנים מעבירו וזמטו, ואם היו מחכה על עתה כיון שחסר אחד

ק, פערגיב דוח פערקעהרטען המכרונגען דיינען פֿהקען חונד ניט ויח חין טוטן חונטער דיינער פֿריעדליכען היטטע! פֿערהייטליכע דוח ויסעטהעט טען דיינער קעלטע חונד בירג ויח חין דיינער העהן!
ק, פֿערגיב חיהנען, דחם ויח ניכט טרעפלע דוח חיביער ויח פֿערהקנגע טטרפֿען! פֿערגיס דיינער וְחֹשֶׁעַר ויסעטהעטען, עו גערייכט דיר לו רוחס חונד פֿרייבן!
ק, פֿערגיב חיהרע טֿחֿרטהעטען! ערכהרע דך חיהרער חויד דיינען הֿהען! פֿערליהע דוח ויסעטהעטען דיינער געויעכטען, דחייט ויח ויך חין דען חויגעברייטטען כעלטע ניכט פֿערטוינגען!
ק, פֿערגיב דען טֿחֿרפֿלעקקען, דער דיינע ליעבליגע טֿחֿרנעס! בעווייטיגע דוח ויסעטהעטען דיינער פֿרֿחֿווען, נחך דער גרֿחֿסע דיינער בֿחֿרהערליגקייט! אל. חֿוֿחֿשֿטיגער קֿחיג, דער חויל דעס טהרֿחֿן דער בֿחֿרהערליגקייט ויטלט, חֿורֿרייך רעגירען דוח ויסעטהעטען ויינען פֿהקען פֿערלייהט חונד חיהרע פֿערגעהונגען

לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם תגמול. אל הזרית לנו לומר (מדות) שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם כמו שפירשנו ויהיה בענו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה י על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצור חסד לאלפים נשאונו ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

מהם יכריעו הזכות, וכך היא המדה, המנהג. לחטאים, כן הנידא כל כ"י ודפוסים ימים וכן עקר כי הוא שם תאר אל החוטאים כחברו לפושעים, ואם תנקד הח' בחטף יהיה שם דגרי אל החטאים ענמם וזה הפך המכוון ממנו. אל הורית לנו וכו', גם זה מבוחר שם במס' ר"ה דף י"ז ב', ויעבור ה' על פניו ויקרא, א"ר יוחנן א"ל אל מקרא כתיב אי אפשר לאומרו מלמד שנתעטף הקב"ה בשלית צבור והראה לו למשה סדר תפלה ואמר לו כל זמן שישראל חוטאין לפני יעשו לפני כסדר הזה ואני אמחול להם עונם. ה' ה', אני הוא קודם שיחטא האדם אני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, אמר רבי יהודה ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חולות ריקם שאל' הנה לכני כורת ברית וגו' עכ"ל: וזה זכר לנו ברית שלש עשרה. לענו, למשה רבינו. וזה כי בכ"י קלויא יסן כוון כתיב, הורית לנו לומר מדות שלש עשרה וכן מסתבר. ויקרא בשם ה' ויעבור וגו', מבוחר מעניכס לעיל דף ל"א.

לערגעוונגן מוונטהויג היכונגעספעלט, דער פערלייהונג דען זיכערן חונד פערגעבונג דען פירעפוערן חין מענגע פערלוייהט, דער חונד חיוט געבטן מוונע פוויט חונד מוונע וועטן — דוח פערקויטונט מיהנען ניכט נאך מיהרער כהוהייט — מוונטהכטיגערן דוח זעלבונט הוונט חונד געש לעהרט, דרך מיט דיינען דרייחלעהן מדות מלובעטען! זך געדענקע חונד דען הייטע דען בונדען דער דרייחלעהן דוח דוח מיינוט דען מוונטהמיטהיג גען (משה) בעקמנט געמחלט, וויי געטריעבען טעהט: דער עוויגע זיעט זיך חין מיינער וווקלע הערמב, טטעלזטע זיך לו מיהטן חין חונד ריען מיט נחמטן — נחמד, דוח טרטייכונג דען עוויגען למג חן משה פערמיבער חונד ריען: דער עוויגע חיוט חונדערמירער זיך דען עוויגע וועטן, חין מוונטהכטיגער גמטט, מוונטהרעהרליג חונד מוונטהריג, ומגמיטהיג, פון חונדענליכער חונד חונד טרייען, דער זיינע חונד דען טויענזוטען געטעלזטע נאך חויעבען הוונט, דער מיטעהקטן, מוונטהלזן חונד זינדע פערגיבט חונד ערוחטט. פערגיב חונדערע עסיטהקט חונד זינדע חונד ניטן חונד לו דיינען חייג גענטחטן

סֶלַח לָנוּ אֱבֹנוּ בִּי חָטָאנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּכְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ :

בִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ :

נפֿרֿמֿ וּנְקַמֿתֿ קְטֻלֹת אֲמֹרִים זֶה :

אֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֵנוּ בִּי

לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי : יִדְעֵנוּ

בִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : יִדְעֵנוּ

בִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד

בְּעַדְנוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ

בְּעֵת צָרָה : לָךְ לְבָרָה חָטָאנוּ

וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ : קְדוֹב יְיָ

לְנִשְׁכָּרֵי לֵב וְאֵת דִּבְרֵי רִיחַ

יִדְשִׁיעַ : שְׁמָעָה יְיָ צְדָק

הַקְּשִׁיבָה דַּחֲנוּ הַאֲזִינָה

תְּפַלְחֵנוּ בְּלֹא שִׁסְחֵי מִדְּמָה :

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עֲמֶךָ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת עֲמֹנוּ

מִשׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת אֲשֵׁרֵי אָדָם

לְמַעַן שְׁמֶךָ תְּהִלָּה כִּי יֵאָדָּם כִּי עֲמָךְ קָלֵל : לֹא כַחַטְאֵינוּ קִנְיָנוּ וְהוֹכַח מַעֲבַד

לַעֲתִיד. לְמַעַן קָמָה יֵאָדָּם לְמַעַן דַּעַת מֵאִסְרֵי לְמַעַן תְּהִלָּה יֵאָדָּם וְיֵהִי מֵיָדָּם

לְמַעַן שְׁמֶךָ יְיָ וְסֶלַחְתָּ

לְעוֹנֵינוּ בִּי רַב הוּא : בִּי

עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא :

לֹא כַחַטְאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ

וְלֹא כְעוֹנֵנוֹתֵינוּ הַגְּמוּל

עֲלֵינוּ : לְמַעַן שְׁמֶךָ יְיָ תַחֲיֵנוּ

בְּצְדָקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה

בְּפִשְׁנוּ : לְמַעַן דַּעַת כָּל

עַמֵּי הָאָרֶץ בִּי יְיָ הוּא

הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : לְמַעַן

יִחַלְצוּן יִדְיִיךָ הוֹשִׁיעָה

יְמִינֶךָ וְעַנְנוּ : וַיְהִי יְיָ מִשׁוֹב

לְדָךְ מִשׁוֹב לַעֲתוֹת בְּצָרָה :

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עֲמֶךָ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת עֲמֹנוּ

מִשׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת אֲשֵׁרֵי אָדָם

געטוהן מו! פֿערגיב חנו, פֿחטער, וויר העכטן געווינדגוט! פֿערלייטע
חוכן קפליג, וויר העכטן געפֿרעטעט! דוח ביוט יח חיון מווגיטיגער
פֿערגעכטער גחטט חוכר פֿון גרעסער מירע מווען, דוח דרך פֿירושען.
פֿערלייטע הערר, חווערע מיסעטהטען חוכ דיינע נחטענו ווילטען
דער חונגערוך גרעס חיוט. פֿערגעכונג טעהט ביח דיר חוכ, חויל דחס אמר דך
עהרפֿירלעטע. בעגעכע חוכ זילט זח, וויח עז חוכערע זכרען פֿערדיעכטען.
פֿערדיגט חוכ זילט נחך חווערן מיסעטהטען! חוכ דיינע נחטענו ווילטען
הערר, ערקוויקקע חוכ! דייכע מווגערעכטיגקייט בעפֿריי חוכ חויר דער נחטע
דחויט מווע פֿחוקער דער ערע חוכע ווערדען, דחס דער עוויגע, ער מוויין גחטט
חיוט, חוכר חתע חיהו קיינער, חויל דחס גערעטעט ווערדען דייכע זעכטען זחס
דייכע רעכטע העלפען, חסווערע חוכו | דער הערר ווירר לזעלעט דען בערר חוכו
טען וויין, לזעלעט חין דען מריבונמן זייטען. (הילפע חזוין, וויח חכטן דך לב.)

בַּיְמֵי בְּרָךְ: יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגִבּוּ בְּיָוִם קְרָאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ יִנְחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׁמֹעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעִשֵׂה: 2. תֵּאָחֵר לְמוֹעֲדֶיךָ יְיָ. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

עקדה. מיוסד ע"פ חשר"ק כפול מרכיבו בנימין בעל שם.

י' תַּמְתָּ צוּרִים וְחֶסֶדִים. תִּזְכּוּר לְגִינֵי מוֹלְדֵם.
ז' שִׁבְתֶּם בְּגֵיא מִפְחָדִים. שְׁפוּטִים בְּרוּעַ
מַעֲבָדִים: י' רָשַׁע אִם סָרַח. רְדוּתָם בְּכִבְדֵךְ
טוֹרַח. י' קִיּוּם בְּרִית אֲזַרְחָה. קוֹל קוֹרֵא בְּעַדֵם
יִצְרַח: י' צִיצוֹ לְהַעֲלוֹת כְּפִקְדוֹ. צִוִּי עֲשׂוֹת
שְׁקָד. י' פִּעַל מִזְבֵּחַ וְשֵׁם תוֹקֵד. פְּרִי בְטָנוֹ
בְּבִבְשׁ עֲקוֹד: י' עֲלִצוֹ שְׁנִיָּהֶם בְּאֲמֹנָה. עוֹקֵד
וְעֲקוֹד עֲשׂוֹת רְצוֹנָה: י' סָח בֶּן לְהוֹרוֹ בְּפוֹת

הזמח נורים, תמימת האנות. גניא מפחידים, בארץ המפסדת ומבבלת אלות. מעבדים, מעשיהם כמו יכיר מעבדיהם (איונ ל"ד כ"ה). רש"י, כ"כ בכ"י ורפיסיס יצנים וככז הוא, וטעמו אם סרח רשעתם עד שנתחייבו לרדות אותם כבונד טורח. קיים ברית אזרח, הוא אברהם. קול קורא וכו'. גיב, לאנאי מעיו והיינו ככו יחזק. להעלות כפוקד, כאשר פוקד להעלותו, אז שקד ומהר לעשות הציווי, ופעל מונח וכו'. עללנו, שזו. באמנד, באומן ואמונה שלך. סח, ל' שיק ודטר וככתב בס' וכו'.

הזמח צורים. ופחטענט רוח דים מונסור חונר דים פרחטאייגקייט דער מורפחטער חיהרען כחפחטאוינגען גערענקען! מך, יום זינד טמן המרט דורך טאמפחטען חיו פיינרזיכען טההלערן פיר חיהרע חיבוען ההנדלונגען בעסטמחפט! זעלבט דעם גחטטלחטען זינד יענע טווערען זיידען געבונגמחשע ליכטיגונג זיינער פערברעטען. דמ: פעינטע בינדיים דעו ערלפחטער (אברהם) ערהעבט זייט זיינע טיטחוע חונר ביטטעט פיר דעסען חבקחמאוינגע. — קויטן ווחרר חיהק דער בעפעהן ערטחייטן זיינע ספרחטע לונק חפפער דחזלוברינגען טמן ווחר ער פחלונגגען; טעלן ווחר דער חוטער ערריכטעט, דים פלחמחוע וחרערטען חונר זייט חיון חמחטען חג זיינע זייבענפחטע געבונדען דח — זח דער פינדעל; ח דער געבונדענע, ביידע פערטרונענד חויל דיק, ערפילןטען פריידיק זיינען אוילונג, בינדע

אָבָא לְבִנְךָ. סָלַח פֶּן יֵאָרַע וַיִּפְסַל קָרְבְּנְךָ:
 ס' נְתַנּוּעַל הַמַּעֲרֶכֶת. נְמַל בְּיָדוֹ הַמַּחְהַפְכֶת.
 ס' מִמָּרוֹם לִוְלִי הַקָּשִׁיב סָכַת. מֵהָר לְשַׁחֲטוֹ
 וְלֹא אָט מִמְּלֹאכֶת: ס' לְשֵׁם שְׁנֵיהֶם בְּעוֹדָם.
 ק' לָמוּ נִשְׁבַּעְתָּ בְּמַעֲמָדָם: ק' בָּעַת בְּנֵיהֶם
 יִקְלְקְלוּ מֵעַבְדָם. כְּפִיפֶת רַךְ יוֹזֵר לָמוּ
 לְסַעְדָם: ס' יָהּ רָאָה וְהַבִּיטָהּ. יָד בְּנֵיהֶם כִּי
 לְמֵאֵד מָטָה. ק' טָרוּדִים תַּחַת עַל מוֹטָה.
 טוֹרְדֵיהֶם נָמוּ אֵין עוֹד לָמוּ פִלְטָה: ס' חֵי רוֹכֵב
 שְׂבָעָה. חֵק זְכוֹר וּבְרִית שְׂבוּעָה. ק' זָרוּ קִין
 וְחֵישׁ שְׂוֹעָה יָזִים כִּי אָמְרוּ אֵין עוֹד לָמוּ שְׂוֹעָה:
 ס' וְאִם חוֹבוֹת עֲצָמוֹ. וּפְשָׁעִים הֵעֲצָמוּ. ק' הַמוֹן

סכת, ל' שמיעה מן הסכת ושמע ישרא (דברים כו). ולא אט, ולא נתעל. כפיפת קד, כפיפת הכער ילחק. כמו, אמרו. ס', תאר לאל ית'. רוכב שנעה כמעט רוכב שמים (דברי' לג כו), ואמר שנעה במקום שמים, מטעם ר"ל אמרו (תני' דף יב), ו' רקיעים הם. חוק זכור וכו', זכור החוק וברית השנעה שנענת לאנרכס שס

בינע, פֿהטער! — זך ספרחך דער ערלייגטע לזן ערלייגער — בינע דיינען זָהן. פֿענטן, דחזיט ניכט; וויריגען. זיך ערלייגען חונד דיין פֿשפֿער ענטווייהע! כון סטרעקטע ער. מיהן חויל דען טרעגטן הוין, ערגריל דמז בלחקע טווערט — ווטרע. ניכט דיח היימעל: שטיימע פֿוּמט: זיך ערשטלונען זך ווירדע דער זָהן פֿהטן פֿהטער פֿהגע לווירערן געסוּחֶלֶטעט ווטרען זיין פֿך ווטרען ביידע פֿון מיהרער טעלונע, פֿלז דוחן הערן מיהנען. לוגעט טוטרען, דיענען לֶחֶרְטִילֵךְ דוּרען מיהרען זָהנען מיינט לז גערעכטע חונד מיהנען, ווען זיח חויד מיהרע פֿלִיכט פֿערלֶעטלען אַחֶלֶטעט אַדעכטך בייחלֶוטעטען. זך זיעהע דען, עוויגערן טויע דיח קרפֿט מיהרער קינרע, ויח זעהר זיח דֶּהֵינְגֶען זקען! געבייט חונטער דמז אָוּטִיגֶע יתך, רופֿטן פֿרָהֶלֶקֶקֶט מיהרע חונטער דריקער: פֿיר זיח חוּט קיינע רעטונג אַעהר! — חונד זינר חויד חונטער טוּרען פֿיעל, אַחוּזערע היסטע אַהטען ספֿרֶק פֿגֶעוּחֶלֶטען; מ', אָס דיין חוּנערע. פֿיר חונד רעגע ווערען

מַעִיף עֲלֵינוּ יְהוָה. הֵן רַחֲמֶיךָ אֹתָנוּ יִקְדְּמוּ:
 פ' דְּרִשְׁנוּ נָא וּפְקֹדְנוּ מִשְׁמֵי שָׁמַיִם שַׁחֲךָ. דְּקָהוּקֵי
 עֲנִיּוֹת הָסֵר מֵעֲמֶיךָ וְרַב־דַּחֲךָ: פ' גַּלְהַ מַּלְכוּתְךָ
 עֲלֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ תִּדְחֵךְ. גַּאֲלֵה לְעַמֶּךָ תַּחֲשִׁישׁ
 וְאַתָּה יי אֵל הַתְּרַחֵק: פ' בְּלֵה בְּשָׂרֵנוּ וְעוֹרֵנוּ
 מֵרֹב אֲנָחוֹת. בְּלֵי שְׁלֹה וְהַשְׁקֵט וְהַנְּחוֹת.
 פ' אֲדוֹן נַהֲלָנוּ עַל מֵי מְנוּחוֹת. אֲלֵיךָ נִפְּיל
 תַּחֲנַנְתָּנוּ כִּי לָךְ הִרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת:

אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּתַסְדֵי דוֹת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבֵּה מְחִילָה
 לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
 וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם תַּגְמוּל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמַר (מֵהוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לְעַמּוֹ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדֵּי יְהוָה בְּעֵנָן
 וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:

על המעמד. הן רחמיך הרבים אותנו יקדמו, כ"כ בכ"י וכן עיקר, שאם לא כן יחסר
 ה' השני, שהרי הפיוט כולו נכנס על חשר"ק כסול, עיין עליו, בלה בשרטו
 ועורכו, עש"ה בלה בשרי ועורי (איכה ג ד). והנחות, כ"כ בכ"י ולפוס ישן
 וככין הוא, לשון, והנחה למדינות עשה (אסתר ב יא) והוא ל' מחוסה והשקט; ואילו
 חנקד ה' פתח ודגש, יהיה ל' הנחה ועזיבה הפך המוכן לענינו.

ווערדען חונד דיינע מלובתראוהערליגקייט חונד ענטגעענקקוועטן! בעזלע חונד
 חוני דיינען הימלישען קהעטן, חונד ניט דין חונדער מן! הילף דער
 דריקקענדען קרוואט דיינען פֿחוקען חב חונד דעם גרעסען עלענד! ער
 פֿלעגט חוני דיין הימלישען רייך חונד דעמיטהיגע חונדער קוואלער; בעז
 טווייניגע דוח ערלונג דיינען פֿחוקען חונד זייח ניצט פֿערנע, עוויגער!—
 זיעהען, פֿלייט חונד הויט זינד חונד פֿחן פֿיעלען זיידען היגעטווחונדען,
 קהנע פֿריידען זעבען וויר, קהנע ערהלונג חונד קהנע רואע!— ח הערר,
 פֿיחער חונד ענדליך ווערער לו יענען טטיווען בחפֿען הין! פֿלעהענר
 ווערעטען וויר חונד הין פֿחך דין; דיר נור חויט ערבֿטראונג חייגען חונד פֿערהעבונג!

טוב

ויעבר יהוה יעל פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאי ונקרה: וסלחת לעוננו ולחטאי חתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחלי לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקנו לנפש תדרשנו:

נפדרם ונק'ק אומר' או פסוקי:
טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: טוב לתסות ביי ספשת באדם: טוב לתסות ביי מבטח

טוב יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו: טוב לתסות ביי מבטח באדם:

טוב לתסות ביי מבטח בגדיבים: טוב וישר יי על בן יורה חטאים בדרך: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: הושיענו

טוב ה' לכל, תכלי קמ' ה' ט'. לקו, איכ' ג' כ' ה'. טוב ה' למעת, נחוס א' ו'. כי טוב, תכלי ק' ה'. טוב לחסות וגו', קי' ח' ט'. טוב וישר, כ' ה' ט'. טוב ויחיל, איכ' ג' כ' ה'.

טוב. חזונן חיוט דער עוויגע ווטהוטתטיג, ערבחרט זיך ויינער ווערקע חזונער. גיטיג חיוט דער עוויגע דענען, דוח ויינער חזונער דער זעלטען דוח חיהו זולט. חיונע אהכ'ט'גע פעטע חיוט דער עוויגע, עוויגע דויערט זיינע גחדע חונר זיינע טרייע פיר חונר פיר. בעסער חיוט'א, דען עוויגען פערטרויען, חזו חויל מענטען זיך פערנחטען. בעסער חיוט'א, דען עוויגען פערטרויען, חזו חויל פירטען זיך פערנחטען. גיטיג חיוט דער עוויגע חונר טרייח, לייגט חיררעכרען דוח רעכטע בהון. טרעפ'דיך חיוט'א, חיוט טטיוונטן חויל גחטענע הילפע חזונער. דוח

סבטת בנדיבים: טוב
 וישך יי. על בן יורה
 חטאים בדרך: כי טוב
 יי לעולם חסדו. ועד דור
 נדור אמונתו: כי הוא
 ידע יצרנו זכור כי עפר
 אנתנו: כי הוא יכאיב
 ויחבש יסחן ונדיו
 תרפעה: רפאינו יי
 ונרפא הושיענו ונרשעה
 כי תהלתנו אמתה:

הושיענו אלהים כי באו מים
 עד גפשי: הושע יי ארת עמך
 את שארית ישראל: הושיעה
 את עמך וברך את נחלתך.
 ורעים ונשאם עד העולם:
 הושיעה יי כי גמר חסיד כי
 פסו אמונים מפני אדם: עורנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך ודציילנו וכפר על
 חטאתינו למען שמך:

לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בוטח בך: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:

כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיה הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך:

הושיענו תהלי ס"ט ב'. הושע, ירמי' לאו'. הושיעו, תהלי' כ"ס ע'. הושיעה
 ס', י"ב ב'. עורכו, ע"ט ט'.

רעטטע חונ, ה גחטט, דמו ווחסער דריקט חל' זעבסן! היילן, עוויגער, דיינעם
 ס'הוקט, דעם חיבעררעוטע ישראל'! היילן דוך דיינעם ס'הוקט חונר זעגעט
 דיין ערבט, זייח מיהר הירטע חונר טרמגע זיח חין דיינעם ס'הוקט לור עוויגקייט!
 סטעהט חונר בייחן ה עוויגער, דיח ס'הוקטען זיכר דמהין, דיח למהל דער רעדליכען
 ה'הט חבגענח'הטען! היילן חונר, גחטט חונרע: היילן, דער ס'הוקטער ר'ז'ז'ג דיינע
 נח'הטען וי'ז'ז'טן! רעטטע חונר, ס'הוקטען זיכרע זיכרע, דיינע: ר'ה'ז'ז'טן וי'ז'ז'טן!
 הי'ז'ז'טע ס'הוקטען ח'חן בייח דעם עוויגער. דיינען זעגען חיבער דיין ס'הוקט! ס'הוקט
 דער חונר לכ'הוקט ח'ז'ט ח'ז'ט, יעקב'ז'ז'ט ח'ז'ט חונרע ס'הוקטען. ס'הוקט
 עוויגער, זכ'הוקט, היילן דעם ח'הוקטען, דער דיר ס'הוקטען! עוויגער, ס'הוקט
 ז'הוקט חונר זעג! דער ק'הוקט ע'הוקטען, זען ויר ס'הוקטען!

חַיִּים דְּרַבְרָבָה אֱלֹהֵינוּ. לְהַאֲרִיךְ אַפְּךָ
 לְרַעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ:
 חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ.
 רֵאָה עֲמִידַתְנוּ. דְּלִים וְרָקִים:*

דרכך אלהינו וכו', כן מדתך להאריך חף לרשעים ולנדיקים כמו שאז"ל
 בעוסכת עירובין דף כ"ג א', אמר ר"ל ותימא רשב"ן מאי דכתיב ארך
 אפים ולא כתיב ארך אף? אא"פ לרשעים ואא"פ לנדיקים עכ"ל. והיא
 תהלתך, ככתיב בישעי' מ"ח ט', לענן שמי אריך יגו'.

דרכך. וְהַגְּבוּיָהִיג זִיין חִיט, דִּינע וִיטטע, גַּטטט, דען
 גַּטטטוֹוִטטוֹן וִיח דען פֿרַמִּטטען; דִּיעו חִיט דִּיין הוהת!
 לַמַּעַן. דִּינעטוֹוִיזען, הערר, ווִיזֶלֶהרע חוּבִי, נִיכט חוּבִיערטו
 ווִיזען! זִיעהע חוּבִיערן שטַמַּה, פֿרַווטט חוּר נַטטח!

* י"ג קבלות אומרים אמנם אשמינו קודם העלה ארוכה.
 מיוסד ע"ס א"ב מרובע בכל חרוז.

אֲמָנָם אֲשָׁמִינוּ עֲצָמוּ מִסֵּפֶר. אֲנַחֲוֹת הוֹרִינּוּ דְּפּוּ מִלְּדַבֵּר.
 אֲשֶׁר לֹא חֲקִשְׁבֵנוּ גְעֵרָה כְּמַבִּין. אֲפּוּנוּ מִכּוֹת בְּכֶסֶל
 הוֹדֵנוּ: דִּיכּוּ. בְּדַבְרֶךָ לָנוּ שׁוּבָה. פְּנִינּוּ הַסְתַּרְנוּ. בְּמַרְמָה
 בְּקִשְׁנוּךָ. וְאַלִּיךָ לֹא שָׁבֵנוּ. בְּטוֹב לֹא דַרְשָׁנוּךָ. בְּרַב כֹּחַ
 שְׂבַחְנוּךָ. בְּעַת הַצַּר לָנוּ אֵיךְ תִּמְצָא: לַמַּעַן. גְּבוּרוֹת אֵין
 בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֵא. גְּדוּעֵי זְרוּעַ בְּפַעַל בַּת שָׂכַר בּוֹשְׁנוּ.
 נִמְרָנוּ וְאִכְלָנוּ צַדִּיקַת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם קָרַן גַּם פָּרִי לֹא מָלְאוּ
 סִפְק: דִּיכּוּ דְּכָאוּ מִנוּ שְׂכִיֹּת הַחֲמִדָּה. הוֹפְקֵי דְלִתִּיק
 בְּבַח וּגְבוּרָה. הוֹכְרוּ בְּגֵאוּה נַעֲשִׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ.
 דִּהָה מוֹשְׁפֵט חָרַב הַמַּתֵּהפֶּת: לַמַּעַן הוֹרְקָנוּ וְהוֹצֵנּוּ בְּקִשׁ
 מִדָּגָן. הֵינּוּ כְּמוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאַסְפוֹ. הֵלֵא בְּהַלְקַח דָּגָן
 בְּעֵתוֹ. הֵצֵת לְשׁוֹן אִישׁ בְּקִשׁ הַיָּבֵשׁ: דִּיכּוּ וּמַה נִּדְבַר וּמַה
 נִצְטַדֵּק. וּמַה נֶאֱמַר וְיִוצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֵינוּ. וּמִי בַעַל
 דְּבָרִים יִדְבַר צְחוֹת. וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִבְלֵם: לַמַּעַן.
 נִקְּתָת קַבְלוֹת אֹמְרִים עַד כַּאן וּמְלַגִּים סַמְרוֹת הַכֹּלֹת וּמַתִּילִים חַעֲלָה אֲרוּכָה.

ס'יק תעלה ארוכה. לעלה נדרה.

תנחם על עפר ואפר:

ס'יק תשליך חמאינו ותחון במעשיך.

תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה:

העלה ארוכה. רפואה. לעלה נדרה. תאר לנבי אדם בעבור חלישותם, וכן עפר ואפר, ודוגמתו נפיוט של ר"ה, אדם יסודו מעפר וכו', מאל כהרס הכסדר כנץ כובל וכו'. במעשיך, במעשה ידיך וכענין למעשה ידיך תכסוף (איונו יד עו), וכן אמר ישע' (ס"ד ז'), אכחכו בחומר ואתה יולדנו ומעשה ידך כלנו אל תקטוף ה' עד מאד ואל לעד תזכור עון. תרא כי אין איש וכו', כענין שאמר (ישע' כ"ט י"ו), וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרועו. וכדקתו היא כמכתהו.

העלה ארוכה. וחס היין מופכויהע מייכעט פערועקטען בוחטטען בעמיטירדע חיון וועזען ס'תן ערדע חוגר שטויב! השליך. ווירל הינוטע. חונזרע זינדען, ערבחרע דינער געטטשפע דיד! זיעהע, וויר זינד בייחטטת:גולתו; ח, זח ערליגע דוח חונזוילזרע.

זה דרפנו כסל נחלנו אולת. זדים חוטאים זוללים וסובאים. זכיתו לבי מי יוכל שיח. זרע קבורת רחם בא והולך בהבל: דיכו. חזות ומופת התוינו בארץ. חתומי באות ברית וחקים ישרים. חשבנו זרע קדיש בנים לא חי. חללנו ונקראנו אם טמאת השם: למענה. מהרענינם מראת ברע. מרם לא ראה עמל בישרא. מרף לא לנו נכספה נפשנו. טבחנו רב וצעיר כבליעת דגים: דיכו. יה בדלותנו צדקה חוננתנו. יד בנו החוקת בעת מטה ידנו. ידעתנו זאת עשו וחיו. ידים לא חלו בנו פהפוכת רגע: למענה.

תעלה ארוכה. לעלה נדרה. תנחם על עפר ואפר:

תשליך חמאינו ותחון במעשיך.

תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה:

דרך אלהינו. להאריך אפך. לרעים ולטובים. והיא תהלתך:

אל מלך יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסידות
 מזחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
 לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח. לא ברעתם תגמול. אל הזרית לנו לומר (מדות)
 שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
 שהודעת לענו. מקדם כמו שפרט וברד יהיה בענן
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארך אפים ורכסד ואמת:
 בצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונתת לנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו פי פשענו:
 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:
 ואתה קרושי יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיך לא
 יתמו: אתה תקום תרחם ציון כיעת לחננה כי בא מועד:
 זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדפה אלהים לאתבות:
 היטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות ירושלם: אז
 תחפץ זבחי צדק עולה וכליל. אז יעלו על מזבחת פרים:

וא"ק. תכלי' כ"ד'. ואתה ק"כ"ס. אתה י"ס. זכאי, הטיב, אז, נ"א, י"ט כ"כ"א.

ואתה קדוש. דוח, מוערה ויוגטער, טהרתנו חוטער וסבועות זגנו
 ידל! חונכרניך ביוט דוח, חונכרניך דייכ יהרע. דוח מחכט
 דך מויל, ערבמראוט דך ליון, ווען לייט חוכר טאנדע דח חייט, דחט
 דוח חיהר גתדיג וירוט. דחן קפער, דחן דיר וחהגעפלוט, חיוט
 חיון געברמלכער וין, חיון געברמלכער, חיון לערסןמגעטע הערן, ח
 גחטט, פערסמחהוט דוח ניכט! טהוע ציון וחה, נחך דייכער הוהר,
 ערכויע דוח מויערן ירושלים! דחן ווערען קפער קהעט טוהר, געט
 ווייחטע גתבען דיר געפלוטן, דחן בעסטיוגען טטייערע דען חטמח!
 מכער

ועתה יי אבינו אמתה . אנחנו החמר ואמתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו :
אתה יי לא תכלא רחמיך ממנו . חסדך ואמתך תמיד יצורנו :

זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעלם הפוה : זכרנו יי פרצון עמך
פקדנו בישועתך : זכר עדתך קניית קדם גאית שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו : זכר יי חבת ירושלים אהבת ציון
תשבח לנצח : זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים
ערו ערו עד היסוד פה : זכר לאברהם ליצחק ולישׂראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את
זרעכם פבוכי השמים . וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונתתו לעלם : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
וליעקב . א תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו :
א נא תשית עלינו חטאת אשר נו אלנו ואשר חטאנו :

ועתה , יעז' ס' ד' . אתה ה' , תכלי' מ' י' ב' , זכור , כ' ה' . זכרנו , ק' ד' .
זכור עדתך , ע' ד' ב' . זכור ה' חבת זכו , איכנו מן הכתובים . זכור ה' לבני , תכלי' ק' ל' ז' .
זכור לאברה , שמת ל' ב' י' ג' . זכור לעבדיך , דברי' ט' כ' ז' . אל נא , במדבר י' ב' י' א' .

חבבר יעלט, ח עויגער — רמך , רוח ביוט יח חונער פֿחטער | וויר זינד דער
טהמ, חודר רוח החוט חונו געבילדעט, דיינער הקדע ווערק זינד וויר חלווע.
ענטליעהע חונו חויד ריון ערבחרטען ניכט, ח הערר, טטעטו בעווקהר' חונו
ריינע ליבע, דיינע ווקהרהייט! געדענקע דיינער חולו, ח הערר, דיינער
גיטע, ריח פֿחן יע געוועטן! געדענקע, ח הערר, חויד חונער, ווען
דיינעט פֿחוקע גנחדע ווידערפֿחרט, בעוועט חונו מיט דיינעט היינע! חך,
דענקע דער געווינדע, פֿחחחח: דיר ערווקרבען, דעו טטחחחעו, דיר
זונט חייגענטהוט בעפֿרייט, ליון'ו בערג, דען רוח בעווקהנט! געדענקע
ח הערר, דעו חחורען ירושלים'! פֿערגיס דח: ליבע ליון ניה! געדענקע,
הערר, דען וקהנען אדוס' דען טחג ירושלים'! פֿערהעערע! ריעפֿען יוח,
פֿערהעערע ביו חויד דען טיעפֿוטען גרונד! געדענקע דיינען דיענערן
אברהם, יחק חונד יעקב, וחח רוח חיהנען ביוח דיר ועובוט לוגעסחוקרע
חונד חיהנען לוגעחגט החוט: חיד וויל חייערן וחחחען ח פֿיעל יוין חסען חון
טטערנע חס הייחעו, חונד דיענען גחלע חחכר, וחפֿחן חיד געספֿחחען,
ווילן חיד חייערט וחחחען חייגעבען, חונד יוח וחלוטען עז עויג חון חיהר ערב
גוט בעוויטלען. געדענקע דיינער קעפטע, אברהם'ו, יחק'ו חונד יעקב'ו, ויעה'
ניכט חויד דחח חרשחקקיען, רחלווע ווענען חונד חויד ריח זינדע דיענען פֿחוקו!
רעכנע עז חונו ניכט זונט פֿערברעלען, ח הערר,
דחס וויר טחחריכט געווענען חונד געווינדעט חחכען!

חָטָאנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ וְצַרְנוּ:

כפיטע הוה מיוסד ע"ס א"ב ככול ומאלי, והיינו שמי תיבות הראשונות מכל קרוז מתחילו' על איתיות סוית והאות הכיף בעכמה תשוב אחר מלת הן, וכל חרוז וחרוז תמוס על ל' פסיק ממקראי קודש, ובחרוז האחרון חתום שמעון ברי עזחק.

אַתָּה אֲדַרְשׁ וְאַלְיָה אֲתוֹדֶעַ. גְּדוֹל בִּיהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל גְּדוֹעַ.

הוּ אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתִּדַע. כִּי פָשַׁעִי אָנִי אֲדַע:

אֲדַע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ. וּמִהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא אֲנַחְנוּ:

קוֹמֵ הֵן, אֱלֹהֵי כַפִּים שִׁטְחָנוּ. כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּשִׁטְחָנוּ:

ס' בְּשִׁטְחָנוּ בְּשִׁמְךָ לִנְפֹשׁ תִּאֲוָה. וְהִפְקָנוּ מִגֵּן פְּלִי גִיאָוָה:

אורך חרוז, מנאנו דרישה את ה' לתפלה כמו דרשתי את ה' ועכמ (תהלי' לד ה) וכן אני חרוז אל אל (איו' ה א) וככה איתך חרוז בתפלה ובתחיל' ואלך אתודע, חתול ואודה פשעי, ל' במראה אליו אתודע ובסדר יב ו) שת"א מתגלי, וכן אמר דוד, חטאתי אודיעך ועוטי לא כסיתי (תהלי' לב ה), ושלמ' אמר מכס' פשעיו לא יגליח ומוד' ועוזב ירוסם (משלי כח ג). גדול ביהודה וכו', מוסב על איתך כלומר איתך ואלך חרוז שאתה גדול ביהודה וכו', כמאמר דוד: כודע ביהודה אלהי' בישראל גדול שמו (תהלי' עו ב) ארצ אבלי, ידעתי באמת כי אשמים אכחנו ומסבת המון רחמיך לא זכננו, ולילא ס' כבר נכחנו. שִׁטְחָנוּ כ"כ בכ"י וד"י וכן עיקר כמו שחטתי אילך כפי (תהלי' פח י). בטחנו בשמך לכפש תאיה, טעמו בטחנו בשמך שהיא תאיה לכפש, והוא עש"ה, לשמך ולזכרך תאות כפש (יעז' כו ח). והפקנו מן בלי גאווה, מיוסד על מאמרם ז"ל נמס' עירובין דף ס"ה א', א"ר חנינ' המפיק מן בשעת גאווה סוגרין וקומתין וכו'. ע"ש במפרשיו, והיונא ממנו לכונותינו הוא כי התפלה תכיכה בשם מנו, חס בעבור שהיא מן לארס או בעבור שחלת ברכותי' מן אנרה' והמפלל בלי כוונה מיוסדת הוא המפיק מן בשעת גאווה, ואמר הפייטן והפקט מן בלי גאווה, כלומר התפללנו בכוונה מיוסדת שלא בשעת גאווה או הרכו בו שכתללנו בלי גאווה אבל בהכנע', וכמו שאמרו ז"ל, אין עומדים להתפלל אלא

וויר החבטן געווינדט, חונער טוט! פֿערגיב חונג, ק טפספֿערן ח' אורך אדרוש. נחך דיר זעהנע חיד חיד, דיר ערקלענע חיד, זאפע גרמס ביוט רוח חין יודלה, הפֿגעריהוט חין ישראל! ית. דוח דודלסויע חונג גחלן, דוח ווייסט, דחו וויר חונער זינען חייגעטסטהו. חיד געט טטעה עו, וויר זינר ווההרויך זינער, חונג דענמך העס דיינע גרמסע בחרמהערויגקייט חונג ניכט פֿערטטסען!

ק' ית, לו חיהת העכנו וויר חונערע הפֿעדע עומפֿער, דען זיינעט הייליגען נחמען פֿערטרויען וויר! ק' וויר פֿערטרויען חיהת, חונערע זענען ווקנעט, זוכטן טוטן ביוט חיהת חין טיעלעטער

הוּ בַמְעוֹד לְדַל תִּקְוָה • כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתֹאמַר גּוֹה:
 גּוֹה גָּאִים עָלַי מִגְדִּילִים • בְּרָגוּ שְׁבַעִים לֹא נִחְדָּלִים •
 קוֹמֵהוּ • גִּלְל הַמְצִיק מִתְּדַלְדָּלִים • כִּי רִצָּץ עֹבֵב בְּלִים:
 פ' בְּלִים דִּינְךָ פָּחַדוּ וְרָהוּ • בָּאִים כְּמוֹדָה וְעֹזֵב לְרַחֲמָהוּ •
 הוּ דַפְּסִים הַיּוֹם תִּכְבַּרְהוּ • כִּי יוֹם בְּפָרִים הוּא:

הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ • יֵשׁוּב יִרְחַם וְעוֹן יִכְבֹּשׁ •
 קוֹמֵהוּ הִמָּתַק בְּפִי בְּרַב־שׁ • כִּי הוּא זְכָאִיב וְיִחְבֹּשׁ:
 פ' וְיִחְבֹּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֵּל יוֹדוּ • כִּי יִסִּיר מִשְׁאֵת כְּבָרוֹ •
 הוּ וְעִמּוֹ לְפָנָיו יִתְהוּוּ • כִּי בְּרַב־ר אֲשֶׁר זָדוּ:

מתוך כבוד ראש, ועם מפיק עניא, הן במעוד, יש ללל תקוה, ככתוב כי היות מעוז ללל (ישעי' כה ד), כי השפילו וגו', פסוק הוא באיוב כ"ב כ"ט, ולכוונת הפייסן טעמו אם ישפילו הנריות את עצמם בהכנע' לפניך אתה תאמר גוה, כלומר שיתרמומו ויתנשאו, גוה גאים וכו', טעמו נרינו הגאים מגדילים עלינו בגוה וגאון לכן אנחנו תמיד שנעים נרנו ואין לנו נחללים משנו, הן בגלל המציק ומנר לנו אנו מתלדלים, כי המציק הכוזב רנן עוב דלים היינו ישראל, ופסוק הוא באיוב כ"י"ט. דלים דיכך וכו', כ"כ נכ"י וכן עיקר שהרי כל הפיוט הזה ע"ד א"ב כפול הסוד. וכל אות כפול הוא נשתי תיבות הראשונות של כל מאמר כגון אותך אדרוש, בטחתי בשמך, גוה גאים וכמוהו דלים דיכך, ודכו, ל' פחד ויראה כמו אל תפחדו ואל תהו (ישעי' מד ח). דפס, דופי שלהם היינו אשמתם. הן המתק וכו' טעמו. כי מאמר הכתו', כי הוא יכאיב ויחשב (איז' ס"ח)

טיעלוטער דעמוטה. ית. דיין סוטן חיוט דער פראשען טראקט! חונד זינד יח סטן טיעלן געזוקטען, ויך רופוט דוח חיהנטן ערהעבונג לז. דך, דער סטטאלטן חיבראוטה ניאחט חיוטער לז, חונדוילעהק'יך זינד יח חייפערפאלן!!
 ק'. ית, דער דרוקק פערמראט דוח בערריקקטען חיוטער מעהר, ביז דחם זיס גמלליך הינטשוונדען חונד לערטרוחוערט זינד.

ס'. סיכטערן חונד ליטטערנד טריטט חיון פראשען פאלק פאל דיינען ריכטערסטוהן הין חונד ביטטעט מיט ווההרער רייע חוסן ערבפראונג דיק; ת, פערלייגע חיהרע פעהלער הייטע! עז חיוט יח פערזעהונגונגונג! — ערשיינט חייפערפאלטן חיוט פראפטינטוואנד, ערבפראשע דיק חונדער חונד חונטערדריקקע חונדער זינדען.
 ק'. ית, ערוויקקענד ויח חייגיגייט חיוט דער ווההלספרוך חונד: *

גמטט פערזוחונדעט, דך היילעט ער חויד ויעדער!
 ס'. ווההל היילט ער חויד ויעדער! דחק זיחט זיכענט זיינען נחשען, דחם ער פון דריקקענדער לחוט בעפרייט. חיהת געסטעהט ויין פאלק חיון, דחם ער

(* איוב קמפיטעט ה' כפוק ית.)

וְדוּ זְרוּנוֹת וְשִׁנְנוֹת שְׁנוּיִם. כִּלְה גָא בְּפִימוּ הַגּוֹיִם.
 קוֹיִם הֵן זַבִּים לְתַחֵי אֲחֻיִם. בִּי עַמְךָ מְקוֹר חַיִּים: *
 : י' חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְלָה. לְבָב עַקְשׁ מֵהֶם בְּבַטְלָה.
 הֵן חֲשֵׁרֶת מִי מֵהָר בְּהַטְלָה. בִּי טַל אֹרֶת טַלְהָ:
 טַלְהָ טְלֵאִיךְ בּוֹ לְהַתְכַּפֵּר. הַעֵת תִּמְצִיאֵם סְלִיחַה וְכֹפֶר.
 קוֹיִם הֵן טְהָרִים כְּאֹמֹר בְּסִפְר. בִּי בְיֹם הַזֶּה יִכְפֹּר:
 י' יִכְפֹּר יְרֵצָה כְּפֹא בְּהַעֲלִייתִי. בְּהִיזוֹת אֲרִיא בְּבַחֵן עֲלִייתִי.

הק

הוא הומתק כפי כדנש. שגויס, לפי גירסת ספרינו גם הוא ל' שגנה ואולם בכ"י כלם
 גרם שגויס נש', ואח"כ טעמו שגנו' רבות וגדולות, ל' משגיל לגיט (איוב יב כג),
 וגירסא זאת מסתברת, והיא עיקר. כפימו הגוי', כפייהס אומרי' סלת כל. אסויס,
 ל' האלחדות והל' ידוע בדברי רז"ל והוא מוגרת אק ואחזה ועעס המאמר זכס יעד
 לקייס, וי"ג כסויס ויהי טעמו כסויס לתחי. קייס חון לעס וכו', כ"כ
 בכ"י והוא עיקר, והמוסיף מלת וחסד, יסרוס יסוד הפיוט וכן לא יעזה מעעס
 שכתבתי בסמוך בלות ד'. מנטליך, מנאריך והיינו ישראל. חשרת, רבי. כי טל וגו',
 פסוק הוא נישעי' כו' י"ט. טלליך, ישראל. תמליס, תמליס ותספיק להס. כל
 בהעליותי, כמו אז בהעליותי עולות וזה הו' בהיות עוד המונח כתי במצב עליות.
 אריאל תאר למזבח. עיין בשרשים שרש ארה; וכוון הוא מנר ודמו לבית

ען) תעט געפרעפילוט, חוטר מןכעטן פֿרעפֿען, מןכעט זינרע בעגןכעטן
 תעט; דערזון רופט עו חויד מיט מיכברונט חויו; „פֿערלוייהען“
 ק' ה, פֿערלוייהע עוויגען זעבען! בייח דיר מיזט דען זעבען קוועלזע.
 ק' סענקע זעבען דעט פֿעןקע, דעס ריך העפֿריווט, בעפֿריוע עו פֿען
 פֿערדיהעריטעט הערלען, בעטפֿרענגע ערטפֿריעסן' עו מיט רייניגען וועטעטע,
 מיט דיינעט מ'זערקוויקענרען טהויה. רייניגע מיט ריינעט טהויה דיינע זעטעטע
 (ישראל) חוטר זעס יזע יעטלט פֿערזעכנג חוטר פֿערזעכנג פֿיערען!
 ק' ה, רייניגע זיח, זיח עו חין דער הייליגען סריפט הייסט!
 „דען מן דיעעט טעגע פֿערזעכנט מן חויל חיד“
 ק' מןכעטעט רוח נעך עבעטן מן וועהגעפֿען וועהגעפֿען, זיח פֿערזעכנט, דע חיד
 נעך תפֿעט דערברחטען, מן אריא² נעך חין יענער תפֿעטן פֿעטעט געטעטעטען!
 הערר

* יש קהלות שמפסיקים כאן צאל סלך יושב וכו' יג מדות וכפסוקים
 עד ורב חסד לכל קוראין, ואח"כ אומרים חיים חון עד כי אחר
 שובי נחמתי ומפסיקים שוב צאל סלך יושב וכו'. יש קהלות
 אחרות שאין מפסיקים אלל נחמתי, כי אם אלל כי ידע דרך
 עמדי; ואמר מהר"ל שכן הוא סדר מנצא.
 א) וקרא יו' ל'. ב) אריאל, חין בייחנחמע דען מןטרה.

הן ידעת פקוק חליותי. פי אתה קנית כליותי:
 כליותי בטוחי אבין לעברו. ותערב לפניו תחנת עברו.
 ק"י הן פבד יכבד מבברו. פי נשגב שמו לבדו:
 פי לבדו לו להתחולל כל אנוש. און לא יתבונן לאנוש.
 הן לא טוב לצדיק לענוש. פי ירפה אלה מאנוש:
 מאנוש ממששיו יגדתי ואימתי פן אכשיל באשר אשמתו.

המקדש, כפי רש"י על עופל ובחן (ישעי' לז יד). הן ידעת פקוק וכו', כ"כ בכ"י וכן עיק' שהרי נחות ר' קיימין. פקוק חליותי, כ"כ בכל כ"י, ופי' פקוק החליות ידוע מרז"ל שאמרו נריך לכרוע עד שיתפקקו כל חליות שנשדר' (נרכו' דף כה ב). כי אתה קנית כליותי, ל' הכתוב בתהלי' קל"ט י"ג. ואמרו רז"ל לב מבין והכליות יוענות ולכן פי' דש"י כליותי הרישנים כל מחשבותי. כל ידתי בטוחי, כ"כ בכ"י שניהם בכ"י וכן עיק', כי לשני כפי'ן אנו נריבין, כמו שכתבתי לעיל אלף אות ד', ושעמו: כליותי כעוסי, אלה כאלה אבין לעבדו כמו ושרים כחוללים (תהלי' פז ז), והכליות והטוחות שניהם הם איברים אשר נהם תמיכם משכן המחשבה והחכמה דכתיב מי את בטוחות חכמ' (איוב לח לו), ופי' נו החכם ראב"ע וז"ל: "רובי המפרשים אמרו שהם הכליות; והכוכן בעיני שהוא הקרב כענין הן אמת חפצת בטוחות (תהלי' נא ח), ויור' עליו סוף הפסוק שאמר ובסתום חכמה תודיעני, כי הענין כפול הוא כמנהגו". עכ"ל. וכן פירש שם על הן אמת חפצת בטוחות, ואמר: "בטוחות, המקומות הנעלמי' שהם מכובי הלב" וכו'. עכ"ל. וכן נראה דעת הפייטן שהכליות והטוחות שני ענינים הם. וכבר התבאר בחכמה הטבעית כי איברי האדם כולם הם כלים לכחות הנפש ולקושים. ויצ"ב לפניו, כ"כ בכל כ"י כולם בננין הקל, והעיקר ותערב לך או עליך, כמו שכתב החכ' ראב"ע בספר צחות בראש שער הפעלים ע"ש. להתחולל, ל' תוסלת כמו דוס לה' והתחולל לו (תהלי' לו ז). וככ"י גרס לבדו להתחולל וכו'. הן לא ללדיק לענוש, וכן נראה, שאם תדקדק בסליח' זאת תמצא שהמחבר כאשר מילד לבנות כל קרוזו מלרנע תיבות לא פחות ולא יותר. און וכו', עש"ה וירא און ולא יתבונן (איוב יא יא) ושעמו ידמ' באילו לא יתבונן האון כי מאריך אפו. לא טוב ללדיק לענוש, עש"ה גם ענוש לדיק לא טוב (משלי יז כו) ולדיק הוא ה' אשר לא טוב בעיניו לענוש כמו שפי' עליו רש"י ז"ל. כי ירפה אלוה מאנוש (איוב לג יב), כי הרבה יש להקב"ה דקרות יותר מאנוש; כן פי' רש"י והוא הנאות לכוונתו. מאנוש ממעשיו וכו', ויש גורסים, מאנוש מעלליו וכו', והטעם איה. פן אכשל וכו', כלומר בעבור שמעשיו

הערך, דוח קעננטריח לנחמאענפיונג היינער געלענקע מולע, דוח המוט חייט
 נע נייערען חינערל'ך געבוט, היינע נייערען, היין געלעזע חונכערע טיקקט וידן לז
 דיינען דיענטע מו; מ, מ'חבטע דיר דמו געבעט דיינען קנסכטען וזעהגעפ'מול'ן
 זיין! ק'. יח, ער מ'בטעט הקד יינען פערעהרער, דער יינען נחמען מול'יין ה'ה'כ
 פרויט! ח'. לז חיהת מול'יין קמן יעדער התפעען, ערמהניעט דער מענטען פערעפען
 ניהט היס סטרענגע. ניין, דעת מול'גערעלעטען ליעמט בעסטערעלען ניכט, ער חייט
 מול'נערהמבסן חיבער מענטענהמ'רונגען! נור פ'מ'ר מענטענעוהן ערטרעקק'
 חיד, פירכטע, בעסטערעלעטע לז ווערען נחך היינען פערטרעקק'.

ק"י הן: מִיחֵל שְׁוִיִּיתִי וְהוֹמַמְתִּי. כִּי אֲחֲרֵי שׁוֹבֵי נְחֻמְתִּי (*):
 מִנְחַמְתִּי נִפְשׁ נִעְנָה לְהִשָּׁם. הַתּוֹדוֹת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְפָרְסָם.
 הֵן נִצָּח לְכַפּוֹר הַיּוֹשֵׁם. כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם:
 שָׁם סִלְחָה לְהוֹעִיל לְלַמֵּד. תְּשׁוּבָה מִכְּפָרַת כְּבוֹבֵי תְּמִידִי.
 ק"י הן: סִימָה בְּצִלוֹ לְהַעֲמִידִי. כִּי יָדַע דְּרָךְ עַמְדִּי (*):
 מִעַמְדֵי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאָה. כִּי תִבְקֹר צֹאנֶךָ וּטְלֵאָה.
 הֵן עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ. כִּי אֲזַכְּרָה מְקָרָם פְּלֵאָה:

האנו דעים וחסאים לכן יגרת וירחתי כן אכל ואכל כראוי לאשמות, ואולם
 שויתי תולתי ודומתי בפני בזה כי אחרי שני נחמתי, כלומר שלא היו אשמות
 במרובה כל בנסת התרשלות והתפעלות רוחי, שהרי מיד אחרי שובי והקשיתי מרגשת
 הרוח נחמתי והתרעתי על חטאי. כי אחרי שובי נחמתי, פסוק הוא בירמי' ל"א י"ט,
 וכבר פרטנוהו ע"ד זה בהפטרות ליום שני של ר"ה ע"ג. נחמתי וכו' להקדים, כ"כ בכ"י
 ודפוס וזן. וכן עיקר בעבור הפסוק והוא פסוק מנבין הפעיל ע"מ השב אל
 תערה (יחזקאל כ"ג) ולא שנקמץ בעבור הפסוק. וטעם המאמר: נחמתי להשיב
 בפני נענה ומעונה, ולהתודות היום על עוונותי הנסתרות וסגולות וכו'. כפס
 כענפ, כמו וכפס נענה תשיב (ישע' נ"ג י) ות' וכפסא מסנפה, וכל עכו כפס
 בכל המקרא טעמו נוס. כסתר ומפורסם, כסתר ונלה. נלח לכפור הואם,
 היום הנזכר היינו ז'ה"כ, הוא היום לכפור לנח, כי ברית עולם שם, שהרי
 קתיב גבי' חקת עולם לדורותיכם. בכל מושבותיכם. סיימה וכו', וככ' גרם
 סיימה, והטעם התשובה מסיימה כדי להעמיד לפניו נבלו, כי ידע דרך עמדי,
 והיינו דרכי וירי הרע ולכן הוסיפה התשובה כדי שלא אחי' נדחה מפניו והנה התשובה
 רטובה למכתי. לא כך וטלאך, תאר לישראל, וכן חילך, חיל שלך היינו עמד.

ק'. יח, לזכר עוונתי וירחתי וירחתי חזר פנידען חין חוננער בעסרונג
 טרקות! ח'. ויט טחמטענדער זעענע בעקעננע חין הייטע געטרקט
 מיינע געהויטען זיכרען חונד מיינע פלעכענכערען. יח, דיעזער טהג וחוורדע לור
 פערזקהכונג בעסטיוויטט חונד. חויל עוויגע לייטען פערזגעוועטלט; ער חזט לור
 פערזגעבונג פגועטטעלז חונד לו מיינעט בעוטטען, חויל לור בוסע לו ער
 חנהכען. ריח בוסע פרווויטט וויח פולטקגויבען פפער.

ק'. יח, ויח ברינגט חונד וויעדער חונטער דען טחטטען געטטען;
 ער הטט ויח מיינע פיהרט, וויין ער חוננער טוחלע קענט.
 ח'. בווייזע וחוורערבחר דיינע גיטע חיר, ווען דוח דיינע טחמלע, דיינע וחוורער
 מווסערט! יח, דור חיבערלוקסט זיך דיינע העררע (ישל) גחלו, דען ויח
 געדענקט דיינער וחוורערטהיטען חין דען לייטען דער פרוועלט! ח' לייגע ויח
 חבערמחן.

(* יח קהלות מפסיקים כאן ואומרים אל מלך יושב וכו' ואח"כ אומרים נחמתי
 וכו', ויש קהלות שאין מפסיקים אבל נחמתי אבל מפסיקים אבל עמדי
 ואומרים אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראך, ואח"כ אומרים: עמדי עשות וכו'.

פלאיך פעול יראיך לנצרים. היות יראת יי אצרים.
 קיים הן פלילינו לידע בהתבצרים. כי לא כצורנו צורים:
 ס' צורים צור ישראל וקדושו.

יאמרו בגוים לעיניהם בהתקדשו.
 הן צמחה ישועה למקדשו. כי השקוף ממועון קדשו:
 קדשו קומם קדשו להקריבם.

להציב הוד שכינתו בקרבם.

פלאיך פעול וכו', טעמו חזר לפעול פלאי ליראיך לשמדם ולנצדם להיות שיראת
 ה' היא חובר' אשר יאצרו לעצמם, לכן הם ראויי' שתעשה עמהם פלאים, והוא עש'ה
 יראת ה' היא חובר' (ישעי' לג ו'). הן פלילינו וכו', טעמו עשה עמכו פלאות כדי
 שידעו פלילינו במצבם וזקום ויאמרו כי לא צמחנו צדקם. ובהרצ' כ"י גרם פלילינו
 יעידו בהתנצדם. צדקם וכו' לעיניהם בהתקדשו, כשיתקדש הקב"ה לעיניהם ויאמרו:
 צדקם צור ישראל. והוא עש'ה והתגדלתי והתקדשתי וידועתי לעיני גוים
 רבים (יחזקאל לח כג) וכתיב גם (לו כג) וידעו הגוים כי אני ה' בהקדשי צדקם
 לעיניהם וגו'. הן צמחה וכו', כן יאמרו בגוים, הן צמחה ישועה למקדשו כי השקיף
 וגו'. צמחה, כ"כ נכ"ו וכן עיקר. קדשו קומם וכו', כלזה יאמרו בגוים, הן צמחה
 ישועה וכו' גם הקים קדשו היינו בה"מ בעבור קדשו היינו ישראל כדי להקרינם אליו
 ולהלינ' הוד שכינתו בקרבם. קומם, כ"כ בכל כ"י והוא פעל עבר מוכיח המרובע ע"מ
 כונן ומי שהוסיף ה' ואמר יקומם, השמית הכוונה האמתית גם הרם יסודי
 הכנין, שהרי לאות ק' כפול אנו צריכים כמו שכתבתי בלות ד'; וישראל נקראו קדש,
 שגאמר, קדש לישראל לה' וגו' (ירמ' בג) גם ירושלים, והיא ירושלי' קדש (יואל דח)
 וכל המאמרים האלה מיוסדים על נבואת יחזק' לעתיד שגאמר גם (לו כב), כה אמר
 ה' אלהים לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
 אשר באתם גם, וקדשתי את שמי הגדול המשובל בגוים אשר חללתם צדקם וידעו
 הגוים כי אני ה' האל ה' אלהים בהקדשי צדקם לעיניהם, ולקחתי אתכם וגו'
 וזקמתי עליכם מים טהורי' וגו' ביום טהרי אתכם מכל עוונותיכם והושגתי
 את הערים וכנכו הקרבות וגו' כגאן ירושלים צמועדיה כן תהיינה הערים מלאות
 באן אדם וידעו כי אני ה'. ועל הפסוקי' האלה יסד הפייטן קדונו; דוק ותמצא.

מבשראמנו, דיכע ומוכדער, דייכען פערעהרערן, דערען קליינער נור
 גחטטענעפארבט מליין חיות!

ק'. יוח ווערדען עז ערפעהרען, חוכרע אפטיגטען ווידערזומבער,
 חוכד חוינרופען; חיהר פעלז חיות ניכט וויח חונער פעלז!
 ח'. ער חיות ישאל' פעלז חוכד ויין היינזגער — ווערדען דיח היידען חוינז
 רופען, ווען זיך דער היינזגע חונז פער חיהרען חויגען לייגען ווירד —
 ער הפט ויינען היינזגען היינזגען חוינז פער חויגען חויגען חויגען חויגען
 פליקק חוינז דער ווההמנג וויכער היינזקייט בעגינזטיגט; ער הפט ויינען
 היינזגען טעמפעל ערבוט, ניאוט וויעדער היינזגע חפפער מן חוכד חוינז
 דיח הערנזליכקייט ווינער אחיעוטפט וויעדער חוכטער; חיהנען רעוידירען.
 יח

ק' יתן קומו יחתו מריבם. כי יי יריב ריבם:
 מריבם ריב יושוטיניהם לבלום. יהמו פה קטגורים לאלום.
 הו רעיתך תהללך לעילום. כי אחרית לאיש שלום:
 שלום שפות להורית נהרה. הגיגנו בין במנהח מהורה.
 ק' יתן שכן תגיה באורה. כי מציון תצא תורה:
 מ' תורה שמעו נאמניה בסני רצודה יצורה חקרוה לעיני.
 הן היום יכפר לאמוני. כי אל רחום יי:
 יי ינתלנו עלמות לנהגה. ויסיר ממנו אף ותורה.

כן קומו וכו' קומו של טוב ישראל, בקומו יחתו מריבם של ישראל, כי ה' וכו'. ריבם וכו' לבלום, לחסום, ויש גורמים ריבם וקובעיהם הלוס, הדמם קטגורים פיהם לאום, וכל' הזה מסתבר יותר. רעיתך, תאר לישראל. לעילום, ל' ה' נדה' ב' ל' ג' וכו' על לעתיד לבוא העולם הנעלם, והוא מחובר עם שלמעלה ממנו בגולה העתידה, ולפאת אשר הן רעיתך תהללך עוד לזמן הנעלם זה אחרית לאיש שלום, ופסוק הוא בתהלי' ל' ל' וכמו שפי' רש"י אש ראשית אין לו אחרי' יש לה, והיינו לעתיד. שלו' שפות וכו', עש"ה ה' תשפית שלום לנו (ישעי' כו יג) שטעמו תכין ותערוך. נהרה, אור והוא עש"ה ועליך יורם כבוד ה' (ישעי' ס א). שכן, כיון משכן כבודך תג' ותזרים באורה, כי מציון כו', והיינו לעתיד לבוא בכתו' כי מציון תצא תורה וגו' ומיד ל' בית יעקב לבו וכלכה באור ה' (ישעי' נ). כאמנה, ישראל הכאמיים לך. רזה יצרה, בתר' בה לשמור ולנזר אותה במאמרם נעשה ונשמע גם חקרוה לעיני כל, והי' של לעיני ושל לאמוני איננו לכנוי אבל הוא כי' של וקרא לו חלוני (ירמי' כב יד) שהוא כמו חלונים, וכן ואורנים חורוי (ישעי' יט ט), וחשופי שם (שם כד), אלולי ירו (ישוק' יג יח), שהם כמו חורים, ומשפוס, ידים, ורני' כמוהם; וכן טעם לעיני לעינים, כלומר לעיני כל, וכן לאמוני כמו לאמונים והיינו ישראל אמוני בני מאמינים. עלמות לנהגה, דגמת

ק' יתן ליטטערן, מיהרע ווידערזחלער, ווען ער זיך מוילמחלט!
 דען ער, דער עוויגע, גיזאט זיך מיהרער רעכטזחלע חן.
 ח' הן, כינן זיך מיהרער זחלע חן, דחם מיהרע פיערלייזער סוויגען חוכר מיהרע
 געגנער פערטטוואען! יתן, זיח ווירד זיך חיינוט גענויס נחך פריידענליעדער
 סטיחואען, זיינע געלעבטע, דען דען פריידליגעווינטען ערווטרטעט חיון גזיקקע
 זילענע ענדע; געוויהרע פריידערען, זחם דיין זילט חונו זיילטען! הן, זחלעט חוכנער
 געבעט זיך געפחלויג ווין, וזיח ריינע טזיינעשפער!
 ק' יתן, זיינער מווינעסחט גחלן ווירד חלונו בעלזייטען;
 פחן כיון חונו ווירד זיח זעהרע זיך פערברייטען!
 ח' חוין דעם סיני חתבען זיינע געטרויען חיינוט זיינע זעהרע חגעחערט,
 בעהערלויט, בעגריפען חוכר חיינוטיחויג חגענעחואטן. יתן, הייטע ווירד ער
 זיינען געטרויען פערדעבען, דען דער עוויגע חונו חיון ערבחמונונעפחלוער גחטע!
 דער עוויגע ווירד חוכ: עוויג זייטען, ענטפערנטען פחן חונו פערדרום חוכר קוואער.

ק"ט
 הַן יַעֲבִיר זְרוֹן לְמִשׁוּגָה. כִּי לְכֹל הָעַם בְּשׁוּגָה:
 זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף
 אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר.
 זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹת
 לָהֶם לְאֱלֹהִים אָנֹכִי. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמִדָּה
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאָף גַּם זֹאת בְּהוֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲבוֹתָם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכֹלְתָם
 לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיהֶם:

הוא ינהגנו על מות (תהלי' מח טו), ופי' רש'י עלמות ל' עלם, כאדם המכהיג את בנו קטן לאט. ומכאן פתר אותו לזין עולם, ינהגנו לעולמי'. אכן מטעם הפייטן נראה לפרשו מלשון עלמנו למחור כניך. (תהלי' כ ט) וכפי' רש'י סטאות כעורים ור"ל שיכבד עמנו כאלו חטאנו חטאות כעורים; וכתוב סטאות כעורי ופשעי אל תזכר (תהלי' כה ז). למשוגה כ"כ בכל כ"י רדפוסים ישנים, וטעמו, שהוא יעביר הדוכות לשגגות, כי לכל העם בשגגה. זכר לנו זכר, וזכרתי להם, ואף גם זאת, ויקרא כ"ג, מ"ב א"ד ע"ב.

ק"י. ער ויזר חוננו ערברעטן חונו פערזעהן בעררפלטען, דען דער גחלע געווינדע געטטה עו חונו חיררטהוק!
 זכר. געדענקע חונו דען בוכד מיט חוננערן חורפֿהטערן, וויח דוח פערן טפרפֿלען הָמוֹט: חיד ווערדע חן חיינען בוכד מיט יעקוב, חן חיינען בוכד מיט ילסק חוכד חן חיינען בוכד מיט אברהם דענקען חוכד דחו חוכד בערענקען. געדענקע חונו דען בוכד מיט חוננערן פֿערפֿהרען, וויח דוח פֿערטפֿרפֿלען הָמוֹט: חיד ווערדע דען בוכד מיט מיהרען פֿערפֿהרען חוועלייט געדענקען, וויח חיד ויח פֿער דעס חנגעזיכט דער פֿרוקער חונו מלר' געפֿיהרט הָבַע, חוכ מיהר גחטט לו ויין! חיד, דער עוויגע! החנדאע מיט חוכ, כחך דינער פֿעהייסונג: חיד דחו, ווען ויח זיך טחן מיט חוכדע מיהרער פֿינדע בעפֿינדען, ווערדע חיד ויח דעוועגען ניכט פֿערזוערפען, חויד מיהרער ניכט חיבערדריס'ג ווערדען, ויח חויפלנרייבען, חיינען בוכד מיט מיהנען פֿחזינג חויפלעהטען, דען חיד כוייבע דער עוויגע, חיהר גחטט. ערו

רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תְּשַׁחֲתֵנוּ מִן פְּעֻלַּת ווִירֵד דִּיעוּעוּ גִעוּמָגֵט.
 קִבֵּץ נִדְחֵינוּ בְּמֶה שְׂפָתוֹב אֵם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ
 רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ יי
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ:
 אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר הָשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
 נִשְׁבַּע לָהֶם: הִזְשֵׁב בְּמֶה שְׂפָתוֹב וְשֵׁב יי
 שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּמֶה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ
 שְׂפָתוֹב וְשֵׁב יי אֱלֹהֶיךָ וְרַחֲמֶךָ וְשֵׁב יִקְבְּצֶךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשֵׁב מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הַפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׂמֹה:
 הַפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׂמֹה: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תְּשַׁחֲתֵנוּ
 בְּמֶה שְׂפָתוֹב כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ יי
 אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מַחֲדֵה

חטאינו פשעינו
 כי אל רחום, דברים ד' ל"א. וכן ה', אס יכיה נדקך, דברים ל', ג' ד'.

בְּרַחֵם דִּיךְ חוֹנֵנֵךְ חוֹנֵךְ וְחֵם חוֹנֵךְ נִכְט לֹא גִרְוֹרֵט גֵּהֵן! וְחֵ חֵמֵט דוֹח נִיעֵדֵרֵר
 טְרַיִיבֵטן וְחֵסֵטן: דֵּטן דֵּרֵר עוּיִגֵט, דֵּיין גְּחֵטט, חֵיין בְּרַחֵם עֵרֵלִיגֵר
 גְּחֵטט, עֵר ווִירֵד זֵיכֵט הֵחָד נִכְט פֶּטֵן דִיר מְכַלִּיעֵהֵטן חוֹנֵךְ דִּיךְ נִכְט לֹא
 גִרְוֹדֵט גֵּהֵן וְחֵסֵטן, ווִירֵד דֵנוּ בּוֹדֵנוּ נִכְט פֵּעֵרֵגֵטסֵטן, דֵטן עֵר דֵיִינֵטן עֵטֵטֵטֵטן לֹא
 גֵעֵטוּוֹרֵטֵטן הֵחֵט. פִּיהֵרֵט חוֹנֵךְ לֹרִיקֵךְ חוֹנֵךְ עֵרֵבֵרֵטֵט דִּיךְ חוֹנֵעֵר, ווִיח דוֹח
 חֵמֵט נִיעֵדֵרֵט טְרַיִיבֵטן וְחֵסֵטן: דֵּרֵר עוּיִגֵט, דֵּיין גְּחֵטט, ווִירֵד יִךְ דֵיִיכֵעֵר
 עֵרֵבֵרֵטֵט חוֹנֵךְ דִּיךְ חוִי דֵרֵר גֵּעֵפֵטֵטֵטֵטֵטֵט לֹרִיקֵךְִּהֵרֵטן: חוִי חֵלֵטן
 פֵּטֵטֵטֵטֵטֵט חוֹנֵטֵט וּעֵלֵטֵט דִּיךְ דֵּרֵר עוּיִגֵט, דֵּיין גְּחֵטט, לֵעֵרֵט טְרַיִיט הֵחֵט,
 ווִירֵד עֵר דִּיךְ ווִיעֵדֵרֵט זֵחֵטֵטֵטן. זֵחֵטֵט חוֹנֵטֵט פֵּרֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט, ווִיח דוֹח
 נִיעֵדֵרֵט טְרַיִיבֵטֵטֵט: וּוִיקֵרֵט דוֹח חוִיךְ בּוֹ מֵן דֵּחֵט עֵכֵדֵט דֵנוּ הֵיחֵטֵטֵט
 פֵּרֵטֵטֵטֵטֵטֵט, וְחֵ ווִירֵד דֵּרֵר עוּיִגֵט, דֵּיין גְּחֵטט, דִּיךְ פֶּטֵן דֵּחֵטֵטֵטֵטֵט חוֹנֵךְ
 חֵיִיכֵהֵטֵטֵט

חַטָּאֵינוּ בַשֶּׁלֶג וּבַצֶּמֶר פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַן בְּאִשׁר
 כָּמָה שְׁכַתּוֹב לָבוּ נָא אֲמַרְתָּ אֲנִי אֲנִי הוּא
 וְנִבְחַחָה יֹאמַר יי אִם יִהְיֶה מִחֵדָּה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 חַטָּאִיכֶם בְּשָׁנִים בַּשֶּׁלֶג וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר:
 יִלְבְּנוּ אִם יֵאָדְימוּ כִּתּוּלָע מִחֵדָּה פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב
 בַּצֶּמֶר יִהְיוּ זְרוֹק עֲלֵינוּ וּכְעֵנָן בְּאִשׁר אֲמַרְתָּ
 מִיָּם טְהוּרִים וְטָהְרָנוּ כָּמָה מִחֵדָּה פִּשְׁעֶיךָ
 שְׁכַתּוֹב וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם וּכְעֵנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה
 מִיָּם טְהוּרִים וְטָהְרָתֶם עֲלֵינוּ מִיָּם טְהוּרִים
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל וְטָהְרָנוּ כָּמָה שְׁכַתּוֹב
 גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם
 מִחֵדָּה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַן טְהוּרִים וְטָהְרָתֶם מִכָּל
 בְּאִשׁר אֲמַרְתָּ אֲנִי אֲנִי גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם
 הוּא מִחֵדָּה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וּכְעֵנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר מִחֵדָּה וְטָהְרָנוּ כָּמָה שְׁכַתּוֹב

פשעינו
 כי
 לכו נא, ישי' א' ית. וזרקתי עליכם, יחזקאל ל' כ"ה. אנכי, ישעיה מ"ג כ"ה.

חיבה חזקתו. רייניגע פֿון חונערן זיכרען חונג, דחם וויר ווייס ווערען וויס טבעע
 חונד ווילע! נח המוט דוח נייערעגערעבען: ווקהחמן, לחסס חונג רעכטען,
 טפריכט דער עוויגע; ווקרען מייערע זיכרען וויס קמראעווי, וקולען וויס ווערען
 וויס טבעע, ווקרען ייע רחטה וויס טמרוחך, וקולען זיח דער ווקולע גוייכען! בעת
 טפרענגע חונג מיט רייניגונג ווקמסער חונד רייניגע חונג, וויס געשרייעבן טטעהט:
 חיד ווילן ריינע ווקמסער מיכער מיך טפרענגען, דחם מיהר ריין ווערעט פֿון חזן
 חיירער חונדייניגקייט, חונד פֿון חזן מייערען חונדלחטה ווערעט מיך מיך רייניגען.
 טילגע חונורע זיכרען, חונד ריינעט ווילען וויס דוח פֿערהייסען המוט: מיך, ית, מיך
 טילגע דיינע היסעהחטען חונד היינעט ווילען חונד דיינער זיכרען דענק' מיך ניכט!
 וחס

פִּשְׁעֵינוּ כְּעַבְדְּךָ וּכְעַנְן כְּאֲשֶׁר בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר
 לְמַדְתָּ. מִחֹרְתֵי כְעַבְדְּךָ עֲלֵיכֶם לְמַהַר אֲתָכֶם
 פִּשְׁעֵיךָ וּכְעַנְן חֲטָאתֶיךָ מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לִפְנֵי
 שׁוֹבֵה אֵלֵי כִי גְאֻלְתֶּיךָ: יי תִּטְהָרוּ: הַלְבֵן
 כְּפָר חֲטָאֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצֶמֶר
 וּמְהֵרָנוּ כְּמָה שְׂכָתוֹב. לָכוּ נָא
 וּנְיָכָחָה יֹאמֵר יי אִם יֵהִי
 כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג
 לְמַהַר אֲתָכֶם מִכָּל יַד בְּיָנוּ. אִם יֵאָדְיֵמוּ
 חֲטָאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּטְהָרוּ: כַּתּוּלַע כְּצֶמֶר יֵהִיוּ:
 אֲמַרְנוּ הָאֵינָה יי בֵּינָה הִנֵּינָנו: יֵהִיוּ לְרִצּוֹן
 אֲמַרְי פִּינוּ וְהִגִּיזוֹן לִפְנֵינוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ:
 כִּי לָךְ יי הוֹחֵלְנוּ אֶתְּהָ תַעֲנֶה אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ:
 אלהינו

מחיתי כעב פשעך, שם מ'ל כ"ב. כי ביום הזה, ויקרא י' ל'. אמרנו, עש'ה, אמרי האוני, תהלי' ס' ב', והוסב מיסיד לרנ'ו, וכמוהו יהיו לרצון אמרי פינו עש'ה שם י'ט ט'ו וכמוהם כי לך וכו' עש'ה שם ל'ט י'ו, וכן מדרך מסדרי הסליחות לשנות הכתובי' מיסיד לרנ'ו ומרנ'ו ליסיד וסמכו על מ'ש הר'אש בסוף פ'ג דמגל' בשם הר"ר יונה, שהמתפלל ואומר פסוקים הכ' וכו' יוכל לשנו' מיסיד לרנ'ו ומרנ'ו ליסיד. ע"ש. ולא כן דעת הרב המחירי עיין עלינו.

וְחַס חוֹבֵרֵעַ אִיסֵטֵה הַחֲטָטֵן וּוִיח וּחֻקֵקֵ חוֹבֵר דוֹכֵט הִיכֵט וּוִיכֵרֵטוֹ, וּוִיח דוֹח פֶּעֶרֶה יִיסֵטֵן הַחֲטָטֵן: חִיד וְחֵסֵע וּוִיח וּחֻקֵקֵ הִיכֵט וּוִיכֵרֵטוֹ, דִּיכֵט אִיסֵטֵה הַחֲטָטֵן, חוֹבֵר וּוִיח דוֹכֵט דִּיכֵט פֶּעֶרֶגֶט הוֹגֵגֵט; קֵעֵהֲרֵע לְוִיִקֵק לוֹ וּוִיר, חִיד עֲרוֹחֵזֵע דִיד! עֵכֵט וּוִיכֵרֵטוֹ חוֹבֵר דִּיכֵט חוֹבֵר הִיטֵט, וּוִיח גֵעֵט רִיכֵטֵט עֵטֵטֵהֵט: דֵטֵן חֵן דִיכֵטֵט טַחֵג פֶּעֶרֶז וּחֵטֵט חֵחֵן חוִיל חִיד, חוֹס חִיד לוֹ רִיכֵטֵט; פֶּחֵן חֵחֵטֵט חִיכֵטֵט וּוִיכֵרֵטוֹ וּחֵחֵטֵט פֶּחֵר דֵעֵט עוּוִיגֵטֵט רִיין וְעֵרֵדֵטוֹ. הַחֲרֵע חוֹבֵרֵט וּחֲרֵטֵט, עוּוִיגֵטֵט, חֵעֵרֵק חוִיל חוֹטֵטֵט חִיכֵט בְּרִיכֵטֵט גֵלֵטֵט! וּחֵחֵטֵט חֵחֵטֵט דִיר גֵטֵטֵט חֵחֵטֵט דִיר רֵעֵטֵט חוֹבֵרֵט וּוִיכֵרֵטוֹ, דִיר גֵטֵטֵט חֵחֵטֵט חוֹבֵרֵט: הֵעֵרֵטֵט, עוּוִיגֵטֵט, חוֹבֵטֵט הַחֲרֵט חוֹבֵר עֲרוֹחֵטֵט! לוֹ דִיר חֵחֵטֵט הַחֲרֵטֵט וּוִיר; מֵטֵטֵט חוֹבֵטֵט הַחֲרֵט, חוֹבֵטֵט גֵטֵטֵט! חוֹבֵטֵט

אלקינו ואלהי אבותינו

אל תעזבנו • ואל תטשנו • ואל תכלימנו • ואל
 תכפר בריחוק אתנו • קרבנו לתורתך • למדנו
 מצותך • הורנו דרכיך • הט לבנו ליראה את
 שמך • ומול את לבבנו לאהבתך • ונשוב אליך
 באמת ובלב שלם • ולמען שמך הגדל תמחול
 ותסלח (כ"ט וחכפר) לעונינו פכתוב בדברי קדשך
 למען שמך יי וסלחת לעיני כי רב הוא:

אוי"א אל תעזבו וכו', כאלו מלאתי כוונות ונתחלפות ומשוכות. ככ"י קלוביא
 יצן נוסף הסדר כך הוא, או"א אל תעזבו וכו' עד כי רב הוא, ואח"כ או"א סלח לנו
 וכו' כי אהרעמך וכו' עד לא יתמו, ואח"כ או"א סלח ומחל לכל עוונותינו וכו' עד
 למען חייך ואח"כ מתחיל אהר תבוא לפניך תפלתנו וכו'. וככ"י אחר נוסף כך
 סדרם: או"א אל תעזבו וכו' או"א סלח לנו וכו' עד לא יתמו ואח"כ מתחיל אהר
 תבוא לפניך וכו' אשמנו וכו' עד כי ירבה לסלות, ואח"כ מתחיל או"א מחל לעוונותינו
 וכו' עד למען חייך, ואח"כ הודויות והאגנות וכו'; וכן ככ"י של שנת ק"ו. וככ"י של
 שנת י"ח כך הסדר: או"א אל תעזבו וכו' והט לבנו ליראה את שמך ולשוב אליך וכו'
 כי רב הוא, ולא גרס ומחל את לבבנו לאהבתך, או"א סלח לעוונותינו. וכו' עד
 והעתר לנו בתפלתנו שאנו עוי פנים וכו' ככל סדר ק"ק פ"ד שכתבנו בעמוד עד
 למען חייך, ואח"כ או"א סלח לנו וכו' עד ואתה מאמירנו, ואח"כ או"א תבוא לפניך
 וכו' עד כי ירבה לסלות, ואח"כ או"א סלח לעוונותינו דיה"כ הזה והעתר לנו
 בתפלתנו משה והעבר פשעינו מכנז עיניך כאמור אנכי אנכי הוא משה פשעך למעני
 וקטאתיך לא אזכור. וכאמר מחיתי כעב וכו' עד כי גאמתי, הודויות והאגנות וכו'.
 למען שמך ה', תהלי' כ"ה י"א, ושם כתב וסלחת לעוני בלי', לכן מן הראוי לומר כן
 ואין נכון לשנות ל' הכתוב כלל וכלל, ונפרט אחרי שאמרנו ככתוב בדברי קדשך.

או"א. חונער חודר חונערר פֿתער גֿחטט, פֿערנחס חונז ניכט, פֿערטטחס
 חונז ניכט חונז רחם חונז ניכט לו טחזרען וועררען! העבע דיינען בונר היט חונז ניכט
 חוילן, נחחערע חונז דיינען געוועטלען, זעהרע דייכע געבחטע חונז, לייגע חונז
 דייכע וועגע, זענקע חונזער הפרן לור עהרפֿורכט דייכעו נחחענו, בעטניידע עו*
 דחייט וויר דיך פֿמן גחילעט הערלען זיעבען חונז היט טרייע לודיר לוריקקעה;
 דען, פֿערליייע חונז פֿערקייב חונזערע היסטעהטען, דייכעו גרמטען נחחענו: חונז
 בען — זך זויטען דיח ווקרטע דייכעו הייזיגען (דוד): מן הערר, פֿערליייע
 הייכע היסטעהטען, חונז דייכעו נחחענו ווי זען, דער חונזענדליך גרמס חונז ז'
 חונזער

(* דמו הערן בעסניידען הייסט: דיח חוייסווייעפענדען בעגיערדען חונז
 פייגוגען דעו הערלענו, וויח חיינען ווירען חוינווחובו, חויורקטטען.
 מ"א (Tom 6.) יב M 12

חין פפרים ויירד דיעונו גענוגט :

אַהינו וַאֲהֵי אַבוֹתֵינוּ מִתַּל וּסְלַח
 לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבַיּוֹם
 הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. וְהִעֲתֵרְךָ לָנוּ
 בְּתַפְלָתָנוּ. שְׁאֲנוּ עֲוִי פָּנִים וְאַתָּה
 רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי עֵרֶךְ וְאַתָּה
 אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עֹז וְאַתָּה
 מְלֵא אֲרַחְמִים. אָנוּ יִמִּינוּ כַּצֵּל עֲבָרָה
 וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְפוּז
 מִחַדָּשׁ וְהִעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִמֶּנֶּה
 עֵינֶיךָ. וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד
 לָךְ וְתִקְבַּע עֲרַפְנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ.
 וְחַדֵּשׁ כְּלִיּוֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר
 פְּקָדֶיךָ. וְתַתְּלֵבֵשׁ בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ
 וְתַתְּכַסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ. וְתַתְּעַטֵּה
 בַּחֲנִינֵיךָ וְתַתְּאֹזֵר בַּחֲסִידוֹתֶיךָ.
 וְתִבּוֹא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָה
 וְעֲנוֹתֶיךָ. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כַּמִּדַּת
 רַחֲמֶיךָ. וְכָרוֹב חֲסָדֶיךָ.

אַהינו וַאֲהֵי אַבוֹתֵינוּ
 מִתַּל וּסְלַח
 לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבַיּוֹם
 הַכַּפּוּרִים הַזֶּה.
 וְהִעֲתֵרְךָ לָנוּ
 בְּתַפְלָתָנוּ. מְחָה
 וְהִעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
 מִמֶּנֶּה עֵינֶיךָ.
 וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ
 לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ.
 וְהִכְנַע עֲרַפְנוּ
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ.
 וְחַדֵּשׁ כְּלִיּוֹתֵינוּ
 לְשִׁמּוֹר פְּקָדֶיךָ.

חונער חונד חונער פֿחטער גחטט, פֿערנײהע חונד פֿערגיב חונערע
 זינרען חן דיעועט (כנת חונד) פֿערוועהנוגוטחג! זחס דך דורך חונערע
 פֿלעהען ערכיטטען! דען חך, וויר זינד חונפֿערטחטט, דוח חבער בחרש
 הערליג חונד גחריג, וויר זינד חרטחקקיג חונד דוח זחגויטהיג וויר
 זינד זינדעפֿחן חונד דוח ערכחחונגפֿחן, וויר פֿערגעהען, חונערע
 חגע וויר חיון גזייסערער סחטטען, דוח חבער בןיבוט דערוועזבען
 חונפֿערגחגן דייכע יחערע! טיזגע, זחס פֿערסווינרען חונערע חיסעטהח
 טען פֿח דיינען חוגען, זענקע חונערע טריעבע לזן געהחחחט געגען
 דך, בייגע חונערען סחחחחח, דחס ער בערייסחחחח ווערע, ערכייערע
 חונערען חוטח לזר פֿחןזייעהנג דייכער בעפֿעהלען, בעטניידע חונער הערל,

וּמֹל אֶת לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ •
 בְּפִתּוֹב בְּחֹרֶהָ וּמַל " אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ
 וְאֶת לִבְבֵּךְ וְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת " אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • סִלַּח לָנוּ • מַחַל לָנוּ • בְּפֶרֶךְ לָנוּ :
 כִּי אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ • אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה אֲבֵינוּ :
 אָנוּ בְּרִמָּה וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ • אָנוּ נִתְלַתֵּךְ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ :
 אָנוּ קוֹיֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ • אָנוּ פְּעֻלְתֶּךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ :
 אָנוּ סִגְלֶתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ • אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מַלְפָּנוּ :

מזל ה' אלֹהֶיךָ, דברים ל' ו'. אנו עמך, שאמר כי עמך הנוי הזה (שמות לג ג').
 אנו בניך, שאמר בניס אהם לה' אלהיכם (דברים יד א). ואתה אבינו, שאמר
 כי הייתי לישראל לאב (ירמיה לא ט). אנו עבדיך, שאמר כי לי בני ישראל
 עבדים (ויקרא כה כה). אנו נאכך, שאמר ואתן לאני (יזקאל לד לא). ואתה
 רוענו, שאמר רועה ישראל האזינה (תהלים פ ב). אנו כרמך, שאמר כי
 כרם ה' נבאית בית ישראל (ישעיה ה ז). ואתה שומרנו, שומר ישראל. אנו
 נחלתך, שאמר והם עמך ונחלתך (דברים ט כט). ואתה חלקנו, שאמר לא
 כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שנט נחלתו (ירמיה יו יו). אנו
 קוֹיֶיךָ, שאמר מקוה ישראל מושיעו (ירמיה יד ח) וכתיב זה ה' קוֹיֵנו לו (ישעיה
 כה ט). ואתה מושיענו, שא' אני ה' מושיעך (ישעיה מט כו), אנו פעולתך
 ואתה יוצרנו, שא' כה אמר ה' קדוש ישראל ויוצרו. על בני ועל פעל ידי
 פְּעֻלְתֵּיךָ (ישעיה מה יא). אנו סגלתך, שא' והייתם לי סגלה (שמות יט ה). ואתה
 קְרוֹבֵנוּ, שא' כי מי גוי גדול אשר לו אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵין כֵּה' אֱלֹהֵינוּ (דברים ד ו).

דָּחַס עוֹ דִּיכְעַן נְחָמְעוּן וְיַעֲבַע חוּבְד עַהֲרֵפִירְכְּטַע! — וְחַ סְטַעֲהַט חִין דִּיכְעַר
 זַעֲרַע גַּעֲסִרְעֵבְטַן : (דברי ל ו) , דַּעַר עוֹיִגַּט, דִּין גְּחֵטַט, וְיִרַר חוּיָךְ
 דִּין חוּבְד דִּיכְעַר כְּחֶבְקָחֲמַעֲנֵן הַעֲרָן בַּעֲסִיידֵעוּן, דָּחַס דוּח דַּעַן עוֹיִגַּט,
 דִּיכְעַן גְּחֵטַט, פְּחֵן גְּחֵלְעַן הַעֲרֵלְעַן חוּבְד גְּחֵלְעַר זַעֲלַע וְיַעֲבַעֲטוּ,
 חוּבְד דִּיכְעַר עַהֲרֵחֲטוּבַג וְיִזְעֵנוּ."

חוּבְעַר חוּבְד חוּבְעַר פְּחֵטַעַר גְּחֵטַט, פַּעֲרָגִיב חוּבְנוּ, פַּעֲרָלְיִיָה חוּבְד עֲכֵטוֹיכִידִיגַע חוּבְנוּ!
 וְיִרַר יִזְרַיִם דִּיכְעַ כְּחֵלְפָן חוּבְד דוּח חוּבְעַר גְּחֵטַט, וְיִרַר דִּיכְעַ זַעֲהַ
 כַּע חוּבְד דוּח חוּבְעַר פְּחֵטַעַר, וְיִרַר דִּיכְעַ קַעֲכְכְּטַע, דוּח חוּבְעַר הַעֲרָר,
 וְיִרַר דִּיכְעַ סְחֶפְעַע, דוּח חוּבְעַר הִירְטַע, וְיִרַר דִּין וְיִיגְמֵרְטַעוּן, דוּח חוּבְד
 זַעַר הִיטַעַר, וְיִרַר דִּין עַרְבַעַן, דוּח חוּבְעַר חֲטָהִייל, וְיִרַר פַּעֲרָטְרוּעוּן, דִּיר,
 דוּח בִּיזַט חוּבְעַר רַעֲטַעַר, וְיִרַר יִזְרַיִם וְעַרְק, דוּח חוּבְעַר טַחְפַּעַעַר, וְיִרַר דִּיכְעַ
 לִיעֲבֹיגַעַט, דוּח חוּבְעַר פַּעֲרוּחֵנְדֵטַעַר, וְיִרַר דִּין פְּחֵלְק, דוּח חוּבְעַר קַחְכִּיגַ, וְיִרַר

אָנוּ רַעֲיָתְךָ וְאַתָּה הוֹדֵנוּ. אָנוּ מְאַמְרִיךָ וְאַתָּה מְאַמְרֵנוּ:

חיו פפר'ם פתקנט חתן היער חו אנת חבוא לפניך ח'יו.

אָנוּ עֵינֵי פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי

עֵרָף וְאַתָּה אֶרֶץ אַפִּים. אָנוּ מְלֵא עֵין

וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר.

וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (כ'א אָנָּה)

תָּבֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלָתְנוּ. וְלֹא תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתְּנוּ שְׂאִין אֲנִתְנוּ

עֵינֵי פָּנִים וְקָשִׁי עֵרָף לֹאמַר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ אֶבְל אֲנַחְנוּ חָטְאוּ.

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ רוּסֵי. הֶעֱוִינוּ

וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֵר. יַעֲצֵנוּ

רַע. כּוֹבְנוּ. לֹצְנוּ. מְרַדְנוּ. נֶאֱצְנוּ. סָרְדְנוּ.

עֵוִינוּ. פֶּשַׁעְנוּ. צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֵרָף. רִשְׁעֵנוּ.

שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתַעְנוּ.

סָרְנוּ מִבְּצוֹרֶתְךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַשּׁוֹבִים וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ:

וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

חנו רעיתך, שנאמר כן רעיתי בין הבנות (שיר השירים ב ב) ואמרו שרות

על ישראל בין האומות, והקב"ה נקרא דה שאל' כן דודי בין הבנים (סס)

ועוד רבים סס. אנו מאמירך ואתה מאמירנו, שאל' את ה' האשרת היום

זה' האמירך (דברים כו י). עזי פנים, שנאמר והבנים קשי פנים (יחזקאל

ב ד). אנו קשי עורף, שנאמר כי עם קשה עורף אתה (שמות לג ג). אנו

ישינו ככל עובר, כמו שאל' אדם להביל דמה ימיו ככל עובר (תהלים קמד ד).
ואתה הא, שס ק"ב כ"א. ואתה לדק. נחמיה ע' ל"ג. על כל הבא, על
כל מעשה יסודיך הדעים אשר באו עלינו.

דייבט גע'יעבטט, דרוח חוננער גע'יעבטטער, וזיר דייכע גע'פרייענען, דרוח חוננער פרייען.

(*) באור חונר חיכערהעטלנג היעפֿטן זיעהע דף י"ח.

הַרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ • לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ • וְחַן בְּלַבְנוּ
 לַעֲזוֹב דְּרַךְ רָשָׁע וְחִישַׁלְנוּ יֵשַׁע: כִּכְתוּב עַל יַד
 גְּבִיאָה יַעֲזוֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשֹׁבוֹתָיו
 וַיִּשׁוֹבֵא יַי וַיִּרְחַמְהוּ וַיֵּאֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:
 הַדְּרוֹנוֹת וְהַשְּׁגוֹת אַתָּה מְכִיר • הָרְצוֹן, וְהָאֵם •
 הַגְּלוּיִם, וְהַנְּסֻתִים, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים •
 מָה אָנוּ • מָה חַיֵּינוּ • מָה חֲסָדֵנוּ • מָה צַדִּיקֵנוּ •
 מָה יֵשַׁעְנוּ • מָה בַחֲנוּ • מָה גְבוּרַתֵנוּ • וּמָה
 נֵאמַר לְפָנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵינוּ וְהִיא אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־
 הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵׁי הַשֵּׁם כֵּלֹא הָיוּ
 וְהַכְּמוּם כְּבָלֵי מַדְעָה וְנִבְנוּיִם כְּבָלֵי הַשִּׁבְלִי כִּירוֹב

הרשענו. יעזוב רשע, ישעיה כ"ו'. מה חסדנו, ע"ג וחסדכם כענין נקד
 (הושע וד). מה נדקנו, ע"ג וכנגד עדים כל נדקתינו (ישעיה סה ה). מה
 ישענו. דע שכל כתבי יד אשר לי אין שם, מה ישענו, וכ"כ הר"ד אבודרהם
 בתפלת כע"ש, שאין לאמרו, כי השם הגדול והטרף הוא ישענו. עכ"ל. ולי
 בראה שמכני זה אין למחקו כי הכונה שאין ישועה בעצמנו ובנפשנו כי אם

הרשענו. וז"ל החבטן געפערעטלט חונד מיסעטהטעטן בעגנגען, דח
 רוק פֿהרעטן וז"ל קיינען ביימטמחנה. ח, זענקע דחך חונזער הערן, דחם
 עז דען בחוטן וועג פֿערלחטע, חונד בעטלייניגע חונזער הייל! זח החוט
 דוח דורך דיינען פֿרעפֿעטען (ישעי' כה ז) ניעדערסרייבען לחסין:
 „דער פֿרעפֿלער לחטע פֿחן זיינעטן וועגע חבן דער חרלוזטיגע פֿחן זיינען
 זייקקען; ער קעהרע לזק עוויגען לזריקק— ער ערבחרט זיך זיין—
 לו חוניערטן גחטט, ער חיוט פֿערעבונגפֿחן!”

הדרונותי. דוח קעכנט חונזער פֿערברעכען חונד חונזער פֿערגעטען, ווחו וז"ל
 פֿהרזחטליך חונד ווחו וז"ל חונד חונזער פֿערברעכען; חונזער חונזער פֿערעכטליכען
 חונד געהיימען זיכרען זיכר דיר חונזער חונד בעקחנטט. ווחו זיכר וז"ל וז"ל
 ווחו חונזער זעכען? ווחו חונזערע פֿרעהויגיטי? ווחו חונזער טוגער?
 ווחו חונזערע היילע? ווחו חונזער קרפֿט? ווחו חונזער שחוקע?
 ווחו קחכען וז"ל עוויגער, חונזער חונד חונזערע פֿחטער גחטט, דיר
 פֿהרברייגען? חונזער הערען זיכר דיר חיון חונדיג! בעריחטע חונזער—
 חיון זיכט! דוח ווייזען— חונזערע! דוח פֿערניכטליגען— גערמקעטען!
 חיהרע

מעשיהם והווימי חייהם הכל לפניך. ומותר
האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן
שחקים הלא כל הנסתרות ותנגלות אֵתָה יודע:

אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל
חיי אֵתָה חופש כל חדרי בטן ובו חן כליות ולב:
אין דבר געלם ממוך. ואין נסתר מנגד עיניך:

(* חן חיינו קבלת וירר היער דחו חונטען טענהערט אַתָּה מכין געזעגט
ק'י' שמה מעולם עובר על פשע.
שועתנו תאזין בעמדתנו לפניך בתפלה:

כח' וכן כתיב וואו תאזנת אלם (תהלים ס יג). ובהלוי כתיב אל תכעסו
בגדיבים בנן אלם זאין לו תשועה (תהלים קמו ג). כי רוב מעשיכם וכו' וי' ס
כל מעשיכם ולי נראה כי טעם רוב ריבוי כלומר מעשיהם הרבים, דוגמת ורוב
עמדותי הפסיד (איוב ד יד). ומותר האדם וגו' פסוק הוא בקהלת ג' י"ט

חיהרע מחבטיגען טעהטען — חיון טהור! דוח טהור חיהרעו לעבענו — חייטען!
והו חיוט רע: מענטשן פֿערלונג פֿער רעט פיעהע? ניכטו! מאלעו חיוט חייטען!

מה? והו וזאלען וויר דיר, בעווההנער יענער הָהָעו, וזעגן? וזעגן דיר ערלעהלעו,
היאטעלטהרנער? ווייט דוח ניכט מאלע פֿערברעגענען דיגעע וזעוויח דוח פֿעלעכע
ב רען? — דוח קעגניט יח מאלע געהייהניסע דער וועלט, דוח טיעפגעטען פֿערברע
גענהייטען מאלע וזענער וזענער! דוח דורכטויט מאלע געהאקטער חונרעו חונרעו
חונר פֿרישט נייערען חונר הערן! קיין דינג חיוט דיר געהייט, חונר ניכטו בן אייבע
דייגעט בויקק פֿערברעגען! —

שמך מעולם. דען היסטעהטען נחשויכטו פֿעלען, יק וזער דין
רוח פֿען עוויגקייט הער. מ' פֿערניט חונער פֿלע ען, ווען וויר חיון חונרעט

(* אתה מבין תעלומות לב. אפם לה נגלות וגם
נסתרות: באנו בדברים לפתחך בם. ברשענו תפן ולא
במעללינו: גשתנו ביום זה פירא וחרד. גאה פרחום
למענה עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר. דע

תעבור על פשע לעם שבי פשע.
תמחה אשמתנו (כ"ט פשעינו) מנגד עיניך:

ספר דוד סטעהו! החבט נחזיכט מיט דען מיטעטהעטען חייכען פחוקען, דען זיח בערייעט, חונד וחס זיח דעהיכסווינדען פער דייכען חויגען!

אחריתנו רמה ותולעה: האם שגגנו ונעלם ממנו. הלא
אתה לבד מבין שגיאות: ואל תחשב לנו בעושה בודון.
ודוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע.
זדון ונעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מענש כרת ומיתה.
חמול על חמר מעשה ידיך: מפשגנו ברוע יצר אשר
מנערינו טמון בקרבנו ברשת לפעמינו: יוצרנו ועושינו
יודע יצרנו. יהמו רחמיה ואל תשחיתנו: כי מלפניך מי
יסתר. כל גלוי לך כאור וכצהרים: לבית דין הורית
ארבע מיתות. למענה עשה ומהם חלצנו: מאז יצרתנו
חקרתנו ותדע. מעשינו כי המה עמל ואון: נצור נפשתינו
כי בידך כל נפש. נא תיקר נפש ממעני לך נפש: סקילה
שרפה הרג וחנק. סודם גלית ליודעי אמתך: על כל
פשעינו אלה כפר לנו. על ידוע לנו ועל נעלם ממנו:
פשעינו הודינו לך חוקר לב. פדנו מחטא נקנו מעון: צור
תפן באנוש חציר. צדקה עשה עמנו בעשית עם כל חי:
קדמנו בנשר קרבנו בשוע. קרבנו אליך קשוב קריאתנו:
רשענו א תפן חמנו ונצטדקה רחמיה יבאונו רחום וחנון:
קיי שמך מעולם עובר על פשע. שועתנו תאזין בעמדתנו
לפניך בתפלה: תעבור על פשע לעם שבי פשע.
תמחה אשמתנו (כ"ט פשעינו) מנגד עיניך:

ובכן

ובכנייהו רצון מלפניך יי אלהינו ואחי אבותינו
 שתסלח לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו
 על כל עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באַנס וברצוף:

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:

ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתיים:

על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:

ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:

על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:

ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:

על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:

ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת ריע:

על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:

ועל חטא שחטאנו לפניך בויעידת זנות:

על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:

על חטא שחטאנו לפניך בחזקיד:

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:

על חטא שחטאנו לפניך במפשות פה:

ועל

(*) באור חזק חיברו עטלונג היעמטן ויעהע חבטן דף י"ט.

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שִׁפְתֵינוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְר הָרַע:
 וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִזְדַּעִים וּבִלֹּא יוֹדַעִים:
(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ . מְחַל־לָנוּ . כִּפֹּר־לָנוּ):
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שָׁחַד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבִכְזָב:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
 עַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁאֵל וּבְמִתָּן (כ"ט בְּמִרְאִית עֵינַי):
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךָ וּבְמִרְבִּית:
 וְעַח שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיֵת גְּרוֹן (כ"ט בְּנִכּוּל פֶּה):
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַי:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
(וְעַל כָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ . מְחַל־לָנוּ . כִּפֹּר־לָנוּ:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיֵקֶת־עַל:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית־דַּרְעֵי:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלוֹת רֹאשׁ:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֲרָף:
 עַתָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהַרְעֵ:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשְׂבוּעַת־שׂוּא:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת חֲנָם:
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת־יָד:
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
 וְעַל כָּלֶם (אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. בְּפֶרֶךְ לָנוּ:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבָן עוֹלָה וְיֹוֹרֵד:

* בְּקֶק סֵפֶר מִסְמָרִים כְּסֵדֵר הַכְּתוּב לַמַּעֲשֵׂה צַעֲמוֹר.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאֵי וְתַלְוֵי:
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֻדוֹת:
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִיֵּתָה בְיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַתָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעַרְיֹוֹת (כִּי וְעַרְיֹוֹת):

* חֵין סֵפֶר מִסְמָרִים מִסְמָרִים וְיֹוֹרֵד נִמְךָ דִיעוּעַר חֲרֻבְנֵךְ גְּעוֹמְנֵךְ.

וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תַּלְוֵי:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיֵּתָה בְיַדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֻדוֹת; וְעַל כָּלֶם וְגַי:

ועל כלם (אלה סליחות) סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:
 ועל הטאים שח עליהם ארבע מיתות בית דין
 סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על מצות עשה
 ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה.
 ובין שאין בה קום עשה. את שגלויים לנו ואת
 שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר
 אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת
 שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים.
 בדבר שנאמר הנסתרת ליי אלהינו. והנגלת
 לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי
 התורה הזאת:

ואת הרחמים מקבל שבים ועל התשובה מראש
 הבטחתינו ועל התשובה עינינו מיחלות לך:
 ודוד עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין
 מנסתרות נקני. נקנו יי אלהינו מכל פשעינו

וטהרנו

ודוד עבדך וכו', שגיאות מי יבין מנסתרות נקני, תפלים י' ע י"ג.

ואתה רחום. דוח, ערב ורחום ונתן עטרה, נישואים דוח וידך בעקעהרענדטן חוין!
 דוח החוט חונו עמן מכבגין פערגעבונג דורך בעקעהרונג לוגעניכערט,
 חובר חוין חונרע בעקעהרונג געסטיטלט, התרען חונרע חויגען לו דיר.
 ודוד. דין קנעכט דוד החט דין: יח מכגערעדט: חוננויסענטיבלע פעהלער,
 ווער בעמערקט דוח? בעוזהרע חיד פטר חונבעקחנטען זינדען! בעפרייע
 חוני, עוויגער, חונער גחטט, עמן מלען חונערן מיסעטהטען, רייניגע חונע
 עמן

וְטַהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מֵי־
 מַהוּרִים וְטַהַרְנוּ. כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזֶרְקָסִי
 עַל יֶכֶם מֵי־מַהוּרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהַר אֶתְכֶם:
 מִיָּבֵה עֶבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִיָּא כַּמּוֹדֵנוּ שֶׁאֵין
 עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע לְשֵׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הַחְזִיק
 לַעַד אִפּוֹ כִּי חֶפֶץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ
 יִכְבּוֹשׂ עוֹנוֹתֵינוּ. וְחַשְׁלִיךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם כֹּל
 חַטָּאתֶם: וְכֹל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַשְׁלִיךְ
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלֶה
 עַל לֵב לְעוֹלָם: הִתְּנֵן אֵמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּרָנוּ מִיּוֹמֵי קֶדֶם:

דניאל

חֲרַקְתִּי עֲלֵיכֶם וְגו', יִקְרָא לִזְ כ"ה. מִי אַל כְּמוֹךְ וְגו', סוֹף סֵפֶר מִיָּבֵה.

פְּתוֹן מְלֻמֵּר מְחַרְיֵיכֵיית חוֹדֵר בְּעַסְפֶּרְעָנָה חוֹזֵנִי אֵיט רֵינְעֵן וְחַסְפֶּר, דִּתְּנֵן
 אֵיט וּוּרֵר רֵינֵן וְעֵרְדֵּן. זֶה וְחֹדְרֵעַ נִיעֵרְעֵרְעֵרֵעֵבְעֵן דּוֹךְ דֵּינְעֵן
 פֶּרְעֶעֶעֶטֶטֶן: (יִחְקֵל לִזְ כ"ה). חֵיךְ וְעֵרְדֵּעַ חֵיךְ אֵיט רֵינְעֵן וְחַסְפֶּר בְּעֵן
 סִפֶּרְעָנָה, דִּתְּנֵן חֵיךְ רֵינֵן וְעֵרְדֵּעַ פְּתוֹן. מְלֻמֵּר חֵיךְ רֵינְעֵן
 חוֹדֵר פְּתוֹן מְלֻמֵּר חֵיךְ רֵינְעֵן וְעֵרְדֵּעַ חֵיךְ רֵינְעֵן.
 - מִיָּבֵה. רֵינֵן קֵנְעֵבֵט מִיָּבֵה רֵעֵרְעֵטֵט דִּיךְ וְזֶה חוֹ: (י' ז' יח), וְעֵרְ חֵיט חֵיט חֵיט
 וְיֵחֵ דוֹח, דֵּרֵר וּזֵיכֵרֵן פֶּרְעָיִבֵט חוֹדֵר אֵיטְעֵחֵחֵטֵטֵט עַלְחָסֵט דֵּעַן חֵיבֵרְרֵעֵטֵט
 זֵינְעֵנוּ עֵרְבֵטֵהֵיזֵן? עַר לְחָסֵט זֵינְעֵן לְחָרֵן נִיבֵט עוֹיָג דֵּיזֵרֵן, דֵּעַן עַר חֵיט גֵּיטֵיגֵן.
 עַר וּוּרֵר זֵיךְ חֵיבֵרְרֵחֵחֵזֵן חוֹדֵר עֵרְבֵרְחֵטֵן חוֹדֵר חוֹזֵרֵרֵר זֵיכֵרֵן חוֹטְעֵרְדֵּרִיקֵעֵן.
 יח, דוֹח וּוּרֵר מְלֻמֵּר זֵיכֵרֵן חֵיט דֵּעֵן אֵעֵרְעֵנוּ טֵיטֵטֵט פֶּרְעֵעֵנְעֵקֵן! פֶּרְעֵעֵנְעֵקֵט מְלֻמֵּר
 זֵיכֵרֵן דֵּינְעֵן פֶּחֶקֶעֶן יִשְׂרָאֵל חֵיט חֵיטֵינְעֵן חֶרֶט, וְזֶה חֵיחֵרֵרֵר נֵיחֵטֵטֵטֵט אֵעֵרֵר גֵּרְחֵטֵטֵטֵט
 נֵיחֵטֵטֵטֵטֵט עֵרְוֵחֵטֵטֵט וּוּרֵר, חוֹדֵר זֵיחֵן עוֹיָגֵקֵיטֵט נִיבֵט אֵעֵרֵר חוֹטְעֵטֵטֵטֵטֵט
 עֵרְלֵיגֵעַ יַעֲקֹב טֵרֵיט, אֲכֵרְכֵס גֵּיטֵיגֵקֵיטֵט, וְיֵחֵ דוֹח חֵיחֵטֵטֵטֵט — חוֹטְעֵרֵר
 אֲוֶרְחֵטֵטֵטֵטֵט — חֵיט דֵּעַן פֶּחֶקֶעֶן דֵּרֵר פֶּחֶקֶעֶן לִנְעֵטֵטֵטֵט חֵיחֵטֵטֵטֵט!

דניאל

דניאל איש חמודות שוע לפניך הטה אלהי
 אונך ושמע פקח עיניך וראוה שממותינו
 והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על
 צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך. כי
 על רחמך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה
 אדני הקשיבה ועשה אל האחר. למענך
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
 עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשתי
 ונכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונתינו
 רבו למעלה ראש וישמחנו גדלה עד
 לשמים: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום

אדך

הטעם אלהי נור, דניאל ט' י"ט. אלהי בושתי וככלמתי נור, עזרא ט' ו'.
 רבו למעלה, כ"ב. ואתה אלוה סליחות, כחמיה ט' י"ז וסופו ולס' עזבתם,

דניאל. דניאל דער וויירדיע ומו, העם דך פֿאָגענדערוממען חגבע
 רעדט: כייגע דיין מהר, ה הערר, חוכר הקרע, פֿלענע דיין חויגע חוכר ויעהע
 חוכרע לערריסטונג חוכר דיח סטערט, דיח כחך דיינעס נחמען גענעננט ווירד!
 דען ניכט חויל חוכרע פֿרומיגקייט געסטיטלט, ויעגען וויר מיט חוכרעס
 פֿלעהן דיר מו, וחקרען חויל דיינע גרענלענטע: כחראהערליגקייט. הערר,
 ערהקער! הערר, פֿערלייחע! הערר, פֿערניק, וויזלפֿהרע, לחקרע ניכט!
 חוק דיינעטוויילען, מיין גחטט, דען כחך דיינעס נחמען ווירד דיינע סטערט
 חוכר דיין פֿאָק גענעננט.

עזרא. עזרא, דער סריפטגעוועארטע, העם דך יח חגערע
 דעט: מיין גחטט, מיך טחגע חוכר טייע מיך, ויינע חויגען לו
 דיר, מיין גחטט, חויפלעהבען! דען חוכרע ויסטעהטען וינד חוכר
 כיז חיבער דמן חויפט געסטייעטען. חוכר חוכרע פֿערסונדען חגבע
 ונחמען היאטען. (פֿערנער ספֿרדך ער): רוח ביוט מיין פֿערט
 געכונדעפֿולער גחטט, מלונקתריג, מלובכראהערליג, ונחמישחוי חוכר פֿאָן
 גרחסער

אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֹזְבוֹתָם: אֲלֵהֶנּוּ
 אֲבִינוּ. וְאֵל תַּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאֵל תִּזְנִיחֵנוּ
 וְזַרְנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלֵה־כַחַטָּאתֵינוּ. וְקַיִם
 לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבְּלָה
 עַל־יְדֵי יִרְמְיָהוּ הַחֹזֶק. כְּאִמּוֹר בְּיָמֵי הַהֵם וּבְעַת
 הַהִיא נָאֵם יְיָ יִבְקֹשׂ אֶת־עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאִינּוּ וְאֶת
 חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה. כִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי
 אֲשֵׁאִיר: עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ. רַעֲבֵי טוֹבָךְ. צְמֵאֵי
 חֶסֶדְךָ. תֵּאֱבִי יִשְׁעֶךָ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ
 הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת: בשנת מסייעים כלן וזמורים קדיש.

* אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ: גַּל חַנוּן שְׁמֶךָ:
 בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ונכתבי יד כתוב ולא עזנתנו, וא"כ הוא תפלה ואינו כללן הכתוב. שהכחשתנו
 בקבלה, ונכ"י כתוב: דנדרי קבלה. בימים ההם ובעת ההיא וגו', ירמ' כ' כ'.

גרמער הוֹרֵךְ; דְּמָרוֹן פֶּעֲרוֹיִעֶסֶנּוּ דּוּחַ יִיחַ נִיכְט. פֶּעֲרוֹחֶס חוּנוֹ נִיכְט,
 חֶסֶד שְׁמֶךָ! פֶּעֲרֵס טַחֵס חוּנוֹ נִיכְט, עֲרֹלִיגֶער! אָחֶס חוּנוֹ נִיכְט וַיִּקְבְּעוּ חֶסֶד שְׁמֶךָ
 בַּעֲטָרְחַסֵּעַ חוּנוֹ נִיכְט כַּחַךְ חוֹנֶרֶעֶר וַיִּכְרַעַן חֶסֶד! עֲרֵפִילֹועַ פֶּיִעֹאֶמֶהֶר, עוֹיגֶער,
 חוֹנוֹעֶר גְּחֶטֶט, יַעֲנֵעַ פֶּעֲרֵהִיִּסּוּבֵג, דִּיחַ דּוּחַ חוּנוֹ לִזְגֵעִיבִיעֶרֶט חִין חִיִּיבֶער חִיבֶער,
 (יַעֲפֶערֶזֶג דּוּרֶךְ דִּיִּיעֵנן וַעֲהֶער יִרְמִיָּהוּ, וּחֶעַז הִיִּיסֵט: חִין יַעֲנֵטן טַחְגֶּעֶן חוֹנֶער חִין
 יַעֲנֶער לִיִּיט, טַפְרִיכְט דַּעֲרֵעוֹיגֶע, וּוִירֶד אַחֶן יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרַעַן זַלְעַן, חִבֶּער נִיכְט
 טַרַעֲפֶעֶטן, חוֹנֶער יִהְדֵה' פֶּעֲרֵגֶעֶחּוֹבֶעֶן וּועֲרַדֶּעֶן נִיכְט לֹא פֶּיִכְרַעַן וַיִּין; דַּעַן חֶסֶד
 וּועֲרַדֶּעַ דַּעַן חִיבֶערֶרֶעֶט (יִשְׂרָאֵל) גְּחֶלְלוּךְ פֶּעֲרֵגֶעֶבֶטן. יִיחַ, דִּיין פֶּחֶק חוֹנֶער
 דִּיין עֲרַבֶע, סַחֲפֶטֶטֶכֶד נַחֶךְ דִּיִּיעֶער גִּיטֶע, אַעֲלֶעֶכֶד נַחֶךְ דִּיִּיעֶער הוֹרֶךְ, וַיִּךְ
 זַעֲהֶעֶכֶד נַחֶךְ דִּיִּיעֶער הִיִּלְפֶע — חֶ, אָחֶס יִיחַ עֲרַפְהֶהֶרֶטן חוֹנֶער חִיִּיכּוֹעֶהֶעֶן, דַּחֶס
 דִּיר, עוֹיגֶער חוֹנוֹעֶר גְּחֶטֶט, דִּיחַ עֲרַבֶחֶרֶטֶג חוֹנֶער פֶּעֲרֵגֶעֶבֶטֶג חִיִּיגֶעֶן זִיִּיחַ.
 אַל. עֲרַבֶחֶרֶטֶטֶג אַחֶס חִיִּיט דִּיין נַחֲמֶע, מְוֹגְגֶחֶרֶדִּיקֶער אַחֶס חִיִּיט דִּיין
 כְּחֶמֶע

* אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ וכו', מנחם נענמו והוא הולך ע"ס א"ב.

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֹלְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 דָּתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן הַיּוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדֶךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן מַוְבָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְחֻדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 כְּבוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 מַלְכוּתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן נְצֻחֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 סוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֵינֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם: עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂכִינְרֹאֲךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׂוֹכְנֵי עָפָר: עֲשֵׂה לְמַעַן

אברהם

כחש; חוץ חונו כחכטענט דוח כחך דייכטן כחשען — זח ויילצמחרע
 חונג, עוויגער, חוס דייכעו כחשענו ויילטן! ויילצמחרע חוס דייכער טריוע
 ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו בוכרעו ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער גרמסע
 חונג דייכער הקהיים ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו געועטלע ויילטן, ויילג
 צמחרע חוס דייכער העררליכקייט ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער סערהייסונג
 ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו חסדענקענו ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער
 היירע ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער גיטע ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער
 חייכהיים ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער עהרע ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער לנהרע
 ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו רייכעו ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער חונגענליכ
 קייט ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו רמטהוסענו ויילטן, ויילצמחרע חוס
 דייכעו זעגענו ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו רעהנו ויילטן, ויילצמחרע חוס
 דייכער גערעכטיגקייט ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכער הייליגקייט ויילטן, ויילג
 צמחרע חוס דייכער גרמסען במרהערליגקייט ויילטן, ויילצמחרע חוס
 דייכער חמיעטקט ויילטן, ויילצמחרע חוס דייכעו פרייזענו ויילטן, ויילג
 צמחרע חוס דייכער זעבליגע ויילטן, דוח חין דער ערדע רוחען, ויילצמחרע חוס

אֲבָרְהֵם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב: עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה: עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵמוֹת הַיַּבֵּל: עֲשֵׂה
 לְמַעַן הַרִיסוֹת מִזִּבְחֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן עַבְדֶּיךָ
 הַשְּׂפוּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָׁה:
 עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 בָּאֵי בָּאֲשׁוּבִים עַל קְרוֹשׁ שְׂמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 תִּינֻקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן: עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
 שָׂדִים שְׁלֹא חָטְאוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב
 שְׁלֹא פָשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת:
 עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן וְרוּשֵׁי־עַנּוּ:

אברהם יצחק ויעקב: ויוללףהרע חוץ משה: חונד אהרן: ויוללעו,
 ויוללףהרע חוץ דוד: חונד שלמה: ויוללעו, ויוללףהרע חוץ ירושלם: ויוללעו, דער
 סטערט דייכער הייליגקייט, ויוללףהרע חוץ ויוללעו ליון, דער רעוירענן דייכער
 העררן יבקיט, ויוללףהרע חוץ דייכעו פֿערהערטען טעוועסען: ויוללעו, ויוללעו
 פֿהרע חוץ דייכעו פֿערפֿלונגען מוטערן ויוללעו, ויוללףהרע חוץ דעו פֿער
 גמיענען באַטען דייכער קעכטע ויוללעו, ויוללףהרע דער אַפֿרירער דייכער
 הייליגען נחמען ויוללעו, ויוללףהרע דער פֿיר דייכע חייכייט חוּגערקאמענען ויוללעו
 ויוללעו, ויוללףהרע יענער הולבען, דיח דער פֿלֿוטער פֿון פֿייער חונד ווּסער עכטע
 געכמיילען, לור הייליגען דייכעו נחמען, ויוללףהרע דער פֿרמאמען קחבען
 הולבען חין מיהרער זעהרטטובע, ויוללףהרע דער חוכטן ריגען וייליגע הולבען,
 ויוללףהרע דער זיכערקומען ענטוועקטען קיכער הולבען, ויוללףהרע דער ווייען
 חונד וויטוען הולבען! ויוללףהרע חונד דייכע הולבען, ווען ניכט חוכנערטע
 הולבען! ויוללףהרע חונד דייכע טועגען חונד עררעטע חונד!

עננו

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ אֱבֹתֵינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ בֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ גֹאֲלֵנוּ
 עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ דֹרֹשְׁנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָאֱלֹהִים עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ וְחִיקוּהֶסֶד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ וְיִשְׂרָעֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 חֵיקִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ
 יֵצֵר עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעֵסִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ
 צְדָקוֹת עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּח עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ סוֹלַח וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמְצִיל
 עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ צְדִיק וְיִשְׂרָעֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו

ענו ה' וכו', גם זה חזן לדיק לכאור וגם הוא הולך יע"ס א"ב.

עֲנֵנוּ מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, עוֹיָגֵר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, גְּחֵט! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, סְחָפְלֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, סְחָפְלֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, עֲרוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!
 מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר! מְטוֹמְרָטֵעַ חוֹנֵנּוּ, מְטוֹמְרָטֵעַר!

עַנְנוּ. עַנְנוּ רַחוּם וְחַנוּן עַנְנוּ: עַנְנוּ שׁוֹמֵעַ אֱלֹ
אֲבוֹנִים עַנְנוּ. עַנְנוּ תוֹמֵךְ הַמִּימִים עַנְנוּ: עַנְנוּ
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ עַנְנוּ:
עַנְנוּ פֶּחַד יִצְחָק עַנְנוּ. עַנְנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עַנְנוּ:
עַנְנוּ מְשַׁנֵּב אֲמָהוֹת עַנְנוּ. עַנְנוּ עֲזֵרַת הַשִּׁבְטִים
עַנְנוּ: עַנְנוּ קֶשֶׁה לְבָעוֹס עַנְנוּ. עַנְנוּ רֶדֶף לְרַצוֹת
עַנְנוּ: עַנְנוּ עוֹנֶה בְּעַת צָרָה עַנְנוּ. עַנְנוּ אָבִי
יְהוֹמִים עַנְנוּ: עַנְנוּ דִּין אֱלֹמְנוֹת עַנְנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ לְשֶׁנַּעֲקַר עַל גְּבִי הַמְּזוּבָּח הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי

דָּךְ לְרַגְלֵי, כִּי כִּי וְכִי וְכִי עֵינֶיךָ: מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם לִיִּצְחָק וְלִיעֲקֹב,
וְכָל הַמַּעֲשִׂוֹת הָאֵלֶּה כּוֹלֵם מִזְנוֹאֲרִים וְיִדְעִים בְּמִקְוֹמוֹת וְתָרִישׁ פֶּרֶךְ ב' דַּתְעֵבִית.

חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן מִזְנוֹאֲרֵי עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן מִזְנוֹאֲרֵי עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, סְטִיטְלֵךְ דַּר חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, גְּחִטְךָ חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, גְּחִטְךָ
חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, יַעֲקֹבִי חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, לְאַבְרָהָם חֲטוּתְךָ חֹזֵן, חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן, חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן! חֲטוּתְךָ חֹזֵן!

מִי וְעַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן,
דַּר וְיִרַר חוּד חֹזֵן חֲטוּתְךָ חֹזֵן.
וְעַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן, עַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן,
חֲטוּתְךָ חֹזֵן, דַּר וְיִרַר חוּד חֹזֵן חֲטוּתְךָ חֹזֵן.
וְעַרְבָּרָאוֹנִים חֲטוּתְךָ חֹזֵן

מי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֱלֹהִים
 מי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים
 מי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יַם סוּף
 מי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב
 מי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתֵהוּ
 מי שְׁעָנָה לְכֹהֵנִים בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
 מי שְׁעָנָה לְיְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל
 מי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמִצְפָּה
 מי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשָׁלֹמֶה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם
 מי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַפְּרָמֹל
 מי שְׁעָנָה לְאַלְמָשֶׁע בִּירִיחוֹ
 מי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה
 מי שְׁעָנָה לְחֻזְקִיהוּ בְּחִלּוֹ
 מִיֵּשׁ לְחַנּוּנֵיהּ מִיֵּשׁאָ וְעוֹרֵיהּ בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ

ווער דעם יעקב חינוכית אל געמנטווערטעט העט, דער ווירד חוץ חונט געטווערטעט.
 ווער דעם יוסף חית געמנטגעניסט געמנטווערטעט העט,
 ווער חונטערן פֿערטווערן ביי ים סוף געמנטווערטעט העט,
 ווער דעם משה חוץ סוכה געמנטווערטעט העט,
 ווער דעם אהרן בייח דער רויכפֿעמנטע² געמנטווערטעט העט,
 ווער דעם פֿינחס, חזן ער חוץ דער געמיינדע חוץעטמנד, ³ ג'ה,
 ווער דעם יהושע חין גלגל³ געמנטווערטעט העט,
 ווער דעם שמשאל חין מנפס⁴ געמנטווערטעט העט,
 ווער דעם דוד חונט גיינעט ונהו שלמה חין ירושלים געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.
 ווער דעם אלי' חוץ דעם בערג כרמל⁵ געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.
 ווער דעם אלמסע חין ידיו⁶ געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.
 ווער דעם יונה חין ביד דעז פֿיסעז⁷ געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.
 ווער דעם חוקי' חוץ גיינעט קרקעטזוגער⁸ געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.
 ווער חנני', מיטל חונט עזר' חית פֿייערמעט⁹ געמנטווערטעט העט, ד'ו'ח'ח'ח.

ווער
 (1) ויעהע חין פ' קרת.
 (2) ויעהע חת ענדע פֿון נלק. (3) יכסע ז'.
 (4) שמשאל'קמפיטעט ז'.
 (5) מלכים א'קמפיטעט ז'. (6) מלכ'ב' קמפיטעט ז'.
 (7) יונה קמפיטעט ז'. (8) ישעיה קמפיטעט ז'. (9) חין דניאל ז'.

מי שְׁעָנָה לְרֵיאוֹל בְּגוֹב הָאֲרִיזוֹת
 מי שְׁעָנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה
 מי שְׁעָנָה לְעוֹרָא בְּגוֹלָה
 מי שְׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים

וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֶנּוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא • רַחֲמָנָא דְעָנִי
 לְמַכְיָי רוּחָא עֲנִינָא • רַחֲמָנָא דְעָנִי לְחַבְיָי
 לְפָא עֲנִינָא: רַחֲמָנָא עֲנִינָא • רַחֲמָנָא חוּם •
 רַחֲמָנָא פְרוּק • רַחֲמָנָא שׁוּיב • רַחֲמָנָא רַחֵם
 עָלַי • הַשְׁתָּא בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

בַּשַּׁת אֵין אִמְרִים אֲכִינוּ מַלְכוּנוּ.

רַחֲמָנָא, תַּעֲמֹו הַחֲמִין, זְהָא' שְׁסוּף בְּמִקּוּם ד' בַּתְּמָל', וְכֵן דַּךְ ל' אִרְמִי.
 דַּעֲנִי, הַעֲוֹבָה. לַעֲנִי, לַעֲנִיִּים. עֲנִיכָא, עֲכָנוּ. לְמַכְיָי רוּחָא, לְדַכָּא רוּחָא.
 לְחַבְיָי לְבָא, לְכַשְׁרֵי לֵב, קְרוּב ה' לְגַשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵח דְכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁעַ
 (תְּהִל' לַד' יוֹט) מַתּוּרְגָס, קְרוּב ה' לְתַצִּירֵי לְבָא וְיַת מַכְיָי רוּחָא
 יַפְרוּק. פְּרוּקוּ כְּלָל בַּאֲרוּק וְכֵן הוּא בְדִיאוֹל ד' כִּד, וְכֵן דַּךְ ל' אִרְמִי
 בְּשִׁין בְּיוּן וְעַתִּיד וְעַמּוּ הוֹשִׁיעָה. שׁוּיב, הַכִּלָּה. הַשְׁתָּא, בַּעַת הַזֹּאת, עַתָּה אֲקִיִּס
 (תְּהִלִּים י"ג) מַתּוּרְגָס הַשְׁתָּא אֲקִיִּס, וְהוּא מַלְכָּא מוֹרַכְבַּת מַשְׁתֵּי מַלִּים וְעִיקָרָא
 הוּא שַׁעֲתָא, וּמַדְרַךְ הַאֲרָמִי לְהַגְלִיעַ וּלְהַפִּיל הַע' כְּמוּ שַׁכְתָּא רַשִׁי בְּפ' יוֹנָא (ל' לִפְ)
 אֲלָל וְיַגְא אֵת הַמְקֻלָּת, בַּעֲגָלָא, בַּמַּהֲרָה; וְהוּא תַרְגוּמוֹ שֶׁל פֶּתַח.

ווער דעס דניאל חין דער וןוועגרובע² געמנטווערטעט העט,
 ווער דעס מרדכי חוזר דער אסתר חין דער רעוידען² זאן ג'ה,
 ווער דעס עזרא חין ויינער געמנטענסהעט געמנטווערטעט העט,
 ווער וואָסן יענטן טוגענדהעטעטן, געטטעוואָגען, פֿרוממען חוזר
 רעדן'לען געמנטווערטעט העט,
 דער ווירד חוץ חונו געמנטווערטעט.
 רַחֲמָנָא • עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, דַּעַר דוּחַ דִּיחַ בְּעַרְפְּתִיגִסְטֵן עַרְהַרְוִס,
 עַרְהַרְעוּ, עַרְהַרְעוּ חוּדַּ חוּנו! עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, דַּעַר דוּחַ לַעַרְשׁוֹגֵעַנֵּעַ גַּיִסְהַעַד
 הַעֲלֵטֵן עַרְהַרְעוּ, עַרְהַרְעוּ חוּדַּ חוּנו! עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, עַרְהַרְעוּ חוּנו!
 עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, טְהַעַע! עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, הַיִּין דַּךְ! עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר,
 עַרְרַעֲטַע! עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, עַרְבַּרְאוּגוֹפֿתְּוֹזֵר, עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ
 חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ עַרְרַעֲטַע חוּנוֹ

(¹ חין דניאל ו. (² חין מגלת אסתר.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָמָאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחַדַּשׁ עָלֵינוּ שָׁבָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְהַלֵּךְ וּמִשְׁמֹיֵן מַעְלֵינוּ :

אֲנִי כִּלְהַלֵּךְ וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית (וְצַחֲמִי) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנְעַ מַגְפָּה מִבַּחַלְתְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סַלַח וּמַחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (כֹּס סַחַל וּסְלַח) :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וּמַסַּחֲמֵנוּ) מִבְּגַד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִיבְנוּ :

אָבִינוּ. חוֹנֵנֵךְ סְחַטְרֵךְ חוֹנֵן קַחֲבִיג, אִיר הַמְּבַעַן דִּיר גַּעֲזִיכְדִּיגַט.

חוֹנֵנֵךְ סְחַטְרֵךְ חוֹנֵן קַחֲבִיג, אִיר הַמְּבַעַן קִינְטֵן קַחֲבִיג חוֹסֵעַר דִּיר.

חוֹנֵנֵךְ סְחַטְרֵךְ חוֹנֵן קַחֲבִיג, וּוְיִלְלַחְהֵרַע חוֹנֵן, דִּינְעֵנוּ רוֹהֲשֵׁנוּ אִיִּלְלַעֲנֵן.

ח'פ'ח'ק, עַרְכִּייעַרַע חוֹנֵן חִיִּין גְּזִיקְקִיבְעֵנוּ יִמְהַר.

ח'פ'ח'ק, עַרְכִּיבְטַע חֲזוּעַ בְּתוּעַ עַרְהַחְגִּיגִיסֵע.

ח'פ'ח'ק, עַרְכִּיבְטַע דִּיר עַכְטוֹוִירַעַע חוֹנֵנֵרַעַר עִיִּיגַרַע.

ח'פ'ח'ק, עַרְכִּיחִיטְלֵעַ דִּיר חֲנִסְחֲקֵגַע חוֹנֵנֵרַעַר הַחֲסֵעַר.

ח'פ'ח'ק, בַּעֲזִיטְיֵגַע יַעֲדֵטֵן חוֹנֵנֵרַעַר בַּעֲזִיִּדִיגַרַעַר חוֹנֵן עַרְרַחְטַחַעַה.

ח'פ'ח'ק, וּוְטַרַעַע חֵב פֵּעוּט, קִרִּיעַג, הוֹנְגַעַרוֹחְטַחַע, גַּעֲפַחְגַּעַטְמַחְטַחַע חוֹנֵן עַרְרַעַרְבַעַן עַחֵן דִּינְטֵן בּוֹדַעַקִּירַעַרַעַר.

ח'פ'ח'ק, עַכְטַעַרַעַע יַעֲדַע פּוֹחְגַע עַחֵן דַּעַר דִּיר חִיִּיגַעַכְטֵן נַחֲלִיחֵן.

ח'פ'ח'ק, וַעֲדַע עַחֵן קַחְטַחַעַעַע גַּעַנְעוּבְּגַעַע דַּעַן קַרְחַקְטֵן דִּינְעֵנוּ עַחֵן קַעַע.

ח'פ'ח'ק, עִיִּהַרַע חוֹנֵן דִּיר דוּרְךַ עַחֵן קַחְטַחַעַעַע בּוֹסַע וּוְיַעֲדַעַר לְזוּרִיקַע.

ח'פ'ח'ק, עַרְרִיב חוֹנֵן עַרְרִיחַע חֲזוּעַ חוֹנֵנֵרַעַר וּיַעֲדַעַן.

ח'פ'ח'ק, טִיגַעַע חוֹנֵן בַּעֲזִיטְיֵגַע חוֹנֵנֵרַעַר חִיסַעַחְטַחְטַעַן עַחֵךְ דִּינְטֵן חוֹיגַעַן.

ח'פ'ח'ק, לַעַרְכִּיסַעַע דַּעַן חִיבַעַר חוֹנֵן עַרְרַחְקֵגַטַע סוֹחֲוֵעַ חַרְטַחִיִּין.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲזִיק בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזָכוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים מְאֹבִים:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹרֹת:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁוֶעָה:
 אָמֵן כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה (כ"א סְחִילָה וּסְלִיחָה):
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצְּמַח לָנוּ יִשְׁוֶעָה בְּקְרוֹב:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמּוֹךְ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלִּפְנֵיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

ח'פ'ח'ק' וְחָס דִּיכַע גְּרַחֲסַע בְּמַרְוַה עֲלֵי גִיקֵיט מְוֹנַע חוֹרְקוֹנְדֵּן פֶּעֲרֵיכְטֵעֵן
 דִּיח חוֹנֵי מְסֻלְרִיגֵעֵן
 ח'פ'ח'ק' וְחָס עַן דִּיר חִיבְגֵעֲדֵעֵנְךָ וַיִּין דְּחָס זוּר נור סְטוּיב וַיִּנְר.
 ח'פ'ח'ק' דֵּעֵנְךָ חוֹזֵעֵר לֹזֵט גוֹטֵעֵן.
 ח'פ'ח'ק' טְרִיב' חוֹנֵי חִיין חִין דְּחָן בּוֹךְ דֵּעֵר גִּזִּיקֵקֵיכֵעֵן וְעֵבֵעֵנֵן.
 ח'פ'ח'ק' טְרִיב' חוֹנֵי חִין דְּחָן בּוֹךְ דֵּעֵר חוֹזֵעֵר חִיין.
 ח'פ'ח'ק' טְרִיב' חוֹנֵי חִין חִין דְּחָן בּוֹךְ דֵּעֵר נְחָהֲרוּג חוֹנֵד פֶּעֲרַפְלֵעֵנְוֵנֵן.
 ח'פ'ח'ק' טְרִיב' חוֹנֵי חִין חִין דְּחָן בּוֹךְ דֵּעֵר עֲרֻחְמוֹנֵג חוֹנֵד דֵּעֵר הִיִּלֵּן.
 ח'פ'ח'ק' טְרִיב' חוֹנֵי חִין חִין דְּחָן בּוֹךְ דֵּעֵר פֶּעֲרֻזִיָּהוּג חוֹנֵד פֶּעֲרַגְעֵסוֹבֵן.
 ח'פ'ח'ק' וְחָס חוֹנֵי בְּחֻרִיגֵע הִלְעֵע עֲרַבְזִיָּהֵעֵן.
 ח'פ'ח'ק' עֲרַהֲעֵבֵע דְּחָן הֲחֵרן דִּיכַעֵן פֶּחֻקוּ יִשְׂרָאֵל.
 ח'פ'ח'ק' עֲרַהֲעֵבֵע דְּחָן הֲחֵרן דִּיכַעֵן גֵּעִמְאֹכְטֵעֵן.
 ח'פ'ח'ק' עֲרַהֲחֵרַע חוֹזֵעֵר טְטִיִּוֵאֵעֵ, טְחִנֵּע חוֹנֵד עֲרַבְחֵרַע דִּיךְ חוֹזֵעֵר.
 ח'פ'ח'ק' כִּיץ חִיט עֲרַבְחֵרַעֵן חוֹנֵד וּחְהִיגֵעֶפְחֻלֵּעֵן חוֹזֵעֵר גֵּעֵבֵעֵע מֵן.
 ח'פ'ח'ק' מְ וְחָס חוֹנֵי כִּכֵּט חוֹזֵעֵר חֲחֵרַע פֶּחֻן דִּיר גֵּעֵהֵע!
 ח'פ'ח'ק' וַיִּלְעֵהֲרַע חוֹנֵ, דֵּעֵר וּחְרִטִירַעֵר דִּיכַעֵן הִיִּלְעֵעֵן נְחָשֵׁעֵן וַיִּלְעֵעֵן.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ:
 אִם עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכַמִּים עַל קְדוּשׁ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׂפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם-לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אִם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ:
 אִם חֲנָנוּ וְעָנָנוּ כִּי אֵין כֵּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 וְעַתָּה יִגְדֵלְנָא כַּח אֲרָזִי כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאַמֵּד:
 זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלִים הָמָּה:
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַנְלָא וּבְזִמָּן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן יִהְיֶה שְׁמֵךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִרְתַּעֲלָה
 וְיִתְהַלָּל שְׁמֵךָ דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי מִן
 כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרִין
 בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' קבל ברכמים וברצון את תפלתנו:

ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון, דער פיר דייכע חיינהייט חוהגעקוממענע ויזלען.
 ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון יענער החובטון, דיח דער פחוטער פחון פייער
 חזר וחסער ענטגעבענחילטען לזר הייליגונג דייכעו נחמענו.
 ח"פ"ח"ק, רחלע פטר חזונערן חויגטן דחו פערקומענע בוזט דייכער דיענער.
 ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון דייכעטהחובטון, ווען ניכט חוכערטהחובטון.
 ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון דייכעטוועגטן חזר עררעטטע חזון.
 ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון דייכער גרענלעכונגען כמראהערליגקייט החובטון.
 ח"פ"ח"ק, ויזלפהרע חזון, דייכע גרמטע, חכטיגען חזר פורטכערען
 נחמענו החובטון, נחך וועלכעט וויר גענחנט ווערדען.
 חזונער פחטער חזר קחכיג, בעגיכטיגע חזר חכטווערטע חזון, דען וויר
 החבטן קיין פערדיענעט; ערליגע חזון חילדע חזר גיטע, חזר חילן חזון!

הַתְּקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוֹהוֹן דִּי
 בְּשִׂמְיָא וְאִמְרוּ אֱמֹן: ק' יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמֹן: ק' עוֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹצְיֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמֹן:
 עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
 שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֹא שֵׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגַדְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם. וְאַנְחֵנוּ כְּרַעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 (כ"ט וכסא כבוד) בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וּשְׂכִינֵת עוֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ט אַחֲרֵי). אֲמַת מִלְּפָנֵי אִפְסֵם זוֹלָרַנָּה
 כְּפַתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לְבָבְךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
 עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרַת עֲוֹךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִכְרַתוּן. לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וּכְלִבְנֵי בְּשׂוֹר יְקָרָא וּבְשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
 אֱלִיךָ כָּל-רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִכְרִו וְיִדְעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תִבְלַת כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל-בְּרֵךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
 וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתְּנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת-עַל
 נַלְכוּתְךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כְּפַתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ
 יְהוָה יי מֶלֶךְ לְעַלְמֵי וָעֶד: וְנֵאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: ק'

וְגַרְלוּ וְכו' אֲדוֹן עוֹלָם וְכו', וְשֶׁ לָנוּ נִבְרָא כָּל הַלֵּיל, וְאִמְרֵי שֶׁ הוּא הַלֵּיל וְאִמְרֵי שִׁירֵת
 וְאִשְׁמֹת שְׁתַּקְנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַמְדַעִים לֹאֵם וְלִתְהַלֵּךְ כְּמוֹ כַּתֵּר מַלְכוּת וְהַחֲמִיס לֹא.

שיר היחוד ליום ראשון

א שוֹרֵה וְאֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעֹדֵי • הָאֱלֹהִים הִרְעִה אוֹתִי מֵעוֹדֵי:
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֲזִיקָה בְיָדֵי • חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדֵי:
 בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ • כִּי עַל עַבְדְּךָ הִפְלִיא חֲסִדוֹ:
 אֱלֹהֵי מְרוֹם בְּמַה אֶקְדֶּם • וּבְמַה אֶכְפֵּה לֵאלֹהֵי קָדְשׁ:
 אֱלֹהֵי הַרִים לְמַעְרָבָה • וְכֹל עֲצֵי לְבָנוֹן כַּכֵּל עֲרוּבָה:
 וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיִּוֹת קְרוּצִים • נִתְחַיֵּם עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
 וְאִם וְיוֹת מִזֶּבַח מְבוֹסִים • רַם כְּמִים לִים טְכֻסִים:
 וְכַהוֹל סֶלֶת דֶּשֶׁן וְשֶׁמֶן • כְּלוּל בְּרַבְבוֹת נַחְלֵי שֶׁמֶן:
 וְלֹאֲמִדָּה לְכוּנָה וּמְסִים • וְלִקְמוּרֹת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׂמִים:
 (וְאֵלֶּה נְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת • יְהִי מֵאִירוֹת כְּשֵׁנֵי הַמְּאֹרוֹת):
 (וּבְהִרְדֵּי אֵל לַחֵם הַקֵּיִם • עַל שְׁלֵמֹת עֲרוּכִים בְּפִיִּם):
 וַיִּזֶן כַּמְטֵר הַשָּׁמַיִם • וְשִׁבְרָה לְנֶסֶךְ כַּעֲיֹנוֹת מַיִם:
 וְאֵלֶּה כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֵיִם • לוֹיִם מִשְׁוֹרִים כְּכַף דַּעֲיִם:
 וְכֹל עֲצֵי עֵדֶן וְכֹל עֲצֵי יַעֲרִים • כְּמִזְרוֹת וְנִכְלִים לְשָׂרִים:
 וְכֹל בְּנֵי אֱלֹהִים כְּהוֹל תְּרוּעָתָם • וְהַבּוֹכִים מִמְּסֻלוֹתָם:
 וְכֹל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כֻלָּה • אֵינֶן דֵּי בַעַר וְאֵינֶן דֵּי עוֹלָה:
 הֵן בְּכֵל אֱלֹהֵי אֵינֶן דֵּי לַעֲבוֹד • אֵינֶן דֵּי לְקַדֵּם אֵל הַקְּבוֹה:
 כִּי נִכְבְּדָתָּ מֵאֵד מִלְּבָנִי • וּבְמַה נִּכְפֵּה לֵאלֹהֵינִי:
 אֲנִיִּם לֹא יוֹכְלוּ בְּבִדְךָ • כֹּל הִי אִם כִּי אֵינִי עֲבָדְךָ:
 וְאֵינִי נִבְוֶה וְחָדַל אִישִׁים • נִמְאֵם כַּעֲבֹדִי וְשִׁפְלֵי אֲנָשִׁים:
 וְאֵינִי לַעֲבָדְךָ כֹּל לַכְּבֹד • לְהַשִּׁיב לָךְ נִמְוֵל עַל חֲסִדְךָ:
 כִּי הִרְבִּיתָ מִזְכוֹת אֵלֵי • כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסִדְךָ עֲלַי:
 וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ הִיבַתִּי • כִּי עֲשִׂיתָ מִזְכוֹת אֵתִי:
 וְלֹא הִיבַת לִי גְמוּלָה • כֹּל מִזְכוֹתֶיךָ לִי גְמוּלָה:
 עַל הַמִּזְכוֹת לֹא עֲבָדְתִּיךָ • אַחַת לְרַבָּא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
 אִם אִמְרַתִּי אֶסְפְּרָה נָא כְּמוֹ • לֹא יִדְעַתִּי סְפוֹדוֹת לְמוֹ:
 וְמָה אֲשִׁיב לָךְ וְהִבַּל שְׁלֵךְ • לָךְ שְׂמִיִם אִם אֶרְצֵן לָךְ:
 יָמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ • וְכֹלֶם יִשְׁבְּעוּן מִיָּדְךָ:
 וְאֶתְנוּ עִמָּךְ וְעִינֵךְ • וְהַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:

שיר הודות ליום ראשון

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • ולשרפת אש בית מקד' שבו •
 ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה • כי לא באנו אל המנוחה •
 ומים אין להעביר ממאה • ואנחנו על אדמה טמאה •
 טש אכני על אדני • ואני קאתי בדרוד •
 כי כתיב לא על זבחה • ועולתיה איכותה •
 על דמה זבח ועולותיכם • לא צויתני את אבותיכם •
 מה שאלתי ומה דרשתי • מקנה כי אם ליראה אותי •
 לעבדה בשמחה וכלב טוב • הנה שמוע טובת טוב •
 ולב נשבר מונחה מדודה • זכתי אלהים רוח נשברתי •
 זכח ומנחה לא חפצת • השאת ושלה לא שאלתי •
 מוזבח אכנה בשברון לבי • ואשברה אף רוחי בקרב •
 רוח לב אשפיל ואת רוח עיני • ואחרע לכבי למען אדני •
 שבהי רוחי הם זבחה • ועלך לרצון על מובהק •
 ואשמיע בקול הדורות • ואספקה כל נפלאותיה •
 אשר ידעה נפשי אחבירה • אמלל גבורות וארפרה •
 ומה אשרו ולא ידעתי מה • היכול איכל דבר מאומה •
 כי אין חקר לגדלתו • וגם אין מספר לתכונתו •
 חכם לכך הוא מי כמוהו • שניא כח לא כצאוהו •
 ערשה גדולות ורב נוראות • גדול אתה ועושה נפלאות •
 עד אין מספר ועד אין חקר • ולא גודע כי לא יחקר •
 איזו עין אשר תעודה • ואיזה פה אשר יודעה •
 מי לא דאף ולב לא יבעה • ואיזה שבת אשר יציעה •
 גם משרתיה לא דאיה • וכל חכמוי לב לא מצאיה •
 אתה לברה מביה שבתך • ואין יודעה יבעה כחה •
 ואין יודע בלעדיה • שבתות ראיות לכבודך •
 על פני הבורה פראי לך • כפי קדשה כבודך ויגדלה •
 ומפי הכל בכל אילותם • כפי מדע אשר אתה חכמתם •
 ידו פראך השמים • ואחרוך קולות טים •
 ויריעו לך כל הארץ • יודעה כל מלכי ארץ •

שיר ה'הודו ליום שני

אף יתוף כל העמים : וישבחוך כל האמים :
קל ידע יעקב עבדך : כי עליהם נברח חסדך :
את שם יי ויהללו כלם : אל אלהים אמת ומלך עולם :
בזבחך ב כבוד אמתה חיד ומשחד ה' אחר ושמו אחד : ב

ליום שני

ואני עבדך בן אמתך . אדבר אשלל ובמותיך :
ירכי שבחה קצתם אספרה : מעשיה מה נורא אומרך :

אין אליך ערוך פספת : אנה עצמו מספר :
חקר אלוה לא ימצא : ותכלית שדו לא תקצה :
ולתבנתו תלא אין חקר : ומספר שניו לא נספר :

וגם אין מספר לגודלך : בצבאותיה אות כבודך :
איו עין אשה תעדה : וחי לא ראה פני כבודך :

נכון וחסם הן לא ידע : ואיך אערוך על אשר לא ידע :
ואם יאמר איש עד תכליתו : אערוך אליו ובמתנתו :

אבא ואמצא תכלית שבהו : לא נאמנה את אל רוחו :
יקלע כי לא ידע ערכו . אנתית פיהו ראשית נדבו :

ועמרו לא בן אנכי . ופי לא אתן לחמוא וחכי :
אספרה לאמי קצות דברי אל . ולישראל מה פעל אל :

ככתוב אמרו לאלהים . מה נורא מעשיה אלהים :
ואמרת עם זו צדתי : לי יספרו שמי ותהלתי :

במצרים שמתו עלילותי . למען תספר את אזהותי :
ואני עבדך על כן אספר . פאשר אדרוש מעל ספר :

תהלל נפשי כח מעשיה . וכל קרבי את שם קדשה :
ואברכה בכל עניי . ובכל לפי אודה את אדני :
גם בגדוני רוממותיך . ואת פי אמלא תהלתך :
כי פי יגיד תהלתך . כל היום את תפארתך :

(ואמרה נא עזרו נודאותיך . ואשיחה דברי נפלאותיך :)
דאמי טובה וצדקותיך . מסדה ובנותיך :
ידעתי כי גדול אתה . על כל אלהים מאד גדלת :

כי כל אלהי העמים הם אלהים אלילים אלמים הוח און להם:
 הן לעבודתם גמול אין משיבים. ולמה להם המה משיבים:
 נבעת צרה און תפללו. ולא יענום כי לא יעילו:
 דורשים בכל לב לרוח אין בו. וקדו בו אל עם קדו בו:
 היצד כל הוא אלהינו הוא עשנו ולו לבד אהנו:

עם מרעיתו וצאן ירו. נכרה שמו כי לעולם חסדו:
 בצל לנו מאד נמצאת. כי דורש לא עובת:
 ותמיד בפניו תהלקה. ומהללים לשם תפארתה:
 עד אמה קה וקבוצה. ומשדחה אה עכרה:

אשר כבודה מלא כל הארץ. וכבודה על כל הארץ:
 ואבותינו כבוד אותה. לבדה לעבוד ואין לה אשה:
 גם אנהנו אותה לבדה. נעבוד כבן אב ונקברה:
 וננו על ידדה. יקם ולילה עדה:

כפי כלנו ובלבנו. שאמה לבדה אלהינו:
 אלהינו על ידדה. עדים אנהנו ועכרה:
 אין תחלה אל ראשיתה. ואין מן ותכלה לאחרייתה:
 ראשון ואחרון מבלי ראשית. וטבלי אחרית ואין לב להשית:

אין קצה אל גבורתה. ואין סוף לעומק מדותיה:
 אין לה סוכב ואין לה פאה. על כן אותה מי לא ראה:
 אין צד וצלע וצליעה. ורוחב ואזקה (ל'ועוסק) לא ימצעה:
 (אין פאה לסכיבותיה. ואין חוף טבחיל פינותיה):

אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 ולא ישיב אותה כל מדע. ואין שגל אשר יגון ונדע:
 מונה מאומה ואיכה אתה. ואין קלי מאומה כל בראת:

ליום שלישי

אמנם ידעת כי אמה. אלהי יעקב כל יצרת:
 אתה בורא ולא נבראת. אתה יוצר ולא נוצרת:
 אתה נטית ואת כל תכלה. אמה טוריד שאול ואה מעלה:

שיר היחוד ליום שלישי

ונאמן להחיות מתים אתה . ועל ידי נביאך פן הודעת :
 ולא תסת אל מי ולא טתה . געולם ועד עולם אתה :
 משפיר ומוליד ולא נולדת . פוחזן ורופא ולא חלית :
 בנות ופדוה אין לפניך . תנועה ושנה אין לעיניך :
 הלא מקדם אל מי אתה . מאשר כה לא נשתנית :
 ועד העולם לא תשתנה . מאלהותך לא תתנהג :
 חדש ונושן לא נמצאת . חדשת כל ולא חדשת :
 לא יחלו וקנה וכתרת . עליך גם שכיח ושקדתי :
 ולא חלו כה שמחה ועצב . ודמיון נוצר וכל דבר קצב :
 כי לא יסובב אותך גשם . אף לא תדמה אל כל נשם :
 כל היוצרים גבול סבבתם . אל ראשיתם ולאחריתם :
 כי הפרואים בגבול שפתם . ולימי צפאם גבול התפתם :
 וקה אין גבול ולקמיה . ולשנותיה ולעצמה :
 על פו אינה צדיק לכל . ליה ולספקה צדיקים הכל :
 הכל צדיקים לצדקותיה . ואינה צדיק לבדיותיה :
 כי טרם כל יציר היות . לבדה טאימה לא נצרכת :
 ראשית ואחרית בידה ערוכים . אתה כם והם פרוחה שרוכים :
 כל אשר הנה בראשונה . ואשר יהיה באחרונה :
 כל היוצרים וכל מעשיהם . וכל דבריהם ומחשבותיהם :
 בראש ועד סוף תדע כלם . ולא תשבח כי אתה אצלם :
 אתה בראתם ולבנה ערכם . לבדה תדע מקומם ודרכם :
 הו אין דבר טקה בעלם . כי לפניך נכונים כלם :
 אין חשה ואין מנום וסתר . לנוס שמה ולחסתר :
 את אשר תבקש אתה מוצא . בלי נמות אליהם בשתדעה :
 כי את הכל כאחת תראה . לבדה תעשה ואינה גלאה :
 כי על מי ועל אדם יתר . על כל הדבר ברנע אתה :
 השמע ברנע כל הקולות . ועק ולחש וכל התפללות :
 אף מבין אל כל מעשיהם . ברנע תחקור כל לבניהם :
 ולא תאריך על מחשבותיה . ולא תתמהמה על עצתה :
 אצל

: אצל עתה - מורה - לרוב ולטעם קריאתה :
 וכלם באמת בתום ובישע . מבלי עורף ומבלי חוסר :
 : ומטה דבר לא יאבד . ודבר טיף לא יכבד :
 כל אשר תהפוך היכל לעשות . ואין מי מוזהב בזה מעשית :
 וכולת זו בפעול קשיחה . וכרצות זו לא אהבה :
 אין דבר סתר ממך נכחה . עתידות ועוברות לה הם יתה :
 אשר מעולם ועד העולם . הם כלם בך ואתה בכלם :
 הדעות הנוד וסוד דרכיה . אל עבדיה ומלאכיה :
 ואינה צריה להשטיעה . דבר סוד וסתר להודיעה :
 כי ממך כל סוד וגלה . בטתם על לב כל יציר יעלה :
 בלב כל נבוא לא תמצא . מפני עתק לא יצא :
 באין לו קצה ולא תצה . לב לא יתור ואין פה פריחה :
 באין לו רוחות ואין בו רוחות . אין לו שיהות בו מוכחות :
 למרחוק מי ישא רעו . ללא תחלה ולא סוף להגיעו :
 אגודים אהודים תוד וסוד ראש . פה ולב אכלום סודו וסודו :
 גובה ועמק נעוצים כסוכב . חכם לב ונכון לא ילבב :
 : סוכב (כאסובל) הכל וטלא את כל . ובהות תכל אתה בכל :
 אין ערף ואין תחיה . אין חוץ לה ואין ביניה :
 אין מראה וגב לאתרה . ואין גיה לעוצם נחיה :
 ואין פתח ממך נבדל . ואין מקום דק ממך נחדל :
 : ואיך נאצל טבל ונבדל . ואין מקום דק ממך ונחדל :
 מקרה ושטני אין קה נמצא . ולא זמן וערער ולא כל שמצא :
 כל זמן וכל עת אתה מבינים . אתה עורכם ואתה משנים :
 כל מדע לא ישגי אותה . אין שכל אשר ימצא אותה :
 כמדתה הנבונה . כמדלתה תבונה :
 חכם אתה מאלה . חי מעצמך ואין כעליה :
 וזלת הנבונה אין הנבונה . בלתי כעליה אין מוזהב :
 חלקה בלב חכמים שכל . וריתה המלאם ודעתם השכל :
 נבא עדי - כחה אין נבונה . ומבלערי ענה אין ענה :

אין

אין נכבד כי אם כפדתו • ואין גדול כי אם גדלתו •
 כל זקנה וכל טוב נקרה • לאשר תחפוץ עשות חסדך •
 אין חקר לגדלתך • ואין מספר לתבונתך •
 אין עוד זולת הנותן • חי וכל תוכל ואין בלתך •
 ולפני הכל כל היית • ובחיות הכל כל מלאת •
 לא לתעור ולא חסדך • צדקת אף לא מעטת •
 בעשותך כל לא נבדלת • מחסדך מלאכתך לא נחלת •
 בעשותך את השמים • ואת הארץ ואת השמים •
 לא קבוצה ולא רחוקה • כי כל קירות לא תחלקה •
 גם כים לא נשטפה • ורחם כפיר לא יתקף •
 אף כל טנפת לא תטנפה • אשר אוכלת אש לא תשרפה •
 לתבונתך אין חכרון • ולחוקך אין יתרון •
 כמו היית לעולם היתה • חוסר ועודך בך לא יתיה •
 וטוב מעדך כי היית • ונהה ותתה וכל אתה •
 הנה לעולם וכן נודעת • נעידך וכן בך העידות •
 שאמה הוא ונהה בכל • שלך הכל וטמך הכל •
 שמות יקרה יענו ויעידו • בתוקף יקרה בך יסתידו •

ליום הביעי

ארזים אלהי אבי ואלי • אנה אלהי צורי ונאלי •
 איהר אלהי השמים • והארץ בכל יום פעמים •
 אל מי אחר הוא כדאנו • אכיר ושראל אב לבנו •
 אדוכנו ארון כל הארץ • כח אדיר שמה בכל הארץ •
 אין כאל אש אוכלת ומא • לעולם יי אמת אל אמונה •
 אורי וישעי מעוז היי • עליו הלויים כל מאורי •
 אלהים אמת היא אלהים חיים • לא יכילו ועמו גוים ואיים •
 אדיר ואמין כח ודב אונים • אלהי האלהים ואדמי האהונים •
 אלה עושי אש ובוועלי • אלהי נערי שומרי ועלי •
 בורא כל וישראל גואל • ברוך אלהים אלהי ישראל •

בוצא רוח הרעים יוצר . טקף מןפה לא יצר :
 באה משיב גמול על גאים . על הרמים ועל הנשאים :
 נכוד בקיטו לערוץ פגכה . מתדר באונו מי לא ירא :
 גבוה כל אשר תדתיו נושא . ונקל כח גדולות עושה :
 גדול הוא ושטו פגכה . אנה שאג מי לא ירא :
 דודי דגול הוא מרכבה . אל גערין בסוד קדושים רבה :
 הן יתוב פעתיק ימין . וצבאו על צבאל ועל ימין :
 תדרו והודו על בני עבדיו . תדרו תדר הוא לקל חסדיו :
 הוא אל אלהי הרוחות לקל ביה שומע תפלה ככל :
 נראי ותיק יודע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
 (ואשר הרב באמתנו . לתלחם מלחמתנו) :
 זוכר לעולם כדית ראשונים . כיום אתמול לו אלה שקיים :
 עת אלהינו ולינו קונו . ונקת יה הוא מושיענו :
 חקק ועקב יוצר הכל . חמון יי וחסיד ככל :
 מי תעולם יי תלקי . תכס ככום יי חמון :
 שוב ומטיב המלמד דעה . שחור עינים מראות ברעה :
 אשר יי ואלר דברו . ודודי יהדות משפנות דבורו :
 יועין וגור מי יפדקה . ויהתוף ויפעל מי ושיקכה :
 (יפה דודי יפיו וטובו . יראו ויהיו ציון כטובו) :
 כגבור יצא כאיש מלחמות . ועיד קנאה לעשות נקמות :
 (קנשה על כפי ישרים . יצא גבדיו וישד תהקים) :
 (כדוב שכול וקנמר שחל . כרקב וכעש ורוחו כנחל) :
 (כדוב שכול וקנמר שוקד . דברו לעשות כנחל שוקד) :
 כביר כח לב כמו שחל . קלביא וכארי ורוחו כנחל :
 (כארו כחור כנדלתו . ככרוש ועין ענותתו) :
 (כתפוח בריוח עוז אהבתו . על ישראל גאותו) :
 (כתפוח כעצי הער . כן דודי עם וישיבי שער) :
 (כביר כח למרגיו אל . נוקם וכטל הוא לוישראל) :
 (כזפי קנת חלמי ונורלי . אזי לדדי נחלה דודי לי) :
 כבוד

ה שיר היחוד ליום רביעי

(כבודי יי לא אמרנו. האמרנוהו והאמרנו:)
 (כארנה ישא: ובכפיר יתם. אל יתה כגר וכאיש נדהם)
 (כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל ויהיה למאכל)
 (כגבור אין אגל וכארתם. גם וכורח מר צורח)
 (כארניה משחית וככפיר לעזביו. כדקב גם כעש לאויביו)
 (כפיר כח כשמיד ושית. ולא ישאיו כנקה שית)
 (כשמיד ושית צדים ומנן. כצפרים עפות לעירו גנן)
 (כגשמי נדכה לנו וכא. כמלקוש וכטל לדבקים בו)
 (כנשר ירהף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו)
 (כצפרים על עירו גנן. וכצל כנפיו רגמת גנן)
 (לכדו יי) הוא ונפלאות גדולות. עושה אל נורא עלילות:
 לצבי ועופר הזמה הודי. פי יקדמני אלחי חסדי:
 לפני עמו יישר ההרים. וינשאם על כנפי נשרים:
 לעולם חלקי הוא וצור לכבי. בלה שארי לך ולבבי:
 (לכדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה ורב נראות):
 מקום אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך:
 מזראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מהוללי וצורני:
 מהום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עוז שם יי מנוסי:
 מלה יעקב משגב לנו. הוא מחזקנו ומחשיענו:
 מהול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
 מושל עולם מלכותה. ככל דור ודור ממשלתה:
 מי יתנה פאח לי לצדה. הושע יי כי ידה לא קצחה:
 מקור חיים מקנה ישראל. לא אעזוב כי מעוזי אל:
 מינו ישעי וחרב נאח. לשמך ולזכרה גבי נאח:
 מינו הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עז לו בו:
 גבר ונעים נאור ונרא. נאדר ונאור שמו כבודו:
 נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל הזכי לו:
 נצח ישורן האל הנאמן. כאלהיו והודה לא אלמן:
 נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים.

נקדש תערוך אלתי קדושי . זכון וישיב יי נפוי :
 נזקם ונוטר ובעל חיימה . לצדיו לאויביו איש מלקחמה :
 גרי יי כהלו גרו . עבי ראשי וגר לנזרי דרוז :
 סומך וסועד יי סדעי . סובל וסולח ונושא פשעי :
 סתרי יי סלעי וסתרי . סולח וסובל סעדי וסברי :
 סלענו (יי) ומצודתנו . עזרתנו ומפלטנו :
 עזו וזכור עזי ועזרתי . עליון עזו לי אל יהו ערי :
 עיר וקדיש שת סביביו סתרי . אבן אתה אל מסתתרי :
 עד ממחר לשלם גמול לאויביו . שומר ברית נחמד לאויביו :
 פדה את אכרחהם ידיו . הוא יפדה ישראל עבדו :
 פחד וצחק ימו פחדו . על צרו בני יעקב עבדו :
 פועל וחוקר ודורש ובדק . כל לבבות לו אתן צדק :
 צרות המור אשכול חסופר . נזמן לעמו צרו חסופר :
 צח וארום דוד בצבאיו אות . על כן נקרא יי צבאות :
 צדיק יי הצור קמים . אקטח עזי עד בצור עולמים :
 צבא השמים משתחווים לו . שרפים עומדים ממעל לו :
 קדוש הוא בכל מיני קדשות . פתח שלש קדוש מי שקשות :
 קים לעלמין אלהא היא . מרא דארעא ומרא דשמא :
 קוני מרחם נקמא לשונאיו . קנו וישעי וקרוכ לקוראיו :
 קחוק מכל ואת כל רואה . כי רם יי ושפל וראה :
 רועי יי לא אחסר כל . ורב כח ורב חסד לכל :
 רחום יי רופא ומחפש . לשכובי לב ועון כובש :
 רעי פלו הוא מתמדים . מיפסיו אמת מתוקים ותמרים :
 ראשון ואחרון מעולם ועד . עולם אתה אל שוכן עד :
 שליש מלך שמיא בכל דר ודר . ליה אגא משבח מרומים ומתדר :
 שמש ומגן יי אלהים . שופט צדק ומשפיל גבוהים :
 שגיא כח לא מצאנהו . ישגיב בכחו ומי בטוהו :
 שלמה שמו כי שלו שלום . כי ירבר אל חסדיו שלום :
 שם יי אהיה אשר אהיה . תועבות ראם לו בכפיר ובאריה :

שיר היחוד ליום רביעי

שְׂרֵי מְאֹדֵי מְלִכֵי וְאֵלֵי . תְּלִלְוִיָּה שִׁמּוֹ נִפְשֵׁי הַלְלִי :
 תִּתְקַם עִם יוֹשְׁבֵי נַשְׁעִים . הַשְׂרִיָּים יִשְׁלַח הַרוּעִים (נֹאֲרָעִים) :
 תִּתְחַסֵּד תִּתְקַדֵּר עִמָּם . וְעַם עֲקוּשִׁים תִּתְפַּל לְהַמָּם :
 תִּמְסִים בְּרַקֵּךְ תִּתְקוֹף סָפֵל . תִּשְׁפַּל לְבָרְךָ לְעִשׂוֹת אֵת כָּל :
 תִּזְחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוִיתִי . תִּאֲזוּת נִפְשֵׁי וְתִשְׁוֹקֵתִי :
 תִּהְלֵלְתִי וְתִפְאֲרֵתִי וְעֵי . מִטְעֵי אֲמִי גִזְחִי וְגִזְחֵי :
 תִּמְסִים בְּעֵים אֵל בְּעוֹת אֶחָד . כָּל הַלְּבָבוֹת דִּוְרֵשׁ יַחַד :

ליום חמישי

כִּי כְמוֹהַ בְּעָה מִזְכָּה . נִיב שְׁפָתַיִם אֶתָּה בּוֹרָא :
 מִהַשְׁבוֹתֶיךָ עִמָּקֵי וְרִמּוֹ . וְיִשְׁנוֹתֶיךָ לֹא וְתִמְרוֹ :
 לֹא לְשִׁיחַ הַבְּרִיָּה . וְלֹא הַבְּרִיָּה תִבְנוּתָהּ :
 לֹא קִבְרָתָהּ מִדְּבוּתָהּ . וְלֹא יִרְשֶׁתָּהּ מִמְשַׁלְתָּהּ :
 לְעוֹלָם וָעוֹלָם לֹד לְבָרְךָ . וְלֹא לְאַחֲרָיִם כְּבוֹד הַיּוֹדֵה :
 וְלֹא תִתֵּן לְאַחֲרָיִם אַחֲרָיִם . תִּתְחַלְתֶּהּ לְפָסִילִים וְזָרִים :
 וְכְבוֹד וְגַם כָּל יִקְרַ מֵאַתָּה . וְכְבוֹדָהּ לֹא לְזָרִים אֶתָּה :
 אֶתָּה תִּעֲזֵד בְּיַחְדָּהּ . וְתִזְכְּרֶתָּהּ וְעִבְדֶּתָּהּ :
 אֶלְהִינֵנוּ עַל יַחְדָּהּ . אֶתָּה עַד אֲמַת וְאַיִתָּנוּ עִבְדֶּתָּהּ :
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל תִּקְדוּיָמָה . וּבְמַלְאכְתָּהּ אֵין זֶר עִשְׂתָּהּ :
 לֹא נִוְעַצְתָּהּ וְלֹא לְפָדֶתָּהּ . כִּתְשֶׁשׁתָּהּ בְּרִיאֹתָהּ כִּי נִבְנוֹתָהּ :
 מִבְּנֵי עִמָּקֵי מִהַשְׁבוֹתֶיךָ . וּמִלְבָּבָהּ כָּל פְּעוֹלוֹתֶיךָ :
 קִצּוֹת הַרְבִּיָּה הִלֵּל הַפְּרָטֵי . וּמִמְעֵשֶׁיךָ חֵן וְדַעַנֵּי .
 שְׂאֵתָהּ אֵל כָּל יִצְרָתָהּ . לְבָרְךָ מֵאַיִמָּה לֹא נִטְרַעַתָּהּ :
 לְעִשׂוֹת מֵלֹאכְתָּהּ לֹא לְחַצְתָּהּ . וְגַם לְעוֹר לֹא נִצְרַכְתָּהּ :
 כִּי הִיָּיתָ לְפָנֵי הַכָּל . וְאֵין בְּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתָּהּ כָּל :
 כִּי מֵאַחֲבָרָהּ עִבְדֶּתָּהּ . כָּל בְּרִיאַתָּהּ לְכְבוֹדָהּ :
 וְלֹא מִדַּע אֵל וּזְלָתָהּ . וְאֵין כְּמוֹהַ וְאֵין בְּרִתָּהּ :
 וְלֹא נִשְׁטַע מִן אֵין וְהִלְאָהּ . וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִדָּתָהּ :
 וְגַם אֶתְרָהּ לֹא יִהְיָה אֵל . רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :

שיר ה'יהוד ליום חמישי

ברוך אתה ייחיד וטוהר . יי אהר וישמו אהר :
 אשר מי יעשה כמלאכתה . כמעשיך וככבודותיה :
 אין יציר וולת וצדקה . ואין כריאה כי אם כריאתך (לא מלאכתך) :
 כל אשר תחפז תעשה ככל . כי אתה נעלית על כל :
 אין למוך ואין בלתה . כי אין אלהים וולתה :
 אתה האל עושה פלא . ודבר ממוך לא יפלא :
 כי ממוך נרא תהלות . אלהים לפחד עושה גדולות :
 אין אותות כמו אותותיה . אף אין מופת כמו מופתיה :
 אין תכונה כתבנותה . אין גדלה כגדלותה :
 כי מאד עמוקה מושבותיה . וגבהו דרכי ארחותיה :
 אין נאמה כמו נאותה . אף אין ענה כענותה :
 אין קדושה כקדושתה . אין קרבות כמו קרבותיה :
 אין צדקה כמו צדקותה . אין משענה כמשענתה :
 אין זרוע כזרועותיה . אין קול כרעם גבורותיה :
 אין רחמים כרחמנותיה . אין תענית כתינותה :
 אין אלהות כאלהותה . ואין מפלא כשם הפארתה :
 כי שמוותיה אלים מרועים . גבורה לחוצים להפלא נחוצים :
 ואשף ותרשום לא ילחצוה . וכל שם ולחט לא ינצחנה :
 לא ינצחנה כל הנקמים . כל הקושים והתקמים :
 אתה מושב לאחור הנכמים . לא יוכלו לה ערומים וקוסמים :
 להשיב לאחור מנמותיה . להפך עצת סוד גותה :
 מרצונה לא יעבירנה . לא ימחרנה ולא יאחרנה :
 עצתה ספר עצת כל יועצים . וענה טחליש לב אמצים :
 אתה מנחה ופחדה משה . ואין עליה פקוד מצחה :
 אתה מנחה ואינה מנחה . לה כל טמנה נפש תקנה :
 וכל הוצרים וכל עוננם . וכל יקר אשר בה אין דמיונם :
 לא טחשבותם מחשבותיה . כי אין בנרא וולתה :
 ואין דמיון נפלא אלהינו . ואין חקר נשגב ארוננו :
 סתור מכל סתור ועמוס . מכל עמוס ומכל פטום :

שיר ה'חוד ליום המישי

דק מכל דק וצפון מכל . צפון ויכול מכל ויכול :
 יצאנו מכל וצפון וצפון . מכל וצפון וצפון לעולם :
 גבוה מכל גבוה ועליון . מכל עליון ומכל הביון :
 חבוי וצפון מכל צפון . לב כל בעת עליו חטון :
 שאין שכל ומדע וחכמה . יכולים להשוות לו כל מאומה :
 לא משיגים לו אף וכמה . לא מוצאים לו דבר דומה :
 מקרה וערער ושנוי ומפל . וחבר ומסמך אור וגם אפל :
 ולא מוצאים לו מראה וצבע . ולא כל טבע אשר שש ושבע :
 לכן נבוכות כל עשתונות . ונבכלות כל החשבונות :
 וכל שדעפים וכל תהורים . נלאים לשום בו שיעורים :
 מלשערהו ומלהגבילהו . מלהארהו ומלפרסמהו :
 בקל שקלנו חפשונו . בנדענו למצוא טה הוא :
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו . אף ממשעשיו הפרגוהו :
 שהוא לבדו יצר אחר . חי וכל יוכל ותקם טיחד :
 כי הוא היה לכל קודם . על בן נקרא אלהי קדם :
 בעשותו בלי כל טאום את כל . ידענו כי הוא כל יכול :
 באשר מעשיו בחכמה כלם . ידענו כי בבינה פעלים :
 בכל יום ויום בחדשו כלם . ידענו כי הוא אלהי עולם :
 באשר היה קודם לכלם . ידענו כי הוא חי וקיים לעולם :
 ואין להרהר אחר יוצרנו . בלבנו ולא בספרנו :
 לממש וגודש לא נשערהו . לטפל ותואר לא נדמהו :
 ולא נחשבהו לעקר ונצב . ולא לטין וכל און ולכל נקצב :
 כל הנראים והנשכלים . והמדעים פועשר כלולים :
 ושבע בטיות וששת נדות . ושלוש נורות ועתות ומדות :
 הן בבורא אין גם אחר . כי הוא בראם כלם יחד :
 כלם יכלו אף יחלופו . הם יאברו ואף יסופו :
 ואתה תעמוד ותבלה כלם . כי חי וקיים אתה לעולם :

* כל הנראי וכו' כל הנה נעלמו הוא ל' ר' סעדי גאון ל' במאמר שני מספרו האמונות ונלאו המפרשים כולם לעמוד על סודו להעניר יריעתם נחמתם כהגיון, לכן אנארהו ידוע

שיר ה'יהוד ליום ששי

אֵת הַלְבָבָה יוֹצֵר כֹּל הוּא . וְלֹא יִדְמָה בְּעֵשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ :
 כֹּל הַאֲרָצוֹת לֹא יִכְלֹקֶה . וְאֵף שָׁמַיִם לֹא יִכְלָבְלוֹקֶה :
 אִי (כֹּא אֵף) יִתְּלוּ מַיִם חַיִּים . כִּפְנֵיךָ אֱלֹהִים חַיִּים :
 הַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם . וְנִטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם :
 נוֹטֵה לְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם . רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :
 עֲשִׂיתָ כֹּל חִפְנֵיךָ לְבָבְךָ . וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר כְּנִגְדֶּךָ :
 סוֹגֵר אִין טִי וְסַעֲדֶךָ . הַכֹּל טִמָּה וּמִנְדָּה :
 כִּכְתָבָה אִין פֶּן עֲתָה וְדַעֲתָה . וְלַעוֹלָם כֹּל כְּבוֹדָה אֵתְךָ :
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעֹת . כִּי כִמְלֹאכֶתְךָ לֹא עֲטֹלֶת :
 כִּי בְדַבְרֶךָ כֹּל יִצְוֶרֶה . וּמַעֲשֵׂה חִפְנֵיךָ כִּמְאֻמְרֶיךָ :
 וְלֹא אֶחְרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ . הַכֹּל עֲשִׂיתוּ יָפָה בְּעֵתוֹ :
 מִבְּלִי מֵאוֹמָה כֹּל הַדְּשֵׁת . וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כֹל (כֹּל) פְּעֻלָּתְךָ :
 וְעַל לֹא יִסוּר הַכֹּל יִסְדֶּת . בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כֹּל תִּלְתִּי :
 זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כֹּל נוֹשְׂאוֹת . מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף יוֹאִיִּם נִלְאֹת :
 בְּעֵינֶיךָ לֹא נִדְּרַת הַחֻקֶּשָׁה . וְצוּנְךָ כֹּל דְּבַר רוּחְךָ עוֹשֶׂה :
 לְפַעֲלֹתֶךָ לֹא דְמוּת . אֵל כֹּל תוֹצֵר לֹא שׁוּיֹת :
 וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכֶתְךָ מִלְאכָה . הַכְּמִתֶּךָ הִיא הַכֹּל עֲרֵכָה :
 לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוֹ וְאַחֲרָי . וְעַל חִפְנֵיךָ לֹא נוֹסְפוֹ וְחִסְרוֹ :
 מִכֹּל חִפְנֵיךָ לֹא שְׂכַחֶת . וְדָבַר אֵת לֹא חִסְרֶת :
 לֹא הַחִסְרֶת וְלֹא הַעֲדִפֶת . וְדָבַר דַּק בָּם לֹא פְעֻלָּתְךָ :
 אֵתָה תִשְׁכַּחֶם וְטִי הַתְּעִיכֶם . וְשָׁמַיִן דָּבַר לֹא נִטְפָא בָּם :
 הַחִלּוֹת בְּחֻקְמָה עֲשִׂיתֶם . כְּתִבּוּנָה וְבִדְעַת כְּלִיְתֶם :
 מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשִׂיתֶם . בְּאֵמֶת וּבְיוֹשֶׁד וְמוֹכ רְאוּיֶם :

כי כל הנמלאים לא ימלטו מהיותם או עולם או מקרה, ומתואר בהגיון להרמב"ם שער ה' ונרות חן לאנן חנוך" ונכירושו למלות זרות למורה כי הסוגים העליוני" לכל הנמלאי הם י' מיני אשר קראו עשר" מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא העולם, והמשעה האחרים הם מקרים המשיגים לעולם והם הבמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב והמחוי הוא הזמן והלז הוא הקצין והפועל והמתפעל; ויאמר בן רש"י כי נמאמר הכמות מלאי שבעה מיני" והם המספר, והנש, והטעם, והקי, והמאמרים, והסוף, והמקיים; ומספר מיני הפועל והמתפעל הם ששה כמספר מיני התועות והנדידות המשיגים לעולם נהשחטונו, שנים מהם נמאמר העולם והם ההווה וההפסד הם שני ימנאי בעולם

שיר היחוד ליום ששי

הקדמת במעשי ידך • רוב רחמיך ורחסדך:
כי רחמיך ורחסדך • הלא טעולם על עבדך:
ועד לא כל חי הוכן לכתובל • לפני אוכל תתן אכל:
ומזון ומכון תעשה כפי כל • צרכי הכל באשר לכל:
שלשת ימים הראשונים • או הכינותם לאחרונים:
או עשית אור בשלמה • אדר מאורות מטול שלמה:
במרים כל יצור מאוד גדלת • ואחר כל מאוד נתגדלת:
או נאין לבוש הזר והדר לובש • עד לא אורג גאות לבש:
אור בשלמה וכמעיל עושה • שמים כיריעה נוטה:
עשית כם לאזרים רכים • וקצוא ושוב בנתת מהלכים:
הגדלת בין מים למים • בכתיתחת רקיע השמים:
מזונות מעונות לשרץ מים • ועוף ועופף על (פני רקיע) השמים:
עשב והציר לבשה אדמה • מאכל לחיה ולכל בהמה:
בהמו שמו זו נטעת • אל האדם אשר עשית:
עזר בנגדו עשית לו • די מחסורו אשר יחסר לו:
כל מעשיך בידו נטה • ותחת הגליו הכל שפת:
להעלות מהם בקר וצאן • על מזבחה ועלו לרצון:
עשית לו כתונת לשרת • לתהרת קורש ולתפארת:
שמת בקרבן חקמת אלהים • כי יצרתו לך בצלם אלהים:
לא נטעת על פני אדמה • צרכי אדם וכלם בהבמה:
מעשיך מאד רבו וגדלו • ושמה יי כלם יהללו:
רבו וגדלו מאד מעשיך • יודוך יי כל מעשיך:
כל פעלת למענה • ולכבודך כל קנינה:

מזר עלמורווא שיפוטו טורח וילבוש טורח אחרת וכשתה מעלם אל עלם אחר, ושני מהם
במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו השינוי מקטנות לגדלות, וההיחוד והוא שינוי
מגדלות לקטנות, ואחד במאמר האיכות והוא השינוי בהכונותו ממראה אל מראה או
מקור אל חוס וכדומה, והוא הנקרא שינוי נסתם, ואחד מהם במאמר האנה והוא
ההעחק ממקום אל מקום; ואמר עוד כי לכל גזירה ר"ל לכל מאמר גזר וחותך יתכנו
ג' מיני ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יתחנר מסוג ובגדל באמרנו האדם הוא חי מדבר,
וביאור בחוק והוא המתחנר מסוג ובגולה או מקרה באמרנו האדם הוא חי צוחק או חי
בוחר וכדומה, וביאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתחנר ממין ומקרה באמרנו
נראונו

שיר היחוד ליום השבת.

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על כן ברכת:
 ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסידיה בכל עת יברכוכה:
 ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים וקלד עולם:
 כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיה וחסדיה:
 וקניצרים החלות. להודיע כי מאד נערית:
 על כל אלהים בעשות בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם:
 בקבועה ים כוף עמך ראו. הוד הנדולה ויראו:
 נהנת עמך לעשות לך. שם תפארת להראות גדלך:
 ודברת עמם בן השמים. ונם העבים זמפו טים:
 ידעת לכהם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 תמה לעמך דגו שמים. וקעפר שאר וכעור טים:
 תגרש גוים רפים עמים. יורשו ארצם ועמל לאמים:
 בעבור ישמרו חקים ותורות. אטרות יי אטרות טהורות:
 ויתענהו בנגרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי ששן:
 בנחם בנו עיר מדשה. ויפארו בית מקדשה:
 ותאמר פה אשב לאורך. ימים צדה בך אברה:
 כי שם יזכהו זכמי צדק. אף כהניד ילכשו צדק:
 ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו:
 בית ישראל ויראו יי. וכברו ויודו שכה יי:
 הטיבות מאד לראשונים. כן תטיב גם לאחרונים:
 יי: תשישו נא עלינו. באשר שישת על אבותינו:
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם כי תטיב:
 יי תבנה עירך טהרה. כי עליה שמה נקרא:
 וקרן דוד הצמיח בה. ותשכון לעולם יי בקרבה:
 זכמי צדק שמה נזכחה. וכימי קדם תערכ טנהה:

נראוין שהוא אדם לבן או סופר מהיר; ושלוש עותח הם המולף וההוה וכעתיד.
 משלוש מדוח הם הם היכועות נסג' רחקים שהם האורך והרוחב והעומק והם לורת
 הקו והשטח והנעם; והנה הענינים הנזכרים הם מקימים כל הנמלאות עם משיגיהם
 ומשיגי משיגיהם וכולם שניוים נשמים ונמקריהם לכן אין גם אחד מהם נגורא ית' כי
 הוא נורא כל עלם וכל מקרה והוא מרומם מכל שינוי והשחנות ואין כח נרעיון לתמוס
 בו כל מאמה.

שיר היחוד ליום השבת

וברכה עמך באור פניך • כי חפצים לעשות רצונך:
 וברצונך תעשה הפענו • הבט גא עמך בלנו:
 בחרתנו היות לך לעם סגולה • על עמך ברכה סלה:
 ותמיד נספר תהלתך • ונהלל לשם תפארתך:
 ומברכתה עמך ובורך • כי את כל אשר תברך מבורך:
 ואני בעודי אהללה בוראי • ואברכה כל ימי צבאי:
 יהי שם יי מבורך לעולם • מן העולם ועד העולם:
 פתוח ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם • ויאמרו כל
 העם אמן ונהלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמייה די אלהא מברך מן
 עלמא ועד עלמא די חקמתא ויבורכתא די ליה היא: ונאמר ויאמרו הלויים
 ישוע ומדמיאל בני חשבנניה שרבניה הודניה שבנניה פתחניה קומי ברכי
 את יי אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם פברך ומרומים על כל
 ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
 כל העם אמן הללניה: ונאמר ויברכה דויד את יי לעיני כל תקהל ויאמר
 דויד • ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

שיר הכבוד

כמותחין ארון הקדש לאנעים ומירות יס לומר ל' כסוקים אלו •
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
 מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה:
 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
 אנעים ומירות וישירים אארוג • כי אליה נפשי תערוג:
 נפשי חמדה בצל ידך • לדעת כל רז סודך:
 מתי דברי בכבודך • הומה לבי אל הודך:
 על בן אדבר בך גבירות ושמך אכבד בישירי ידירות:
 אספרה כבודך ולא ראיתיה • אדמה אכנה ולא ידעתיה:
 ביד נביאיה בסוד עבדיך • דמית הדר כבוד הודך:
 גדלתה וגבורתה • כנו לתוקף פעלתה:

דמו אֹתָךְ וְלֹא כְפִי יִשֶׁה . וַיִּשְׁוֶה לְפִי מַעֲשֵׂיֶךָ :
 הַמְשִׁילוֹךְ בְּרוֹב הַיּוֹנוֹת . הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמֵיוֹנוֹת :
 וַיַּחֲזוּ בְךָ זְקֵנָה וּבְחֵרוֹת . וְשָׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחֵרוֹת :
 זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבְחֵרוֹת בְּיוֹם קָרֵב . כִּאִישׁ מִקְהָמוֹת יָדְיוֹ לֹדֵב :
 חֲבֹשׁ בּוֹבַע יִשְׁוֶעה בְּרֹאשׁוֹ . הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמֵינוּ וְזִרְעֵךָ קִדְשׁוֹ :
 טַלְלֵי אֹרֹזוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא . וּקְצוֹתָיו רְסִיסֵי לִילָה :
 יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חִפְצְךָ בִּי . וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטָרַת צְבִי :
 כַּתֵּם טְהוֹר פְּזֻדְמוֹת רֹאשׁוֹ . וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ :
 לְחֹן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרֶה . אֲמַתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה :
 מִחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֵרוֹת . קְצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת :
 גִּוַה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרְתּוֹ . יַעֲלֶה גַּא עַל רֹאשׁ שְׁמַחְתּוֹ :
 סִגְלָתוֹ תְּהִי כִידוֹ עֲטָרַת . וְצִנּוֹף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרַת :
 עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עֲטָרַת עֲנָדִם . מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבִדְדָם :
 פָּאֵרוֹ עָלָיו וּפְאֵרֵי עָלָיו . וְקִרּוֹב אֵלָיו בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי :
 צַח וְאֲדוּם לְלִבּוֹשׁוֹ אֲדוּם . פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ כְּבוֹאֵם מֵאֲדוּם :
 קָשֶׁר תְּפִלִּין הָרָאָה לְעֵנוֹ . תְּמַנֵּת יֵי לְנֶגֶד עֵינָיו :
 רוֹצֵה בְּעַמּוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר . יוֹשֵׁב תְּחִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר :
 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֲמַת קוֹרָא מְרֹאשׁ . דּוֹר וְדוֹר עִם הַדְּרִשָּׁה דְּרֹשׁ :
 שִׁית הַמּוֹן שִׁירֵי גַא עֲלֶיךָ . וְרִנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיךָ :
 תְּהַלְתִּי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטָרַת . וְתִפְלְתִי תִכּוֹן קְטוֹרֶת :
 תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ . בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ :
 בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מְשִׁבִיר . מְחוֹלֵל וּמִזְלִיד צְדִיק כְּפִיר :
 וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִירֹאשׁ . וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבִשְׁמֵי רֹאשׁ :
 יַעֲרַב גַּא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ . כִּי נִפְשֵׁי תַעְרוֹג אֵלֶיךָ :

כתר מלכות.

לרבי שלמה ׳ גבירול.

בתפלת יסבן גבר. פי בה ילמד יושר וזכות:
ספרתי בה פלאי אל חי. בקצרה אף לא באריכות:
שמתי על ראש מהללי. וקראתי בכתר מלכות:

גפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד: לך יי הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד: לך יי הממלכה לכל
לראש. והעשר והכבוד: לך ברואי מעלה ומטה יעידו
פי המה יאבדו ואתה תעמד: לך הגבורה אשר בסודה
גלאו רעיונינו לעמד. פי עצמת ממנו מאד: לך חביון
העוז הסוד והיסוד: לך השם הנעלם ממותי חכמה.
והכח הסובל העולם על בלימה. והיכולת להוציא לאור
כל תעלומה: לך החסד אשר גבר על ברואיך. והטוב
הצפון ליריאך: לך הסודות אשר לא יכילם שבח ורעיון.
והחיים אשר לא ישלט עליהם כליון. והבסא הנעלה
על כל עליון. והנה הנסתר ברום חביון: לך המציאות
אשר מצל מאורו נהיה כל הוה. אשר אמרנו בצלו נחיה:
לך שגני העולמים אשר נתת ביניהם גבול. הראשון
למעשים והשני לגמול: לך הגמול אשר גנות לצדיקים
ותעלימהו. ותרא אתו פי טוב הוא ותצפנהו:

אתה אחר. ראש כל מנין. ויסוד כל בנין: אתה אחר.
ובסוד אחרותך חכמי לב יתמהו. פי לא ידעו מה הוא:
אתה אחר. ואחרותך לא יגרע ולא יוסף. לא יחסר ולא
יעדיף: אתה אחר. ולא כאחר הקנוי והפנוי. פי לא
ישגיך רבוי ושנוי. לא תואר ולא כנוי: אתה אחר. ולשום
לך חוק וגבול גלאה הגיוני. על פן אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני: אתה אחר. גבהת ונעלית משפול
ומנפול. ואילו האחר שיפול:

אתה

אתה נמצא. ולא ישיגך שמע אוזן ולא ראות עין. ולא
 ישלם בך איך ולמה ואין: אתה נמצא. אבל לעצמך
 ואין לאחר עמך: אתה נמצא. ובטרים היות כל זמן
 היות. ובלי מקום חנית: אתה נמצא. וסודך נעלם
 ומי ישיגנו. עמוק עמוק מי ימצאנו:

אתה חי. ולא מזמן קבוע. ולא מעת ידוע: אתה חי. ולא
 כחי אדם להכל דמה. וסופו עש ורמה: אתה חי.
 והמוניע לסודך ימצא תענוג עולם. ואכל וחי לעולם:
 אתה גדול. ומול גדלתך כל גדלה נכנעת. וכל יתרון
 מגרעת: אתה גדול מכל מה שבה. ונאה מכל מרפכה:
 אתה גדול על כל גדלה. ומרום על כל תהלה:

אתה גבור ואין בכל יצירותיך ובריותיך. אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורותיך: אתה גבור וליך הגבורה הגמורה.
 אשר אין לה שנוי ותמורה: אתה גבור ומרוב נאותך
 תמחול בעת זעם אפיך. ותאריך לחטאים ועפך:
 אתה גבור. ורחמך על כל ברואיך כלם. הפה
 הגבורים אשר מעולם: אתה אור. ועיני כל נפש נפה
 יראוך. ועיני עונים מעיניה יעלימוך: אתה אור נעלם
 בעולם הזה ונגלה בעולם הנראה. בחר יי יראה:
 אתה עליון ועין השכל לך תכסוף ותשתאה. אפם
 קצחו תראה וכלו לא תראה:

אתה אלהי האלהים. וכל הפרואים עדיך. ובכבוד
 זה השם נתתיב כל נברא לעבדך: אתה אלה. וכל
 היוצרים עבדיך ועובדיך. ולא יחסר כבודך. בגלל עובדי
 בלעדיך. כי בונת כלם להגיע עדיך: אבל הם כעורים.
 מגמת פניהם דרך המלך. ותעו מן הדרך: זה טבע
 בבאר שחת. וזה נפל אל פחת: וכלם חשבו כי לחפצם
 נגועו

נגעו. והם לריק יגעו: אך עבדיך הם כפקחים החולכים
 דרך נכותה. לא סרו ימין ושמאל מן הדרך עד בואם
 לחצר בית המלך: אתה אתה סומך היצורים באלהותך.
 וסועד הברואים באהדותך: אתה אלהי. ואין הפרש בין
 אלהותך ואהדותך. וקדמותך ומוציאותך. כי הכל סוד
 אחד. ואם ישתנה שם כל אחד. הכל הולך למקום אחד:
 אתה חכם. והחכמה מקור חיים ומפנה נובעת.
 ובחכמתך נבער כל אדם מדעת: אתה חכם. קדמון
 לכל קדמון. והחכמה היתה אצלה אמון: אתה חכם.
 ולא למדת מבלעדיך. ולא קנית החכמה מזולתך: אתה
 חכם ומחכמתך אצלת הפין מזמן. בפועל ואמן:
 למשוך משך היש מן האין. כהמשך האור היוצא מן
 העין: ושואב ממקור האור מבלי דלי. ופועל הכל בלי
 כלי: וחיב והקק. וטהר ונקק: וקרא אל האין ונבקע.
 ואל היש ונתקע. ואל העולם ונרקע. ותפן שהקים
 בורת. וידו אהל הגלגלים מחפרת. ובכלאות היכולת
 יריעות הבריאות קושרת. וכחה נוגעת על שפת היריעה
 הבריאה החיצונה הקיצונה במחפרת:

מי ימלל גבורותיך. פעשותיך פדור הארץ גחלק
 לשנים. הציו יבשה וחייו מים. ותקפת על המים גלגל
 הרוח. סובב סובב הולך הרוח. ועל סביבותיו ינות.
 ותקפת על הרוח גלגל האש: והיכודות האלה ארבעתם
 להם יסוד אחד. ומוצאם אחד. וממנו יוצאים
 ומתחדשים. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
 מי יתנהג לתיך. בהקיפה על גלגל האש גלגל הרקע
 ובו הירח. ומזיו השמש שואף וזרח. ובתשעה ועשרים

יום יסוב גלגליו. ויעלה דרך גבולו: וסודיה מהם
 פשוטים ומהם עמוקים. וגופו פחות מגוף הארץ בתלק
 מתשעה ושלשים חלקים. והוא מעורר מדי חדש
 בחדשו עלם וקורותיו. וטובותיו ורעותיו. ברצון
 תבוא אותו להודיע לבני האדם גבורותיו:

מי יזכיר תהלתך. בעשותך תורת ראש לחשבון
 מועדים וזמנים. ותקופות ואותות לימים ושנים: בלילת
 ממשלתו. עד בוא עתו. ותהיך יפעתו. ויהפכה מעטה
 קדרותו. כי ממאור השמש אורתו: ובליל ארבעה עשר
 אם יעמוד על קו התלישניהם. ויפריד ביניהם. אז תירח
 לא יהל אורו. וידעך גרו: למען דעת כל עמי הארץ. כי
 הם ברואי מעלה: ואם הם יקרים: עליהם שופט להשפיל
 ולהרים: אך יחיה אחרי גפלו. ויאיר אחרי אפלו.
 ובהדבקו בסוף החודש עם החמה. אם יהיה תלישניהם.
 ועל קו אחד יעמדו שניהם. או יעמד תרח לפני השמש
 כעב שהורה. ויסתיר מעין כל ראייה מאורה. למען ידעו
 כל ראייה כי אין המלכות לצבא השמים ותליהם. אבל
 יש ארון עליהם. מחשיך מאוריהם. כי גבה מעל גבה
 שמר וגבהים עליהם. ובהושבים כי השמש אהיהם. בעת
 הזאת יבושו ממחשבותיהם. ויכתנו דבריהם. וידעו כי יד
 ייעשתה זאת ואין לשמש יכולת. והמחשיך אורה לברו
 הממשלת. והוא השלם איה עבד מעבדיה גמול חסדיה.
 להסתיר אורה. ולכרות מפלצתה. ויסירה מגבירה:

מי יספר צדקותיה. בתקיפה על רקיע הירח
 גלגל

גִּלְגַּל שְׁנֵי בָּאִין יוֹצֵאת וּפְרִץ. וְבוֹ כּוֹכַב וְהוּא הַנִּקְרָא כּוֹכַב
 וּמְדֵתוֹ כְּחֶלֶק מִשְׁנַיִם וְעֵשָׂרִים אֶלֶף מִן הָאָרֶץ. וּמִקֶּרֶף
 הַגִּלְגַּל בְּעֵשְׂרֵה יָמִים בְּמֶרְץ: וְהוּא מְעוֹרֵר בְּעוֹלָם רִיבוֹת
 וּמְדָנִים. וְאִיבוֹת וְרַגְנִים: וְנֹתֵן כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל וְלַצָּבוֹר
 הוֹן. וְלִכְנוּם עֵשֶׂר וּמִזֶּן. בְּמִצְוֹת הַבּוֹרָא אוֹתוֹ לְשַׁחֲתוֹ
 בְּעֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹן: וְהוּא כּוֹכַב הַשֶּׁכֶל וְהַחֲקָמָה. נִתֵּן
 לַפְתָּאִים עֲרָמָה. לְנַעַר דַּעַת וּמְזוּמָה:

מִי יָבִין סוֹדוֹתֶיהָ. בְּהַקִּיפָהּ עַל גִּלְגַּל הַשְּׁנֵי גִלְגַּל
 הַשְּׁלִישִׁי וְבוֹ נוֹגַהּ כְּגִבְרַת בֵּין חֲלִיָּה. וּכְפֻלָּה תַּעֲרָה
 כְּלִיָּה: וּבְעֵשְׂתֵי עֶשֶׂר חֲדָשׁ תִּסּוּב גְּלִילֶיהָ. וְגוֹפָה כְּחֶלֶק
 מִשְׁבַּעַה וּשְׁלֹשִׁים מִן הָאָרֶץ לְיַדְעֵי סֵדָה וּמִשְׁפִּילָה: וְהִיא
 מְחַדָּשֶׁת בְּעוֹלָם בְּרִצּוֹן בּוֹרְאָהּ. הַשְּׁקֵט וְשְׁלוֹה וְרִצְיָה
 וְחֲדוּדָה: וְשִׁירוֹת וְרַגְנִים. וּמִצְהָלוֹת חֲפּוֹת חֲתָנִים: וְהִיא
 מְקַשְׂרֶת פְּרֵי תְּנוּבוֹת וּשְׂאֵר הַצְּמָחִים. מִמְּגִד תְּבוֹאוֹת
 שְׁמֹשׁ. וּמִמְּגִד גְּרֵשׁ יִרְחִים:

מִי יִשְׁפִּיל סוֹדָהּ בְּהַקִּיפָהּ עַל גִּלְגַּל נוֹגַהּ גִּלְגַּל רְבִיעִי וְבוֹ
 הַחֲמָה. וְסוֹבְבַת כָּל הַגִּלְגַּל בְּשָׁנָה תְּמִימָה. וְגוֹפָה גְּדוֹל
 מִגּוֹף הָאָרֶץ מְאֹד וּשְׁבָעִים פְּעַם בְּמוֹפְתֵי שֶׁכֶל וּמְזוּמָה.
 וְהִיא חוֹלֶקֶת לְכָל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְנֹתֶנֶת תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים
 וְהוֹד וּמַלְכוּת וְאִימָה. וּמְחַדָּשֶׁת נַפְלְאוֹת בְּעוֹלָם אִם
 לְשָׁלוֹם וְאִם לְמַלְחָמָה. וְעוֹקֶרֶת מַלְכוּת וְתַהוֹתָם אַחֲרוֹת
 מִקִּימָה וּמְרִימָה. וְלֹה יִכְלֹת לְהַשְׁפִּיל וְלְהַרִים בְּיַד רָמָה.
 וְהַכֵּל בְּרִצּוֹן הַבּוֹרָא אֶתְהָ בְּחֲקָמָה: וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
 תִּשְׁתַּחֲוֶה לְמַלְכָּהּ וּבֵית נְתִיבוֹת גְּצָבָה. וּבִישְׁחַר תָּרִים

(* גְּלִי סִפְק שְׁעוֹת כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכֵל: נַעֲרָה מְלֵשִׁים. רֵאשׁ

ראש ותקוד לערב במערכה. בערב היא באה ובבקר היא שבה:

מי יכיל גדלתך בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים. ועתים מזמנים ולהצמיח בה עין עשה פרי ומענת בימה ומושבות בסיל דשנים ורעננים: וששה חדשים הולכת לפאת צפון לחמם האויר והמים והעצים והאבנים: וכפי קרבתה לצפון יגדלו הימים ויארכו הימנים. עד ימצא מקום אשר יגדל יומו עד היותו ששה חדשים במופתים נאמנים. וששה חדשים הולכת לפאת דרום במעגלים נתונים. עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו ששה חדשים לפי מבחן הבוהנים: וממנה יודעו קצת דרכי בוראה שמין מגבורותיו. ועוזו ונפלאותיו. מגדלת העבדים גדלת האדון גודעת. לכל יודעי דעת: ועל העבד יגלה תקף האדון וכבודו. וכל טוב אדניו בידו: מי יכיל אותה יד. בהקיפה אותה להעניק אור לכבדי מעלה ומטה גם ללבנה. ואם תחתי תעמוד בהקרת לבנה. וכפי אשר ירחק לעמוד נבחה. ויקבל ורחה. עד ימלא אורו בעמדו לפנייה. והאיר אל עבר פניה: וכל אשר יקרב אחר תצי החדש אליה. והוא נוטה מעליה. וירחק מעמוד נגדיה. ויגדל לצדה. ועל כן תחסר אדרתו. עד פלות חדשו ותקופתו. ויבא בגבול שפתו: ובהדבקו עמה. יסתר במסתרים. כפי יום והצי שעה ורגעים ספורים: ואחרי כן יתחדש וישוב לקדמותו. והוא בחרין יוצא מחפתו:

מי ידע פליאותיה בבהקיפה על גלגל חמה גלגל תמושי
 ובו מאדים כמלך בהיכלו. ובשמונה עשר חדש יסוב
 גלגלו. ומדתו בגוף הארץ פעם וחצי ושמינית פעם וזה
 תכלית גדלו: והוא בגבור עריץ מגן גבוריהו מאדם.
 ומעורר מלחמות והרג ואבדן. ומבי חרב ולחמי רשף
 נהפך לחרב לשדם. ושנת בצורת ושרפת אש ורעמים
 ואבני אלהביש ומדקרים ושלופי חרב כנגדם. בירגליהם
 לרע ירוצו וימהרו לשפך דם:

מי יביע נזראותיה בבהקיפה על גלגל מאדים גלגל ששי
 גלגל ומסכה: עצומה ורבה. צדק ילין בה. וגופו גדול
 מגוף הארץ חמשה ושבעים פעם במדת רחבה. וסובב
 הגלגל בשתיים עשרה שנה והוא כוכב רצון והאהבה.
 ומעורר יראת השם ויושר ותשובה. וכל מדה טובה.
 ומרבה כל תבואה ותנובה. ומשפית מלחמות ואיבה
 ומריבה: ודתו לחוק בישרו כל בדם. והוא ישפוט
 תבל בצדק:

מי ישוחח גדלתה בבהקיפה על גלגל צדק גלגל שביעי
 ובו שפתי בתקופתו וגופו גדול מגוף הארץ אחד ותשעים
 פעם במדתו. וסובב הגלגל בשלשים שנה במרוצתו.
 ומעורר מלחמות ובוה ושבי ורעב פי כן דתו. ומחריב
 ארצות ועוקר מלכיות ברצון המפקיד אותו. לעבוד
 עבודתו נכריה עבודתו:

מי יגיע לרוממותה בבהקיפה על גלגל שפתי גלגל
 שמיני במסבתו. והוא סובל שתיים עשרה מזלות על כן

חָשַׁב אֶפְדָּתוֹ • וְכָל כּוֹכְבֵי שָׁחַק הָעֵלְיוֹנִים וְצוּקִים בִּיצוּקְתוֹ •
 וְכָל כּוֹכַב מֵהֶם יִקְרָה הַגִּלְגָּל בְּשִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שָׁנִים
 מֵרַב גְּבוּהוֹתוֹ • וְגוֹף כָּל כּוֹכַב מֵהֶם מֵאָה וְשִׁבְעַת פְּעָמִים
 בְּגוֹף הָאָרֶץ וְזֹאת תְּכַלִּית גְּדֻלָּתוֹ • וּמִכַּח הַמְּזוּלוֹת הַהֵם •
 נִבְּאֵצַל כַּח כָּל בְּרוּאֵי מִטָּה לְמוֹנֵיהֶם • בְּרִצּוֹן בּוֹרְאֵם
 וּמִבְּקֻדָּם עֲלֵיהֶם • וְכָל אֶחָד מֵהֶם עַל מִתְּבוּנָתוֹ בְּרֵאוֹ •
 וּבִשְׁמֵם קָרְאוֹ • אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ וְעַל מִשְׁאֹוֹ :

מִי יֵדַע תְּלִיכוֹתֶיהָ בְּעִשׂוֹתֶיהָ לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לְבַת הַיְכָלוֹת •
 בְּשָׂתִים עֶשְׂרֵה מְזוּלוֹת • וְעַל טָלָה וְשׁוֹר אֲצִלַּת כְּתָה
 בְּהַתְיַחֲדָם • וְהַשְׁלִישִׁי תְּאוֹמִים בְּשָׁנֵי אֲחֵים בְּהַתְיַחֲדָם •
 וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם • וְלָרְבִיעִי וְהוּא סֶרְטוֹן גַּם לְאַרְיֵה
 נִתְּתָה מְהוֹדָה עָלָיו • וְלְאַחֲרָיו הַכְּתוּלָה הַקְּרוּכָה אֵלָיו • וְכֵן
 לְמֵאוֹנָנִים וְלַעֲקָרִים אֲשֶׁר בְּצִדוֹ הַיְשָׁת • וְהַתְּשִׁיעִי הַנִּבְּרָא
 בְּצוּרַת גְּבוּרָה כְּהוּלָה וְלֹא נִשְׁתָּ • וַיְהִי רוּכָה קִשְׁתָּ • וְכֵן נִבְּרָא
 גְּדִי וְדָלִי בְּכִתְהָ הַגְּדוֹל • וְלִבְדוֹ הַמְּזוּל הָאֲחֵרוֹן בִּימֵן
 יֵי דָג גְּדוֹל • וְאַלְהַת הַמְּזוּלוֹת הַגְּבוּהִים וְנִשְׂאִים
 בְּמַעְלוֹתָם • שְׁנַיִם עָשׂוֹר לְאַמּוֹתָם :

יֵי מִי יַחְקוֹר תַּעֲלוּמוֹתֶיהָ בְּהֲצִיָּלָהּ עַל גִּלְגָּל הַמְּזוּלוֹת
 גִּלְגָּל תְּשִׁיעִי בְּמַעְרְכוֹ • הַמְּקוּרָה עַל כָּל הַגִּלְגָּלִים וּבְרוּאֵי הֵם
 וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ • הַמְּנַהֵיג כָּל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְגִלְגָּלֵיהֶם
 מִמְּזוּרָח לְמַעְרָב לְהוֹקֶה מִהֶלְכוֹ • הַמְּשַׁתְּחֶה פַּעַם בְּכָל
 יוֹם לְפָאֵת מַעְרָב לְמִלְכוֹ וּמִמְּלִיכוֹ • וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם
 בְּתוֹכוֹ • כְּגַרְגִיר חֲרָדֵל בֵּינָם הַגְּדוֹל לְהוֹקֶה גְּדוֹל וְעָרְפוֹ •
 וְהוּא וְגְּדֻלָּתוֹ נִחְשָׁב כְּאֵין וּכְאֶפֶס לְגְּדֻלַּת בּוֹרְאוֹ
 וּמִלְכוֹ

ומלכו: וכל מעלותיו וגדלו. מאפס ותהו נחשבו לו:
 מי יבין סודות נוראותיה בהרימה על גלגל התשיעי
 גלגל השכל הוא ההיכל לפני. העשירי יהיה קדש לוי:
 והוא הגלגל הנעלה על כל עליון. אשר לא ישיגהו רעיון.
 ושם התביון. אשר הוא לכבודך לאפריון. מכסף האמת
 יצקת אותו. ומוזהב השכל עשית רפדתו. ועל עמודי
 צדק שמת מספרתו. ומכחה מציאותו. וממה ועדיך
 מגמתו. ואליה תשוקתו:

וי מי יעמיק למה שבותיה בעשותה מזיו השכינה זוהר
 הנשמות. והנפשות הרמות. הם מלאכי רצונה.
 משרתי פניה: הם אדירי לה וגבורי ממלכת. בידם
 להט החרב המתהפכת. ועושי מלאכת. אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת: בלם גזרות פניגיות וחיות עליות.
 הצוניות ופנימיות. הליכותיה צופיות: ממקום קדוש
 יהלכו. וממקור האור ימשכו: נחלקים לכתות. ועל
 דגלם אותות: בעט סופר מהיר חרותות. מהם נסיכות
 ומהם משרתות. מהם צבאות. רצות וכאות. לא עיפות
 ולא נלאות. ראות ולא נראות: מהם חצובי להבות.
 ומהם רוחות נושבות. מהם מאש וממים מרפבות.
 מהם שרפים. ומהם רשפים. מהם ברקים. ומהם זיקים:
 וכל פת מהם משתתחה לרוכב ערבות. וברום עולם נצבים
 לאלפים ולרבבות: נחלקים למשמרות. ביום ובלילה
 לראש אשמורות. לערוך תהלות ושירות. לנגאור
 בגבורות: בלם בהרדה ורעה בורעים ומשתתחים לה.
 ואומרים

ואומרים מזדים אנחנו לך: שאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה
 עֲשִׂיתָנוּ. וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ בָּלָנוּ: וְכִי אַתָּה
 אֲדוֹנָנוּ וְאֲנַחְנוּ עַבְדֶיךָ. וְאַתָּה בּוֹרְאָנוּ וְאֲנַחְנוּ עַבְדֶיךָ:
 יְיָ מִיָּבֵא עַד תְּכַוְנֶתְךָ. בְּהַגְבִּיהֶךָ לְמַעַלְהָ מִגְּלָגַל הַשִּׁיבֹל
 כִּסֵּא הַכְּבוֹד אֲשֶׁר שָׁם נוֹה הַחֲבִיזִין וְהַחֹדֶר. וְשָׁם הַסּוּד
 וְהַיֶּסֶד. וְעַד יוֹגִיעַ הַשִּׁבֹּל וְשָׁם יַעֲמֹד: וּמִלְּמַעַלְהָ גֹאֲתִית
 וְעָלִיתָ עַל בָּס תַּעֲצוּמֶךָ. וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ:

מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ בַּעֲשׂוֹתֶךָ תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ.
 מִעֲמֹד לְנַפְשׁוֹת חַסִּידֶיךָ: וְשָׁם נוֹה הַנְּשֻׁמוֹת הַמְּהוֹרוֹת.
 אֲשֶׁר בְּצִוּוֹר הַחַיִּים צְרוּרוֹת: וְאֲשֶׁר יִגְעוּ וַיַּעֲפוּ שָׁם
 יַחֲלִיפוּכֶחַ. וְשָׁם יִנוּחוּ וַיִּגְעִיכֶחַ. וְאַלֶּה בְּנֵינֶחַ: וְכוּ נֹעֵם
 בְּלִי תְּכָלִית וּקְצָבָה. וְהוּא הָעוֹלָם הַבֵּא: וְשָׁם מִעֲמֹדוֹת
 וּמְרֵאוֹת. לְנַפְשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת בְּמְרֵאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. אֵת
 פְּנֵי הָאֲדוֹן לְרֵאוֹת וּלְהֵרֵאוֹת: שׁוֹכְנוֹת בְּהִיכְלֵי מַלְאָךְ.
 וְעוֹמְדוֹת עַל שְׁלֹחַן הַמַּלְאָךְ. וּמִתְּעַדְנֹת בְּמִתְקַפְרֵי הַשִּׁבֹּל
 וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי מַלְאָךְ: וְאֵת הַמְּנוּחָה וְהַנְּחָלָה. אֲשֶׁר אֵין
 תְּכָלִית לְטוֹבָהּ וַיִּפְתֶּיהָ: וְגַם זְבַת הַלֵּב וְדָבֵשׁ הִיא וְזֶה פִּרְתֶיהָ:
 מִי יִגְלֶה צְפוֹנוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתֶךָ בְּמָרוֹם חֲדָרִים וְאוֹצְרוֹת.
 מִמֶּה נִרְאוֹת סְפוּרוֹת. וְדַבֵּר גְּבוּרוֹת: מִמֶּה אוֹצְרוֹת
 חַיִּים. לְזָכִים וּנְקִיִּים: וּמִמֶּה אוֹצְרוֹת יִשְׁעֵי. לְשִׁבְי פִּשְׁעֵי:
 וּמִמֶּה אוֹצְרוֹת אֵשׁ וּגְחָלֵי גְפְרִית. לְעוֹבְרֵי כְרִית: וְאוֹצְרוֹת
 שׁוּחוֹת עֲמוּקוֹת לֹא יִכְבֶּה אֵשׁ. זְעוּם יְיָ יִפֹּל שָׁם:
 וְאוֹצְרוֹת סוּפוֹת וְסַעֲרוֹת. וּקְפֹאוֹן וַיִּקְרוֹת: וְאוֹצְרוֹת בְּרָד
 וְקֶרַח וְצִיָּה וְשֶׁלֶג. גַּם חוֹם וְנוֹזֵלֵי פֶלֶג: וְקִיטוֹר וְכַפּוֹר וְעָנָן
 וְעַרְפֵּל

וְעָרְפֶל. וְעֵלְטָה וְאוֹפֶל: הַבַּל הַכִּינּוֹת בְּעֵתוֹ אִם לִשְׁבֹט
אִם לְאַרְצוֹ. אִם לְחֶסֶד חֲשִׁבְתָּ אוֹתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ:

מִי יָכִיל עֲצֻמְתָּהּ בְּבִרְאָהּ מִזִּיּוֹ בְּבוֹדֶךָ יַפְעַת טְהוֹרָה.
מִצּוֹר הַצּוֹר נְגוּרָה. וּמִמְקַבֵּת בּוֹר נְקִרָה: וְאַצְלַת עֲלִיָּה
רוּחַ חֲכָמָה. וְקִרְאֵת אוֹתָהּ נְשָׁמָה: עֲשִׂיתָה מַלְאָכּוֹת
אִשׁ הַשְּׁכָל לְחֻצּוֹבָה. וְנִשְׁמָתוֹ כְּאִשׁ בּוֹעֵרָה בָּהּ: שְׁלַחְתָּהּ
אֶל הַגּוֹף לְעַבְדוֹ וּלְשִׁמְרָהּ. וְהִיא כְּאִשׁ בְּתוֹכוֹ וְלֹא
תִשְׁרָפֶהוּ. כִּי מֵאִשׁ הַנְּשָׁמָה נִבְרָא הַגּוֹף וְיֵצֵא מֵאֵין
לֵיֶשׁ. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עֲלָיו יי כְּאִשׁ:

מִי יִגִּיעַ לְחֲכָמְתָּהּ בְּתַתָּהּ לְנֶפֶשׁ כַּח הַדַּעַת אֲשֶׁר בָּהּ
תְּקוּעָה וַיְהִי הַפּוֹדֵעַ יְסוּדָהּ. וְעַל כֵּן לֹא יִשְׁלוּט עֲלֶיהָ
כְּלִיּוֹן וְתַתְּקִים כְּפִי קִיּוּם יְסוּדָהּ. וְזֶה עֲנִינָה וְסוּדָהּ:
וְהַנֶּפֶשׁ הַחֲכָמָה לֹא תִרְאֶה מָוֶת. אֲךָ תִקְבַּל עַל עוֹנָהּ
עוֹנֵשׁ מֵר מִמָּוֶת: וְאִם טְהֵרָה תְּפִיקְרָצוֹן. וְתִשְׁחַק לְיוֹם
אֲחֵרוֹן. וְאִם נִטְמָאָה תִנּוּד בְּשִׁצְפָה קְצָף וְחֵרוֹן. וְכָל יָמֵי
טוֹמְאָתָהּ בְּדָד תִּשָּׁב גּוֹלָה וְסוּדָהּ. בְּכָל קוֹדֵשׁ לֹא
תִגַּע וְאֶל הַמְקַדֵּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֵאת יָמֵי טְהֵרָה:
מִי יִגְמוּל עַל טוֹבוֹתֶיהָ בְּשׁוֹמְךָ הַנְּשָׁמָה לַגּוֹף לְהַחֲיֹתוֹ.
וְאוֹרַח לְהוֹרוֹתוֹ וּלְהִרְאוֹתוֹ. לְהַצִּיל לוֹ מִדַּעַתוֹ: קִרְצָתוֹ
מֵאַדְרָמָה. וְנִפְחָת בּוֹ נְשָׁמָה. וְאַצְלַת עֲלָיו רוּחַ חֲכָמָה.
אֲשֶׁר בָּהּ יִבְדֵּל מִבְּהֵמָה. וַיַּעֲלֶהָ מֵעֲלֵה רָמָה: שְׁמָתוֹ
בְּעוֹלָמָהּ סְגוּר וְאַתָּה מַחוּץ תִּכְיִן מְעַשְׂיוֹ וְתִרְאֶנּוּ. וְכָל
אֲשֶׁר מִמָּךְ יַעֲלִימְנוּ. מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנֵנוּ:

מִי יוֹדֵעַ סוּד מִפְּעוּלוֹתֶיהָ. בְּעֲשׂוֹתָהּ לַגּוֹף צָרְכֵי פְּעוּלוֹתֶיהָ.

ונתת

וְנִרְחַתְתָּ לֹא עֵינַיִם לְרֹאאוֹת אוֹתוֹתֶיךָ • וְאֹזְנִים לְשִׁמּוֹעַ
 גּוֹרֵאוֹתֶיךָ • וּרְעִיּוֹן לְהִבִּין קִצְת סוּדוֹתֶיךָ • וּפֶה לְסַפֵּר
 תְּהִלָּתְךָ • וְלִשׁוֹן לְהַגִּיד לְכָל יִבְא גְבוּרָתְךָ • כְּמוֹנֵי הַיּוֹם אֲנִי
 עֹבְדֶךָ בֶּן אֲמָתֶךָ • הַמְסַפֵּר כְּפִי קוֹצֵר לְשׁוֹנֵי מְעַט מוֹעֵר
 מְרוֹמְמוֹתֶיךָ • וְהֵם אֵלֶּה קִצּוֹת דְּרָכֶיךָ : וּמָה עֲצָמָה
 רְאִישֵׁיהֶם • כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם : בָּהֶם יוֹכְלוּ כָּל
 שׁוֹמְעֵיהֶם לְהַכִּירָה • וְאִם לֹא רָאוּ פָנַי יִקְרָה • וְכֹל אֲשֶׁר
 לֹא יִשְׁמַע גְּבוּרָתְךָ • אֵיךְ יִפִּיר אֱלֹהוֹתֶיךָ • וְאֵיךְ תִּבְא בְּלִבּוֹ
 אֲמַתוֹתֶיךָ • וַיִּבְנוּ רְעִיּוֹנָיו לְעִבּוֹדְתְךָ : עַל בֶּן מַצָּא עֹבְדֶךָ אֶת
 לִבּוֹ לְזִכּוֹר לְפָנַי אֵלֶּהוּ מְעַט מוֹעֵר מְרֵאשֵׁי תְהִלּוֹתָיו אוֹלֵי
 בָּם מְעוֹנוֹ יִשָּׂה • וּבְכָה יִתְרַצֶּה יְהוָה אֵל אֲדָנָיו הֲלֹא בְּרֵאשֵׁי :

אֵלֶּהי בִּשְׁתֵּי וּנְגַלְמָתִי לְעִמּוֹד לְפָנֶיךָ לְדַעְתִּי • כִּי כְּפִי
 עֲצָמַת גֹּדֶלְתְּךָ בֶּן תִּכְלִית דְּלוֹתַי וְשִׁפְלוֹתַי : וּכְפִי תוֹקֵף
 יִכְלָתְךָ בֶּן חוֹלְשֵׁת יִכְלָתִי : וּכְפִי שִׁלְמוֹתֶיךָ בֶּן הַסְּרוּגֵי :
 כִּי אֲתָה אֶחָד וְאֲתָה חֵי וְאֲתָה גְבוּר וְאֲתָה קַיִם וְאֲתָה גְדוֹל
 וְאֲתָה חָכָם וְאֲתָה אֵלֶּה : וְאֲנִי גּוֹשׁ וְרָמָה • עֶפְרַן מִן הָאֲדָמָה •
 כְּלִי מִלֹּא כְלִמָּה • אֶבֶן דּוּמָה : צֶל עוֹבֵר רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
 יָשׁוּב • חֲמַת עֹכָשׁוּב : עֲקוּב הַלֵּב • עֵרֵל לֵב • גְּדֹל חֲמָה •
 חֵרֶשׁ אֵזֶן וּמְרָמָה : גְּבִהַ עֵינַיִם • קֹצֵר אֲפִים • טְמֵא
 שִׁפְתַיִם • נֶעְקֵשׁ דְּרָכִים • וְאֵין בְּרִגְלָיִם : מָה אֲנִי מֵהַחַיִּי
 וּמָה גְבוּרָתִי • וּמָה צְדָקָתִי • נְהַשֵּׁב לְאֵזֶן כָּל יְמֵי חַיּוֹתַי •
 וְאֵךְ כִּי אֲחַרֵּי מוֹתִי : מֵאֵין מוֹצְאִי • וְלֵאֵין מוֹבְאִי • וְהִנֵּה
 בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא כִדָּת בְּעוֹת מְצַח וְטוֹמְאֵת
 רְעִיּוֹנִים

רעיונים ויצר זונח. לגלוליו פונה: ותאזה מתגברה.
 ונפש לא מטקרה. ולב טמא. אובר ונדמה. וגוף נגוף
 מלא אספסוף. יוסף ולא יסוף. אלהי ידעתי כי עונותי
 עצמו מספר. ואשמותי עצמו מלזכור: אך אזכור מהם
 בטפה מן הים. ואתודה בהם. אולי אשביח שאון גליהם
 ודכום. ואתה תשמע השמים וסלחת: אשמתני
 בתורתך. בזיתי במצותיך. געלתי בלבי ובמופי. דברתי
 דופי. העניתי. והרשעתי. זדתי. חמסתי. טפלתי שקר.
 יעצתי רע לאין חקר. כובתי. לצתי. מרדתי. נאצתי.
 סררתי. עויתי. פשעתי ועורף הקשתי קצתי בתוכחותיך.
 רשעתי. שחתי דרבי. תעיתי ממהלכי. עברתי
 ממצותיך וסרתי. ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת
 עשית ואני הרשעתי: אלהי נפלו פני בזברי כל אשר
 הבעסתיך. כי על כל טובות שזמלתני רעה גמלתיך.
 כי בראתני לא לצורך רק נדבה. ולא בהכרת כי אם
 ברצון ואהבה. וטורם היותי בחסדך קבמתני. ונפחת
 רוח ביהחייתיני: ואתרי צאתי לאויר העולם לא עזבתני.
 אכל באב חומל גדלתני. וכאזמן את היונק אמנתני.
 על שדי אמי הבטחתני. ומנעומותיך השבעתני. ובבאי
 לעמוד על עמדי חזקתני. וקחתני על זרעותיך והרגלתני.
 וחכמה ומוסר למדתני. ומכל צרה וצוקה חלצתני.
 ובעת עבור ועם בצל ידך הסתרתני. וכמה צרות נעלמו
 מעיני ומהם גאלתני. ובטורם בא התלאה הקדמת
 רפואה למכתי ולא הודעתני. ובעת לא נשמרתני מכל

גִּזְקֵי אֶתְּהָ שְׁמֵרְתָנִי. וּבְבֹאֵי בֵּין שְׁנֵי אַרְיוֹת שִׁבְרֵת מִלְתָּעַת
 כְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי. וּבְחֹל עָלַי חֲלִיִּים רָעִים
 וּנְאֻמִּים חָנָם רִפֵּאתָנִי: וּבְכֹאשְׁפֵי הָרָעִים עַל הָעוֹלָם
 מִהָרֵב הִצַּלְתָּנִי. וּמִדְּבַר מִלְטָתָנִי. וּבְרָעַב וּנְתָנִי. וּבְשָׁבַע
 כָּל־כֹּלְתָנִי. וּבְחֻבֵּעֵי אוֹתָךְ כִּי־אֲשֶׁר יִסַּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ
 יִסְרְתָנִי. וּבְקִרְאֵי מִצָּרְתִּי. נִפְשֵׁי יִקְרָה בְּעֵינֶיךָ וּרְיָקָם לֹא
 הִשְׁיבוֹתָנִי: וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה. בְּתַתָּךְ לִי
 אֲמוּנָה שְׁלֵמָה לְהֶאֱמִין בִּי אֶתְּהָ אֲמֵת. וּנְבִיאֶיךָ אֲמֵת
 וְלֹא־נִתְּתָ לִי הַלְקָעִים מִזְרֵדֶיךָ וּקְמוּיָךְ: וְעַם נָבָל נֶאֱצוּ שְׁמָךְ.
 אֲשֶׁר בְּתוֹרְתְךָ יִלְעִיבוּ. וּבְעוֹבְדֶיךָ יִרְיִבוּ. וּנְבִיאֶיךָ יִכְזִיבוּ.
 מְרִאִים תוֹמָה. וְתַחֲתִיבֶיךָ עַן מָה. מְרִאִים נֶפֶשׁ זָכָה
 וּנְטָהֶרֶת. וְתַחֲתִיבֶיךָ תַעֲמוֹד הַבְּהֶרֶת: כִּכְלִי מִלֵּא כָל־מָה.
 רְחוּץ מִחוּץ בְּמִי עֶרְמָה. וְכֹל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא: קִטְנֵתִי
 מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ.
 אֲמַנְם יְיָ אֱלֹהֵי אֲדָרְךָ. כִּי נִתְּתָ בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂי
 טַמְאוּתֶיךָ. וּבִזְרֵי הָרַע חִלְּלִיתִּי וּנְאֻלְתִּיתִּי: וְהִנֵּה גִבֹר
 עָלַי. וְהַפִּיץ חֲלִילִי. וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי. כִּי אִם מִחֲנִנֶיךָ רַחֲמֶיךָ.
 אֶךְ אֲדַע כִּי בָּם אֶתְקַפְּנִי. וְיִהְיוּ לִי מַעִיר לְעוֹזֵר אוֹלֵי אוֹבֵל
 נִפְהָ בּוֹ וְאֶגְרֹשְׁנֵנוּ: יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי לְכוּף אֶת
 יְצָרֵי הָאֲכֹרִי וְתִסְתֵּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי וּמֵאֲשָׁמִי. אֲלֵ תַעֲלֵגִי
 בְּחַצֵּי יָמִי: עַד אֲכִין צִידָה לְדַרְכֵי וְצִידֹתֵי לַיּוֹם נִסְעֵתִי.
 כִּי אִם אֲצַא מֵעוֹלָמְךָ כִּי־אֲשֶׁר בְּאֶתִּי. וְאֲשׁוּב עָרוֹם לְמַקְמוֹ
 כִּי־אֲשֶׁר יֵצְאֵתִי לְמָה נִבְרָאתִי. וְלִרְאוֹת עֲמָל נִקְרָאתִי. טוֹב
 לִי עוֹד אֲנִי שָׁם. מִצֵּאתִי לְהִגְדִּיל וּלְתַרְבֵּת אֲשָׁם: אֲנֵא
 הָאֱלֹהִים

הָאֱלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמֵיךָ שְׁפַטְנִי. אֵל בְּאִפְךָ פָּן תִּמְעִיטֵנִי:
 כִּי מָה הָאָדָם כִּי תִדְיֶנְהוּ. וְהִכַּל גְּדֹף אֵיךְ בְּמִשְׁקַל
 תִּבְיָאֵהוּ. וּבְעֵלוֹתוֹ כְּבֹאֵינִי מִשְׁקַל לֹא יִכְבֵּד וְלֹא יִקַּל. וּמָה
 יִסְכֵּן לָךְ לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקַל: מִיּוֹם הַיּוֹתוֹ הוּא נִגְשׁ
 וְנִעְנֶה. נְגִיעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמִעֲנָה: רֵאשִׁיתוֹ מוֹץ נְהַדְדֶךָ.
 וְאַחֲרֵיתוֹ קֶשֶׁת גְּדֹף. וּבְחַיֵּי כַּעֲשָׁב נִשְׁדָּף. וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ
 אֶת גְּדֹדְךָ: מִיּוֹם צֵאתוֹ מֵרַחֵם אִמּוֹ. יִגֹּן לִילוֹ וְאַנְחָה יוֹמוֹ:
 אִם הַיּוֹם יָרוּם. מִחֵר תוֹלְעֵים יָרוּם: הַמּוֹץ יִדְפְּנוּ. וְהַקּוֹץ
 יִגְפְּנוּ: אִם יִשְׁבַּע יִרְשַׁע. וְאִם יִרְעַב עַל פֶּת לֶחֶם יִפְשַׁע:
 לְרֵדוֹף הַעֲשָׂר קָלוּ נִשְׁרִיו. וְיִשְׁכַּח הַמּוֹת וְהוּא אֶתְרִיו:
 בַּעַת הַמַּצָּר יִרֵב אֲמָרָיו. וְיִחַלֵּיק דְּבָרָיו. וְיִרְבֶּה גְדָרָיו.
 וּבִצְאָתוֹ לְמַרְחֵב יִחַל דְּבָרָיו. וְיִשְׁכַּח גְּדָרָיו. וְיִחַזֵּק כְּרִיחֵי
 שְׁעָרָיו. וְהַמּוֹת בְּחַדְרָיו: וְיִרְבֶּה שׁוֹמְרִים מִכָּל עֶבֶר
 וְהָאוֹרֵב יוֹשֵׁב לוֹ בְּהַדָּר. וְהַזֵּאֵב לֹא יַעֲצֹרנוּ גֹדֵר. מִבֹּא אֵל
 הָעֵדֶר: בָּא וְלֹא יֵדַע לָמָּה. וְיִשְׁמַח וְלֹא יֵדַע בְּמָה. וְיַחֲזִי
 וְלֹא יֵדַע בְּמָה. בְּיִלְדוֹתוֹ הוֹלֵךְ בְּשָׂרֵירוֹתוֹ. וּבְאֲשֶׁר תִּחַל
 רוּחַ יְיָ לְפַעֲמוֹ. וְתַעֲזֹר לְאֶסּוֹף חֵיל וְהוֹן וְיִסַּע מִמְּקוֹמוֹ.
 לְרִכּוֹב אֲנִיּוֹת. וְלְרֵדוֹף בְּצִיּוֹת. וְלִהְבִּיא נַפְשׁוֹ בְּמַעֲוֹנוֹת
 אֲרִיּוֹת. וְהִיא מֵתֵהֶלֶכֶת בֵּין חַחֲיוֹת: וּבְחֻשְׁבוֹ כִּי רֵב הוֹדוֹ.
 וְכִי כִבִּיר מְצָאָה יָדוֹ. בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֵנוּ. וְעֵינֵינוּ פִּקַּח
 וְאֵינְנוּ: וְכָל יַעַת הוּא מְזוּמָן לְתִלְאוֹת. חוֹלְפוֹת וּבֵאוֹת
 וּבְכָל שְׁעוֹת מְאוֹרְעוֹת: בְּכָל הַרְגָעִים. לְפָנָעִים. וּבְכָל
 הַיָּמִים. עָלְיוֹ אֵימִים: אִם רָגַע יַעֲמוֹד בְּשִׁלּוֹה. פֶּתַע
 תִּבְוָאֵהוּ הַזֶּה: אוֹ בְּמִלְחָמָה יִבֵּא וְהִתְרַבַּתְגָּהוּ. אוֹ קִשְׁת

גחַשָּׁה תַחֲלֶפְהוּ: או יִקִּיפוּהוּ יְגוֹנִים. וְשִׁטְפוּהוּ מַיִם
 עֲדוֹנִים. או יִמְצְאוּהוּ הַלְיִים רָעִים וְנֹאֲמָנִים: עַד יִהְיֶה
 לְמִשְׁאֵל עַל גִּפְשׁוֹ. וְיִמְצְא מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּדַבְּשׁוֹ: וּבָעֵת
 כָּאֵבוּ יִגְדֹּל. שְׂכָלוֹ יִדַּל: וְנִעְרִים יִתְקַלְסוּ בוֹ. וְתַעֲלוּ לָיִם
 יִמְשְׁלוּ בוֹ: וְיִהְיֶה לְטוֹרַח עַל יוֹצְאֵי מַעְיִן. וְיִתְנַכְּרוּ לוֹ כָּל
 יוֹדְעָיו: וּבְבֹא עֵתוֹ יִצְא מִחֲצָרָיו. לַחֲצַר מְוֵת. וּמִצַּל חֲדָרָיו.
 לְצַלְמְוֵת: וְיִפְשֹׁט רַקְמָה. וְתוֹלָע. וְיִלְבַּשׁ רַמָּה. וְתוֹלָע:
 וְלַעֲפָר יִשְׂכַּב וְיִשׁוּב אֵל יְסוּדוֹ אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ חוֹצֵב: וְלֹאִישׁ
 אֲשֶׁר אֱלֹהֵי לוֹ מְתֵי יִמְצְא עֵת תְּשׁוּבָה. לְרַחוּץ הַלְאֵת
 מִשׁוּבָה. וְהַיּוֹם קִצְרֹת וְהַמָּלְאכָה מְרַבָּה: וְהַנּוֹגְשִׁים אֲצִים.
 חָשִׁים וְרָצִים. וְהַזְּמֹן מִמֶּנּוּ שׁוֹחֵק. וּבְעַל הַבֵּית דוֹחֵק: לָכֵן
 נָא אֱלֹהֵי זְכוֹר אֱלֹהֵי הַתְּלָאוֹת. אֲשֶׁר עַל אָדָם בָּאוֹת: וְאִם
 אֲנִי תַרְעוּתִי. אַתָּה תִּטִּיב: וְאֵל תִּגְמֹל מִדָּה בְּמִדָּה.
 לֹאִישׁ אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתָיו כְּלִי מִדָּה. וּבְמוֹתוֹ יִלְךְ כְּלִי הַמְּדֵה:
 אֱלֹהֵי אִם עֲוֹנֵי מִגְשׂוֹא גָדוֹל. מַח תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:
 וְאִם לֹא אֶזְחִיל לְרַחֲמֶיךָ. מִיַּחֲוִים עָלַי חוּץ מִמֶּךָ: לָכֵן
 אִם תִּקְטַלְנִי לָךְ אֶזְחַל: וְאִם תִּבְקֹשׁ לְעֲוֹנֵי אֲבִיחַ מִמֶּךָ
 אֲלִיךָ. וְאַתְּ תִּבְסֵה מִחֲמַתְךָ בְּצַלְךָ: וּבְשׁוּלֵי רַחֲמֶיךָ אֶחְזִיק
 עַד אִם רַחֲמֶיךָ. וְלֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי: זְכוֹר נָא
 כִּי כְחוֹמֵר עֲשִׂיתָנִי. וּבְאֱלֹהֵי הַתְּלָאוֹת גִּסִּיתָנִי: עַל כֵּן לֹא
 תִּבְקֹד עָלַי כְּמַעַלְלֵי. וְאֵל תִּאֲבִילְנִי פְרִיפְעָלִי. וְהֶאֱרַךְ לִי
 אֲפָךְ. וְאֵל תִּקְרִיב יוֹמֵי. עַד אֲבִין צָדָה לְשׁוּב אֵל מִקוֹמִי:
 וְאֵל תִּחְזִיק עָלַי לְמַהֵר לְשַׁלַּחְנִי מִן הָאָרֶץ. וּמִשְׁאַרְוֹת
 אֲשָׁמִי צְרוּרוֹת עַל שִׁבְמִי: וּבְהַעֲלֶתְךָ בְּמִשְׁקַל עֲוֹנוֹתֵי.

שִׁים

שִׁים לְךָ כְּכֹהֵן שֹׁנֵה תְּלֹאוֹתַי. וּבְכֹרֶךָ רָשָׁע וּמְרֹדִי. זְכוֹר
עָנִי וּמְרֹדִי. וְשִׁים אֱלֹה נֹכַח אֱלֹה: וּזְכַרְנָא אֱלֹהֵי בִיזָה
כַּמָּה לְאָרֶץ גֹּד צַנְפְּתָנִי. וּבְכוֹר גְּלוֹת בְּחִנְתָּנִי. וּמְרֹב
רָשָׁעֵי צַרְפְּתָנִי. וְיַדְעֵתִי כִּי לְטוֹבֵתִי גָסִיתָנִי. וְאַמוֹנָה
עֵינֵיתָנִי: וְלֵהֲטִיב לִי בְּאַחֵרֵיתִי בְּמִכְחַן הַתְּלֹאוֹת הַבִּיאוֹתָנִי.
לְכֹן אֱלֹהֵי יְהוּמָו עָלֵי רַחֲמֶיךָ. וְאַל תִּכְלֶה עָלַי זַעֲמָךְ: וְאַל
תִּגְמַלְנִי כְּמַעֲבְרֵי. וְאֹמֵר לְמוֹלָאֵךְ הַפּוֹשְׁחִית דִּי: וּמָה
פּוֹשְׁלֵתִי וַיִּתְרוֹנִי. כִּי תִבְקֶשׁ לְעוֹנֵי: וְהַשִּׁים עָלַי מִשְׁמֵר.
וְהַצְּדֵנִי בְּתוֹא מִכְּמֹר: הֲלֵא יָמֵי חֲלָף רוּיָם וְאַיָּם.
וְהַנְּשָׂאָרִים יִמְקוּ בְּעוֹנָם: וְאַם הַיּוֹם לְפָנֶיךָ הִנְנִי. מְחַר
עֵינֶיךָ בִּי וְאַיָּנֶנִּי: וְעַתָּה לְמָה אָמוֹת. כִּי תֵאבְּלֵנִי הָאִישׁ
הַגְּדוֹלֵה הַזֶּה: אֱלֹהֵי שִׁים עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה
לְשָׂאָרֵיתִי יָמֵי הַמַּעֲטִים. וְאַ תְּרַחֵף הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלֵטִים:
וְהַפְּלֵטָה הַנְּשָׂאָרֵית מִבְּרַד מְהוֹמוֹתַי. אֵל יְהִסְלֶנָּה יִלְקַח
אַשְׁמוֹתַי: כִּי יֵצִיר בְּפִיךָ אָנִי. וּמָה יִסְבֵּן לְךָ בִּי רַמָּה
תִּקְחָנִי לְאוֹכֵל. יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֵאבְּל:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי לְשׁוֹב עָלַי בְּרַחֲמִים. וְלֵהֲשִׁיבֵנִי בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְלֵהֲחַנְּתִי תְּכִין לְבִי וְתִקְשִׁיב אָזְנֶךָ. וְתַפְתַּח לְפִי בְּתוֹרָתֶךָ.
וְתַטַּע בְּרַעֲיוֹנֵי יְרֵאָתֶךָ: וְתַגְזֹר עָלַי גְּזֵרֹת טוֹבוֹת. וְתִבְטַל מֵעָלַי גְּזֵרֹת
רָעוֹת: וְאַל תִּבְיַאֲנִי לַיְדֵי נַסְיוֹן. וְלֹא לַיְדֵי בַּיּוֹן: וּמִכָּל פְּנֵעִים רָעִים
הַצִּילֵנִי. וְעַד יַעֲבֹד הַהוֹת בְּצִלְךָ תִּסְתַּיְרֵנִי: וְהִנֵּה עִם פִּי וְהִנֵּה יוֹנֵי. וְשִׁמֹּר
דְּרָכֵי מַחֲטָא בְּלִשׁוֹנִי: וְזַכְרֵנִי בּוֹכְרוֹן וְרַצוֹן עֲפָךָ. וּבְכַנְנוֹ אֹלְפָה. לְרֵאוֹת
בְּטוֹבֵת כְּחִיָּךְ. וְזַכְרֵנִי לְשׁוֹר דְּבִירָךְ. הַשֵּׁטֶם וְהַחֲבִיב: וְלְרַצוֹת אֲבָנֵי
וְעַפְרוֹתָיו. וְהַגְּבִי חֲרִבוֹתָיו. וְתִכְנֶה שׁוֹמְמוֹתָיו:

אֱתֵי יַדְעֵתִי כִּי חִמַּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ. יִלְצִו עָלֵיהֶם מַעֲשִׂים
טוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ. אוֹצְדִקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הִרִימוּ. וְאַנִּי

אין בי לא צדק ולא כושר. לא חסד ולא יושר. לא תחבה
 ולא מדה טובה. לא עבודה ולא תשובה: לכן אל תסתור
 פניך מפני. ומלפניך אל תשליכני: ובעת מן העולם
 תוציאני. לחיי העולם הבא בשלום תביאני: ועם
 החסידים בכבוד תושיבני: ועם המנויים בקלד חלקם
 בחיים תמנני: ולאור באור פניך תזכני. ותשוב תחיבי.
 ומתהומת הארץ תשוב תעלני. ואומר אודה יי כי אנפת
 בי ושוב אפקה ותנחמני. ולך יי חסד על כל הטובה אשר
 גמלתני. ואשר עד יום מותי תגמלני. וביראתך הטהורה
 אל אחד תחונני. ובתורתך התמימה תאמני. ועל כל
 זה אני חיב להודות. להלל. לשבח. לשאר. ולרומם.
 לברך. ולקדש. וליחד את שמך הגדול. הגבור והנורא.
 בפני ישירים תתברך. ובלשון חסידים תתקדש. ובקרב
 קדושים תתהלל. ובלהקת אראלים תתפאר ותתהדר:
 תשתבח בפני רחמיך. תתקדש בפני קדושיך. תתרום
 בפני מלאכיה. תתיחד בפני מחדיק. תתנשא בפני
 מנשאיך. כי אין כמה באלהים אדני ואין כמעשיך: ובמחבת
 חיות ואופנים וכרובים ועירין קדישין תתנשא ותתעלה
 בשמים ממעל ותתיחד בפני מחדיק במורא ופחד עמך
 ישראל עם אחד בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

כתר מלכות להגאון רבינו דוד בן אבי זמרה זצ"ל.

תפלה יקרה, לכור רס ונורא, נאימה נמורא, לרוד זמרה:

לפאר שמותיך, וסוד מעשנותיך, והוד מפעלותיך, ולה סין תמורה:

תמלל גבורות, למדות יקרות, אשר נה סדורות, נשפה נרובה:

ועומק יסודות, ורזים וסודות, רמוזים והודות, והך ישרה:

לסקל מסלות, לעורכי תהלות, לכורא עלילות, לעתות נכרה:

לך ה' הגדלה והנבורה והחפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ:

אתה הוא יסוד היסודות וסוד הסודות, עלה כל העלות וסבת כל

המכות, הוה הויה קיסת, ומצוי מצויאוח נעלמת, לכל נמצא קודמת, ולכל סבה גורמת: אחה יחיד בכל דרכי היחוד יחוד שלום אמתי, לא כאחד המניני ולא כאחד היהסי ולא כאחד המיני, אחרות פשוטה מוחלמת אין ערוך אליה ולא רמיון, כאשר בא עליה המופת והנסיג, וכל חכמי לב עליה יחמהו, כי לא ידעו מה הוא: אחה נמצא אבל לעצמך, ולא לאחר עמד. נשגב מכל רעיון נעלם מכל חוזה וחזיון, נסתר ברום חביון, עליון על כל עליון, ועם כל זה משגיח על כל דל ואביון: אחה הוא קדמון לכל קדמין ואחרון לכל אחרון, ושנוחך אין להם חלה ולא חחלה ולא כליון, וכל לשון חקום אהך לסדר שבחך ילאה לכן אמרתי אשמה דרכי מחטוא בלשוני, ואם במכתב יבלה כל ספר וגליון, ולך דימיה חלה אלהים בציון, כי לך נאה שלילת התארים והשבחים, כי לא יחמו עד נצח נצחים. כי אין לך מקום קבוע, ולא שם ידוע, כי אחה ממלא כל המקומות, ומשלים כל השמות, ומניד כל העולמות, כי לך עו והעצומות: אחה אצלת אורות פנימיות דקות מחשבויות קדמוניות נעלמות, אשר לא נקבוב שמות. רק בשם אורות צחות מצוחצחות כחות אלהיות נשמות לנשמות, ומי ישיג סתרי העלויות, והשם המעיד עליהם הוא שם הויה המחמלא בעשר אותיות דקות באור השכל נרשמות, וכמחשבת הלב נחקקות ובו שלשה יודין מעידין ומגידין כי אין זולתו ומבלעדו אין אלהים, ועל שם זה אמרו קודם שנברא העולם היה הוא ושמו לבר כי הוא קדמון בקדמותו, ונעלם בהעלמתו, אין קדוש כיי כי אין בלתו: אחה הוא אל מסתתר בסתראה עמיד האורה, לא תשורנו עין של כל ניצר ונכרא, ידע מה בחשוכא ועמיה שרי נהורא לכשיה כתלגא חורא ועתיק יומין נקרא. היה הויה ויהיה וזה שמו בתורה, אהיה אשר אהיה יחברך ויתעלה: אחה חכם וממך **הקבונה** הרשומה נודעת, ולהשיג העלומה נבער כל אדם מדעת, ומעין כל חי נעלמה, והוא ידע את מקומה: כי הוא יש מאין ברכתיב והחכמה מאין חמצא להחיות את בעליה, והיוד אשר בראש ההויה מעיד עליה, שהיוד לכל האותיות יסוד כן החכמה לכל ההיות יסוד, ונסמך אליה אות ה' כי ביה ייצור עולמים, והדברים סתומים וחסומים: אחה מבין כל העלומות וסתר החכמה ורוי החבונה ממך לא נסתרה, וכל עליונים ותחתונים מדעת נבערו, כי ממקור החכמה נאצלה **התבונה** ברכתיב ואיוה מקום **כינה**, כי היא הראשונה של שם הויה כי אמר והיה העולם והזוכה לה ואכל וחי לעולם. ושם המיוחד לה בכל המקרא שם ההויה בנקוד אלהים וקאשר הו' לאחדים כי ימלל גבורות, ואין לנו עסק בנסתרות: **לך הגדרולדה**, אשר אין לה חקר וחכלה, לא ראש ולא חחלה, פותח חסיד בצהלה, מרומם על כל ברכה וחהלה, אמרתי עולם **הקד** יכנה כי ללמר זכות לעולם פונה והיא אשר גבר על ברואך והטוב הצפון ליראך, ולשמו שתי אותיות אלהיות, והיא אל למושעות: **לך הגבורה** הגמורה, אשר אין לה שני ותמורה, ערוכה בכל ושמורה, להנקם מכל עושה רשעה, פן יצאו מרעה אל רעה. כי זה לעומת זה עשית כדי שייראו מלפניך וישבו מורדיך אליך עריך לעכרך, וידעו כי אין בלעריך, ומי יעשה כמעשיך וכגבורתיך, ושמן הנרשם בכל המקרא אלהים חמש אותיות אלהיות, הליכות עולם ציפיות, לחת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו ומי ימלל גבורותיו וחוקה מפעלותיו: **לך התפארה** השלמה והדעת החמימה, ולא אחנו יודע עד מה, כי נבער כל אדם מדעת, אך ממך מקור הדעת נובעת ונדעת חררים נמלאו ותהומותיו נבקעו וראשו לרום יגיע ובין זרועות עולם מכרע, וש

קצוות מגיע, ויעש אלהים את הרקיע, לחת הפארת והדרר לכל ההוויות ושמו
המיוחד של ארבע אותיות, שהוא נורא הלהות, ולו נחכנו עלילות:
לך **נצחיות** הקיימת, על שרי הימין מתרוממת ולוחמת, לכל יכנסו
זרים בהיכל עונג ועמם ומתקוממת, וגם **נצח** ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
היא ענף הגדולה אשר אין לגדולתו חקר עמוד הימני אשר הבית נכון עליו לעד
לנצח נצחים. ונעימות כימינך נצח לקבץ נדחים, והאובדים בעמק החסרות
(והשלחים) מקור הנביאות, ארון הנפלאות, א ההידאות, וזה שמו יי צבאות:
לך **ההוד** וההדר והכבוד עז והדר לבשת, ובורע עיז ים סוף הובשת,
וכל שרי השמאל כבשת ענף הגבירה הנמורה לרכא חחת רגליו סמאל
וחילותיו, הצרים על שרי ישראל וצבאותיו שמרי כריתו ועדותיו, והוד והדר
הוא לכל חסריו, וזה שמו אשר יקראו לו בכל הנבואו, אלהים צבאות, כימינו
נוראות ובשמאלו נפלאות, ברוך אל ההידאות: לך **סיד היסוד** הנעלם
צדיק יסיד עולם, סיד הסולם אשר יעקב אבינו חלם, ראשו כגיע השמים
העליונים וסופו מוצב ארצה חפץ כי כל בשמים וכארץ והוא ענף החפארת,
שויבין בינו ובין עטרת הפארת, ומכריע בין הנצחים, ולא יפריד בין אחים,
על כן קרא שמו שלום ואמרתם כה לחי אתה שלום וכל אשר נך שלום:
לך **המלוכה** הנסוכה, שמורה ככל וערוכה, ובה היו כולם לאחדים,
וראש וארון לכל הנפרדים, והוא הכסא המתנשא הנושא את נישאיו ועומס
את עומסיו בלי יגיעה ובלי עיפה והוא אפריו והנה הנקרא עיר ציון ושם
חביון האור הצפון ושם יקוו המים הקדושים, ומעם יפרד והיה לארבעה
ראשים, והם משרתיו אשר אליו נגשים, ומדרכי אנשים נפרשים, וקדושה
יחד משלשים, לאל נערץ בסיד קדושים, וגבורי כח לשמיע בקול רבד
ולחקים מאמרו, עיני כל אליך ישכרו לך מקיים, ומאור שעד חיים והיום,
לא נעחקים ולא דווים, כי מדשן ביהך דווים, ואליך נכספים ומחאוים,
ולעכרך נאספים ונלוים, ואיש את רעהו מלוים ולוים, וכולם יהד נאהבה
מקיים, ולהקדישך כלם שוים, ולהעריצך זה אל זה מזהירים ומצוים, באימה
וביראה דברי אלהותך זה אל זה מספרים ומחויים, באין קנאה וכדון שקטים
ושלויים, וכל צבא השמים משתחויים, ואומרים כרוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד: חיות הקדש יקדישך ואופנים יהללך ואראלים יזכירוך וחשמלים
יאמירוך ושרפים יעריצך ומלאכים יאדירוך ואלהים ירוממך ובני אלהים
ישבחוך וכרובים יכבדונך ואישים יברכוך ושנאנים יגדלוך ועירין קדישין
יפארוך כי תפארת עוזמו אתה: שבעה היכלות כיננת להם לכל סדרגה
וסדרגה כפי מעלתה וקורבתה ואלה שמותם לעלות ולראות את פני יי צבאות:
היכל ראשון נקרא **לכנת הספיר** ועליו נאמר כמעשה לכנת
הספיר. **היכל שני** נקרא **עצם השמים** ועליו נאמר וכעצם השמים
לשוהר: **היכל שלישי** נקרא **נוגה** ועליו נאמר ונגה לו סביב: **היכל**
רביעי נקרא **היכל הזכות** ועליו אמרו זכוח ומשור לפני כסאו ומי שיש
לו זכות נכנס לשלום ויצא לשלום כי שם כ"ד של מעלה: **היכל המוישי** נקרא
היכל האהבה על שם אברהם אבינו עליו השלום אהובו ושם נגזרה
נשמתו ושם כבוד מנוחתו: **היכל ששי** הוא **היכל הרצון** כי שם רצון
שוכני סנה ועליו הכבוד העליון הינה ודרך שם קולו של משה רבינו ע"ה
ונבואתו ומשם ידבר אהו. **היכל שביעי** **קדש קדשים** ובו שלשה
ראשים הם הם הנגשים ואתה משפיע ומשביע לכל הי רצון: וכנגדם
הכנת והומנת שבעה היכלות כלולות סכל מיני ועם ועברה ומשלחת מלאכי

צרה יומם ולילה לא חכבה אשם ועוים ה' יפל שם. הכל עשית יפה בעתו לכת
 לאיש כדירשעו וייראו מלפניך לעשות רצונך: **אנא האל בלי שני מצוי**
 בלי ממציא קיים בלי שנוי קדמון בלי עת וזמן אחרון בלי גבול וקץ. יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי להופיע ממקור החפץ ולהשפיע על כל מדותיך
 החמדות אשר בהפלי סדרות וכל שמיחין היקרים וכל מחנותיך הקדושים
 והטהורים רוח הן ונעימות, ויהגלגלו רחמין הנעלמות על כל המדות הנסתרות
 והנגלות למלאות האוצרות אשר שם השאלות, לתת לכל נוצר די ספיקו
 להשלים את חקו ולכל גויה די מהסורה, ולכל בריה די צרכה ולכל איש ואיש
 שאלחו ובקשתו, אם חיים הוא שואל, כי עמך מקור חיים; ואם מזון הוא צריך
 מזון לכולא בך: ואם בנים הוא חפץ, אחה מבטל גזרתו ופוקד עקרות, ורומו
 למלאך הממונה על ההריון כי שלשה אלה חלום במול העליון: ואם חכמה
 הוא מבקש לא לחכמה יקרא ולא לחכונה יחן קולו אלא למי שהחכמה שלו,
 על זאת יתפלל כל חסיד אליך וישליך יהבו עליך להשפיע עליו מחכמתך ונחה
 עליו רוח חכמה וכינה כי ספיד דעת וחכונה, יכוין להמשיך לאוצר הדרום
 שפע חכמה כי ישא עיניו למרום לבקש משם שאלחו כי לא חשוב ריקם בקשתו,
 וסיד הרברים הרוצה להחכים ידרים: ואם בעל השובה הוא השובחי הרמחה
 כי שם ביהו ושם אוצר בקשתו וזמין מחשבתו ועיסק דעתו למי אל כמוהו
 נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו ויאיר פני הרצון אל מדת השובה
 כשונה ונחת כי ידו פשוטה לקבל שבים וזה סוד יום הכפורים בלשון רבים:
 ואם עושר הוא מחאיה כי קדמותו ימי עוני ותקרבו לשחת נפשיו, כי ירעוב ולחם
 לא ישבע וילדיו אל אל ישועו לתת אכלם בעתו, ורוח מבעתו וכולמוס
 אחותו, לא למדת הצפון יצפה לא בכחב ולא כע'פ כי לא מצפון זהב יאחה
 ונחלים על ראשו יחחה, אלא ישים מנמתו ותשוקתו אלוה נורא אשר הוא
 מלפניו העושר והכבוד, לפתות את אוצרו הטוב אשר משם בקשתו ותנחן לו
 בקשתו כי עיני כל אליו מצפים וצופים ועל זה אמרו הרוצה להעשיר יצפין:
 ואם מן המצר יקרא בעת צרה לא על שמאל יפנה ולא על ימין אלא למדת
 הרחמים יעסיק מחשבתו בשעת חפלתו להמשיך משלש עשרה מדות של
 רחמים פשוטות עליונות ורחניות אל יג' מדות תהותניות בינויות, כי שם פני
 הרצון חמיד מביטים ונוטים ואז ישיכו הכל בשמחה ונסו יגון ואנחה כי היתה
 הרוחה, והתפלה נשמעת וניבעת כי המעין העליון נובע והחדרים נמלאו
 בדעת אשר לא יכזבו מימו ומל אורות ירעפו שמינו: ואם יצרו עליו מהנכר
 ורוצה להכניע הצר הצור אויבו אשר בקרבו לא לנצחים יבקש לנצחו
 ולהבריתו מעליו ולהכריתו שישמע אליו עימד נכחו אל אל אשר בידו נשמתו
 ורוחו להזק את העמורים אשר הכיח נכון עליהם ובהם יתחוק וישען כנגד הצר
 הגדול אשר בא מנחו אויבו אשר בקרבו וימשיכנו אצל בית המדרש אצל
 למודי יי אם אכן הוא נמוח אם ברול הוא מתפוצץ ואם חזק כשמיר מתרופץ
 ויצא ממנו כלו חוצץ: ואם לחן הוא צריך כי לפני מלכים יתיצב יכוין לעלות
 אל המתצב במעלות סולם מוצב מדרגה עד פני הרצון למשיך משם רוח חן
 ותהנונים על מדת יוסף הצדיק וחפץ יי בידו יצלה כי יהן את חנו בעיני כל שר
 ומושל ולעולם לא יכשל: ואם הוא נגיד ומצוה לאומים ועמים תהתיו יפלו ולפי
 רצונו יעלו ורכים צדיקים אליו ועול כלם עליו והוא צריך להתחוק עליהם ותהי
 יראתו על פניהם דרך שערי צדק יעלה ויבא בואת אל הקדש פנימה לבקש
 משם (את) סאת מי שלו הממלכה והמתנשא לכל לראש ומאחו ידרוש
 להשפיע ברכה והיתה ליי המלוכה ובוה יעזור על ממשלתו ויאריך ימים

על מלכותו: ואני עבדך בן אמת ידעתי אין בלשוני מלה, ודעתי קצרה ודלה, והשגתי יש לה גבול ומסלה, ומשם לא העלה למעלה. ולשנחיד אין קץ והכלה. כי אהה נורא ההלה, ואיך יקיפנו בעל הכליות והחלה, וכל שכן כריה קלה ושפלה, כים הגלות והדלות עלולה, ולכן לך דימיה ההלה, אבל כי האמנתי כי מסך נאזה כל שאלה, ולמוד אני צריך ותיורה אני מבקש וחכמה אני דורש להבין סודייתה אני מחפש ולפתח לבי במעמי מצותיך אני שואל, כי אין וזאתך גיאל. ולא אישכח דבר ממה שאני לומר, אני מהאזה וחוסר, ועל משמרתו אני עומד, הנחו לי נפשי כשאלתי ורוחי כבקשתי ואם המושג יקד ועמוק ומי ימצאנו והמשיג נבער מדעת אהה חונן לאדם דעת וידעתי שאיני כדאי הקשתי לשאל ועמוק משאל קרוב הדבר אל הנשאל כי הטוב לא יסנע טוב ואין טוב אלא תורה ואם יחתים חירה ויצור העידה, מי יהנה מן הסעודה העתידה, החר החר חכם הרזים, כי אין נחוכנו נביאים והויים והראנו נפלאות סתורה, ואל יכלמו כי מבקשיך. אנא השם גל עיני ואכיתה לדעת נתיבותי ולפרש תעלימיה ולהבין אורה חיה, להשיג מעמי מצותיה וחקי כי נם הפצתו, הננתי חירה חנני לסודה, חננתני נשכה, חנני דעת ומוסה, חננתני שכל, חנני בינה והשכל, חננתני אברים רבים, חנני להרגיל למעשים טובים, חננתני נכסים חנני בהם לחון עניים אביונים ראויים: אנא האל ידעתי כי כפי גודל שלימתך בן גדל הסרוני, ולפי רוסמותך קצרה לשוני, ולפי הכסוד נבער רעיני, ולפי גדולתך נלאה רגיני, ולפי שנחיד קצר מעיני, וחשיה נדחה ממני, ולכן עשה למענד לא למעני, כי יחיד ועני אני ומשבר אל חבישני: אנא יי כף רוע יצרי עיכר שארי אכורי להשתעבר לפניה, ולשוב בהשובה שלמה אולי אמצא חן בעיניך יהיה לבי לשמור מצותיך. ונפשי לעשות רצונך, ורוחי לשיח באמרתך, ולשיני תהנה צדקך, העבר עיני מראות שוא ואזני משמוע שקר וכפי מחמדך בשחד ובגזל ורגלי למוכה ידועי ובל שאר אברי לעבוד את אל אחד ויתברך ויתעלה: אנא אלהי אל באפך חיוכיני יבקעפך אל חדיני, וכעה ועמך אל היסרני, כי מי יעם דלפניך מאז אפך וכצל כנפך הסחירני, ואם אני כבו סורר ומורה הורני יי דרכך דרך לשכון אור לאור באור החיים ואם אני איש חכמים ואיש אין רוע דרכים חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאל התיה: על כן אמרתי איה יהי בארץ החיים, ואם כזאת וכזאת עשיתי, מסך לא כסיתי, רק אליך חליתי, כי עמך הסליחה למען תורא, ומי האיש הידא כסוני היום אכרח סועמך אליך ואל דהמיד, ובתוכחות מוסריך אל נהומיך. ומאימת דיניך אנוסה אל הסלתך, ומפחדך ארוצה אל הכדריך, אשר אין להם קץ והכלה ואהויק נם עד אשר תאמר סלהתי כדברך: אנא יי אם זקנתי ושכחתי ושונכתי עתה שבתו ונהמתי וכפי לפניך שטהתי, לשהר את פניך להפיק רצונך ואם לא עכשיו איסתי, כי ימי הלפואינם והנשארים לא יסקו בעונם, ואם היום לפניך הנני, מהר עיניך כי ואיני, לכן קבלני ורצני: מהר ענני, ואחר נכוד חקחני, ועם הצדיקים תאספני, וכמנהג בעלי השיבה הנחני, ועם המנויים בחלד חלקם בחיים המנני, וזכרני לראות כטיבת כחירך וזכרני ברצון עמך ובכנין אולמך וכשם שראיתו בחרבנו, כך אוכה לראות איתו בכנינו, ובשוב ארמון לשבת על כני. אמן כן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כ"ש"כ"מ"ל"ן: